ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑ

ΕΝ Ω ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ
ΑΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Προσετέθη δὲ καὶ ἡ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἔκδοσιν. Ἔτι δὲ καὶ τὰ Ἀποστολοευαγγέλια καὶ ἄλλα πλεῖστα εἰς τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερέων.

Τὰ Πάντα εὐρύθμως καὶ κρείττονί τινι τάξει, ἢ ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν Εὐχολογίοις ἐκτεθέντα.

Νῦν πρῶτον τυπωθὲν, πολλῶν τε σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέν.

Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Τυπογραφείῳ. Ἔτει 1803

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
17633

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατασταθέντες Συνοδικῶς Προστάται τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι τὸ παρὸν Εὐχολόγιον Συνοδικῇ ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε καὶ σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν, ἀνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἄρχοντος Ἰατροῦ Βασιλείου. τοῦ καὶ Ἐφόρου τῆς Τυπογραφίας ταύτης. Καὶ ὡς μὴ περιέχον τὶ ἐναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ διοικήσει ἐκρίθη ἄξιον ἐκδόσεως καὶ ἐλευθέρας πωλήσεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἅτε δὴ ἐσφραγισμένον πρὸς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

ͅαωγ΄. Αὐγούστου ιδ΄.

Καλλίνικος Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Σκαρλάτος Καλλιμάχης Μέγας Διερμηνευς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Ἐφέσου Μακάριος. Ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ.

Ὁ Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος Νέγρης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.

Ἤγουν πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Ἁγιωτάτου, καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Φιλοθέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὄρθροις τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ὄρθροις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς. καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν Ἁγίων Παθῶν, καὶ ἁπαξαπλῶς, εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοὺς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως καὶ τοὺς Ὄρθρους, καθ᾽ οὓς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία. Καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, εἴπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦσι Μετανοίας γ΄. εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων, Ὁμοίως ποιοῦσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα Μετανοίας γ΄. Εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, καὶ τὸ Ὠράριον, καὶ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολὰς γ΄. προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καί φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ἐνδύεται ἑκάτερος τὰς οἰκείας στολάς. Τοῦτο νῦν οὐχ οὕτω γίνεται, ἀλλ᾽ ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, καὶ μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, καὶ ἄρχεται θυμιᾷν, Ἀναγνώστου, ἢ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντος, καὶ τό. Κελεύσατε ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένου αὐτοῦ μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ

ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος, καὶ ἐκφωνήσαντος τοῦ Εὐταξίου ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τό, Κελεύσατε, πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, καὶ θυμιάσας κἀκεῖσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τὸ Κύριε εὐλόγησον. Καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ θυμιῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τό, Ἀμήν. ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχός, ψάλλει τὸν Προοιμιακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ Ἅγια Θύρια, ἵσταται ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος. Ὅταν δὲ ἄρξωνται ψάλλειν τό, Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, καὶ ποιοῦσι μετάνοιαν εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ οὕτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον. ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς στίχους, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δε ψάλωσι τό, Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεύς, καὶ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ΄. Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν. εἰ δ᾽ οὐκ ἔστι στιχολογία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ λεγομένου, καὶ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ταῦτα μὲν οὕτω γίνεται, Ἀγρυπνίας οὔσης, εἰδὲ μή ἐστιν Ἀγρυπνία, οὐδὲν τοιοῦτο γίνεται· οὔτε μετανοίας ποιοῦσιν, οὔτε θυμιᾷ πρῶτον ὁ Ἱερεύς, οὔτε τα ἅγια Θύρια ἀνοίγωνται· ἀλλ᾽ ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ, τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχός, λέγει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, χῦμα· καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς, ἢ ὁ Διάκονος, ἱστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτήν, τό, Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ τὰ λοιπά. Ἰστέον ὅτι τὰ ἅγια Θύρια οὐδέποτε ἀνοίγονται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, οὔτε θυμιᾷ μόνον ὁ Ἱερεύς, εἰς τὰς εἰσόδους πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπερινῶν, τῆς Λειτουργίας, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὡσαύτως ἀνοίγεται καὶ ἀπὸ τοῦ, Προσέλθετε, μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἰστέον ὅτι, εἰμὴ φορέσῃ ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ γ΄. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι στιχολογία· εἰ δὲ μή, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴρηται. ἐνδύεται δὲ οὕτω. Ποιεῖ

μετάνοιαν τῷ Προεςῶτι, ἢ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἔνθα εὑρίσκει τὸν Ἱερέα ἱςάμενον. προέρχεται γὰρ οὗτος. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ Φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οὕτως ἐνδυόμενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρωθείσης τε τῆς ςιχολογίας, ἐξέρχεται, ἢ ἵςαται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ἢ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν, τὸ, Ἔτι, ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ἢ τὰ λοιπά· ἢ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐςιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οὕτω ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. οὗ ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἢ θυμίαμα βαλὼν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ, ὄντος ὄντι ἢ αὐτῷ τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ Φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὸ, τε Ἱερατεῖον, ἢ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἢ ὑποςρέψας, τίθησι τὸν Θυμιατὸν, ἢ περιμένει ἐκεῖσε. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, ἢ νῦν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ἢ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, ἢ Φελώνιον, ἢ γίνεται Εἴσοδος. Λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἢ θυμίαμα βαλὼν, ἢ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἴπομεν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου κλίτους, ἢ ἀνοιγομένων τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ προπορευομένων Ἀναγνωςῶν δύο μετὰ λαμπάδων, ἢ μετ᾽ αὐτοὺς τοῦ Διακόνου μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, ἐξέρχεται ὄπισθεν ἢ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων τὸ Φελώνιον, ἢ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἔνθα οἱ μὲν Ἀναγνῶςαι τιθέασι τὰ Μανουάλια εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ παρ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵςαται καταντικρὺ τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἵςαται δὲ ἢ ὁ Διάκονος ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου, ἢ κύψας μικρὸν, κρατῶν ἢ τὸ Ὡράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυςικῶς, ὅσον μόνον ἀκούειν τὸν Ἱερέα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυςικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην· Ἑσπέρας, ἢ πρωῒ ἢ μεσημβρίας. ἢ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίςανται. ἢ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα ἢ πρὸς ἀνατολὰς, μετὰ τοῦ Ὡραρίου, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον. ἢ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται, ἢ θυμιᾷ

τὴν

τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς. καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. οἱ Ἀδελφοί· Τὴν τιμιωτέραν. καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. καὶ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Δόξα, καὶ νῦν: Κύριε εὐλόγησον. ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀνοίξας τὰ Ἅγια Θύρια, χαλάσας τε τὸ Φελώνιον, ἱσταμένου τοῦ Διακόνου ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ Ὡράριον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτή ἐστι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἑορτῇ. εἰ δὲ μεγάλου τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα. Εἰ μέντοι ἐστὶ Λιτὴ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ, καὶ λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰ μὲν Ἀγρυπνία ἐστὶ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθὺς ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν Ἀγρυπνία, ἔνι δὲ Κυριακὴ, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἔξω τῶν Ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ Μεγάλη Ἐκτενὴς, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενῆ μεγάλην· Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην. καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἀνοίξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, καὶ οἱ συνήθεις Ψαλμοὶ, καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον. ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων ψαλλομένων, τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὸν Νάρθηκα. ἐκφωνεῖτε καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάγια, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. Ὀφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν οἱ ψάλλοντες καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα ὅταν λέγῃ τὰς Ἐκφωνήσεις, εὑρίσκονται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναί τε καὶ τὰ συνήθως ψαλλόμενα Τροπάρια, ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. καὶ εὐθὺς ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον. Ὅταν δὲ ἄρξηται τοῦ, Κύ-

ριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ, ἐπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ᾗ ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπὴς, ᾗ λέγει μυςικῶς τὰς ἑωθινὰς Εὐχάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τȣ̃ Ἑξαψάλμȣ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν· ᾗ ȣ̓́τω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, ᾗ ἡ λοιπὴ Ἀκολȣθία, ὡς σύνηθες. Εἰς ἑνὸς δὲ ἑκάςȣ συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν, ᾗ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ᾗ σȣ̃ ἐςιν ἡ Βασιλεία, ᾗ ἡ δύναμις. Εἰς δὲ τὸ β΄. Ὅτι ἀγαθὸς ᾗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον ἢ τὸν Ἄμωμον· Ὅτι ηὐλόγηται, ᾗ δεδόξαςαι τὸ πάντιμον ᾗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ.

Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τȣ̃ Ἁγίȣ Βήματος. ᾗ εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τȣ̃το ὁ Διάκονος συνήθως. ὁμοίως ᾗ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, ᾗ Φελώνιον. ᾗ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς. ᾗ μετὰ τȣ̃το λέγει ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή. ᾗ ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοὶ, ἀκȣ́σωμεν τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ. Ὁ δὲ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει, ἐκ τȣ̃ κατὰ (τόν δε) Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. ᾗ ὁ Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. ᾗ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὗ πληρωθέντος, ψάλλȣσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Ἀνάςασιν Χριςȣ̃ θεασάμενοι, εἰ ἔςι Κυριακὴ δηλονότι, ᾗ τὸν Πεντηκοςὸν μετὰ μέλȣς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ Φελώνιον, ᾗ βαςάζων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τȣ̃ ςήθȣς, ἐξέρχεται, ᾗ ἵςαται εἰς τὴν μέσην τȣ̃ Ναȣ̃, ᾗ ὁ Ἀναγνώςης, ἢ ὁ Εὐταξίας ἵςαται δεξιόθεν αὐτȣ̃, κατέχων Μανȣάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης, ᾗ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ ȣ̓ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ. ȣ̔̃ πληρωθέντος, ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπάρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος, ἵςαται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ᾗ λέγει μεγαλοφώνως· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σȣ, ᾗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ, ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σȣ ἐν ἐλέει, ᾗ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριςιανῶν Ὀρθοδόξων, ᾗ κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σȣ τὰ πλȣ́σια. πρεσβείαις τῆς Παναχράντȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ᾗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας. δυνάμει τȣ̃ τιμίȣ ᾗ ζωοποιȣ̃ Σταυρȣ̃. προςασίαις τῶν τιμίων ἐπȣρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. ᾗ ȣ̓́τως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ἐ-

λέει

λέει, ᾗ οἰκτιρμοῖς, ᾗ φιλανθρωπίᾳ.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, ᾗ ἵσαται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ δὲ Διάκονος λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν. εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῦ βορείυ κλίτυς, ᾗ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ᾗ θυμιᾷ πρῶτον τὰς Εἰκόνας τὰς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἱςαμένας πάσας, ᾗ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἅγιον τῆς Μονῆς, ᾗ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, ςρέφεται πρὸς δυσμάς. Καὶ ςὰς ἐν τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, χαράττει Σταυρὸν, ᾗ ἀπέρχεται, ᾗ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ ςασίδιον τῦ Προεςῶτος ἱςαμένην, εἶτα τὸν Προεςῶτα, ᾗ καθεξῆς τὺς Ἀδελφὺς τῦ δεξιῦ Χορῦ.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τὺς χορὺς, ἵσαται εἰς τὸ μέσον τῦ Χορῦ, ᾗ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ Σταυρόν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, ᾗ ἀντιπροσκυνεῖ μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν δεξιὸν Χορὸν, ᾗ θυμιάσας ἐκεῖ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ ᾗ τὺς Ἀδελφὺς, ἄνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, ᾗ ἀπερχόμενος ὡς πρὸς τὰς ὡραίας πύλας, προσκυνύμενος ὁμοίως, ᾗ ἀντιπροσκυνῶν μικρόν· Πληρώσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσαται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἄρκτον, ᾗ ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα. Καὶ θυμιάσας κἀκεῖσε πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ὡραίων Πυλῶν, ᾗ χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολάς, θυμιᾷ τὸν Προεςῶτα. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, ᾗ θυμιάσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται, ᾗ ὑποτίθησι τὸν Θυμιατὸν, ᾗ ἐξερχόμενος προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεςῶτα μακρόθεν, ᾗ ἵσαται εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ΄. Ὠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, ᾗ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Υἱῷ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐκτενῆ μικρὰν, ἱςάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, ᾗ ἐκφωνεῖ· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προεςῶτι, ᾗ εἰσέρχονται ἐντὸς τῦ Βήματος, ᾗ ἐνδύονται συνήθως. τῆς δὲ ὀγδόης πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον, ᾗ Μητέρα τῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ σιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. εἰδὲ μή. ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ Εἱρμοῦ τῆς θ΄. τῆς Ἑορτῆς. καὶ οὕτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσαται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως, καὶ ὑποσρέψας, ἵσαται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν θ΄. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικρὰν Συναπτήν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι· τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. καὶ τὰ λοιπά. καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεύς· εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυσικῶς· Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν. καὶ ἐκφωνεῖ· Σὸν γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χρισὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. καὶ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα. εἶτα πάλιν λέγει· Δόξα σοι Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰ μὲν ἐσὶ Κυριακή· Ὁ ἀνασὰς ἐκ νεκρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποσόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος. Εἰ δέ ἐσι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ μεγάλου Ἁγίου μνήμη, δίδοται καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον οὕτω. Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνος τοῦ προσκυνήματος, καὶ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκονος θυμιᾷ κύκλῳ, ἀπὸ τοῦ Προεσῶτος ἀρξάμενος, πρῶτον θυμιάσας τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἱσάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνος, κατέχων ἀλειπτρον, χρίει τοὺς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες. Ἐκφωνεῖ· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἐκφωνεῖ· Ἐλεήμων γὰρ καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ κρατοῦντος τοῦ Διακόνου τὸ Ὠράριον, ὡς ἔθος, λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ Φελώνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς πανυπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Λιτήν.

Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τȣ̃ Εὐαγγελισμȣ̃, τῶν Βαΐων, ϗ τῆς Λαμπρᾶς Κυριακῆς τȣ̃ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς Μονῆς, ϗ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγραφείσῃ Λιτῇ· γίνονται ἁγιασμοὶ τῶν Φώτων, ϗ ἐφ' ἑσπέρας, ϗ πρωῒ, ϗ κατὰ τὴν πρώτην τȣ̃ Αὐγȣ́στȣ, ἔνθα ὁ Διάκονος βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται τȣ̃ Ἱερέως ἑφεπομένȣ, ϗ θυμιᾷ ὁ Διάκονος· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ πάντα, καθὼς ἐστὶν ἔθος, ϗ ἐν τοῖς Τυπικοῖς εἰσὶ γεγραμμένα.

Τέλος τῆς Διατάξεως τῆς Ἱεροδιακονίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ

Εὐχὴ Πρώτη. Κεφ. Β'.

Κύριε οἰκτίρμων ϗ ἐλεήμων, μακρόθυμε, ϗ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ϗ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σȣ, τȣ̃ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ· εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σὺ, ϗ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ϗ ȣ̓κ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, ϗ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, ϗ παρακαλεῖν, ϗ σώζειν πάντας τȣ̀ς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σȣ ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σȣ παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σȣ, ἰατρὲ, ϗ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σȣ. Φώτισον τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρȣ́σης ἡμέρας εἰρηνικὸν, καὶ ἀναμάρτητον, ϗ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκȣ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σȣ̃ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις ϗ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃ ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ϗ ἀχρείων δȣ́λων σȣ, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σȣ, ϗ μὴ κατα-

σχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν Κύριε πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, καὶ Φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ δ΄.

Ὁ Τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα, καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν Φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ Φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εὐχ. ε΄.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς΄.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν, διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος, ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ Φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ζ΄.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν. Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ Φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ, καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ

καταξιώσας ἡμᾶς τὲς ἁμαρτωλὲς, ἢ ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σε ἐν ἐξομολογήσει, ἢ τὴν Ἑσπερινήν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχε δὲ ἡμῖν τὴν παρᾶσαν ἑσπέραν, ἢ τὴν ἐπιᾶσαν νύκτα εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβε νυκτερινᾶ, ἢ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένε· ἢ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα ἢ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τᾶ ὀνόματός σε, ἢ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανισῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· δεήσεις ἢ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, ἢ παντὸς τᾶ Λαᾶ σε· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκε ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρεμένε δὲ τᾶ Προοιμιακᾶ Ψαλμᾶ, λέγει αὐτὰς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔσιν.

ΕΝ εἰρήνῃ τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, ἢ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τᾶ σύμπαντος Κόσμε, εὐσαθείας τῶν ἁγίων τᾶ Θεᾶ Ἐκκλησιῶν, ἢ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τᾶ ἁγίε Οἴκε τέτε, ἢ τῶν μετὰ πίσεως, εὐλαβείας, ἢ φόβε Θεᾶ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τᾶ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τᾶ δεῖνος) τᾶ τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χρισῷ Διακονίας, παντὸς τᾶ Κλήρε ἢ τᾶ Λαᾶ, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων, ἢ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τᾶ Παλατίε, ἢ τᾶ σρατοπέδε αὐτῶν, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τᾶ συμπολεμῆσαι, ἢ ὑποτάξαι ὑπὸ τὲς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, ἢ πολέμιον, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, ἢ Χώρας, ἢ τῶν πίσει οἰκέντων ἐν αὐταῖς, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἢ καιρῶν εἰ-

ρηνικῶν, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορȣ́ντων, νοσȣ́ντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ϗ͂ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ͂ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, ϗ͂ ἀνάγκης, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ͂, σῶσον, ἐλέησον, ϗ͂ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ͂ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ͂ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ͂ τῷ Υἱῷ, ϗ͂ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ͂ ἀεὶ, ϗ͂ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εἶτα τὸ Κάθισμα, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Καὶ μετὰ τὸ Κάθισμα. λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, ϗ͂ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβȣ͂, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος. ϗ͂ σȣ͂ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ͂ ἡ δύναμις, ϗ͂ ἡ δόξα, τȣ͂ Πατρὸς, ϗ͂ τȣ͂ Υἱȣ͂, ϗ͂ τȣ͂ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ͂ ἀεὶ, ϗ͂ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἔπειτα τὰ στιχηρά. Δόξα, ϗ͂ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδȣ.

Ἑσπέρας, ϗ͂ πρωῒ, ϗ͂ μεσημβρίας αἰνȣ͂μεν, εὐλογȣ͂μεν, εὐχαριστȣ͂μεν, ϗ͂ δεόμεθά σȣ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σȣ, ϗ͂ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγȣς, ἢ εἰς λογισμȣ̀ς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ϗ͂ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ͂ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ͂ τῷ Υἱῷ, ϗ͂ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ͂ ἀεὶ, ϗ͂ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, ϗ͂ λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον δίστιχον. Εἰ δέ ἐστι Σάββατον Ἑσπέρας, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἱερεὺς

ρεὺς πρὸς δυσμάς. δεδεμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσαται πεπιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκειμένου. Εἶτα βάλλει Μετάνοιαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔςιν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον γ΄.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριςῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήςων Κτητόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προανχπαυσαμένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεςῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου, τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. Ὁ Λαός· Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Ὁ Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ὁ Χορός. Παράσχου Κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης, πιςὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριςιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριςοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σȣ.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ȣ̓ρανȣ̀ς, ϗ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τȣ̃ γένȣς τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ, ϗ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σȣ. Σοὶ γὰρ τῷ Φοβερῷ ϗ Φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δȣ̃λοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τȣ̀ς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· ȣ̓ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, ϗ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ȣ̔̀ς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, ϗ κατὰ τὴν παρȣ̃σαν ἑσπέραν, ϗ τὴν προσιȣ̃σαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθρȣ̃, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, ϗ διαλογισμῶν ματαίων, ϗ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἶτα λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σȣ εὐλογημένον, ϗ δεδοξασμένον, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶθ' ȣ̔́τω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τȣ̃ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίȣ, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τȣ̃ Ἱερέως, ϗ τȣ̃ Διακόνȣ προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, ϗ Θυμιατȣ̃. Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ϗ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, ἅπερ τύχῃ ταῦτα. Εἶθ' ȣ̔̀ τύχῃ ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σȣ, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σȣ ἐν ἐλέει, ϗ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, ϗ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σȣ τὰ πλȣ́σια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας· δυνάμει τȣ̃ τιμίȣ, ϗ ζωοποιȣ̃ Σταυρȣ̃· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπȣρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ ϗ Βαπτιστȣ̃ Ἰωάννȣ. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ϗ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ϗ Οἰκȣμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, ϗ Ἱεραρχῶν, Βασιλείȣ τȣ̃ μεγάλȣ, Γρηγορίȣ τȣ̃ Θεολόγȣ, ϗ Ἰωάννȣ τȣ̃ Χρυσοστόμȣ· τȣ̃ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάȣ Ἀρχιεπισκόπȣ Μύρων τῆς Λυκίας τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ἁγί-

ων ϗ

ων ἢ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, ἢ Ἄννης· τȣ̃ Ἁγίȣ (τῆς Μονῆς) ἢ πάντων τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκȣσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σȣ, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ α΄. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, ἢ θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτȣς, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, ἢ τȣ̃, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτȣ̀ς ἐν πᾶσι, ἢ ὑποτάξαι ὑπὸ τȣ̀ς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν ἢ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ β΄. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπȣ, (τȣ̃ δεῖνος,) ἢ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· ἢ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε, ἢ καταπονȣμένης, ἐλέȣς Θεȣ̃ ἢ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ, ἢ τῶν κατοικȣ́ντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης, ἢ καταστάσεως τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τȣ̃ Θεȣ̃ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, ἢ βοηθείας τῶν μετὰ σπȣδῆς ἢ φόβȣ Θεȣ̃ κοπιώντων, ἢ διακονȣ́ντων Πατέρων ἢ Ἀδελφῶν ἡμῶν· Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, ἢ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, ἢ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, ἢ ἁπανταχȣ̃ ὀρθοδόξων· Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων· ἢ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, ἢ πάντων τῶν διακονȣ́ντων, ἢ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἴπωμεν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τȣ̃ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην, ἢ πᾶσαν Πόλιν, ἢ χώραν, ἀπὸ λοιμȣ̃, λιμȣ̃, σεισμȣ̃, καταποντισμȣ̃, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἢ ἐμφυλίȣ πολέμȣ· Ὑπὲρ τȣ̃ ἵλεων, εὐμενῆ, ἢ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν ἢ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τȣ̃ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινȣμένην, ἢ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτȣ̃ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ἢ ὑπὲρ τȣ̃ εἰσακȣ̃σαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ΄.

Εἶτα μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, ἢ τεθνεώτων. ἔπειτα.

Ἐπάκȣσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς ἢ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· ἢ ἵλεως, ἵλεως γενȣ̃ ἡμῖν Δέσποτα

ἐπὶ

ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· Ἐλεήμων γὰρ καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινόντων τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφότων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

ΔΕ'σποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν: τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου, καὶ ψάλλοντες, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ἐπάδοντες καὶ τοὺς τυχόντας στίχους αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον.

Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, λέγοντες αὐτὸ ἐκ γ'. Ὁ δὲ Κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτους ε'. Ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπέζῃ. Ὡσαύτως καὶ στάμνον μεστὴν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, Καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρόν.

Ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΚΥ'ριε Ἰησῦ Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τὺς πέντε Ἄρτυς ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἡ πενταχισχιλίυς χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον ἡ τὺς Ἄρτυς τύτυς, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, ἡ τὸ ἔλαιον· ἡ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ. ἡ εἰς τὸν Κόσμον σῦ ἅπαντα· ἡ τὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιϛὺς ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ἡ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σῦ Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σῦ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λέγομεν· Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἕως τῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵϛαται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῦ Ψαλμῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων· Εὐλογία Κυρίῦ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰϛέον δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος, ἐϛὶν ἀλεξητήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίϛεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Κεφάλαιον Γ'.

ΕΥ'λογήσαντος τῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῦ Τρισαγίῦ, τῦ Παναγία Τριάς. τῦ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐϛιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σῦ. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν. Προϛασία φοβερά. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σῦ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπῦ ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ εὐθὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, ἡ ὁμοουσίῳ, ἡ ζωοποιῷ, ἡ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, ἡ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἑξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς ἡ φόβῦ Θεῦ, ὡς αὐτῷ λαλῦντες ἀοράτως, ἡ δυσωπῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τȣ̀ς τρεῖς Ψαλμȣ̀ς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τȣ̃ Ὄρθρȣ, ἱςάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Εὐχὴ α΄.

ΕΥχαριςȣ̃μέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναςήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ϗ ἐμβαλλόντι εἰς τὸ ςόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τȣ̃ προσκυνεῖν, ϗ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον· ϗ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωήν· ϗ νῦν ἐξαπόςειλον τὴν βοήθειάν σȣ ἐπὶ τȣ̀ς ἑςῶτας πρὸ προσώπȣ τῆς ἁγίας δόξης σȣ, ϗ ἀπεκδεχομένȣς τὸ παρὰ σȣ̃ πλȣ́σιον ἔλεος· ϗ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβȣ ϗ ἀγάπης πάντοτέ σοι λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σȣ ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ β΄.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προςάγματά σȣ ἐπὶ τῆς γῆς, δικαιοσύνην ϗ ἁγιασμὸν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σȣ, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ ȣ̓̃ς σȣ, ϗ ἐπάκȣσον ἡμῶν, ϗ μνήσθητι Κύριε τῶν συμπαρόντων ϗ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ᾽ ὄνομα, ϗ σῶσον αὐτȣ̀ς τῇ δυνάμει σȣ. εὐλόγησον τὸν Λαόν σȣ, ϗ ἁγίασον τὴν κληρονομίαν σȣ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σȣ δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σȣ, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ϗ παντὶ τῷ Λαῷ σȣ. Ὅτι ηὐλόγηται, ϗ δεδόξαςαι τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχ. γ΄.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προςάγματά σȣ. δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σȣ, τὰς ἐντολάς σȣ, ϗ τὰ δικαιώματά σȣ. φώτισον τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιον, ϗ ἀνεπηρέαςον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγῖδι τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος. κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον, ϗ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἑωθινὰς ἀναπέμπομεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σȣ̃ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ δ΄.

ΔΕσποτα ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ϗ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότȣς φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, ϗ διαναςή-

σας πρὸς δοξολογίαν, ἢ ἱκετίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπέμενοι ὑπὸ τῆς ἰδίας σε εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς ἢ νῦν προσκυνῦντάς σε, ἢ κατὰ δύναμιν εὐχαριςῦντάς σοι· ἢ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς ὑὲς Φωτὸς ἢ ἡμέρας, ἢ κληρονόμες τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν. μνήσθητι Κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ παντὸς τῦ Λαῦ σε, τῶν συμπαρόντων, ἢ συνευχομένων ἡμῖν, ἢ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σε, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἢ βοηθείας, ἢ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε ἢ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παῤῥησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαςὸν, καὶ εὐλογημένον ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ε'.

Ἀγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀέναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμαςοποιὲ, παντοδύναμε, ἢ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνῦμεν, ἢ σῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, ἢ τὲς σὲς οἰκτιρμὲς ἐπικαλέμενοι εἰς βοήθειαν, ἢ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σε. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀγρυπνέντων, ἢ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, ἢ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, ἢ Θεῦ ἡμῶν, ἢ τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος. Γενῦ αὐτῶν βοηθὸς ἢ ἀντιλήπτωρ. πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας, εἰς τὸ ὑπερεράνιον ἢ νοερόν σε θυσιαςήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς'.

Εὐχαριςῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν τὸν Σωτῆρα, ἢ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, ἢ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἢ ἔςησας εἰς προσκύνησιν τῦ τιμίε ὀνόματός σε. Διὸ δεόμεθά σε Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν ἢ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, ἢ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ ἢ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τῦ Χριςῦ σε. Μνήσθητι Κύριε ἢ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκεσον αὐτῶν, ἢ ἐλέησον, ἢ σύντριψον ὑπὸ τὲς πόδας αὐτῶν τὲς ἀοράτες ἢ πολεμίες ἐχθρές. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ἢ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡ-

μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ζ'.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου. ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταιὸς, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπᾶραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ηὐλόγηταί τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ θ'.

Λάμψον Δέσποτα Φιλάνθρωπε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας Φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν Φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν. πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς, καὶ ὁ Φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ί.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, ἢ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, ἢ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς ἢ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν Κύριε, τῷ ἢ τὰ ἄδηλα, ἢ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, ἢ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, ἢ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, ἢ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει ἢ οἰκτιρμοῖς, ἢ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ιά.

Ο' Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς ἢ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεόμεθα ἢ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, ἢ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, ἢ ἐπιγείων, ἢ καταχθονίων. ἢ πᾶσα πνοὴ ἢ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς ἢ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ιβ'.

ΑΙ'νοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ἢ εὐχαριστοῦμέν σοι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, ἢ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἢ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα ἢ παντοδύναμον Θεόν. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου. Φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, ἢ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅτι παρὰ σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἢ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς

ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων. ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς Κυριακῆς, εἴπερ τύχῃ, ἐκ δευτέρου· ἔπειτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἴπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος.

Εἰ δ' οὖν, τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ συνήθης στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολ. ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν.
Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἐκφώνως. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια.

Ἐκφωνεῖ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον Ἀναστάσιμον. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, τὸ, Πᾶσα πνοή. Καὶ μετὰ τοῦτο.

Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ λέγει τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἴπερ τύχῃ Κυριακή. Εἶθ' οὕτως. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων ἀσωμάτων. τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ, ϗ Βαπτιςȣ̃ Ἰωάννȣ. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ϗ πανευφήμων Ἀποςόλων. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Καλλινίκων Μαρτύρων. Καὶ τὰ λοιπὰ τȣ́των, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἐλέει, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ Φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ' ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων.

Τȣ̃ Ἀναςασίμȣ, Σταυροαναςασίμȣ, Τῆς Θεοτόκȣ, Καὶ τȣ̃ Μηναίȣ.

Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, ϗ ἔτι. Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κάθισμα τȣ̃ Μηναίȣ.

Ἀφ' ς'. Συναπτή. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ.

Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς. Τὸ Κοντάκιον, ϗ ὁ Οἶκος.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον. Ἀφ' θ'. ᾠδῆς. Συναπτή.

Ἔτι, ϗ ἔτι. Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον· Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὲ αἰνȣ̃σι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναςάσιμον Ἐξαποςειλάριον.

Καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ, εἰ ἑορτάζεται. Εἰς τȣ̀ς Αἴνȣς, Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα. δ'.

Καὶ Ἀνατολικὰ δ'. Λέγομεν ϗ ςίχȣς δύο.

ςίχ. α'. Ἀνάςηθι Κύριε ὁ Θεός μȣ. ςίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη. Λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον β'. Ἰωάννȣ τȣ̃ Δαμασκηνȣ̃.

Ἀναςὰς ἐκ τȣ̃ μνήματος, ϗ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τȣ̃ ᾅδȣ, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τȣ̃ θανάτȣ Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τȣ̃ ἐχθρȣ̃ ῥυσάμενος. ἐμφανίσας δὲ ἑαυτὸν Ἀποςόλοις σȣ, ἐξαπέςειλας αὐτȣ̀ς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, ϗ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σȣ παρέσχες τῇ Οἰκȣμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ιςέον δὲ, ὅτι τὸ παρὸν Τροπάριον λέγεται εἰς τὸν α'. ἦχον, εἰς τὸν δ'. ϗ εἰς τὸν πλ. δ'. εἰς δὲ τȣ̀ς λοιπȣ̀ς, τὸ παρὸν Ἀναςάσιμον Τροπάριον τȣ̃ αὐτȣ̃.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναςάντι ἐκ τάφȣ, ϗ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ, τὴν Ἐκτενῆ.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτιτόρων.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.
Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν. ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ἐκφώνως. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ πανταφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς. καὶ εἴτε ἡμάρτομεν ἑκουσίως. ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου Ἐκφώνως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς.
Εἶτα Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Γινομένη οὕτως ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν Θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατά τινος, καὶ τὴν καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν· ἐγκρατεύεσθαί τε μικρὸν ἀφ᾽ ἑσπέρας. καὶ ἐγρηγορηκὼς μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη με-

τάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ· καὶ συνάμα τῷ Διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν προσκυνήματα τρία.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητὸν, ἄρχεται λέγειν ὁ Διάκονος τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ, Τρισάγιον. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Ἔπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ. ὅλον τὸ Τροπάριον.

Εἶτα ἀσπάζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, λέγοντες

τὸ Τροπάριον· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή. ὅλον.

Ἀσπάζονται καὶ τὰς λοιπὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας.

Εἶτα κλίνοντες τὴν κεφαλὴν, λέγουσι ταύτην τὴν Εὐχήν.

ΚΥριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ Φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ποιοῦσι καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς προσκυνήματα, ἀνὰ ἕν. Καὶ οὕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τὰ λοιπ.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα γ΄. ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἕκαστος, τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα γ΄. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ·

Ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΥλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος, εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

ΑΓαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν Ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶν, ἐν μὲν τῷ δεξιῷ, λέγει·

Η Δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ, λέγει·

ΑΙ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά. Τὸν μὲν Ἅγιον Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ· καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ οὕτως ἐνδύεται. Λαβὼν τὸ Στοιχάριον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολὰς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει·

ΕΥλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου, ἕως τέλους.

Εἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, καὶ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτὸ, λέγων·

ΕΥλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα, τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·

ΕΥλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ Ὑπογονάτιον, εἰ ἔστι Πρωτοσύγγελος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει·

ΠΕρίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου Δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ Φελώνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται, λέγων οὕτως·

ΟΙ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν Πρόθεσιν, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες·

ΝΙΨΟΜΑΙ ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου, ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἕκαστος τό,

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. Καὶ τό,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς: τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν. δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφορὰν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν Ἁγίαν Λόγχην· Καὶ σφραγίζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγῖδος τῆς Προσφορᾶς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς πηγνύσι τὴν Λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγῖδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς Ἀμνὸς ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγῖδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω· Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ: λέγει κατὰ μίαν ἑκάστην ἀνατομήν·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον ἐν τῇ χειρί.

Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἔπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν Ἁγίαν Λόγχην ἐκ πλαγίȣ
τȣ̃ δεξιȣ̃ μέρȣς τῆς Πρoσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν
Ἅγιον Ἄρτον, λέγων ὕτως·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτȣ̃.

Καὶ θεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ Ἁγίῳ Δίσκῳ,
εἰπόντος τȣ̃ Διακόνȣ·

Θῦσον Δέσποτα. Θύει αὐτὸν ςαυροειδῶς, ὕτω λέγων.

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τȣ̃ Θεȣ̃, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τȣ̃ Κόσμȣ, ὑπὲρ τῆς τȣ̃ Κόσμȣ ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ ςρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυρόν. Νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Λόγχης, ἐπιλέγει·

Εἷς τῶν ςρατιωτῶν Λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτȣ̃ ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα, καὶ Ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐςιν ἡ μαρτυρία αὐτȣ̃.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγχέει τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τȣ̃ νάματος ὁμȣ̃, καὶ τȣ̃ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἕνωσιν. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ἕνωσις τῶν Ἁγίων σȣ· πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην
σφραγίδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, καὶ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερȣράνιόν σȣ Θυσιαςήριον.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τȣ̃ Ἁγίȣ
Ἄρτȣ πλησίον τῆς μέσης αὐτȣ̃, λέγων·

Παρέςη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σȣ, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Εἶτα λαβὼν β'. σφραγίδα, λέγει.

Τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ ΠροΦήτȣ Προδρόμȣ καὶ Βαπτιςȣ̃ Ἰωάννȣ.

Καὶ αἴρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριςερῷ μέρει τȣ̃ Ἁγίȣ Ἄρτȣ, πλησίον αὐτȣ̃, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως. Ἔπειτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ΠροΦητῶν, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἠλιȣ̀, Ἐλισσαίȣ. Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαὶ, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τȣ̃ ΠροΦήτȣ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ΠροΦητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως.

Εἶτ' αὖθις λέγει.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν ιβ΄. καὶ ό. καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας. τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν. Εἶτα λέγει·

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἢ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, ἢ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἢ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ΄. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς ά. μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν. Εἶτα πάλιν λέγει·

Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, ἢ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν Ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς ά. τῆς οὔσης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. Ἔπειτα λέγει.

Τῶν Ὁσίων ἢ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, ἢ πάντων ἢ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ οὕτως αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β΄. μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β΄. τάξεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων, ἢ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, ἢ Δαμιανοῦ, Κύρου, ἢ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, ἢ Ἑρμολάου, ἢ πάντων τῶν Ἁγ. Ἀναργ.

Καὶ αἴρων ζ΄. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν γ΄, ἀρχὴν κατὰ τάξιν. Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν Ἁγίων, ἢ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, ἢ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας,) ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς ά. εὐτάκτως.

Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις λέγει·

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. (Εἴπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ.)

Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει. Καὶ οὕτως αἴρων ἢ τὴν ἐννάτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τοῦ

Ἐπι-

Ἐπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ̃ δεῖνος,) τȣ̃ τιμίȣ Πρεσβυτερίȣ, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, ϗ παντὸς Ἱερατικȣ̃ τάγματος, (τȣ̃ δεῖνος) Καθηγȣμένȣ, τῶν Ἀδελφῶν, ϗ συλλειτȣργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὧς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τȣ̃ Ἁγίȣ Ἄρτȣ. Εἶτα μνημονεύει ϗ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα, ϗ ὅτως αἴρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω.

Ἔπειτα λαβὼν ἑτέραν σφραγίδα λέγει·

Ὑπὲρ μνήμης ϗ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Εἶτα μνημονεύει τȣ̃ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως,
ϗ ἑτέρων ὧν θέλει Κεκοιμημένων κατ' ὄνομα.
ϗ τελευταῖον ἐπιλέγει ὅτω·

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίȣ, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Πατέρων, ϗ Ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε

Καὶ αἴρει μερίδα. Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμιατήριον, ϗ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τȣ̃ Θυμιάματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερȣράνιόν σȣ Θυσιαςήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τȣ̃ Παναγίȣ σȣ Πνεύματος.

Ὁ Διάκονος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν·

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀςερίσκον, τίθησιν
ἐπάνω τȣ̃ Ἁγίȣ Ἄρτȣ, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀςὴρ ἔςη ἐπάνω ȣ̃ ἦν τὸ Παιδίον.

Ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ πρῶτον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸν
Ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, ϗ περιεζώσατο.

Ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Κάλυψον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον Κάλυμμα, σκεπάζει

Τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων·

Ἐκάλυψεν Οὐρανὺς ἡ ἀρετή σε Χριςὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σε πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ Κάλυμμα ἤτοι τὸν Ἀέρα, σκεπάζει καὶ ἀμφότερα, λέγων·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σε· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σε, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν, λέγων ἐκ τρίτε, τὸ,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἑκάςῳ λέγει.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γ'.

Ἔπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, λέγει·

Ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον.

Καὶ μετὰ τῦτο ποιεῖ Ἀπόλυσιν ἐκεῖσε, λέγων ὕτω.

Δόξα σοι Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, ὕτω λέγων. εἰ μὲν ἐςὶ Κυριακή.

Ὁ ἀναςὰς ἐκ νεκρῶν: εἰδ' ὔ.

Χριςὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντυ αὐτῦ Μητρὸς, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννυ Ἀρχιεπισκόπυ Κωνςαντινυπόλεως τῦ Χρυσοςόμυ.

Εἰ δὲ τελεῖται ἡ Λειτυργία τῦ Μεγάλυ Βασιλείυ, λέγει·

Βασιλείυ Καισαρείας Καππαδοκίας τῦ Μεγάλυ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ ςαυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν· Ἐν τάφῳ σωματικῶς. καὶ τὸν Ν'. Ἐν ᾧ θυμιάσας, τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ θυμιάσας τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν αὖθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν μὲν Θυμιατὸν ἀπο-

τίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ λέγοντες. Βασιλεῦ Οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δίς.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Ἅπαξ.

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ὁ δὲ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ. Δέσποτα Ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεύς· Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε. Ὁ δὲ Ἱερεύς.

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος εἰπών. Ἀμὴν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτὸν, τὸ. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄρχεται λέγειν. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν τό, τε Ἅγιον Ποτήριον τὴν Σφραγῖδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐννέα Μερίδας, καὶ οὐ πλείους, ἢ ἐλάττους τιθέμεθα.

Ἄφραστον τῷ ὄντι καὶ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Φρικτῆς καὶ Ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις δυνάμεσι· τὸ γὰρ αὐτὸ παναχήρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῷ θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε, καὶ ἐμφόβως κεκαλυμμέναι ταῖς πτέρυξι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λειτεργῦσι. τῦτ' αὐτὸ καθ' ἑκάςην ἐπὶ γῆς τοῖς γηΐνοις ἡμῖν ὁρᾶται τελέμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὕτως ὁ τῦτο τελῶν ἢ τελέμενος Ἰησῦς, δι' ἣν ἀνυπέρβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων ἀεὶ διατελεῖ, Ἄνθρωπος γενέσθαι ηὐδόκησε, ἢ κατὰ πάντα τῦ ἡμετέρυ Φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεκοινώνηκε. τρόπος τῦτυ τῆς Θεϊκῆς αὐτῦ συγκαταβάσεως ἄῤῥητος. τέλειος γενόμενος Ἄνθρωπος, ἢ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῇ Σαρκὶ, ὐ τῇ Θεότητι· ἢ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἢ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος· ἢ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, ἢ ἀναςῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἑκάςην διὰ τῆς Ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι. Διάτοι τῦτο ἢ σημᾶναι διὰ λόγυ τὰ ἐν αὐτῷ τελέμενα ὡς Υἱὸς ἢ Λόγος τῦ ἀοράτυ αὐτῦ Πατρὸς, δι' ἄκραν αὐτῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο σοφίαν ἢ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαρῦν αὐτῷ θαῤῥῦντες, τὰ περὶ αὐτῦ ὡς οἷόν τε σαφηνίζομεν, ὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τῦ Ἁγίυ Ἄρτυ λέγεται, ἐν οἷς ὐ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Καὶ γὰρ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς θύων τὸν Ἄρτον ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. ὃς διὰ τὴν ἄκραν αὐτῦ μακροθυμίαν, ἢ συγκατάβασιν, ὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὄπισθεν τῦ Παναγίυ Σώματος αὐτῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σῦ Χριςέ. ἢ ὗτος μὲν ἐςὶν ὁ ἀληθῶς ὀνομαζόμενος Σταυρὸς τῦ Χριςῦ. Ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, ὐ κεῖται γεγονὼς εἰς δήλωσιν τῆς Σταυρώσεως τῦ Κυρίυ, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, ἢ διορισμὸν τῦ ἁγιασθησομένυ τοιύτυ Ἄρτυ. Διὸ καὶ παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγῖδος πρὸ τῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον ἐντυπῦται, οἵτινες ὐδ' ὅλως εἰς ἀπαρτισμὸν τῦ Μυςηρίυ συντελῦσιν. ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τῦ ἄρτυ. τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν ἀποτελέμενον. ἐςὶ τὰ ἔμπροσθεν τῦ Παναγίυ Σώματος τῦ Χριςῦ. τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὄπισθεν. Τύτων δὲ ὕτω διωρισμένων, πρόδηλόν ἐςιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς ὐ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον μέρη εἰσὶ τὰ δεξιὰ τῦ Ἁγίυ Ἄρτυ, τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριςερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, καθ' ὃ ἢ τὴν λόγχευσιν ποιῦμεν. κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Παρέςη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σῦ· Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων· ἃς ὐ πλείυς, ὐδ' ἐλάτ-

τες ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα κατὰ μίμησιν τῶν ἐρανίων Ταγμάτων. Ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τέτων ςρατιὰ διῄρηται· ἕτω κἀνταῦθα θεοπρεπέςατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις. ἵν'. ὡς αὐτὸς πάλιν ἐν τῷ περὶ ἐρανίε Ἱεραρχίας ἕκτῳ ἑβδόμῳ τε. καὶ ὀγδόῳ Κεφαλαίῳ εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς ἐρανίες Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἔξῃ τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις. ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴωθε γίγνεσθαι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Ἱεροῖς Μοναςηρίοις τε Ἁγίε Ὄρες. ἅτινα σῴζεσιν ἀπαραλλάκτως τὰς παραδεδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν πάλαι Ἁγίων Πατέρων. ὡς οἱ ἐκεῖσε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονται. Εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεῖσιν Εὐχολογίοις τἐναντίον τῆς παρέσης τάξεως καὶ Ἑρμηνείας καθορᾶται, ἐ χρὴ ἀποδέχεσθαι τῦτο, ὡς καὶ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποβληθεῖσα ἡ τοιαύτη Διάταξις. ἡ δὲ παρῦσα ἐπικυρωθεῖσά τε, καὶ βεβαιωθεῖσα.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τῦ παντὸς Κόσμε τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησῦν Χριςὸν ἐξαποςείλας Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερεράνιόν σε Θυσιαςήριον. μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων καὶ δι' ὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτες διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερεργίᾳ τῶν Θείων σε Μυςηρίων· Ὅτι ἡγίαςαι, καὶ δεδόξαςαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε. τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ. καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο῾ Ἱερεὺς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕὙλογημένη ἡ Βασιλεία τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο῾ Χορός. Ἀμήν, Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ο῾ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, ϗ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ, εὐσαθείας τῶν Ἁγίων τȣ̃ Θεȣ̃ Ἐκκλησιῶν, ϗ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ, ϗ τῶν μετὰ πίσεως, εὐλαβείας, ϗ Φόβȣ Θεȣ̃ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ̃ δεῖνος) τȣ̃ τιμίȣ Πρεσβυτερίȣ, τῆς ἐν Χρισῷ Διακονίας, παντὸς τȣ̃ Κλήρȣ, ϗ τȣ̃ Λαȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων ϗ ΘεοΦυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τȣ̃ Παλατίȣ, ϗ τȣ̃ σρατοπέδȣ αὐτῶν, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ συμπολεμῆσαι ϗ ὑποτάξαι ὑπὸ τȣ̀ς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, ϗ πολέμιον, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, ϗ Χώρας, ϗ τῶν πίσει οἰκȣ́ντων ἐν αὐταῖς, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐΦορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ϗ καιρῶν εἰρηνικῶν, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορȣ́ντων, νοσȣ́ντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, ϗ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαΦύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτȣ̀ς ϗ ἀλλήλȣς, ϗ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χρισῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ο῾ Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο῾ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου α΄.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ᾿ ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟʹΤι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ β΄. Ἀντίφωνον.
Ὁ δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου β΄.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Καὶ προσκυνήσας εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟʹΤι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ γ΄.

Ο Τὰς κοινὰς ταύτας ϗ συμφώνȣς ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ ϗ δισὶ, ϗ τρισὶ συμφωνȣ̃σιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σȣ, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς ϗ νῦν τῶν δȣ́λων σȣ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένȣ δὲ τȣ̃ τρίτȣ Ἀντιφώνȣ παρὰ τῶν Ψαλτῶν, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ἐὰν ἐςὶ Κυριακὴ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς ϗ ὁ Διάκονος ςάντες ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ποιȣ̃σι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ ȣ̃τως ἐξελθόντες διὰ τȣ̃ βορείȣ μέρȣς, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιȣ̃σι τὴν μικρὰν Εἴσοδον· Καὶ ςάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνȣσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. Καὶ τȣ̃ Διακόνȣ εἰπόντος ἠρέμα·

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδȣ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδȣ. Μυςικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταςήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα ϗ ςρατιὰς Ἀγγέλων, ϗ Ἀρχαγγέλων εἰς Λειτȣργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτȣργȣ́ντων ἡμῖν, ϗ συνδοξολογȣ́ντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ, κρατῶν ἅμα ϗ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σȣ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶθ' ȣ̃τως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγȣ́μενον ὁ Διάκονος, ϗ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεςιν· εἰδ' ȣ̓, ἀσπάζεται τȣ̃το ὁ Ἱερεύς. Πληρωθέντος δὲ τȣ̃ τελευταίȣ Τροπαρίȣ, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, ϗ ςὰς ἔμπροσθεν τȣ̃ Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, ϗ δεικνύων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως. Σοφία ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτός τε, ϗ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτȣ̃, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα· ϗ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, οἱ δὲ Ψάλται λέγȣσι τὰ συνήθη Τροπάρια. ϗ ὅτε ἀ-

πιστι τὸ ὕστερον. λέγει ὁ Διάκονος·

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ψαλλομένȣ δὲ τȣ̃ Τρισαγίȣ, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ τȣ̃ Τρισαγίȣ ὕμνȣ. Μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνέμενος, ϗ ὑπὸ τῶν Χερȣβὶμ δοξολογȣ́μενος, ϗ ὑπὸ πάσης ἐπȣρανίȣ Δυνάμεως προσκυνȣ́μενος· Ὁ ἐκ τȣ̃ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· Ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν, ϗ ὁμοίωσιν, ϗ παντὶ σȣ̃ χαρίσματι κατακοσμήσας· Ὁ διδȣ̀ς αἰτȣ̃ντι σοφίαν, ϗ σύνεσιν, ϗ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τȣ̀ς ταπεινȣ̀ς, ϗ ἀναξίȣς δȣ́λȣς σȣ, ϗ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Θυσιαστηρίȣ, ϗ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, ϗ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι ϗ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ϗ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σȣ. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκȣ́σιόν τε, ϗ ἀκȣ́σιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα· ϗ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκȣ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγȣσι ϗ αὐτοὶ, ὅ, τε Ἱερεὺς ϗ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισάγιον, ποιȣ̃ντες ὁμȣ̃ ϗ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίȣ.

Ὁ δὲ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνȣ δόξης τῆς Βασιλείας σȣ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερȣβὶμ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῦ Τρισαγίυ, ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώςης· Τὸ Προκείμενον τῦ Ἀποςόλυ. Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις· Σοφία. Καὶ ὁ Ἀναγνώςης τὸν Ἀπόςολον τῆς ἡμέρας. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν·

Καὶ τῦ Ἀποςόλυ πληρωθέντος, λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι· Καὶ ὁ Ἀναγνώςης· Ἀλληλέϊα, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Τῦ δὲ Ἀλληλέϊα, ψαλλομένυ, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτῦ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ πρὸ τῦ Εὐαγγελίυ.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμὺς, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σῦ κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σῦ ἐντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέςησιν τὴν σὴν καὶ φρονῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριςὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σῦ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον σὺν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἐν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιςὴν τῦ Ἁγίυ Ἀποςόλυ, καὶ Εὐαγγελιςῦ (τῦδε.)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεὸς διὰ Πρεσβειῶν τῦ Ἁγίυ ἐνδόξυ Ἀποςόλυ, καὶ Εὐαγγελιςῦ (τῦδε) δώῃ σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ εἰς ἐκπλήρωσιν τῦ Εὐαγγελίυ τῦ ἀγαπητῦ Υἱῦ αὐτῦ, Κυρίυ δὲ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ.

Ὁ Διάκονος εἰπὼν τὸ Ἀμὴν, καὶ προσκυνήσας μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, αἴρει αὐτό· Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων, ἔρχεται, καὶ ἵςαται ἐν τῷ Ἄμβωνι, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἱςάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, Ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκύσωμεν τῦ Ἁγίυ Εὐαγγελίυ.

Εἰρή-

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἐκ τῆ κατὰ (τόνδε) Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθέντος τȣ Εὐαγγελίȣ, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεύς·

Εἰρήνη σοι τῷ Εὐαγγελιζομένῳ.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· Καὶ σὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἄρχεται ὅτως.

Ὁ Διάκονος· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον γʹ.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σȣ, ἐπάκȣσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σȣ, δεόμεθά σȣ, ἐπάκȣσον, καὶ ἐλέησον. Εὐχὴ τῆς Ἐκτενȣς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δȣλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τȣ ἐλέȣς σȣ· καὶ τȣς οἰκτιρμȣς σȣ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σȣ, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σȣ πλȣσιον ἔλεος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τȣ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ δεῖνος) τȣ τιμίȣ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, καὶ πασης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἁπανταχȣ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς εἰρήνης, ὑγειας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δȣλων τȣ Θεȣ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορȣντων, καὶ καλλιεργȣντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τȣτῳ, κοπιώντων, ψαλλοντων· καὶ ὑπὲρ τȣ περιεστῶτος Λαȣ, τȣ ἀπεκδεχομένȣ τὸ παρὰ σȣ μεγα, καὶ πλȣσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εὔξασθε οἱ Κατηχέμενοι τῷ Κυρίῳ.
Οἱ Πιςοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων δεηθῶμεν.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτὲς ἐλεήσῃ.
Κατηχήσῃ αὐτὲς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Ἑνώσῃ αὐτὲς τῇ ἁγίᾳ αὐτὲ Καθολικῇ ἢ Ἀποςολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβὲ ἢ διαφύλαξον αὐτὲς ὁ Θεός.
Οἱ Κατηχέμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ Κατηχεμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἢ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποςείλας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν, ἢ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησὲν Χριςὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὲς δέλες σε τὲς Κατηχεμένες, τὲς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· ἢ καταξίωσον αὐτὲς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τὲ λετρὲ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ἢ τὲ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτὲς τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ ἢ Ἀποςολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ συγκαταρίθμησον αὐτὲς τῇ ἐκλεκτῇ σε ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵ'Να ἢ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τὲ Πατρὸς, ἢ τὲ Υἱὲ, ἢ τὲ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν ὁ Ἱερεύς.

ΚΑΙ Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅ'Σοι Κατηχέμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχέμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχέμενοι προέλθετε, Μήτις τῶν Κατηχεμένων· ὅσοι Πιςοί.
Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τὲ Κυρίε δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιςῶν α΄. Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν.

ΕΥ'χαριςὲμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραςῆναι ἢ νῦν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ, ἢ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σε ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ἢ τῶν τὲ Λαὲ ἀγνοημάτων. πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίες γενέσθαι τὲ προσφέρειν σοι δεήσεις, ἢ ἱκεσίας, ἢ Θυσίας ἀναιμάκτες, ὑπὲρ παντὸς τὲ Λαὲ σε· ἢ ἱκάνωσον ἡμᾶς, ὃς ἔθε εἰς τὴν διακονίαν σε ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τὲ Πνεύματός σε τὲ Ἁγίε, ἀκαταγνώςως, ἢ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε

ἐν παντὶ καιρῷ, ἢ τόπῳ· ἵνα εἰσακέσῃς ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β΄.

Πάλιν, ἢ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, ἢ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ ἢ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἢ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος· ἢ δώῃς ἡμῖν ἀνένοχον, ἢ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν, προκοπὴν βίου, ἢ πίστεως, ἢ συνέσεως πνευματικῆς. δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, ἢ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως. ἢ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, ἢ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν, τοῦ Χερουβικοῦ ᾀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, ἢ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα, ἢ φοβερὸν, ἢ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, ἢ ἀμέτρητον σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, ἢ ἀναλλοιώτως γέγονας Ἄνθρωπος, ἢ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, ἢ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, ἢ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων ἢ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, ἢ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ὁ μόνος Ἅγιος, ἢ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, ἢ εὐήκοον. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἢ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, ἢ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν καρδίαν ἀπὸ συ-

νειδήσεως πονηρᾶς ἢ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ Ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ Ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι καὶ αὐτοὶ τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ Θυμίαμα βαλὼν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ· Καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον. καὶ τὸν Ἱερέα. Λέγει δὲ καὶ τὸν Πεντηκοστὸν, καὶ Τροπάρια κατανυκτικὰ ὅσα καὶ βούλεται, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει, προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Καὶ θυμιάσας τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Ἔπαρον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν Ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ μετὰ πάσης προσοχῆς, καὶ εὐλαβείας, ἔχων ἅμα ὁ Διάκονος καὶ τὸν Θυμιατὸν ἐνὶ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ Βορείου μέρους, προπορευομένων αὐταῖς λαμπάδων. Καὶ περιέρχονται τὸν Ναὸν, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες·

Πάντων ἡμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἔνδον τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἵσταται ἐν τοῖς δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ· Τὸν δὲ

Α'γιον Δίσκον λαβὼν ἀπὸ τῆς τȣ̃ Διακόνȣ κεφαλῆς, ἀποτίθησι ϗ αὐτὸν τῇ Α'γίᾳ Τραπέζῃ, λέγων·

Ο' εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τȣ̃ ξύλȣ καθελών.

Ε'ν τάφῳ σωματικῶς. Ὡς ζωηφόρος ὡς Παραδείσȣ ὡραιότερος.

Εἶτα τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπό τε τȣ̃ Ἱερȣ̃ Δίσκȣ, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Ποτηρίȣ τίθησιν ἐν ἑνὶ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης. τὸν δὲ Α'έρα ἀπὸ τῶν τȣ̃ Διακόνȣ ὤμων, ϗ θυμιάσας, σκεπάζει δι' αὐτȣ̃ τὰ Ἅγια. λέγων·

Ο' εὐσχήμων Ἰωσήφ. Ἕως τȣ̃, Κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν Θυμιατὸν ἐκ τῶν Διακόνȣ χειρῶν.

θυμιᾷ τὰ Ἅγια τρίς.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, Ἀγάθυνον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Τότε ἀνοίσȣσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σȣ μόσχȣς.

Καὶ ἀποθὲς τὸν Θυμιατὸν, ϗ χαλάσας τὸ Φελώνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μȣ ἀδελφὲ, καὶ συλλειτȣργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος, πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σȣ ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτȣ̃.

Εἶτα ὁ Διάκονος ὑποκλίνας ϗ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν. κρατῶν ἅμα ϗ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμȣ̃ Δέσποτα Ἅγιε. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ϗ δύναμις ὑψίστȣ ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτȣργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Μνήσθητί μȣ Δέσποτα Ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Μνησθείη σȣ Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτȣ̃, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπειπὼν ὁ Διάκονος τὸ, Ἀμήν· Καὶ ἀσπασάμενος τὴν τȣ̃ Ἱερέως δεξιὰν, ἐξέρχεται, ϗ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ, ϗ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, ϗ φόβȣ Θεȣ̃ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, ϗ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ

τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλεμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι ϗ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, ϗ προσάγαγε τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ· Καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε, ϗ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ϗ τῶν τε Λαε ἀγνοημάτων· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σε τε γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, ϗ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σε τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, ϗ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβε σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιςὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τε Κυρίε αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην ϗ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ϗ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τε Κυρίε αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, ϗ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ϗ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τε Κυρίε αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ϗ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τε Κυρίε αἰτησώμεθα.

Χριςιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, ϗ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τε φοβερε Βήματος, τε Χριςε αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε.

Ο Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΔΙὰ τῶν οἰκτιρμῶν τε μονογενές σε Υἱε, μεθ' ε εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλες ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ο Χορός·

Πατέρα, Υἱὸν, ϗ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοέσιον, ϗ ἀχώριςον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρὶς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ἕτως ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυςικῶς· Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς με, Κύριος ςερέωμά με, ϗ καταφυγή με. τρίς.

Ομοίως δὲ ϗ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵςαται τόπῳ, ἀσπάζεται τὸ Ὠράριον αὐτε, ὅθα ἐςὶ Σταυρε τύπος ϗ ἕτως ἐκφωνεῖ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν Δώρων κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ Φόβου· Πρόσχωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐπάρας τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν Ἁγίων, ἀποτίθησιν ἐν ἑνὶ τόπῳ, λέγων. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι· καὶ λαβὼν Ῥιπίδιον ἢ τὸν ἀέρα, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου. Ὁ Ἱερεύς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ὁ Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν, ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, Ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορός. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ

ἐρχό-

ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίȣ, ὡσαννα ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἐνταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Ἀστερίσκον ἐκ τȣ̃ Ἁγίȣ Δίσκȣ, ποιεῖ Σταυρȣ̃ τύπον ἐπάνω αὐτȣ̃, ϗ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕτὰ τȣ́των ϗ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, ϗ λέγομεν. Ἅγιος εἶ ϗ πανάγιος, σὺ ϗ ὁ μονογενής σȣ Υἱὸς, ϗ τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ ϗ πανάγιος, ϗ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σȣ· Ὃς τὸν Κόσμον σȣ ȣ̃τως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σȣ τὸν μονογενῆ δȣ̃ναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Ὃς ἐλθὼν, ϗ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ αὐτὸν παρεδίδȣ ὑπὲρ τῆς τȣ̃ Κόσμȣ ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτȣ̃, ϗ ἀχράντοις, ϗ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, ϗ εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτȣ̃ Μαθηταῖς ϗ Ἀποστόλοις, εἰπών.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΛΑ᾽βετε, Φάγετε, τȣ̃τό μȣ ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Τȣ́τȣ δὲ λεγομένȣ, δεικνύει τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος τὸν Ἅγιον Δίσκον, κρατῶν ϗ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς. Ὁμοίως ϗ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Πίετε ἐξ αὐτȣ̃ πάντες, συνδεικνύει ϗ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Εἶτα Μυστικῶς ὁ Ἱερεύς.

Ὁμοίως ϗ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΠΙ᾽ετε ἐξ αὐτȣ̃ πάντες, τȣ̃τό ἐστι τὸ Αἷμά μȣ, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ϗ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορός· Ἀμήν· Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίȣ ταύτης ἐντολῆς, ϗ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τȣ̃ Σταυρȣ̃, τȣ̃ Τάφȣ, τῆς τριημέρȣ Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐρανȣ̀ς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας ϗ ἐνδόξȣ πάλιν Παρȣσίας. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΤΑ᾽ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα ϗ διὰ πάντα.

Ὁ Χορός· Σὲ ὑμνȣ̃μεν, σὲ εὐλογȣ̃μεν, σοὶ εὐχαριστȣ̃μεν Κύριε, ϗ δεόμεθά σȣ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΕἜτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ϗ ἀναίμακτον λατρείαν, ϗ παρακαλȣ̃μεν, ϗ δεόμεθα, ϗ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦ-

μάσε τὸ Ἅγιον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.
Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρὶς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας τραπέζης, εὐχόμενοι καθ᾽ ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες τὸ Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα τό. Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα. στίχ. Καρδίαν καθαρὰν. Πάλιν τὸ αὐτό. στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου. Καὶ αὖθις τὸ αὐτό.
Εἶτα, Δόξα. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας Φιλάνθρωπε δόξα σοι. Καὶ νῦν. τό,
Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, καὶ δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρὶς τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ αὐτός·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ Ὡραρίου ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. ἀμὴν ἀμήν. Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τό,

Μνήσθητί μου Ἅγιε Δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἵσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, καὶ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον·

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατα-

κριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, ἢ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, ἢ μνημονεύει ὧν βούλεται Ζώντων, ἢ τεθνεώτων. Ὁ Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἢ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος (εἰ ἔστιν εἰ δ' οὔ, Ὁ Ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου, ἢ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ ἢ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. ἢ μνήσθητι πάντων τῶν Κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, ἢ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε. μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, ἢ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς ἢ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ ἢ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, ἢ Φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ Παλατίου, ἢ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα ἢ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον ἢ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ἢ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ἢ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τῇ Θύρᾳ στὰς, λέγει·

Τοῦ δεῖνος τοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου·

Ὅς τις ἂν ᾖ. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Διάκονος (εἰ ἔστιν εἰ δ' οὔ, Ὁ Ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Μνήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, ἢ πάσης Πόλεως, ἢ Χώρας, ἢ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι Κύριε πλεόντων. ὁ-

δοιπορέντων, νοσέντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορέντων ἢ καλλιεργέντων ἐν ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ἢ μεμνημένων τῶν πενήτων, ἢ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε ἐξαπόστειλον. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, ἢ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, ἢ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τε Πατρὸς, ἢ τε Υἱε, ἢ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τε μεγάλε Θεε, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησε Χριςε μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος λαβὼν καιρὸν παρὰ τε Ἱερέως, ἢ ἐξελθὼν, ἢ σὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, ἢ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, ἢ ὑπερεράνιον, ἢ Νοερὸν αὐτε Θυσιαςήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θειαν χάριν, ἢ τὴν Δωρεὰν τε Ἁγίε Πεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΣΟὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, ἢ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ἢ παρακαλεμεν, ἢ δεόμεθα, ἢ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπερανίων σε, ἢ Φρικτῶν Μυςηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς, ἢ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρε συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίε κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελειαν,

Ἄγγελον εἰρήνης, πισὸν, ὁδηγόν. Συγγνώμην, ἢ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριςιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἑνότητα τῆς Πίςεως, ἢ τὴν κοινωνίαν τε Ἁγίε Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτὲς ἢ ἀλλήλες, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριςῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα

ΕΚΦΩΝΩΣ. Ὁ Ἱερεύς·

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπεράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σȣ̃ ἐςιν. Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΕΥχαριςȣ̃μέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σȣ δυνάμει τὰ πάντα δημιȣργήσας, ϗ τῷ πλήθει τȣ̃ ἐλέȣς σȣ ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα ȣ̓ρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τȣ̀ς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· ȣ̓ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ ϗ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ ȣ̓̃ν Δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάςȣ ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέȣσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιπορȣ̃σι συνόδευσον. τȣ̀ς νοσȣ̃ντας ἴασαι ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίȣ Κατοικητηρίȣ σȣ, ϗ ἀπὸ Θρόνȣ δόξης τῆς Βασιλείας σȣ, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, ϗ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· ϗ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σȣ χειρὶ, μεταδȣ̃ναι ἡμῖν τȣ̃ ἀχράντȣ Σώματός σȣ, ϗ τȣ̃ τιμίȣ Αἵματος, ϗ δι᾽ ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ Ὠράριον αὐτȣ̃ ςαυροειδῶς.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως ϗ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ ἐςὶ τόπῳ, λέγοντες μυςικῶς τρίς· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ Διάκονος τὸν Ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, ϗ ἁπτόμενον τȣ̃ Ἁγίȣ Ἄρτȣ, ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὑψῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ϗ ςὰς ἐκδεξιῶν, τȣ̃ Ἱερέως κρατȣ̃ντος τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει·

Μέλισον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα, μετὰ προσοχῆς ϗ εὐλαβείας, λέγει·

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην Μερίδα, ποιεῖ σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίου. Πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου.

Καὶ οὕτως ἐμβάλλει εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ Ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ὄπισθεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν μίαν Μερίδα τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, λέγει.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι, (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται λέγων·

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ. Καὶ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον.

Καὶ τελευταῖον τό·

Μή μοι εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων Κύριε, ἀλλ᾽ εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσὶ μετὰ φόβου, καὶ πάσης ἀσφαλείας.

Εἶτα λέγει· Ὁ Διάκονος πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς αἰτῶν συγχώρησιν· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ, καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Μετάδος μοι Δέσποτα τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

(Τῷ δεῖνι) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοται τὸ τίμιον, καὶ Ἅγιον, καὶ ἄχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἢ προσεύχεται, ὡς ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα ἀναςὰς, ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ Καλύμματος τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ἢ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτῦ, ἢ ὕτω τά τε ἴδια χείλη, ἢ τῦ Ἱερῦ Ποτηρίυ, τῷ ἐν χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων· Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, ἢ προσκυνεῖ ἅπαξ, λέγων·

Ἰδὺ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ. Καὶ τό, Πιςεύω Κύριε, ἢ ὁμολογῶ, ὅλον. Καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Μεταλαμβάνει ὁ δῦλος τῦ Θεῦ Διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, ἢ Ἅγιον Αἷμα τῦ Κυρίυ, ἢ Θεῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτῦ ἁμαρτιῶν, ἢ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τῦ Διακόνυ, λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σῦ, ἢ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σῦ, ἢ τὰς ἁμαρτίας σῦ περικαθαριεῖ.

Τότε λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπάνω τῦ Ἁγίυ Ποτηρίυ ἀποσπογγίζει τῷ Ἁγίῳ Σπόγγῳ πάνυ καλῶς, ἢ μετὰ προσοχῆς ἢ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι, ὁμοίως ἢ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Δίσκον ἀνατίθησι τὸν Ἀςέρα, ἢ τὰ Καλύμματα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριςίας Εὐχὴν ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριςῦμέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι ἢ τῇ παρύσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπυρανίων σῦ ἢ ἀθανάτων Μυςηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, ςήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σῦ τὺς πάντας, φρύρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς, ἢ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξυ Θεοτόκυ ἢ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων σῦ.

Καὶ ὕτως ἀνοίγυσι τὴν Θύραν τῦ Ἁγίυ Βήματος, ἢ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ Ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, ἢ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν ἢ ὑψῶν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων·

Μετὰ φόβυ Θεῦ, πίςεως, ἢ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν Λαὸν, ἐπιλέγων Ἐκφώνως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σῦ, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σῦ.

Καὶ ἐπιςρέφυσιν ὅ, τε Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ ὁ μὲν Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ὕψωσον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρὶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἶτα λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου. καὶ ὁ Διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετὰ εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν· ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν Λαόν, λέγων μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Ἐκφώνως· Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν εἰρηνικήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξω τοῦ βήματος.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθή, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια μυστικῶς.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ρας ϗ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς. Εὐλογία Κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς. Εἶτα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ὁ Λαός· Δόξα ϗ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ϗ αὐτὸς διὰ τοῦ βορείου μέρους, συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου ϗ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδόλως τι τῶν ἄγαν λεπτοτάτων ἐκπεσεῖν ἢ καταλειφθῆναι, ϗ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. ϗ λέγει τὰς εὐχαριστηρίους Εὐχὰς τῆς Μεταλήψεως ἄχρι τέλους.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ Λαῷ τὸ Ἀντίδωρον. Εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, λέγων· Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον, Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ϗ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ Τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυροὺς ἀπεθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ἰωαννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον. β΄. Δόξα, ϗ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Καὶ προσκυνήσας, ϗ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Σημείωσαι, ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ᾽ ἐν καιροῖς τεταγμένοις, ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἐν τῇ Ἁγίᾳ ϗ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐν τῇ Παραμονῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Γεννήσεως, ϗ τῶν Φώτων ϗ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ἡ Ἑρμηνεία δὲ, ϗ ἡ Διάταξις ταύτης τῆς Ἱερουργίας, ἡ αὐτή ἐστι τῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν, ϗ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, Σωτῆρα, ϗ λυτρωτὴν, ϗ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα ϗ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, ϗ πρόσδεξαι

αὐτὴν

αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερȣράνιόν σȣ Θυσιαςήριον, μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος τῶν προςανεγκάντων, ϗ δι' ȣ̓ς προςήγαγον. ϗ ἡμᾶς ἀκατακρίτȣς διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερȣργίᾳ τῶν Θείων σȣ Μυςηρίων. Ὅτι ἡγίασαι, ϗ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Τὰ Εἰρηνικὰ, ϗ αἱ ἀποκρίσεις, ὡς ἐν τῇ Λειτȣργίᾳ τȣ̃ Χρυσοςόμȣ.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ. Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῶν Εὐσεβεςάτων. Ὑπὲρ τȣ̃ συμπολεμῆσαι.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορȣ́ντων. Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντȣ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ Πρώτȣ μυςικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ȣ̓ τὸ κράτος ἀνείκαςον ϗ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, ȣ̓ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ϗ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σȣ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ϗ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τȣ̃τον, ϗ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ϗ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλȣ́σια τὰ ἐλέη σȣ, ϗ τȣ̀ς οἰκτιρμȣ́ς σȣ.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικὰ, εἰ ἔςι Κυριακή. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ, εἰ δ' ȣ̓κ ἔςι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σȣ̃ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ̃

Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ Δευτέρȣ μυσικῶς.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σȣ, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ. τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σȣ Φύλαξον. ἁγίασον τȣ̀ς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῦ Οἴκȣ σȣ· Σὺ αὐτȣ̀ς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σȣ δυνάμει, ἢ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τȣ̀ς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικὰ, εἰ ἔςι Κυριακή. ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος· εἰ δ' ȣ̓κ ἔςι, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ.

Ἐκφώνως Ὁ Ἱερεύς·

ΟΤι ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, ψάλλει ὁ χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τȣ̀ς Μακαρισμȣ̀ς, εἰ ἔςι Κυριακή· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ Τρίτȣ μυσικῶς.

Ο Τὰς κοινὰς ταύτας, ἢ συμφώνȣς ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ ἢ δυσὶ, ἢ τρισὶ συμφωνȣ̃σιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σȣ, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς ἢ νῦν τῶν δȣ́λων σȣ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένȣ παρὰ τῶν Ψαλτῶν τȣ̃ τρίτȣ Ἀντιφώνȣ, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος ποιȣ̃σι, ἢ λέγȣσιν, ὡς ἐν τῇ τȣ̃ Χρυσοςόμȣ Λειτȣργίᾳ εἴρηται.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδȣ τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ μυσικῶς.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταςήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, ἢ ςρατιὰς Ἀγγέλων, ἢ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτȣργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτȣργȣ́ντων ἡμῖν, ἢ συνδοξολογȣ́ντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν ὅ τε Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Χορὸς, ταὐτὰ ἢ ποιȣ̃-

τι. ϗ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοςόμου Ἱερουργίᾳ.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου, ἣν ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, ϗ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, ϗ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος. Ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν ϗ ὁμοίωσιν, ϗ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας. Ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, ϗ σύνεσιν, ϗ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς ϗ ἀναξίους δούλους σου, ϗ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ςῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαςηρίου, ϗ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, ϗ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι ϗ ἐκ ςόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. ϗ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηςότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, ϗ ἀκούσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. ϗ τὰ σώματα· ϗ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου. ϗ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεςησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τῆς Εὐχῆς τελεσθείσης, ϗ τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος, τὸ Δόξα, ϗ νῦν. ὅ, τε Ἱερεὺς, ϗ ὁ Διάκονος ψάλλουσι τὸ Τρισάγιον, ϗ τὰ λοιπὰ ποιοῦσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοςόμου Λειτουργίᾳ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς, Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ϗ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ μέγα ϗ πλούσιον ἔλεος.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν ϗ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, ϗ ἀοιδίμων.

Ἔτι

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορέντων, ἢ καλλιεργέντων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, ἢ ἐνταῦθα, ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων, ὡς ἐν τῇ τῦ Χρυσοσόμε Λειτεργίᾳ λέγει.

Εὔξασθε οἱ Κατηχέμενοι. Οἱ πισοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτὲς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτὲς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς. Ἑνώσῃ αὐτὲς τῇ Ἁγίᾳ αὐτῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβῦ. Οἱ κατηχέμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυσικῶς.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, ἢ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σε, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὲς δέλες σε τὲς Κατηχεμένες, τὲς ὑποκεκλικότας τὲς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σε, ἢ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν. ποίησον αὐτὲς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σε Ἐκκλησίας. ἢ καταξίωσον αὐτὲς τῦ λετρῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἢ τῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σῦ τῦ ἀληθινῦ Θεῦ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ἽΝα ἢ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλιτὸν κατὰ τὸ σύνηθες.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

ὍΣοι Κατηχέμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχέμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχέμενοι προέλθετε. Μή τις τῶν Κατηχεμένων ὅσοι Πισοί.
Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πισῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλιτόν, ἣ ὁ Ἱερεὺς λέγει μυσικῶς.

ΣΥ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τῦτο τῆς σωτηρίας μυσήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τὲς ταπεινὲς, ἢ ἀναξίες δέλες σε, γενέσθαι λειτεργὲς τῦ Ἁγίε σε Θυσιασηρίε. σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τῦ Ἁγίε Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. ἵνα ἀκατακρίτως σάντες ἐνώπιον τῆς ἁ-

γίας δόξης σȣ, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. δὸς Κύριε ϗ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τȣ Λαȣ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, ϗ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σȣ.

Εὐχομένȣ τȣ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ, εἴ ἐστιν, ἔξω τȣ Ἁγίȣ Βήματος.

Ἔτι, ϗ ἔτι. Ἀντιλαβȣ. σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ πιςῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυςικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει ϗ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ σήσας ἡμᾶς τȣς ταπεινȣς, ϗ ἁμαρτωλȣς, ϗ ἀναξίȣς δȣλȣς σȣ κατενώπιον τῆς Ἁγίας δόξης σȣ, λειτȣργεῖν τῷ Ἁγίῳ σȣ Θυσιαςηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τȣ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τȣ ςόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τȣ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένȣ τȣ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικὰ ἔξω τȣ Ἁγίȣ Βήματος ὡς ϗ πρότερον, ϗ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅπως ὑπὸ τȣ κράτȣς σȣ πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ κἀνταῦθα ϗ λέγȣσι, ϗ ποιȣσιν, ὅ τε Ἱερεὺς, ϗ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῇ τȣ Χρυσοςόμȣ Λειτȣργίᾳ.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυςικῶς, τȣ Χερȣβικȣ ᾀδομένȣ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, ϗ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτȣργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα ϗ φοβερὸν, ϗ αὐταῖς ταῖς ἐπȣρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, ϗ ἀμέτρητόν σȣ φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, ϗ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, ϗ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, ϗ τῆς λειτȣργικῆς ταύτης, ϗ ἀναιμάκτȣ Θυσίας τὴν Ἱερȣργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπȣρανίων, ϗ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνȣ Χερȣβικȣ ἐποχȣμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, ϗ Βασιλεὺς τȣ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἅγιος, ϗ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

θὸν, ἢ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἢ ἀχρεῖον δοῦλόν σε ἢ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· ἢ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ Ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, ἢ ἱερουργῆσαι τὸ Ἅγιον, ἢ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἢ τὸ τίμιον Αἷμα· Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, ἢ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἢ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, ἢ προσφερόμενος ἢ προσδεχόμενος ἢ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κἀνταῦθα ὅ τε Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ, ἢ ποιοῦσι, ἢ λέγουσιν ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱερουργίᾳ. ἢ τελειωθέντων τῶν Εὐχῶν, ἢ τῆς μεγάλης Εἰσόδου, ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, ἢ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην. ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων. πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ. κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ἢ ἀναίμακτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ἢ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ Ἅγιον, ἢ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἢ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, ἢ πρόσδεξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαυτώσεις, Μωσέως ἢ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας. Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς· ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω ἢ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν

τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν

Ὁ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ τρὶς, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος περιπτύσσεται τὸ Ὠράριον αὐτοῦ, καὶ προσκυνεῖ τρὶς, καὶ ἐπισυνάπτει. Ἐκφώνως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τό. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ Ἁγίου Συμβόλου λέγει ὁ Διάκονος Ἐκφώνως·

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόβου, Πρόσχωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ, προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ο' Ἱερὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυςικῶς.

Ὁ ὢν Δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ, παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, ἢ δίκαιον, ἢ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σε, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριςεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, ἢ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, ἢ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. ἢ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναςείας σε, ἀκεςὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σε; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανε, ἢ γῆς, ἢ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε, ἢ ἐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ Θρόνε δόξης ἢ ἐπιβλέπων ἀβύσσες, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τε Κυρίε ἡμῶν Ἰησε Χριςε, τε μεγάλε Θεε, ἢ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ὅς ἐςιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς πρὸ αἰώνων, σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς, δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, παρ' ἐ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα. ὁ ἀῤῥαβὼν τῆς μελλέσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τε ἁγιασμε, παρ' ἐ πᾶσα κτίσις λογική τε, ἢ νοερὰ, δυναμεμένη σοὶ λατρεύει, ἢ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δελα σά. σὲ γὰρ αἰνεσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξεσίαι, Δυνάμεις. ἢ τὰ πολυόμματα Χερεβίμ· σοὶ παρίςανται κύκλῳ τὰ Σεραφὶμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ἢ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ἢ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτεσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τὲς πόδας, ἢ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγον ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύςοις ςόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, ἢ λέγοντα.

Ὁ Χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἐρανὸς, ἢ ἡ γῆ τῆς δόξης σε. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίςοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίε, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίςοις.

Κἀνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιεῖ, ὡς ἐν τῇ τε Χρυσοςόμε Λειτεργίᾳ.

Ἐπεύχεται μυςικῶς ὁ Ἱερεύς.

Μετὰ τέτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε ἢ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, ἢ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς ἢ πα-

νάγιος, ϗ ȣ̓κ ἔςι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σȣ, ϗ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σȣ. ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, ϗ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χȣ̃ν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας. τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἀθανασίαν ζωῆς, ϗ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σȣ ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ. ἀλλὰ παρακȣ́σαντα σȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Θεȣ̃, τȣ̃ κτίσαντος αὐτὸν. ϗ τῇ ἀπάτῃ τȣ̃ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτȣ̃ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σȣ, ὁ Θεὸς ἐκ τȣ̃ Παραδείσȣ εἰς τὸν Κόσμον τȣ̃τον, ϗ ἀπέςρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριςῷ σȣ. Οὐ γὰρ ἀπεςράφης τὸ πλάσμα σȣ εἰς τέλος. ὃ ἐποίησας ἀγαθέ, ȣ̓δὲ ἐπελάθȣ ἔργα χειρῶν σȣ, ἀλλ᾽ ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέȣς σȣ. Προφήτας ἐξαπέςειλας. ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σȣ τῶν καθ᾽ ἑκάςην γενεὰν εὐαρεςησάντων σοι. ἐλάλησας ἡμῖν διὰ ςόματος τῶν δȣ́λων σȣ τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλȣσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν. Ἀγγέλȣς ἐπέςησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σȣ, δι᾽ ȣ̃ ϗ τȣ̀ς αἰῶνας ἐποίησας. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σȣ, ϗ χαρακτὴρ τῆς ὑποςάσεώς σȣ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτȣ̃, ȣ̓χ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ ϗ Πατρί. ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, ϗ τοῖς ἀνθρώποις συνανεςράφη, ϗ ἐκ Παρθένȣ Ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δȣ́λȣ λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. ἵνα ἡμᾶς συμμόρφȣς ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτȣ̃. Ἐπειδὴ γὰρ δι᾽ ἀνθρώπȣ ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, ϗ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενής σȣ Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ ϗ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκȣ, ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας. γενόμενος ὑπὸ νόμον. κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτȣ̃· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριςῷ σȣ, ϗ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τȣ́τῳ, δȣ̀ς προςάγματα σωτηρίας, ἀποςήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων. προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Θεȣ̃ ϗ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ, λαὸν περιȣ́σιον, Βασίλειον Ἱεράτευμα ἔθνος ἅγιον· ϗ καθαρίσας ἐν ὕδατι ϗ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ. ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ϗ κατελθὼν διὰ

τȣ Σταυρȣ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τȣ θανάτȣ, ἢ ἀναςὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἢ ὁδοποιήσας σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάςασιν, καθότι ȣ̓κ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν Κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ παντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· ἢ ἀνελθὼν εἰς τȣ̀ς Οὐρανȣ̀ς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σȣ ἐν ὑψηλοῖς· ὃς ἢ ἥξει ἀποδȣ̃ναι ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτȣ. κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίȣ αὐτȣ Πάθȣς, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτȣ ἐντολάς. μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκȣ́σιον ἢ ἀοίδιμον, ἢ ζωοποιὸν αὐτȣ θάνατον, τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδȣ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τȣ Κόσμȣ ζωῆς λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτȣ ἢ ἀχράντων χειρῶν, ἀναδείξας σοι τῷ Θεῷ ἢ Πατρὶ, εὐχαριςήσας εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας.

Ὁ Ἱερεὺς αἴρων τὴν δεξιὰν αὐτȣ δεικνύει τὸν Ἅγιον Δίσκον, λέγων Ἐκφώνως·

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτȣ Μαθηταῖς ἢ Ἀποςόλοις, εἰπών· Λάβετε Φάγετε, τȣ̃τό μȣ ἐςὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ κἀνταῦθα, ὡς ἐν τῇ τȣ Χρυσοςόμȣ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μυςικῶς·

Ὁμοίως ἢ τὸ ποτήριον ἐκ τȣ γεννήματος τῆς ἀμπέλȣ λαβὼν, κεράσας, εὐχαριςήσας, εὐλογήσας ἁγιάσας

Καὶ αἴρων τὴν δεξιὰν δεικνύει ὁμοίως μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων Ἐκφώνως·

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτȣ Μαθηταῖς ἢ Ἀποςόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτȣ πάντες τȣ̃τό ἐςι τὸ Αἷμά μȣ τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυςικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τȣ̃τον ἢ τὸ Ποτήριον τȣ̃το πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, ἢ τὴν ἐμὴν Ἀνάςασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι ȣ̓̃ν Δέσποτα ἢ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτȣ Παθημάτων, τȣ ζωοποιȣ Σταυρȣ τῆς τριημέρȣ Ταφῆς τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναςάσεως, τῆς εἰς Οὐρανȣ̀ς Ἀνόδȣ, τῆς ἐκ δεξιῶν σȣ τȣ Θεȣ, ἢ Πατρὸς Καθέδρας, ἢ τῆς ἐνδόξȣ ἢ φοβερᾶς αὐτȣ Παρȣσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ Ο' Ἱερεύς.

ΤΑ' σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα ἢ διὰ πάντα.

Ο' Χορὸς ψάλλει τό. Σὲ ὑμνῦμεν, σὲ εὐλογῦμεν, σοὶ εὐχαριςῦμεν Κύριε, ἢ δεόμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο' Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, εὔχεται μυςικῶς.

ΔΙὰ τῦτο Δέσποτα Πανάγιε, ἢ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἢ ἀνάξιοι δῦλοί σε, οἱ καταξιωθέντες λειτεργεῖν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ, ὁ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· ὁ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς. ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σε ἢ τὺς οἰκτιρμύς σε, ὓς ἐξέχεας πλεσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥῦντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ, ἢ προσθέντες τὰ ἀντίτυπα τῦ Ἁγίε Σώματος ἢ Αἵματος τῦ Χριςῦ σε σῦ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλῦμεν, Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, ἢ εὐλογῆσαι αὐτὰ ἢ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Ο' Διάκονος ὑποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ Κάλυμμα, ἢ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ ἢ προσκυνῦσιν ἀμφότεροι τρίς, ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἢ εὐχόμενοι καθ' ἑαυτὺς τό,

Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι. Λέγυσι μυςικῶς τρίς.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σε Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποςόλοις σε καταπέμψας, τῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν.

Καὶ τό. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, ἢ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις με.

Δέξαι. Εὐλογητὸς εἶ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ζήτει Φύλ. 49.

Καὶ νῦν. Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε. Ζήτει ὡς ἄνω.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος δείκνυσι τῷ Ὠραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἢ λέγει μυςικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνιςάμενος σφραγίζει τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων μυςικῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τῦτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τῦ Κυρίε, καὶ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Ο' Διάκονος. Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ο' δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τῦτο αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τῦ Κυρίε, καὶ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Ο' Ἱερεύς· Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμε ζωῆς. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ Ὠραρίου τὰ Ἅγια ἄμφω, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ Διάκονος ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ καὶ αἰτῶν τὸ...

Μνήσθητί μου Ἅγιε Δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ

Μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ Ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΗΜᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου, καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα, ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ᾽ ἵνα εὕρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου. Ὁ Ἱερεὺς ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΞαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Χορὸς ψάλλει. Ἐπὶ σοὶ χαίρει. Ὁ Διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰ Δίπτυχα τῶν τε Ζώντων καὶ Κεκοιμημένων ὧν βούλεται μνημονεύει. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ὑπεύχεται μυστικῶς.

ΤΟῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει Ζώντων καὶ Τεθνεώτων, καὶ ὑπὲρ μὲν Ζώντων λέγει·

Ὑπὲρ σωτηρίας, ἐπισκέψεως, ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος). Ὑπὲρ δὲ Τεθνεώτων, λέγει·

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, καὶ στεναγμός, ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν. Μυστικῶς τὴν Εὐχήν.

ΚΑὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ

δεόμεθα. μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· Ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια· ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια· ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτούς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν· κράτυνον αὐτῶν τὴν Βασιλείαν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην· λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τοὺς πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· χηρῶν πρόστηθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ῥῦσαι· νοσοῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, καὶ ἐξορίαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας· καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλα-

μέ-

μένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τȢ Λαȣ͂ σȢ μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ȣ̀ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλȢσιόν σȢ ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ȣ̀ ὧν ἡμεῖς ȣ̓κ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάςȣ τὴν ἡλικίαν, ȣ̀ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαςον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτȢ͂ Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν. ὁ τῶν νοσȣ́ντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενȢ͂ ὁ εἰδὼς ἕκαςον, ȣ̀ τὸ αἴτημα αὐτȢ͂. οἶκον. ȣ̀ τὴν χρείαν αὐτȢ͂. Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην, ȣ̀ πᾶσαν Πόλιν ȣ̀ Χώραν ἀπὸ λιμȢ͂ λοιμȢ͂ καταποντισμȢ͂, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων ȣ̀ ἐμφυλίȣ πολέμȣ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τȢ͂ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȢ͂ δεῖνος·) ὃν χάρισαι ταῖς Ἁγίαις σȢ Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακροημερεύοντα, ȣ̀ ὀρθοτομȢ͂ντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει τρὶς τῇ θύρᾳ σάς.

ΤΟῦ δεῖνος Πανιερωτάτȣ Μητροπολίτȣ, ἢ Ἐπισκόπȣ, (ὅς τις ἂν ᾖ,) ȣ̀ ὑπὲρ τȢ͂ προσκομίζοντος τὰ Ἅγια Δῶρα ταῦτα. ȣ̀ τὰ λοιπὰ μέχρι τȢ͂ Καὶ πάντων ȣ̀ πασῶν. Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Καὶ πάντων ȣ̀ πασῶν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυςικῶς·

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομȣ́ντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, Μνήσθητι Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σȢ, ȣ̀ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκȣσιόν τε ȣ̀ ἀκȣ́σιον. ȣ̀ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τȢ͂ Ἁγίȣ σȢ Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Πρεσβυτερίȣ, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, ȣ̀ παντὸς Ἱερατικȣ͂ τάγματος ȣ̀ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλȣ́ντων τὸ Ἅγιόν σȢ Θυσιαςήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηςότητί σȢ Κύριε ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλȢσίοις σȢ οἰκτιρμοῖς· εὐκράτȣς ȣ̀ ἐπωφελεῖς τȣ̀ς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρȣς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν ςέφανον τȢ͂ ἐνιαυτȢ͂ τῆς χρηςότητός σȢ· Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναςάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τȢ͂ Ἁγίȣ σȢ Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σȢ, Υἱȣ̀ς Φωτὸς ȣ̀ Υἱȣ̀ς ἡμέρας ἀναδείξας· Τὴν σὴν εἰρήνην, ȣ̀ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν ȣ̀

Ἐκφώ-

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπιστρέφει πρὸς τῇ Θύρᾳ, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως·

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. μετὰ πάντων ἡμῶν. Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, εἰ ἔστιν· εἰ δ' οὔν, ὁ Ἱερεὺς, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων. Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δίδαξον ἁγιωσύνην ἐπιτελεῖν ἐν Φόβῳ σου Ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου. ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενόμεθα Ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν Φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολ-

μᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο' Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΔΕ'σποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΧΑ'ριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ο' Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ο' Ἱερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα τῆς Μεταλήψεως τελεσθείσης, καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἀρθέντων Τραπέζης, Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥ'χαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ο' Διάκονος

Ο'ρθοὶ μεταλαβόντες τῶν Θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος. Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστέλλειν τὰ Ἅγια.

Ἤνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς Οἰκονομίας Μυστήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ Θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι εἰ ἐστὶν ἡ μεγάλη Πέμπτη, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ Κοινωνικοῦ τοῦτο κατ' ἦχον πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ μέγα Σάββατον ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τοῦτο, εἰς ἦχον πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου, καὶ τρόμου· καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν Κυριευόντων, προέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· Προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης

ἀρχῆς ϗ Ἐξουσίας τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ ϗ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, ϗ βοῶντα τὸν ὕμνον, Ἀλληλούϊα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ϗ τοῦ Προοιμιακοῦ στιχολογηθέντος, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τά, Πρὸς Κύριον.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα ϗ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, ϗ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, ϗ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΗΡα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν. Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξοι σε. Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου ϗ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΥφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, ϗ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, ϗ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου ϗ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς σὲ ἦρα τὲς ὀφθαλμές μȣ τὸν κατοικȣ̃ντα ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ. Ἰδȣ̀ ὡς ὀφθαλμοὶ δȣ́λων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, ȣ̔́τως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ȣ̓ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξȣδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνȣ̃σι, καὶ ἡ ἐξȣδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕἸ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπȣς ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτȣ̃ ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ȣ̓κ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδȣ̃σιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρȣθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίȣ, τȣ̃ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΟἹ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιὼν, ȣ̓ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερȣσαλήμ. Ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃, ἀπὸ τȣ̃ νῦν, καὶ ἕως τȣ̃ αἰῶνος. Ὅτι ȣ̓κ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τȣ̀ς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐρȣ̃σιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνε Κύριος τȣ̃ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τȣ̃ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥȣς ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριȣ̃σι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξȣσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ἘΑ'ν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομȣ̃ντες.

Ἐὰν

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΛεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ἘΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε. Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΚΥ'ριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ

τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ἸΔοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ Ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὠ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ἸΔοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθ. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν

ἐχ εὑρεθῇ Τριῴδιον, λέγε τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἢ τὰ λοιπά.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος ά.

ΤΗ'ν πνευματικὴν ἀδελφοὶ, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον. ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι. βοήσωμεν τῷ Χριςῷ· ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

ΠΑνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, ἐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσε πύλαι, ἢ ἔντος γενόμενοι, τε ξύλε τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριςῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ειρήνην, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ςιχ. ἦχ. ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΝΗστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τε Πνεύματος, καταμαράνωσαν, ἢ ἐνθέες πράξεις, πράττειν ἐνισχύσωσαν, ἢ νεν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμπεσαν, ἢ τὴν συγχώρησιν, προξενέσαν ὧν ἡμάρταμεν, δωρεμένην, ἐκ Θεε οἰκτίρμονος. Ὅμοιον.

ΑΠαντα τὸν βίον με αἰσχρῶς, δαπανήσας Κύριε μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω. Πάτερ ἐπεράνιε ἡμάρτηκα, ἱλάσθητι. σῶσόν με. ἢ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σε μακρύναντα, ἢ ἀθέοις, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερα ςιχ. προσόμοια, ἦχ. δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΔΙ'δε μοι κατάνυξιν, ἢ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, ἢ τε βίε διόρθωσιν, εἰς πάθη τε σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, ἢ μεμακρυμένῳ, ἐκ σε Θεε Παμβασιλεῦ, ἢ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· ἢ σῶσόν με τὸν ἄσωτον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησε παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

ΜΩσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται. καθαρθεὶς τὸν ποθέμενον. τετον ἐν ζηλώσασα ταπεινὴ ψυχή με, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, ἢ ἱλασμὸν ἢ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσῃς ὑπάρχοντα ἀγαθὸν ἢ φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκ. Εἴσοδος. Προκείμενον. ἦχ. δ'.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τε Θεε εἰς τὸν αἰῶνα.

ςίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. 6.

ΝΩ͂ε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, ἢ ὁ κατακλυσμὸς τε ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, ἢ οἱ υἱοὶ αὐτε, ἢ ἡ γυνὴ αὐτε, ἢ αἱ γυναῖκες τῶν

ήων αὐτῦ μετ' αὐτῦ εἰς τὴν Κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τῦ κατακλυσμῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, ἢ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, ἢ ἀπὸ τῶν θηρίων ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἄρσεν ἢ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Προκείμενον ἦχ. πλ. ά.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῦ Λαῦ αὐτῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. ιβ'.

ΥΙὲ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ ἢ τῷ πλησίον σε· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσαι τῷ δὲ ἄφρονι, διακόνῳ χρήσεται. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, ὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους. ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πτερωτά. ἀπέλιπε γὰρ ὁδὺς τῦ ἑαυτῦ ἀμπελῶνος, τὺς δὲ ἄξονας τῦ ἰδίυ γεωργίυ πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρυ ἢ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων ἢ θρασεῖα ἢ ἐνδεὴς ἄρτυ γίνεται. ἣ ὐκ ἐπίσαται αἰσχύνην. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τῦ ἑαυτῆς οἴκυ ἐπὶ δίφρυ ἐμφανῶς ἐν ταῖς πλατείαις προσκαλεμένη τὺς παριόντας ὁδὸν. τὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με, ἢ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγυσα· Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε ἢ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίετε. ὁ δὲ ὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται ἢ ἐπὶ πέταυρον ᾅδυ συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν. ὕτω γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον. ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίυ ἀπόσχυ, ἢ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς. ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον. ἢ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτυργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΤΗ, ἁγίᾳ ἢ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ὅτε μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην. ἐν τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιεῖ ὡς σύνηθες· ἢ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον, ἢ θῦσαι ἢ κεντῆσαι, περικόπτει ἢ τὺς ἑτέρυς Ἄρτυς, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ, Εἰς ἀνάμνησιν· Ὡς πρόβατον· ἢ τὸ Θύεται ἢ τὸ, Εἷς τῶν στρατιωτῶν. εἶθ' ὕτως ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ

Ποτηρίῳ οἶνον, ὕδωρ, καὶ λέγων τὰ συνήθη. καὶ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, καὶ θυμιᾷ, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· καὶ οὕτως ἄρχεται τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτὴν ὡς ἔθος.

Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς Ἄρτους, λέγει· Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἑνικῶς, ὡς εἷς ἐστιν ὁ Χριστός· οὐχ ὥς τινες ἀμαθῶς λέγουσι· τοὺς Ἄρτους τούτους. καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλους ὁμοῦ. καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ καὶ ἐγχέει καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἶτα λαβὼν τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, βάφει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει, ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψίχα. καὶ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Εἶτα λαμβάνει καὶ τοὺς ἑτέρους καὶ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ συστέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς εὔχεται ὡς σύνηθες, καὶ μεταδίδοται ὡς σύνηθες. καὶ ἐκπληροῖ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατείῳ. ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολήν. σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον. μηδὲν δὲ ἐπιλέγων, εἰμὴ· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος καιρόν, ἐξέρχεται· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός. καὶ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γʹ. καὶ λέγεται ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμός. ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν στιχολογεῖται τά, Πρὸς Κύριον. γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τό, Ἀλληλούϊα. Ἐν ἑκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξαμένου δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον, καὶ ὕδωρ συνήθως. σιωπῶν, καὶ μηδὲν λέγων. καὶ λαβὼν Θυμίαμα θυμιᾷ τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ Καλύμματα καὶ περικαλύψας αὐτά, μηδὲν ὅλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προθέσεως, κἂν καὶ ἔν τισιν εὕρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τό, Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ θυσία. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα. τό, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν στίχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, καὶ εἰσο-

μον σίχ. ι. ἡ δευτερῦμεν τὸ Ἰδιόμελον, εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τρία προσόμοια τῦ Τριῳδίυ, ἡ τὰ γ΄. τῦ Μηναίυ, δευτερῦντες τὸ ἕν. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον· Εἴσοδος ἄνευ Εὐαγγελίυ.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἤγυν εἰς τὴν Εὕρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ, τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῦ Εὐαγγελισμῦ ἡ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε εἰσοδεύει μετὰ τῦ Εὐαγγελίυ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον. Καὶ τὴν Γένεσιν. Τὸ δεύτερον Προκείμενον.

Καὶ μετὰ τῦτο Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Κελεύσατε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυμιατὸν ἡ μανουάλιον μετὰ κηρῦ. ἵσαται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἡ σφραγίζων Σταυρὸν, λέγει· Σοφία ὀρθοί. Φῶς Χριςῦ φαίνει πᾶσι. Ὁ Ἀναγνώστης Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Καὶ ἡ παροιμία. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Σοφία.

Ὁ Ψάλτης, τὸ, Κατευθυνθήτω. σίχ. α΄. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ.

σίχ. β΄. Θῦ Κύριε φυλακὴν τῷ σόματί μυ.

σίχ. γ΄. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μυ.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, ποιῦμεν μετανοίας γ΄.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, ἡ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις. ἡ Εὐχὴ τῦ Χερυβικῦ ὐ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὸν Ν΄. ἡ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν Ἁγίων Δώρων, πληρυμένυ τῦ, Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρεῖς, ἀσκεπεῖς ὄντες. αἴρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν Ἁγίων Δώρων, ἡ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ὐ μέντοι ἀνακαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ᾽ ἔτι κεκαλυμμένων τῶν Θείων ὄντων Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτῦ δέει πολλῷ, ἡ ἅπτεται τῦ Θείυ Ἄρτυ μετ᾽ εὐλαβείας ἡ φόβυ

Λέγοντος τῦ Διακόνυ. Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ο' Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΥ'λογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προοιμιακός. μετὰ δὲ τὸν Προοιμιακὸν, λέγει τὰ Εἰρηνικά.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ε'ν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Υ'πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Υ'πὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος.

Υ'πὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.

Υ'πὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν.

Υ'πὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Υ'πὲρ τῦ συμπολεμῆσαι.

Υ'πὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Υ'πὲρ εὐκρασίας ἀέρων εὐφορίας

Υ'πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορύντων.

Υ'πὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀ'ντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

ΕΚΦΩΝΩΣ Ο ΙΕΡΕΥΣ·

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας των αιωνων. Ο' Χορός Ἀμήν. Εἶτα ἀναγινωσκομένων τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὰς Εὐχάς. Εὐχὴ Ἀντιφώνυ Πρώτυ.

ΚΥ'ριε οἰκτίρμον, ἢ ἐλεῆμον, μακρόθυμε ἢ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ἢ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ συ, τῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ συ· Εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ονομα τὸ Ἅγιόν συ· διότι μέγας εἶ σὺ ἢ ποιῶν θαυμασια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ἢ ὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε δυνατὸς ἐν ἐλέει, ἢ αγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν, ἢ παρακαλεῖν ἢ σώζειν παντας τὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν συ. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί. Ε'τι, ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Δευτέρου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, Ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Τρίτου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου Ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Καὶ ὁ Διάκονος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων

τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἢ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ψάλλοντος δὲ τῦ Χορῦ τὸ Τροπάριον, λέγει ὁ Διάκονος. ἢ ὁ Ἱερεὺς, Ἐκφώνως. Σοφία, Ὀρθοί. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον, ἢ τὴν Γένεσιν. ἢ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τῦ Θυμιατηρίυ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει Ἐκφώνως. Σοφία. Ὀρθοί. Φῶς Χριστῦ φαίνει πᾶσι. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει ἢ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δύλων, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς σῦ ἢ τὺς οἰκτιρμύς σῦ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σῦ τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σῦ πλύσιον ἔλεος. Ο Ἱερεὺς, ΕΚΦΩΝΩΣ

Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὔξασθε οἱ Κατηχέμενοι Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχημένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτὺς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς. Ἑνώσῃ αὐτὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβῦ. Οἱ Κατηχέμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ Κατηχεμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Κτίστης ἢ δημιυργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, ἢ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. ἐπίβλεψον ἐπὶ τὺς δύλυς σῦ τὺς Κατηχεμένυς ἢ λύτρωσαι αὐτὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης ἢ τῆς μεθοδείας τῦ ἀντικειμένυ ἢ προσκάλεσαι αὐτὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ἢ τὰ σώματα, ἢ συγκαταριθμῶν αὐτὺς τῇ λογικῇ σῦ ποίμνῃ ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σῦ τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἵνα ἢ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σῦ, τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

ΟΣοι Κατηχέμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχέμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχέμενοι προέλθετε· Μήτις τῶν Κατηχεμένων. ὅσοι Πιςοί.

Ἔτι ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης, τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος. Ἀπὸ δὲ δὲ τῆς δ΄. τῆς Μεσονηςίμȣ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ. Ἵνα ἢ αὐτοὶ,

Λέγονται ἢ ταῦτα τὰ Διακονικὰ παρὰ τȣ͂ Διακόνȣ.

ΟΣοι Κατηχέμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχέμενοι προέλθετε.

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· Εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Οἱ πιςοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ςηρίξῃ αὐτȣ̀ς, ἢ ἐνδυναμώσῃ. Φωτίσῃ αὐτȣ̀ς Φωτισμῷ γνώσεως ἢ εὐσεβείας. Καταξιώσῃ αὐτȣ̀ς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τȣ͂ λȣτρȣ͂ τῆς παλιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ἢ τȣ͂ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας. Ἀναγεννήσῃ αὐτȣ̀ς δι' Ὕδατος ἢ Πνεύματος. Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίςεως.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτȣ̀ς τῇ ἁγίᾳ αὐτȣ͂, ἢ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβȣ͂, ἢ διαφύλαξον αὐτȣ̀ς ὁ Θεός.

Οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων.

ΕΠίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τȣ̀ς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένȣς ἢ ἐπιποθȣ͂ντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτȣ̀ς ἐν τῇ Πίςει· ςήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τȣ͂ Χριςȣ͂ σȣ ἀνάδειξον, τȣ͂ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

ΟΣοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε, οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε·

Ὅσοι Κατηχέμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχεμένων· Ὅσοι Πιςοί·

Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς δ΄. τῆς Μεσονηςίμȣ. Εὐχὴ Πιςῶν Πρώτη μυςικῶς.

ΟΘεὸς ὁ μέγας ἢ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τȣ͂ Χριςȣ͂ σȣ θανάτῳ, εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταςήσας· Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις

πῆς ἐμπαθῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγ μόνα τὸ ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπισήσας Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἄπεσω παντὸς πονηρῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ἐκ τῶν ἀπρεπῶν Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, κ) τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, κ) διαφύλαξον. Σοφία.

Ο' Ἱερεὺς ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, κ) προσκύνησις τῷ Πατρὶ, κ) τῷ Υἱῷ, κ) τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, κ) ἀεὶ, κ) εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Διάκονος. Ἔτι, κ) ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πισῶν Δευτέρα μυσικῶς.

ΔΕ'σποτα Ἅγιε, ὑπεράγαθε δυσωπῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλύσιον ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς κ) ἀξίυς ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενῦς σῦ Υἱῦ κ) Θεῦ ἡμῶν τῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδὲ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτῦ Σῶμα, κ) τὸ ζωοποιὸν Αἷμα κατὰ τὴν παρῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ Μυσικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθυς Στρατιᾶς Οὐρανίυ ἀοράτως δορυφορύμενα ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι Ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ Φωτὸς κ) ἡμέρας γενώμεθα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀ'ντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

Ο' Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑτὰ τὴν δωρεὰν τῦ Χρισῦ σῦ μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ κ) ἀγαθῷ, κ) ζωοποιῷ σῦ Πνεύματι, νῦν, κ) ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις Καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον λέγει

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Υ'πὲρ τῶν προτεθέντων, κ) προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Υ'πὲρ τῦ ἁγίυ Οἴκυ τύτυ, κ) τῶν μετὰ πίσεως

Ο'πως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτά.

Υ'πὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ο' Τῶν ἀῤῥήτων κ) ἀθεάτων Μυσηρίων Θεὸς παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς

σοφί-

σοφίας ϗ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, ϗ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι Δῶρά τε ϗ Θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ϗ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα ϗ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε ϗ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου τοὺς τῷ Ἁγίῳ τούτῳ Θυσιαστηρίῳ ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους Θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ϗ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. ϗ πάσης ἡμᾶς ϗ τὸν πιστόν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς ϗ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ τῶν Θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἁγιασμάτων, ϗ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, ϗ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν ϗ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τοῦ Παναγίου ϗ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, ϗ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην ϗ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ ϗ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς ϗ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου ϗ φύλαξον αὐτόν· ϗ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφα-

λὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σȣ πλȣσιον ἔλεος. ΕΚΦΩΝΩΣ

Χ Α'ριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ Φιλανθρωπίᾳ τȣ μονογενȣς σȣ Υἱȣ, μεθ' ȣ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Π Ρόσχες Κύριε Ἰησȣ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίȣ κατοικητηρίȣ σȣ, ϗ ἀπὸ Θρόνȣ δόξης τῆς Βασιλείας σȣ, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, ϗ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, ϗ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σȣ χειρὶ, μεταδȣναι ἡμῖν τȣ ἀχράντȣ Σώματός σȣ, ϗ τȣ τιμίȣ σȣ Αἵματος, ϗ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὅ, τε Ἱερεὺς, ϗ ὁ Διάκονος, προσκυνȣσι τρὶς, λέγοντες·

Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ο' δὲ Ἱερεὺς, ἐπικαλυμμένων ὄντων τῶν Θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἅπτεται τȣ ζωοποιȣ Ἄρτȣ μετ' εὐλαβείας, ϗ φόβȣ πολλȣ, ϗ λέγοντος τȣ Διακόνȣ· Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐτὰ, ἐκπληροῖ τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, ϗ τῶν Ἁγίων Λειψάνων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἀρθέντων Τραπέζης, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

Ε Υ'χαριςȣμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχȣ ἡμῖν ἀγαθοῖς, ϗ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τȣ Ἁγίȣ Σώματος ϗ Αἵματος τοῦ Χριςȣ σȣ· ϗ δεόμεθά σȣ Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σȣ· ϗ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σȣ, εἰς Φωτισμὸν ψυχῆς ϗ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων.

Ἀντιλαβȣ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Ἱερεύς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ο' Διάκονος.

Τȣ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος ἐκφωνȣμένη παρὰ τȣ Ἱερέως.

Δ Ε'σποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιȣργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σȣ πρόνοιαν, ϗ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτȣς ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν ϗ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναςάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡ-

μερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι. τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια, μυστικῶς.

ΚΥ´ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν Φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμοὺς, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὡς σύνηθες. Εἶτα ἐξελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δίδωσι τὸ Ἀντίδωρον.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῇ Πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ´σποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται. ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε. σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ´σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθείς· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἑκούσια καὶ

τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν. ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν. καὶ τοῦ ῥύπου καθαρον, καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον. καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι καὶ δι᾽ Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν, ταύτην περίθαλψον. καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων Ναὶ Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας. ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν, καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου. καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ὀχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης. ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναὸν ὃν ἡτοίμασας, δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε) τῇ τεξάσῃ σήμερον. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου δεόμεθα, καὶ θαῤῥοῦντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλανθρωπίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν κατακρίτων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε,) καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον, καὶ τοῖς ἁψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὑρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Λαμβάνων ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Γέννησιν, προσάγεται ἐν τῷ Ναῷ τὸ Βρέφος παρὰ τῆς Μαίας, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τό, Παναγία Τριάς, σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στῆθος. Καὶ λέγει την Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· σημειωθήτω τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ Κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δὸς Κύριε ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου. ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον, λέγων. Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γάρ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν Βρέφος, ἐὰν ἄρα καὶ ἀσθενοῦν μὴ θηλάζῃ, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὥς τινες κακῶς φασι, τὴν ἑβδόμην, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ ᾗ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Αἱ γὰρ πώποτε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχῃ ἀπό τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρῶσαι, φόνου δίκην κατὰ τοὺς Νόμους, καὶ τοὺς Κανόνας ἐνέχονται. πολλῷ μᾶλλον, τὸ κρίμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γινομένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Μετὰ Τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, πάλιν προσάγεται τῷ Ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, ἤτουν ἀρχὴν λαβεῖν, τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρός, ἤδη κεκαθαρμένης, καὶ λελουμένης οὔσης, παρόν-

ρόντος ἢ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.
Ὁ δὲ γε Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχὸν. ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου. Δόξα, ἢ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινούσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ Βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ Σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικήν τε ἢ ἄλογον, διὰ τοῦ λόγου σου δημιουργήσας· ὁ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών· σοῦ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλοῦμεν ἣν τῷ σῷ θελήματι διέσωσας δούλην σου (τήνδε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἢ ἀπὸ παντὸς ῥύπου, προσερχομένην τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων.

(Ἰστέον, ὅτι, εἰ οὐχ εὑρίσκεται ἐν τοῖς ζῶσι τὸ βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ὧδε ἡ Εὐχή. εἶτα ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος Θεός.)

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν Παιδίον, εὐλόγησον, αὔξησον, ἁγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον, ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ ἢ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἵνα ἢ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ ὥρισας ἢ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Παιδίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ ἢ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τήνδε,) ἢ καταξίωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου· ἢ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος ἢ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, ἢ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ σου δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ Νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου ἢ ἁγίας σου Μητρὸς, ἢ ἐν ταῖς

ἀγκάλαις τῦ δικαίου Συμεὼν βαςαχθείς· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, ἢ τὸ προσαχθὸν τῦτο βρέφος, ἐμφανισθῆναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, ἢ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἢ σοὶ εὐάρεςον αὔξησον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τῦ τύπου τῦ Σταυροῦ σου, σὺ γὰρ εἶ ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε· ἵνα καταξιωθὲν τῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας σου, Φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, ἢ ὁμοουσίου, ἢ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, ἢ εὐχαριςία, ἢ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου Σάρκωσιν τῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἢ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σοῦ ἢ συνεργείᾳ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσαι καταδεξάμενος, ἢ κατὰ τὸ ἐθισμένον ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σου μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῦ καθαρισμοῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο ἀληθὴς νομοθέτης ὑπάρχων, ἢ ἐν ἀγκάλαις τῦ δικαίου Συμεὼν βαςαχθῆναι κατεδέξατο. οὗπερ Μυςηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν, οὗ ἢ ἡμεῖς οἱ πιςοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς ἢ νῦν ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι ἢ ἀναδόχοις αὐτοῦ, ἢ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ ἢ τῆς δι' ὕδατος ἢ Πνεύματος ἀναγεννήσεως συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τῦ Χριςοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἢ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Ἰςέον ὅτι αἱ δύω αὗται εὐχαὶ, ὡς ἔοικεν, ἀναγινώσκονται ἀπαραλείπτως ὅλος πρὸ τῶν Μ'. ἡμερῶν τοῦ παιδίου.)

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱοῦ, ἢ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεί.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ, λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἅγιόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἄρρεν. εἰδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὡραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς Θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ Ἀνάδοχος προσκυνήσας γ΄. λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΤΑΝ ΑΠΟΒΑΛΗΤΑΙ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθείς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τήνδε) σήμερον τὴν ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα· καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ῥύπον κάθαρον, τοὺς πόνους θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς Φιλάνθρωπε δώρησαι· καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Ναὶ Κύριε ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ὀχλήσεων σπλαγχνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι. καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περίκειται· ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐκυήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (ταύτῃ) τῇ ἐν ἁμαρτίαις φόνῳ περιπεσούσῃ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένῃ, καὶ πάντας τοὺς εὑρισκομένους, καὶ ἁψαμένους αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, πρεσβείαις τῆς παναγνου σου Μη-

τρός,

τρος καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θείων Πατέρων.

Περὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Ὁ μζʹ. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Κανὼν, φησίν· Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βάπτισμα, ἐὰν ἄνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, μὴ διακρίνων Ἱερέας ψευδοϊερέων.

Τὰ αὐτὰ ὁ καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, Ν'. διατάττεται.

Ὁ δὲ μθʹ. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου παρεγγυᾶται λόγον· ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς ἀνάρχους ἢ τρεῖς Υἱοὺς, ἢ τρεῖς Παρακλήτους. εἷς γὰρ ὁ ἄναρχος Πατὴρ, διὰ τὸ ἀναίτιον, καὶ εἷς ὁ Υἱὸς, διὰ τὴν ἄρρητον γέννησιν, καὶ εἷς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀγεννήτου Ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ οὕτω ποιοῦντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίστανται τὴν καθαίρεσιν.

Ὁ δὲ νʹ. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μυήσεως ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδὴ καταδύσεις ἐν ἑνὶ Βαπτίσματι, καὶ ἑκάστῃ τῶν καταδύσεων, ἓν ὄνομα τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος. ἀλλὰ μὴ ἓν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον ἤτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν κατάδυσιν τὸν τοῦ Κυρίου ἐπισημαίνειν θάνατον, ὡς ἡ παρανομίας γέμουσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται. ὧν καὶ ὁ ζʹ. τῆς Βʹ. Συνόδου Κανὼν μέμνηται· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατόν μου βαπτίσατε· ἀλλὰ πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ οὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιοῖ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀλλὰ γὰρ ὁ θʹ. Κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς Βʹ. Συνόδου, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδήλως νομοθετεῖ. Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελὼν, τοὺς μὲν Μύρῳ χρίεσθαι, τοὺς δὲ ἀναβαπτίζεσθαι διωρίσατο. Ἀρειανοὺς μὲν οὖν, καὶ Μακεδονιανοὺς, καὶ Σαββατιανοὺς, καὶ Ναβατιανοὺς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Καθαροὺς καὶ Ἀριστεροὺς, καὶ Τεσσαρεσκαιδεκατίτας, ἤτοι Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναριστὰς, ἐπείπερ ἐξίσης ἡμῖν τῷ θείῳ τελοῦνται Βαπτίσματι, οὐκ οἴεται δεῖν τούτους ἀναβαπτίζειν. ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σφετέρας αἱρέσεως ἔγγραφον ἀναθεματισμὸν τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρῳ κελεύει, τό τε μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας, τὸ στόμα τε, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντας, λέγειν· Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐνομιανοὺς γε μὴν, τοὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένους μίαν, καὶ Μοντανιστὰς, τοὺς καλουμένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς διδάσκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, καὶ τοὺς παραπλησίους τούτοις, ὡς οὐδὲν ἀμείνονα τῶν ἀβαπτίστων Ἑλλήνων, ἀληθείας δικαζούσης, διακειμένους, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ, ἱερῶς κελεύει βαπτίζεσθαι. ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἐβαπτίσαντο, ἢ βαπτισάμενοι, οὐ κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐτελέσθησαν· ταῦτά τοι καὶ ὡς ἀφώτιστοι ταῖς

θεί-

θείοις Πατράσι λογίζονται.

Ὁ δὲ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ μη΄. καὶ τῷ ἐπουρανίῳ χρίεσθαι Μύρῳ τοὺς Φωτιζομένους θεσπίζει. τοῦτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἁγιαζόμενον, τοὺς χριομένους ἁγιάζει, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστοῦ καθίστησιν. εἰ μὴ τὸ τοῦ βίου ἠμελημένον, καὶ ἡ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς ταύτης ἀλλοτριώσειε.

Ὁ δὲ ϛ΄. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου· τῶν γυναικῶν τὰς ἐγκύμονας οὐκ ἀπείργει βουλομένας βαπτίσασθαι. οὐ γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ Φωτίσματος καὶ τὸ ἔμβρυον, μήπω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν, ἢ χείρονος. οὐδὲ οἷόν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχωσι διαθέσεως. τὰ δέ γε νήπια διὰ τῶν Ἀναδόχων κατατιθέμενα, καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνοῦσιν ἐλλάμψεως.

Ὁ δὲ ϛ΄. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· ἡ κατηχουμένη γυνή, φησίν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ βαπτισθῆναι προέθετο, τὰ κατ᾽ ἔθος αὐτῇ συμβαίνει, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ὑπερτιθέσθω τὸ Φώτισμα.

Ὁ δὲ α΄. αὐτοῦ· εἰ παιδίον κατηχούμενον, ἢ καὶ ἀνήρ, τῆς ἱερᾶς τελουμένης Θυσίας, προσελθὼν ἀπονήρως τῶν θείων μεταλήψεται Δώρων, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἱερέως εἶναι τοῦτον κατηχούμενον, εὐθὺς βαπτιζέσθω· ὑπὸ γὰρ Κυρίου προσκέκληται.

Ὁ δὲ δ΄. τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· κἂν χωρισμόν, φησίν, ὑπομένωσί τινες τῶν κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα καὶ μέλλωσι τελευτᾶν· βαπτιζέσθωσαν, καὶ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημείτωσαν.

Ὁ δὲ β΄. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Κατηχούμενον Δαιμονῶντα, πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι. ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ἐνοίκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπῇ, καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελείως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ καὶ πονηροῦ Πνεύματος. Εἰ δὲ ἡ τελευτὴ τούτῳ ἐπισταίη, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κενὸς ἐξέλθῃ τοῦ βίου, καὶ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ὁ δὲ δ΄. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησίν, ὁ Κατηχούμενος ἐνοχλῆται, ἀλλ᾽ ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκρούσθη, ὡς μηδὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε, ἀφῃρημένος καὶ τὴν φθογγήν. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἔδειξεν ἐκ προαιρέσεως τὴν πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγείς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ὁ δὲ ρια΄. τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου· ἡ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησί, χορηγουμένη Χάρις ἡμῖν, οὐ μόνον τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐνίησιν, εἰς τὸ μηκέτι ἁμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ διὰ ῥαθυμίαν ἑκόντες τὰ τῆς ἁμαρτίας ἠσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονοῦντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος Φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἵστησιν αὐτὸν κατὰ Ἀνατολάς. Μονοχίτωνα. Λυσόζωνον. Ἀσκεπῆ καὶ ἀνυπόδετον. Ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γ΄. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος, ἐκ τρίτου.

Καὶ

Καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτε, λέγων.

ΕΠὶ τῷ ὀνόματί σε Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, ἡ τε μονογενες σε Υἱε, ἡ τε Ἁγίε σε Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά με ἐπὶ τὸν δελον σε (τόνδε) τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σε, ἡ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σε διαφυλαχθῆναι. Απόςησον ἀπ' αὐτε τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην. ἡ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σὲ πίςεως, ἡ ἐλπίδος, ἡ ἀγάπης· ἵνα γνῷ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινὸς, ἡ ὁ μονογενής σε Υἱὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησες Χριςὸς, ἡ τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σε πορευθῆναι. ἡ τὰ ἀρεςά σοι φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σε. ἕνωσον αὐτὸν τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σε. δοξασθήτω τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, ἡ τε ἀγαπητε σε Υἱε Κυρίε δὲ ἡμῶν Ἰησε Χριςε, ἡ τοῦ ζωοποιε σε Πνεύματος. Ἔςωσαν οἱ ὀφθαλμοί σε ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλέει διαπαντὸς, ἡ τὰ ὦτά σε τε ἀκέειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτε. Εὔφρανον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτε, ἡ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτε· ἵνα ἐξομολογήσηταί σοι, προσκυνῶν ἡ δοξάζων τὸ ὄνομά σε τὸ μέγα ἡ ὕψιςον. ἡ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτε. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Οὐρανῶν, ἡ σε ἐςὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ἡ τε Υἱε, ἡ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς ά. Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

ΕΠιτιμᾷ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν Κόσμον, ἡ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις. ἵνα τὴν σὴν καθέλῃ τυρρανίδα. ἡ τὲς ἀνθρώπες ἐξέληται· ὃς ἐπὶ ξύλε τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν Ἡλίε σκοτισθέντος, ἡ γῆς σαλευομένης. ἡ μνημάτων ἀνοιγομένων, ἡ σωμάτων Ἁγίων ἀνιςαμένων. ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον. ἡ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τε θανάτε, τετέςι σὲ τὸν διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τε Θεε, τε δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· ἡ τάξαντος τὰ Χερεβὶμ. ἡ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν ςρεφομένην φρερεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι. Κατ' ἐκείνε γὰρ σε ὁρκίζω. τε περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, ἡ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ὃ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσες, ἡ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ ἡ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν. Φοβήθητι. ἔξελθε. ἡ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τε πλάσματος τέτε. ἡ μὴ ὑποςρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῇς εἰς αὐτὸ. μηδὲ συναντήσῃς τέτῳ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ. μὴ ἐν ἡμέρᾳ. ἢ ὥρᾳ, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέ-

ρας τῆς Κρίσεως· Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους. ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κατ' ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω οὖν σε παμπόνηρον καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν. εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν· Φοβήθητι τὸν Θεὸν οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· Τὸν κτίσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσῃ ὅριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῷ τρίβον ἀσφαλῆ. Τὸν ἁπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον. τὸν ἐκτείναντα τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν. τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. τὸν θεμελιοῦντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους Πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος, καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβερᾶς· ἥξει γὰρ, καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ, καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, παραδοὺς

εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπϐ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος ἢ τὸ πῦρ ϐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κρατος Χριςϐ τϐ Θεϐ ἡμῶν σὺν τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς γ'. Τϐ Κυρίϐ δεηθῶμεν.

Κύριε Σαββαὼθ, ὁ Θεὸς τϐ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον ἢ πᾶσαν μαλακίαν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δϐλον σϐ, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, ἢ ἀπέλασον ἀπ' αὐτϐ πάντα τὰ ἐνεργήματα τϐ Διαβόλϐ. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, ἢ δίωξον αὐτὰ, ἢ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σϐ ἢ τῇ ὀξείᾳ σϐ χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τὸς πόδας αὐτϐ ἐν τάχει ἢ δὸς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτϐ ἢ τῶν ἀκαθάρτων αὐτϐ πνευμάτων· ὅπως τϐ παρὰ σϐ ἐλέϐς τυγχάνων, καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων ἢ ἐπϐρανίων σϐ Μυςηρίων, ἢ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίϐ δεηθῶμεν.

Ο Ὢν Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν ἢ ὁμοίωσιν ἢ δὸς αὐτῷ ἐξϐσίαν ζωῆς αἰωνίϐ εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τϐ Χριςϐ σϐ τὴν σωτηρίαν τϐ Κόσμϐ αὐτὸς ἢ τὸ πλάσμα σϐ τϐτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δϐλείας τϐ ἐχθρϐ, πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σϐ τὴν ἐπϐράνιον. Διάνοιξον αὐτϐ τὸς ὀφθαλμὸς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν Φωτισμὸν τϐ Εὐαγγελίϐ σϐ. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτϐ Ἄγγελον Φωτεινὸν ῥυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβϐλῆς τϐ ἀντικειμένϐ, ἀπὸ συναντήματος πονηρϐ, ἀπὸ δαιμονίϐ μεσημβρινϐ, ἀπὸ Φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτϐ ὁ Ἱερεὺς, τὸ ςόμα τὸ μέτωπον, ἢ τὸ ςῆθος, λέγων

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτϐ πᾶν πονηρὸν ἢ ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμμένον ἢ ἐμφωλεῦον αὐτϐ τῇ καρδίᾳ. Καὶ λέγει τϐτο ἐκ γ'.

Πνεῦμα πλάνης πνεῦμα πονηρίας πνεῦμα εἰδωλολατρείας, ἢ πάσης πλεονεξίας πνεῦμα ψεύδϐς, ἢ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργϐμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τϐ διαβόλϐ. Καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποίμνης τϐ Χριςϐ σϐ, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σϐ υἱὸν ἢ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σϐ· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σϐ πολιτευσάμενος ἢ φυλάξας τὴν σφραγῖδα ἄθραυςον, ἢ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σϐ.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Χάριτι ἢ οἰκτιρμοῖς, ἢ Φιλανθρωπίᾳ τϐ μονογενϐς σϐ Υἱϐ, μεθ' ϐ

εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμὰς ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα· καὶ λέγει γ΄.

Ἀποτάσσῃ τῷ Σατανᾷ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ λέγεται ἐκ γ΄. Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι. Καὶ ὅτε εἴπῃ γ΄. ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην· καὶ ὅτε εἴπῃ τρὶς· λέγει ὁ Ἱερεύς.

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ· καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ Ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς γ΄.

Συντάσσῃ τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων· Συντάσσομαι. ἐκ γ΄. εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην· καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; καὶ λέγει· Πιστεύω αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ. καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ Ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ΄. τὸ Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἕτερα. Ἀποκρινομένου καθ᾽ ἕκαστον τοῦ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρὶς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ Ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ καὶ προσκυνεῖ λέγων.

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου Φώτισμα· καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως εἰς ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου

Υἱȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ϗ ἀλλάσσων τὴν Ἱερατικὴν στολὴν λευκὴν, ϗ Ἐπιμανίκια, ϗ ἁπτομένων πάντων τῶν κηρῶν. λαβὼν Θυμιατὸν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, ϗ θυμιᾷ κύκλῳ, ϗ ἀποδȣ̀ς τὸ Θυμιατὸν προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΥλογημένη ἡ Βασιλεία τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης ϗ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ, ϗ τῶν μετὰ πίστεως.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τȣ̃το, τῇ δυνάμει, ϗ ἐνεργείᾳ, ϗ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίȣ Πνεύματος, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνȣ, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τȣ́τοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερȣσίȣ Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως ϗ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβȣλῆς ὁρατῶν ϗ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτȣ Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν Φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λουτρὸν τῆς παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ ἀλλὰ παρίδε μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἁγίασον ὁλοτελῆ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡτοιμασμένῃ τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας αὐτὸς ὡς δοῦλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ

Ἀποςολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ϗ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως προκόπτοντος αὐτȣ̃ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζηται ϗ δι᾽ αὐτȣ̃ τὸ πανάγιόν ὄνομά σȣ, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃ ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ȣ̓κ ἐκφωνεῖ. ἀλλὰ τὸ, Ἀμὴν, καθ᾽ ἑαυτὸν λέγει.)

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΜΈγας εἶ Κύριε, ϗ θαυμαςὰ τὰ ἔργα σȣ, ϗ ȣ̓δεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σȣ. (τρίς.) Σὺ γὰρ βȣλήσει ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν, ϗ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων ςοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ἐςεφάνωσας. Σὲ τρέμȣσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος σὲ δοξάζει Σελήνη σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄςρα σοὶ ὑπακȣ́ει τὸ Φῶς· σὲ φρίττȣσιν ἄβυσσοι σοὶ δȣλεύȣσιν αἱ πηγαὶ Σὺ ἐξέτεινας τὸν ȣ̓ρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐςερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτȣργȣ̃σιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνȣ̃σι, τὰ πολυόμματα Χερȣβὶμ ϗ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑςῶτα, ϗ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτȣ σȣ δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε ϗ ἀνέκφραςος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δȣ́λȣ λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπȣ γενόμενος. ȣ̓ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέȣς σȣ θεάσασθαι ὑπὸ τȣ̃ διαβόλȣ τυραννȣ́μενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀλλ᾽ ἦλθες ϗ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογȣ̃μεν τὴν χάριν κηρύττομεν τὸν ἔλεον ȣ̓ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, Παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σȣ. πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, ϗ τοῖς ἀνθρώποις συνανεςράφης. Σὺ ϗ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας ȣ̓ρανόθεν καταπέμψας τὸ Ἅγιόν σȣ Πνεῦμα, ϗ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων Αὐτὸς ȣ̓̃ν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο ϗ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος, ϗ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τȣ̃το. (τρίς.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνȣ. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν ἁγιασμȣ̃ δῶρον ἁμαρτημάτων λυτήριον νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ᾽ αὐτȣ̃ οἱ ἐπιβȣλεύοντες τῷ πλάσματί σȣ· ὅτι τὸ ὄνομά σȣ Κύριε ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαςὸν, ϗ ἔνδοξον, ϗ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ, τρίτον, Καὶ επεύχεται, λέγων:

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. (γ΄.) Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἀναέρια ἢ ἀφανῆ εἴδωλα, ἢ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινὸν μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ δεόμεθά σου, πνεῦμα πονηρὸν, σκότωσιν λογισμῶν, ἢ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἁγιασμοῦ, καθαρισμὸν σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων φωτισμὸν ψυχῶν, λουτρὸν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμὸν πνεύματος υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε Λούσασθε ἢ καθαροὶ γίνεσθε· Ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι᾿ ὕδατος ἢ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι Κύριε τούτῳ, ἢ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον κατ᾿ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς ἢ τῆς ἀναστάσεως γένηται. ἢ φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἢ αὐξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἢ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ ἢ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος τιμὴ ἢ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ Ἐλαίου ἀγγεῖον γ΄. Καὶ σφραγίζει τρίτον τοῦτο, ἤτοι τὸ Ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ἢ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἢ τὸ τῆς χάριτος Μυστήριον, δι᾿ ἐκείνων προτυπώσας ἢ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας. Ὁ δι᾿ αὐτοῦ ἢ τοὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἁγίου πληρώσας, ἢ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν αὐτὸς εὐλόγησον ἢ τοῦτο τὸ Ἔλαιον, τῇ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ, ἢ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρῖσμα ἀφθαρσίας, ὅπλον δικαιοσύνης, ἀνα-

καινι-

καθαρισμὸς ψυχῆς ϗ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον. εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριομένοις πίστει, ὅτι ϗ μεταλαμβάνȣσιν ἐξ αὐτȣ̃ εἰς δόξαν σὴν, ϗ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Παναγίȣ, ϗ ἀγαθȣ̃ ϗ ζωοποιȣ̃ σȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὸ Ἀλληλȣΐα τρὶς σὺν τῷ Λαῷ ποιεῖ Σταυρȣ̀ς γ΄. μετὰ τȣ̃ Ἐλαίȣ ἐν τῷ ὕδατι. Εἶτα Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Φωτίζων, ϗ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τȣ̃ Ἐλαίȣ, ϗ ποιεῖ Σταυρȣ̃ τύπον ἐπὶ τȣ̃ μετώπȣ, ϗ τȣ̃ στήθȣς, ϗ τῶν μεταφρένων, λέγων·

Χρίεται ὁ δȣ̃λος τȣ̃ Θεȣ̃ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτȣ̃ τὸ στῆθος, ϗ τὰ μετάφρενα.

Εἰς μὲν τὸ στῆθος, λέγει. Εἰς ἴασιν ψυχῆς ϗ σώματος.

Εἰς τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τȣ̀ς πόδας· Τȣ̃ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά μȣ.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σȣ ἐποίησάν με ϗ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ὄρθιον αὐτὸν κατέχων ϗ βλέποντα κατὰ Ἀνατολὰς, ϗ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δȣ̃λος τȣ̃ Θεȣ̃ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρός. Ἀμήν. ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃. Ἀμήν. ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος. Ἀμήν. νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑκάστῃ προσρήσει, κατάγων αὐτὸν, ϗ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτησιν νίπτεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ·

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι ϗ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. μακάριος ἀνήρ. Καὶ τὸν λοιπὸν Ψαλμόν.

Τȣ̃το δὲ λέγεται γ΄. Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια. λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δȣ̃λος τȣ̃ Θεȣ̃ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Χιτῶνά μοι παράσχȣ Φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος Φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδῦσαι αὐτὸν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΕΥ᾽λογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τȣ͂ μονογενȣ͂ς σȣ Υἱȣ͂ ϗ Θεȣ͂ ἡμῶν ϗ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν καθαρσιν ἐν τῷ Ἁγίῳ ὕδατι ϗ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι ὁ ϗ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δȣ͂λον σȣ τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος ϗ Πνεύματος ϗ τὴν τῶν ἑκȣσίων ϗ ἀκȣσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς Δέσποτα παμβασιλεῦ εὔσπλαγχνε χάρισαι αὐτῷ ϗ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τȣ͂ Ἁγίȣ, ϗ παντοδυνάμȣ, ϗ προσκυνητȣ͂ σȣ Πνεύματος, ϗ τὴν μετάληψιν τȣ͂ ἁγίȣ Σώματος, ϗ τȣ͂ τιμίȣ Αἵματος τȣ͂ Χριστȣ͂ σȣ. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. βεβαίωσον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίστει. ῥῦσαι ἀπὸ τȣ͂ πονηρȣ͂ ϗ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτȣ͂ ϗ τῷ σωτηρίῳ σȣ φόβῳ. ἐν ἁγνείᾳ ϗ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτȣ͂ διατήρησον. ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ, ϗ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς ϗ κληρονόμος τῆς ἐπȣρανίȣ σȣ γένηται Βασιλείας.

Ἐκφώνως.

ΟʹΤι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τȣ͂ ἐλεεῖν ϗ σώζειν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν Βαπτισθέντα τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυρȣ͂ τύπον ἐπὶ τȣ͂ μετώπȣ ϗ τῶν ὀφθαλμῶν ϗ τῶν μυκτήρων, ϗ τȣ͂ στόματος, ϗ τῶν δύο ὤτων, ϗ τȣ͂ στήθȣς, ϗ τῶν χειρῶν ϗ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίȣ. Ἀμήν. Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τȣ͂ Ἀναδόχȣ ϗ τȣ͂ Βρέφȣς σχῆμα κύκλȣ. ϗ ψάλλομεν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλȣ̈ία ἐκ γʹ.

Εἶτα τὸ Προκείμενον ἦχ. δʹ. Κύριος Φωτισμός μȣ, ϗ σωτήρ μȣ.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μȣ. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίȣς Ἐπιστ. Παύλȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ϛʹ. γʹ.

ΑʹΔελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτȣ͂ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν ȣ͂ν αὐτῷ διὰ τȣ͂ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τȣ͂ Πατρὸς, ȣ̈τω ϗ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τȣ͂ θανάτȣ αὐτȣ͂, ἀλλὰ ϗ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τȣ͂το γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα κα-

ταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τȣ̃ μηκέτι δȣλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριςῷ, πιςεύομεν ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ. Εἰδότες, ὅτι Χριςὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ȣ̓κέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτȣ̃ ȣ̓κέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτȣ̀ς, νεκρȣ̀ς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κή. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ȣ̃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίςασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησȣ̃ς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξȣσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες ȣ̓̃ν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτȣ̀ς, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃ καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτȣ̀ς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδȣ̀ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τȣ̃ αἰῶνος. Ἀμήν. Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρȣσιν αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ἀπολȣ̃σαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τȣ̃ ἁγίȣ Βαπτίσματος τῷ δȣ́λῳ σȣ δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τȣ̃ προσώπȣ σȣ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃ ἐναυγάζειν διαπαντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίςεως αὐτȣ̃ ἀνεπιβȣ́λευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα ὃ περιεβάλετο, ἀῤῥύπωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυςον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγῖδα τῇ χάριτί σȣ διατηρῶν· ἵλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σȣ. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξαςαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν ȣ̓ράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δȣ̃λόν σȣ τὸν νεοφώτιςον δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἑκȣσίων καὶ ἀκȣσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ τὴν χεῖρά σȣ τὴν

κραταιάν, ϗ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀῤῥαβῶνα διαφύλαξον· ϗ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ϗ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἐνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν ϗ Θεὸν ἡμῶν σοὶ ὑπέκλινε σὺν ὑμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν· ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ ϗ ἡμῶν. τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὸν ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν· ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ. ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῶν τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης Κεφ. ξη.

Μετὰ τὴν ζ' ἡμέραν ἀπολύεται τὸ βρέφος, ϗ τὸ ἀπόλυσμα ἐν ἰδιάζοντι ϗ καθαρῷ τόπῳ δεῖ χεθῆναι. ἀλλὰ ϗ τὰ ἄμφια ἐν οἷς ἐν ταῖς ἑπτὰ εἴλησε τὸ βρέφος ἡμέραις ἰδιαζόντως ἀποπλῦναι ὀφείλει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῇ Εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς λογικῆς ϗ σώματος εὐπρεπὲς κατασκευάσας αὐτὸν ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετήσαι τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θεὶς ϗ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, ϗ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας. ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστήσοι τῷ ἀριστοτέχνῃ. Αὐτὸς Δέσποτα ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν· τὸν προσελθόντα δοῦλόν σου (τὸν δε) ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ· ϗ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾷν ἐν τῷ νόμῳ σου ϗ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς Κολυμβήθρας, διὰ τῆς

σῆς ἀγαθότητος, ἁγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ Δαβὶδ τὸν Βασιλέα εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε.) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὅπως προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων

Κείρεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγμάτων δημιουργὸς καὶ τῶν ἀΰλων Δυνάμεων τεχνουργὸς, ὁ τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται ὃν φοβεῖται, καὶ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιστράτηγον καὶ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀθετήσαντα ῥίψας ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους δαιμονίας γινομένους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας καὶ πάσαις ταῖς φάλαγξιν αὐτοῦ ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς ἵνα μήτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσηται ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν ἔτι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται καὶ μεγαλύνεται καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζηται τὸ Πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκότῳ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκολούθου προαιρέσεως. Ὁρκίζω σε πνεῦμα ἀκάθαρτον κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαώθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναῒ, Ἐλωῒ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε.) Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀῤῥήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὁρατὴν Κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσαντος· τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραὼ, καὶ στρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πολέμιον· τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σῴας τὰς σφραγῖδας τῆς ἁγνείας φυλάξαντος· τοῦ πλῦναι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετριάσαντα, ὅτε ὁ ἄναρχος Πατὴρ τὴν ἄναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς Τριάδος ἕνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνου τοῦ ἄνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραΰναντος, τοῦ στίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ μήτρας λειπούσας πηλῷ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος· τοῦ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος, καὶ τὸν ᾅδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκευάσαν-

τος. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, τοῦ τῇ Θεοπνεύσῳ φωνῇ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον δαιμόνιον ἀκάθαρτον, καὶ ἀναιδὲς, καταχθόνιον, βύθιον ἀπατηλὸν, ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν· ὅπου ἂν τυγχάνῃς, ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβοὺλ, ἢ κατασείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ θηριοπρόσωπος· ἢ ὡς ἀτμὶς, ἢ ὡς καπνὸς φαινόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἑρπετὸν, ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφὸν, ἢ ἄλαλον, ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ ἐπιδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιβουλεῦον· ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι ἐμβοῦν, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικὸν, ἢ ἡδονικὸν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανὲς, ἢ ἀστρομαγικὸν, ἢ ὀνειρωματικὸν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκατάστατον, ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιούμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον, ἢ ὀρθρινὸν, ἢ μεσημβρινὸν, ἢ μεσονυκτικὸν, ἢ ἀωρίας τινὸς, ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συνήντησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπό τινος, ἢ προσεπήλασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ, ἢ ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ· ἢ ἐν κολυμβήθρᾳ ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστὸν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπερισκέπτου τόπου, μερίσθητι, καὶ ἀπαλλάγηθι. Αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν, καὶ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῇς εἰς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμινος πυρὸς, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει· Φοβήθητι, φιμώθητι, φύγε, μὴ ὑποστρέψῃς, μὴ ὑποκρυβῇς μεθ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς γῆν ἄνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρέτην διάβολον· ὅτι μέγας ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν Φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχὺν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος Θεὸς ὁ τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν

προ-

προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βάρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπαθανατίσας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῇ χαρισάμενος, ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σώτειμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανοὺς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας. Εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγότος πρὸς σὲ, οὗ τὰ ὄρη τῷ φόβῳ τήκονται σὺν τῷ στερεώματι τῆς ὑπ' Οὐρανόν· οὗ τῇ δυνάμει ἄλαλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦνται τοὺς ἑαυτῶν ὅρους· δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὅρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει στόνον τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει στενάζουσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἀντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀνῄρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπὶς ἵδρυσται, ἡ πίστις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοί. τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ Θεὸς Παντοκράτωρ, διὸ δεόμεθά σου Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους προαιώνιε, καὶ ὑπερούσιε, τὸν πρὸς σὲ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τοῦ ἠγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος πρόσδεξαι. ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαρακτικὸν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακὸν, ἐπιθυμητικὸν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικὸν, πορνικὸν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινὸν, ἄμορφον, ἀναιδές. Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀερομαντίαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως φρουρούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἁγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πρᾳότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δοῦλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων,

ᾠδέ-

ἀδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανίου στρατιᾶς σὺν τούτῳ φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὰ αὐτά. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ διαβόλου, ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων. ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε, καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦδε) καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ. Φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου. ἵνα καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα. ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξέλου αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου· ἵνα ἐλεηθὲν, καὶ καθαρισθὲν, ἀπαγῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἁγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπικαλέμεθά σε Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτωρ, ὕψιστε, ἀπείραστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ, ἐπικαλέμεθά σε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέφυη καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ, καὶ τὸ Τέλος. ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο. καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικὸν, Ἄγγελον κραταιὸν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς, εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα, τῦ αὐτῦ Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν

ΤΗ'ν θειαντε ἢ ἁγίαν ἢ μεγάλην ἢ φρικτὴν, ἢ ἄλεκτον ὀνομασίαν ἢ ἐπίκλησιν ποιῦμεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ἀποσάτα ὡσαύτως ἢ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν Διάβολε Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἄναρχος ὁ φοβερὸς, ὁ ἀόρατος τῇ ὑσίᾳ ὁ ἀνείκασος τῇ δυνάμει, ἢ ἀκατάληπτος τῇ Θεότητι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἢ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι Διάβολε· ὁ ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ φυσησάμενος ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἢ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων ὐρανίων Ταγμάτων πυρίνων φόβῳ λατρευγέμενος ἢ ὑμνέμενος ἢ ὑπὸ πλήθυς χορῶν Ἀγγελικῶν ἢ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνέμενος, ἢ δοξαζόμενος Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεσώτων Δυνάμεων ἢ φρικωδεσάτων Ἐξαπτερύγων, ἢ πολυομματων Χερυβὶμ, ἢ Σεραφὶμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτῦ ἢ ἀνεξιχνίασον Θεότητα, ἢ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀῤῥήτυ δόξης, ἢ ἀκατανοήτυ μεγαλειότητος αὐτῦ ἢ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, ἢ τὸν Οὐρανὸν πληρύντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν τὸ, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ πλήρης ὁ Οὐρανὸς ἢ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτῦ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ ἐκ τῦ κόλπυ τῦ Πατρικῦ καταβὰς ἐξ Οὐρανῦ Θεὸς Λόγος ἢ διὰ τῆς ἐκ Παρθένυ Ἁγίας, προσκυνητῆς, ἀφράσυ ἢ ἀχράντυ σαρκώσεως ἀνεκλαλήτως φανεὶς ἐν τῷ Κόσμῳ τῦ σῶσαι αὐτὸν ἢ τῇ αὐθαιτικῇ αὐτῦ δυνάμει ῥίψας σε ὐρανόθεν, ἢ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσσῃ σιώπα, πεφίμωσο, ἢ τῷ κελεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας, ἢ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ διαπλάσας, ἢ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ τὴν θυγατέρα τῦ Ἀρχισυναγώγυ λόγῳ ζωοποιήσας, ἢ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ σόματος τῦ θανάτυ ἀφαρπάσας, ἢ τῇ ἰδίᾳ Μητρὶ ὁλόκληρον ἢ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπτον, ὡς μὴ θανόντα, ἢ ἄσπιλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀνασήσας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας ἢ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντυ πλευρᾶς αὐτῦ τὴν

τὸν Παράδεισον φυλάττουσαν φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τȣ̃ ἐμπτύσματος τȣ̃ τιμίȣ αὐτȣ̃ χαρακτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπȣ ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα ϗ σωτηρίαν Κόσμȣ, εἰς πτῶσιν δὲ σὴν, ϗ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ δȣ̀ς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτȣ̃, ϗ τὸ καταπέτασμα τȣ̃ Ναȣ̃ ἐσχίσθη, ϗ αἱ πέτραι διεῤῥάγησαν, ϗ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, ϗ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, ϗ ζωὴν τῇ Ἐγέρσει αὐτȣ̃ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, ϗ τὰ μνημεῖα αὐτȣ̃ ἐκτινάξας, ϗ πάντας τȣ̀ς ἐν αὐτῷ κατεχομένȣς δεσμίȣς ἐλευθερώσας, ϗ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος· ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, ϗ ἀγωνίᾳ τȣ̃ ᾅδȣ κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτȣ̃ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰς Οὐρανȣ̀ς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτȣ̃, ϗ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνȣ δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τȣ̃ Οὐρανȣ̃ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων αὐτȣ̃, κρῖναι ζῶντας ϗ νεκρȣ́ς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ϗ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, ϗ σκότος τὸ ἐξώτερον ἑτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει ϗ τρέμει ἀπὸ προσώπȣ τῆς δυνάμεως αὐτȣ̃, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σοὶ ἀπειλῆς αὐτȣ̃. Αὐτὸς ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε διὰ τȣ̃ φοβερȣ̃ αὐτȣ̃ ὀνόματος. Φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύθητι, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν οὐρανόθεν, ϗ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα. πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν, ϗ ἡμερινὸν, μεσημβρινόν τε, ϗ ἑσπερινὸν. πνεῦμα μεσονυκτικὸν, πνεῦμα φαντασικὸν, πνεῦμα συναντικὸν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτε ἐν ἄλσοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγξιν, εἴτε ἐν διόδοις ϗ τριόδοις, ἐν λίμναις, ϗ ἐν ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν αὐλαῖς, ϗ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, ϗ βλάπτον, ϗ ἀλλοιȣ̃ν τὸν νȣ̃ν τȣ̃ ἀνθρώπȣ. συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τȣ̃ πλάσματος τȣ̃ δημιȣργȣ̃ Χριστȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, ϗ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃δε,) ἀπὸ τȣ̃ νοὸς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ ϗ ὁλόκληρον, ϗ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπό-

την, καὶ δημιουργὸν τῶν ἁπάντων Θεὸν, τὸν ἐπισυνάγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ θείου Βαπτίσματος· εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων καὶ ἐπουρανίων, φρικτῶν αὐτοῦ Μυστηρίων καὶ ἑνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ τῇ ἀληθινῇ εἰς τόπον χλόης κατασκηνοῦντα καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον καὶ ὑπὸ βακτηρίας τοῦ Σταυροῦ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ.

ΤΗ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, λέγομεν τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Ἐρχομένων τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσην Τράπεζαν. Βαστάζοντος τοῦ Πρωτοϊερέως τὸ Μῦρον μετὰ τοῦ ἀλαβάστρου κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ Δισκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Μυστηρίων Καὶ ὀψικευομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ἔνθεν κἀκεῖθεν, βασταζόντων Ῥιπίδια ζυγὰς ζ'. Προηγουμένου καὶ τοῦ Δομεστίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται κατὰ τὸ σύνηθες Τὰ δὲ ἄλλα ζευκτὰ ἵστανται ἕως τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἔνθεν κἀκεῖθεν. Ὁ δὲ Πρωτοϊερεὺς κρατῶν τὸ Μῦρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν μετὰ τοῦ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλάβαστρον καὶ τίθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης κατωθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου. Καὶ οὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ Ἅγια. Εἶθ' οὕτως ὁ ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ Ὁ μὲν ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος ἵσταται σιγῶν. Ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Τραπέζης κρηπῖδι, καὶ ἀποσκεπάζει τὸ Ἅγιον Μῦρον, καὶ σφραγίζει αὐτὸ γ'.

Ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΚΥριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν Φώτων, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον δίδοται, παράσχου ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωοποιοῦ Μυστηρίου ὡς ἔδωκας Μωϋσεῖ τῷ πιστῷ σου θεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς Ἁγίοις σου Ἀποστόλοις καὶ κατάπεμψον τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μῦρον. Ποίησον αὐτὸ Χρῖσμα βασιλικὸν, Χρῖσμα πνευματικὸν, ζωῆς φυλακτήριον, ἁγιαστικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἔλαιον ἀγαλλιάσεως τὸ προοδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ ἐκλάμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ. Ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε, καὶ Ἀρχιε-

ρεῖς, Προφήτας, καὶ πάντας τοὺς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων ἀναγεννηθέντας ἕως τῆς σήμερον. Ναὶ Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτορ ἀνάδειξον αὐτὸ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγῖδα τελειοποιὸν, ἐντυποῦσαν τοῖς τὸ θεῖόν σου λουτρὸν δεχομένοις τὴν θείαν σου ὀνομασίαν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐνώπιόν σου γνωστοὺς οἰκείους καὶ πολίτας, δούλους σου, καὶ παιδίσκας, ἡγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας, καὶ πάσης ἁμαρτίας λελυτρωμένους· τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀχράντου σου δόξης ἐπιγινώσκεσθαι διὰ τῆς ἁγίας ταύτης σημειώσεως, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπερανίου Δυνάμεως· καὶ φοβεροὺς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὦσι Λαὸς περιούσιος, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀχράντου σου Μυστηρίου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρουσιν εἰς κατοικητήριον σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεύς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἔτι εὔχεται ὁ Πατριάρχης.

Σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν αὐχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θείων σου τούτων κατηξίωσας Μυστηρίων· καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας, δέξασθαι τὸν ἁγιασμὸν παρὰ σοῦ ὡς Μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς ἱκετεύομεν· διότι Μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομα τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ Κόσμος εὐωδιάζεται ὅσος ὁρατὸς, καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτό· Καὶ τότε προτραπεὶς ὁ ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος, λέγει· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Τὰ δὲ Ῥιπίδια ἵσταται μέχρι τοῦ, Πληρωθήτω. Ὅτε δὲ μέλλουσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἅγια, ἱσταμένου τοῦ Πρωτοϊερέως ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Λαμβάνει ὁ Πατριάρχης τὸ Μῦρον, καὶ ἐπαίρει καὶ δίδωσιν αὐτῷ τῷ Πρωτοπαπᾷ· Καὶ ἔκτοτε ἀποκινοῦσι καὶ τὰ Ῥιπίδια· καὶ αἴρονται καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καθὼς ἦλθον μετὰ τῶν Ῥιπιδίων. Καὶ ἐμβάλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ἐν τῷ Ἀλαβαστρῳ Μῦρον εἰς τὸ ἀγ-

γεῖον ἔνθα ἐνι τὸ Νάρδιον. Τὴν δὲ διάταξιν τῆς τελετῆς τοῦ ἁγίου Μύρου εὑρήσεις διεξοδικώτερον παρὰ τῷ Συμεὼν Θεσσαλονίκης κεφ. ογ. οβ. καὶ ογ΄.

Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει οὕτως.

ΕΙ'ς ματλαῖα Ἐλαίου ιβ΄. καὶ Οἴνου ὅσα μέτρα ἱκανά εἰσιν ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε, καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἔλαιον. Κόστου, λίτρας β΄. Ξυλοβαλσάμου, λίτρας γ΄. Ἐχινάνθης, λίτρας β΄. Πεπέρεως, λίτρας ε΄. Σμύρνης, λίτρας δ΄. Στύρακος, λίτραν ά. Πεπέρεως μακροῦ, λίτρας β΄. Ξυλοκασσίας, λίτρας γ΄. Φύλλου Ἰνδικοῦ, λίτρας γ΄. Καρποβαλσάμου, λίτρας β΄. Κυπέρεως, λίτρας ε. Μιτζόκοκκα, λίτρας γ΄. Κελτικοῦ, λίτραν ά. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β΄. Καρυοφύλλων λίτρας γ΄. Κάγχρεων, λίτρας β΄. Κινναμώμου, λίτρας ς΄. Ἀσσάρου, λίτρας β΄. Μάκαρος, λίτραν ά. Τερεβύνθης, λίτρας ς΄. Πετίτου, λίτρας ς΄. Μυροβαλάνου, λίτρας β΄. Σαμψύχου, λίτραν ά. Λαδανου, λίτρας έ. Λιβάνου, λίτρας έ Στάχου, λίτραν ά Τζιντζιβέρεως, λίτρας δ΄. Ζουτωμπᾶ λίτρας β΄. Βοτάνης ξανονικῆς ταύτης ἀκέρου, λίτρας β΄. Ἐλενίου, λίτρας β΄. Ἀρισολοχίας, λίτραν ά. Ἴρεως, λίτραν ά. Βόχου, λίτραν ά. Ξυλαλόης, λίτραν ά. Βαλσαμελαίου, ὅσον διδωσιν ἡ εὐπορία· ἐν ᾧ καὶ Μόσχου ἐξάγια β΄.

Καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μῦρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος παρὰ Θεοῦ κελευσθεὶς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρίσιν, καὶ τῶν Ἱερέων. περὶ οὗ οἶμαι καὶ Δαβὶδ λέγει ὡς Μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κινναμώμου, εὐώδους Ἴρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυστικὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπιστήμονας σοφοὺς ἔστησεν, ἐργάζεσθαι αὐτὸ, καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος. τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον ὑέλινόν ἐστιν ἄνευ λαβῆς πεποιημένον τινός. ὃ δὴ Βυκίον οὑτωσὶ λέγεται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΜΕτὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ Ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἔσωθεν ἐν τῇ Σολέᾳ, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρίς, ψάλλοντες, καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, σφραγίζεται γ΄. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν· Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου, Ἐκφωνεῖ·

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύȣσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρȣ̃σα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον. εὐξώμεθα ȣ̃ν ὑπὲρ αὐτȣ̃, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τȣ̃ Παναγίȣ Πνεύματος. Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. παρὰ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτȣ̃ κεφαλὴν. καὶ τȣ̃ Διακόνȣ εἰπόντος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην εὔχεται ȣ̃τως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τȣ̀ς ὡρισμένȣς ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστȣ δυνάμεως, λειτȣργȣ̀ς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σȣ Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τȣ̃τον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμȣ̃ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτȣργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σȣ ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σȣ καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμὸν Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιȣ̃νται καὶ τέλειον ἀνάδειξον δȣ̃λόν σȣ. Ὅτι σȣ̃ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃ καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκȣ́ειν τȣ̀ς συμπαρόντας Διακόνȣς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα. Ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ̃ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτȣ̃, καὶ τȣ̃ ἔργȣ τῶν χειρῶν αὐτȣ̃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος) τȣ̃ νυνὶ προχειριζομένȣ Διακόνȣ, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτȣ̃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβȣ̃ σῶσον, ἐλέησον

Καὶ τȣ́των ῥηθέντων. ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ȣ̃τως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σȣ Φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σȣ θε-

πίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, ϗ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοῦτον ἀναδείξας, ϗ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον· καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου· Ὅς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ϗ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν πλήρωσον πάσης πίστεως, ϗ ἀγάπης, ϗ δυνάμεως, ϗ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου ϗ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου. ἵνα ϗ οὗτος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, ϗ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, περιτίθησι τὸ Ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος. ϗ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος, παρὰ τῶν τοῦ Βήματος. ϗ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον Ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. ϗ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ τὸ Ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, ϗ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ϗ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, ϗ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· ἤγουν τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνεται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ ϗ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, ϗ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· Καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ϗ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, ϗ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, ϗ ὁ δεύτερος, ϗ κυκλοῦσι τρὶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες ϗ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅσον ψάλλουσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς

ἁγί-

ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον, ἢ ἐκεῖ, ὅπε κυκλεῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τῦ Ἀρχιερέως, ποιεῦσι μετάνοιαν, ἢ ὁ χειροτονέμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τῦ Ὠμοφορίε.

Εἶτα ἀνιςάμενος ὁ Ἀρχιερεὺς, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονέμενος, ἢ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτῦ. Καὶ ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει ἢ ἄμφω τα γόνατα. Καὶ ἐκφωνῦντος τῦ Διακόνε Πρόσχωμεν. εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἢ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύεσα ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέςατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον. εὐξώμεθα ἦν ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίε Πνεύματος.

Καὶ λέγεσι τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. οἱ ἐντὸς τῦ Βήματος, ὁμοίως ἢ οἱ Ψάλται. Πάλιν ἦν σφραγίσας αὐτὸν γ'. ἢ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην τῦ Διακόνε εἰπόντος· Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν· λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυςικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος ἢ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης Κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τῦ Πρεσβυτέρε τιμήσας τὲς ἐν τῷ βαθμῷ τέτῳ ἀξιωθέντας ἱερεργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, ἢ ἀκλινεῖ τῇ πίςει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος, ἢ τέλειον ἀνάδειξον δῦλόν σε, ἐν πᾶσιν εὐαρεςῦντά σοι, ἢ ἀξίως πολιτευόμενον, τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωςικῆς δυνάμεως μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σῦ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκέειν τὲς συμπαρόντας, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμε.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῦ δεῖνος) ἱερωσύνης ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῦ.

Ὑπὲρ τῦ δέλε τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) τῦ νυνὶ προχειριζομένε Πρεσβυτέρε, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῦ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς Κύριε καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου· κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικάς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, ἀνίστησιν αὐτόν, καὶ φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὡραρίου αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος. Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τό, Ἄξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους. Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τό, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὅτε δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει εἰπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, Προσερχόμενος ὁ χειροτονηθείς, ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτω·

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτήν, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ᾽ αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβών, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ. τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας Τραπέζης· καθ᾽ ἑαυτὸν δὲ λέγων τό, Κύριε ἐλέησον, καὶ τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις. τότε ὁ χειροτονηθείς, ἀποδίδωσι τὸν ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης Κυρίου Μητροφάνους.

Τῶν Ἱερέων, καὶ Διακόνων παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς. Ἑνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιοῦντος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τρικηρίου, ποιοῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ Θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες. Ἐρχομένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένου· ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιοῦντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας, καὶ οὕτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἄμφια. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιστάμενος, ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν Στολήν. Εἶθ' οὕτω προσκαλοῦνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τοῦ Βήματος. Τούτων δὲ ἐξερχομένων, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Ἀετοῦ προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦντα. αὐτὸν μὲν ἱστῶσιν ἐπάνω τοῦ Ἀετοῦ· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν, ἐκφωνούντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλῃ τῇ φωνῇ.

(Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκυ-

νόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πρὸς τούτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἁγίας πανσέπτους καὶ Οἰκουμενικὰς ἑπτὰ Συνόδους, αἵτινες ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων συνηθροίσθησαν, καθομολογῶν τοὺς ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκτεθέντας καὶ διορισθέντας στέργειν καὶ φυλάττειν ὅρους καὶ κανόνας καὶ τὰς ἁγίας διατάξεις, ὅσαι τοῖς ἱεροῖς καὶ θεηγόροις Πατράσιν ἡμῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους διετυπώθησαν, πάντας οὓς ἀποδέχονται συναποδεχόμενος, καὶ οὓς ἀποστρέφονται συναποστρεφόμενος, προσέτι καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην ὁμολογῶ διαφυλάττειν, καὶ κατ᾽ οὐδένα τρόπον ἐναντία αὐτῇ φρονεῖν διὰ βίου παντὸς, ἑπόμενος κατὰ πάντα, καὶ ὑποτασσόμενος αὐτῷ μοι τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Σεβασμιωτάτῳ μοι Αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, προσεπαγγελόμενος ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ θεοφιλεῖ γνώμῃ τὴν ἐγχειρισθεῖσάν μοι ἄνωθεν ποίμνην ἰθύνειν ἀπάσης ὑπολήψεως πονηρᾶς, καθαρὸν ἐμαυτὸν διατηρῶν, ὁπόση μοι περίεστι δύναμις. Ἐπὶ δὲ τούτοις ὑπόσχομαι καὶ ὅσαπερ κέκτηται προνόμια ὁ Πατριαρχικὸς καὶ Οἰκουμενικὸς θρόνος διαφυλάττειν πάντα ἀπαρεγχείριτα ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ μου. Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· (Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος προχειρίζεταί σε Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος.) Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Συλλειτουργοί. Εἶτα πάλιν στρέφεται καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἀετῷ. Δύω δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων, λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, Κελεύσατε ὡς καὶ οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη.)

Καὶ

Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν ἢ οἱ Ἱερεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς ἢ πρότερον. Εἶτα εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, ἢ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς Λειτεργίας· ἢ αὐτὸς ἐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ Ἱερομόναις τε, ἢ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ἢ τὰς Φήμας, λαμβάνεσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παρ' ἑκάτερα, ἢ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τῆς ὡραίας κλίτες, ἵξανται ἐν τῷ μέσῳ τε Ναε· ἢ κελεύεσιν αὐτὸν, λέγοντες, Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνεσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτεργεντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, ἢ περιάγεσιν αὐτὸν, κυκλεντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρίς. ἢ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τό, Ἅγιοι Μάρτυρες. Καὶ τὸ, Δόξα σοι Χριςὲ ὁ Θεός. ἢ τὸ, Ἠσαΐα χόρευε.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἄνεισιν εἰς τὴν κρηπῖδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἢ προσάγεται τέτῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τε δεξιε μέρες, ἢ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, ἢ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτε ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας ἐφ' αἷς ἢ τὸ μέτωπον αὐτε ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας. Τε δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τε χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τό, τε Ὠμοφόριον, ἢ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τε ἀριςερε μέρες, ἢ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην ἐν ᾧ γέγραπται, Εἰ μὲν Πατριάρχης ἐςὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψήφῳ ἢ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, ἢ Ἀρχιεπισκόπων, ἢ Ἐπισκόπων. Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα·

Ψήφῳ ἢ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεςάτων Ἐπισκόπων, ἢ τῶν Ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύεσα, ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρεσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέςατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώςε Πόλεως (τῆς δε.) εὐξώμεθα ἒν ὑπὲρ αὐτε, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τε Παναγίε Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεσιν οἱ τε Βήματος, ἢ οἱ ἐκτὸς, τό, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἐπιδιδομένε τοίνυν τε τοιέτε χάρτε τῷ Ἀρχιερεῖ, ἢ τε Χαρτοφύλακος, ἢ τε Ἀρχιδιακόνε λέγοντος τό Πρόσχωμεν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπήκοον τῶν περιεςώτων ἢ πάντων φωνέντων τό, Κύριε ἐλέησον, ὡς προεδήλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ ἢ τῷ τραχήλῳ τε Χειροτονεμένε, συνεφαπτομένων ἢ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Εἶτα ποιῶν Σταυρὲς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, αὐτε, ἢ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, εὔχεται ἕτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τε πανευφήμε σε Ἀποςόλε Παύλε, βαθμῶν, ἢ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, ἢ λειτεργεῖν τοῖς σεπτοῖς ἢ ἀχράντοις σε Μυςηρίοις ἐν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ πρῶτον Ἀποςόλες, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλες. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τῦτον τὸν ψηφισθέντα, ἢ ἀ-

ξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, ἢ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμȣ̃ τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃, ἢ τῶν συμπαρόντων Λειτȣργῶν, ἢ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, ἢ δυνάμει, ἢ χάριτι τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τȣ̀ς Ἁγίȣς σȣ Ἀποςόλȣς, ἢ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τȣ̀ς Βασιλεῖς· ὡς ἡγίασας τȣ̀ς Ἀρχιερεῖς· ἢ ἀνεπίληπτον αὐτȣ̃ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, ἢ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τȣ̃ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαȣ̃, ἢ ὑπακȣ́ειν σε αὐτȣ̃. Ὅτι ἡγίαςαί σȣ τὸ Ὄνομα, ἢ δεδόξαςαί σȣ ἡ Βασιλεία, τȣ̃ Πατρὸς, ἢ τȣ̃ Υἱȣ̃, ἢ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, Λέγει εἷς τῶν Συγχειροτονȣ́ντων, Ἀρχιερέων, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκȣ́ειν τȣ̀ς συνόντας Ἀρχιερεῖς, ἢ ἀποκρίνεσθαι τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

ΕΝ εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, ἢ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ̃ δεῖνος) ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ἢ σωτηρίας αὐτȣ̃, ἢ τȣ̃ ἔργȣ τῶν χειρῶν αὐτȣ̃, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δε) τȣ̃ νυνὶ προχειριζομένȣ Ἐπισκόπȣ, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, ἢ Χώρας, ἢ τῶν πίςει οἰκȣ́ντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, ἢ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, καὶ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ.

Καὶ τȣ́των λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τȣ̃ Χειροτονȣμένȣ κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται ȣ̆τω.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπȣ φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν ȣ̓σίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλȣς καταςήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι Θυσίαν, ἢ

προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τȣ̃ Λαȣ̃ σȣ· Σὺ Χριςὲ καὶ τȣ̃τον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γενέσθαι μιμητὴν σȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ὑπὲρ τῶν προβάτων σȣ· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωςῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιςευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρȣ́σης ζωῆς, παραςῇ τῷ Βήματί σȣ ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λήψεται ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τȣ̃ κηρύγματος τȣ̃ Εὐαγγελίȣ σȣ. Σὸν γάρ ἐςι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, αἴρει τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τίθησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ȣ̃τως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων· Ἄξιος. ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος λέγει τὸ αὐτό. Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τῆς συνήθȣς εὐφημίας τελȣμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον. καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόςολον. καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίȣ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριςοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς καὶ τῷ Χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
Ἐπὶ Προχειρήσει Ἡγȣμένȣ.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ. καὶ εἴπερ βȣ́λεται λειτȣργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν ςολὴν, καὶ γίνεται εὐλογητός. Τρισάγιον. Τροπάριον τȣ̃ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίȣ, Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τȣ̃ Ἀρχιερέως ȣ̃τω.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (*ὁ δεῖνα*) καὶ Ὑποψήφιος ςερεωμένος τȣ̃ λαβεῖν τὰς ἁγίας εὐχὰς, καὶ ἐνθρονιασθῆναι εἰς Ἡγȣ́μενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς, (*τῆς δεῖνος.*)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεύς·

Ἡ Χάρις τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος εἴη μετὰ σȣ̃, φωτίζȣσα, ςηρίζȣσα, καὶ συνετίζȣσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σȣ.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται ȣ̃τως.

Ὁ Θεὸς, ὁ διὰ παντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιȣ́μενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς ἓν συναγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σȣ φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δȣ̃λόν σȣ διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκȣ ἐναντίȣ φθαρῆναι·

ἢ τὸν δѫλόν σε τѫτον, ὃν ηὐδόκησας καταςῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγέμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἢ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον· διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενον, ὥςε αὐτὸς ζηλωτὰς αὐτѫ γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτε αὐτѫ πολιτείας· ἢ σὺν αὐτῷ ἀκατακρίτως ςῆναι τῷ Φοβερῷ σε Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σѫ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα.

Καὶ εὐθὺς εἷς τῶν Ἱερέων λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τѫ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τѫ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τѫ Ἐπισκόπε (τѫ δεῖνος.) ἢ τѫ ἔργε τῶν χειρῶν αὐτѫ, τѫ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τѫ νυνὶ προχειριζομένε (τῆς δεῖνος) εἰς Ἡγέμενον ἢ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τѫ δεῖνος) τѫ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ καταςάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτѫ ἀδελφότητα, τѫ Κυρίε δεηθῶμεν,

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τѫ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τѫ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τѫ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβѫ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντε.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἢ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κλῖνον Κύριε τὸ ѫς σε, ἢ ἐπάκεσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ἢ ἀνάδειξον τὸν δѫλόν σε τѫτον τὸν Καθηγέμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιςὸν ἢ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιςευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς ποίμνης, ποιѫντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σε, ἢ ἄξιον τῆς ἐπερανίε σε Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι ἢ οἰκτιρμοῖς, ἢ φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρε, ἢ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτѫ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, ἢ λέγει·

Ἐνθρονιάζεται ὁ δѫλος τѫ Θεѫ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος εἰς Ἡγέμενον ἢ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ὑψѫσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'. λέγοντες· Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος·

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγέμενον, ἢ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, ἢ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾧ ςηριζόμενος, τὸ ποίμνιόν σε κυβερνήσεις, ὅτι ἢ λόγον μέλλεις ἀποδѫναι ὑπὲρ αὐτѫ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν

ἡμέ-

ἡμέρα Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶται, ὁ Ἀρχιερεύς, ἢ ὁ Ἡγέμενος, ἢ ἄρχεται ἡ Λειτεργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ,

Εἴτ' ἒν προχειρίσει Ἐκκλησιάρχε, ἢ Οἰκονόμε Μονῆς, ἢ Κελλαρίτε.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Τροπάριον τε Ἁγίε τε ἐν τῷ Ναῷ, ἢ Θεοτοκίον. Ὁ Διάκονος λέγει· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὔχεται ἕτω.

ΣΕ ἱκετεύομεν πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀλάθητον ἢ ἀνεξερεύνητον, ἢ ἀνερμήνευτον ἔπιδε ἐπὶ τὸν δελόν σε (τόν δε) τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν ἢ ἀναξίων δέλων σε εἰς διακονίαν τε Ἐκκλησιάρχε τάγματος, ἢ μετὰ φόβε Θεε ἐν πάσῃ ἰσχυῒ ἀγογγύςως ἐν ὑπομονῇ ἐν ὑπακοῇ καταξίωσον διακονεῖν. σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τὲς διακονῆντας, ἢ διακονεμένες· ναὶ Δέσποτα Κύριε δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπεργῆσαι, ἵνα τε μισθε τῶν φρονίμων ἢ πιςῶν οἰκονόμων τύχῃ, καθὼς διὰ τε Εὐαγγελίε λέγεις. Ὅτι ἡγίασαι ἢ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τε Πατρὸς καὶ τε Υἱε, ἢ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

Ο Θεὸς ὁ Μέγας, ἢ Θαυμαςὸς, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀῤῥήτε καθόδε τε μονογενεῖς σε Υἱε, ἢ τῆς ἐπιφοιτήσεως τε Ἁγίε σε Πνεύματος ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδές· Αὐτὸς ἢ νῦν δεόμεθά σε Κύριε, ἐπίπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἐπὶ τὸν δελόν σε (τόν δε) τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν ἢ δόξαν τε Ἁγίε σε ὀνόματος. ἐνίσχυσον αὐτὸν Δέσποτα. ἐνδυνάμωσον ἀνελλιπῆ. Ἵνα ἐν ὑπομονῇ ἢ καρτερίᾳ πολλῇ τε φόβε σε ἐξυπηρετησάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σε, ἢ οἰκονομεῖν πᾶσι τοῖς τὸ Ἅγιόν σε ὄνομα φοβεμένοις, τύχῃ τῆς μερίδος τῆς παρὰ σε βοηθείας, ἢ ἀντιλήψεως. ἢ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν· ἀλλ' εὕρῃ χάριν, ἢ ἔλεος ἐνώπιόν σε διαπαντὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν τε Χριςε σε. Σὸν γάρ ἐςι τὸ ἐλεεῖν, ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ

Εἰς Διακονίαν Ἐκκλησιαστικήν.

ΔΈσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, ϗ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σȣ κλήσει ἁγίᾳ, ϗ συναγαγὼν τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ εἰς τὴν ἐπȣράνιον ταύτην πολιτείαν. Αὐτὸς συνεργὸς αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυνάμωσον τὸν δȣ̃λόν σȣ τȣ̃τον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σȣ Ἐκκλησίᾳ, αὔξων αὐτὸν ἐκ δικαίων πόνων, δωσόμενον ἑκάστῳ καρπὸν πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ῥύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν, ϗ κατάστασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνασχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ ϗ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπȣράνιόν σȣ Βασιλείαν. Ἐλέει ϗ Φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ ϗ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

ΠΡοσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιȣ̃τος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι μετὰ ἱματίȣ, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύȣ. Καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τȣ̃ Ἀρχιερέως.

Καὶ κείρεται παρ᾽ αὐτȣ̃ σταυροειδῶς, λέγοντος.

Εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Ἐπιφωνȣ́ντων καθ᾽ ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικȣ̃ κείρεται σχῆμα. Καὶ ȣ̃τω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον ἐνδυδίσκει. Καὶ τρίτον τὴν τȣ́τȣ κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, ϗ εὔχεται ȣ̃τω.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δȣ̃λόν σȣ τȣ̃τον, ϗ ἁγίασον αὐτόν. ϗ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας ϗ συνέσεως, τῶν θείων σȣ λογίων τὴν μελέτην ϗ ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει ϗ οἰκτιρμοῖς ϗ Φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· Καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τȣ̃ Ἀρχιερέως εἰρήνην.

Εἰ δὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τȣ̃ Ψαλτηρίȣ Προκείμενον.

Εἰ δὲ εἰσὶ ϗ πλείονες οἱ Χειροτονȣ́μενοι Ἀναγνῶσται, χειροτονȣ̃νται ὁμȣ̃, ϗ λέγε-

ται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον, Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία ὡς προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας. Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου, εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδύον, καὶ ἐνδύσασθαι Στοιχάριον, καὶ ζώσασθαι κομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.

Εἶτα σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς Λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων σου καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· Αὐτὸς Δέσποτα ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον. καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾷν εὐπρέπειαν Οἴκου σου· παρεστάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου· ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου. καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς Ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεστον. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται. Λέγων καὶ τὸ, Ὅσοι πιστοὶ, τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Καὶ ἔτι ἄλλο δόξῃ αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβό-

ξεστον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ξεσον, ἢ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον πλὴν αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Οὕτω γίνεται, ἢ εἰ περ εἰσὶν οἱ Χειροτονούμενοι πολλοὶ, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλούς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΟΝ ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

ΠΟιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν Τροπάριον, ἦχος πλ. β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῆς ματαίας τοῦ Κόσμου ζωῆς, ἢ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἐπάγγελμα. ἀξίωσον οὖν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ. ἢ Φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλου. ἢ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ἢ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτου. ἢ Ναὸν ἅγιόν σου γενέσθαι καταξίωσον. συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σου διαπαντὸς ἢ τὴν τῶν σῶν προσταγμάτων ταπείνωσιν, ἢ ἀγάπην, ἢ πραότητα δώρησαι αὐτῷ. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΙς τὸν ζυγόν σου Δέσποτα τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα,) ἢ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου. ἔνδυσον αὐτὸν ἁγιασμοῦ στολήν. σωφροσύνῃ περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστήν. ἐν αὐτῷ ἢ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πατρικῶν σου χαρισμάτων τελείαν δωρεὰν ἐναπομένειν ἀξίωσον. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν Σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεί.

Λέγων ἐκ τρίτου τό. Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, ἢ Καμιλαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἤτοι τοῦ Μανδύα.

ΜΕτὰ τὸ κρουσθῆναι τὸ μικρὸν, ἢ ἄρξασθαι τοὺς Ἀδελφοὺς τῶν Ὡρῶν, Εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, ἢ ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ εἰς τοὺς Χοροὺς ἀνὰ μίαν, εἶτα τῷ Ἡγουμένῳ. Καὶ τότε ἐξελθὼν

ὠ τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς θείας Λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, καὶ ἀσκεπής. Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τό, Δόξα. Εἰς δὲ τό, καὶ νῦν, ψάλλεται Τροπάριον, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΑΓκάλας Πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον. εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ, νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν. σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου.

Τούτου δὲ ψαλλομένου γ΄. εἰσάγεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὁ Ἀδελφὸς, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηχίζει αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος, οὕτως.

ΑἌνοιξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα, Ἀδελφὲ, καὶ ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, λεγούσης· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἑκάστην τῶν Ἐρωτήσεων μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς οὖν γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ τῆς Πανυμνήτου αὐτοῦ Μητρὸς καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτοῦ, ἐνταῦθα πάρεσιν ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σοῦ ἐκπορευόμενα λόγια· ἵνα ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, οὐ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι καὶ καθομολογῆσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν οὖν εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες Ἀδελφὲ προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς.

ΟὌντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν καὶ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἑκουσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος. τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστῶτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε Τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται, διαμαρτυρόμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, καὶ ὧνπερ δέον ἐκφυγεῖν. Ἰδοὺ γὰρ προέθου Τέκνον, τὸ προσελθεῖν, καὶ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελεῖ ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γενήσῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος. Ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις. ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός. ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει. ἐν πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει. ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δὲ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαί σε τὸν Θεόν. ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει. ἐπιτήρει δὲ τοὺς πονηροὺς λογισμούς· οὐ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὔθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Μὴ οὖν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφοὺς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν. Μὴ τὰς βασιλείας τοῦ Κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἵαν δήποτε καὶ τιμήν. Μὴ πτωχείαν ἀποστραφῇς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων.

μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, ἢ κωλυθῇς τρέχειν ὀπίσω τȣ̃ Χριςȣ̃· ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθὰ, ἢ τȣ̀ς ἀπ᾽ αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας, ἢ Ὁσίȣς, οἳ πολλοῖς ἱδρῶσι, ἢ πόνοις, ἢ μυρίοις αἵμασι, ἢ θανάτοις ταῦτα ἐκτήσαντο. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον ὡς καλὸς ςρατιώτης Χριςȣ̃. ὃς πλȣ́σιος ὢν ἐλέει, δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ᾽ ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλȣτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτȣ̃. Καὶ δὴ ȣ̃ν ἢ ἡμᾶς μιμητὰς γενέσθαι αὐτȣ̃, ἢ δι᾽ αὐτȣ̃ πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντες ἐν ταῖς αὐτȣ̃ ἐντολαῖς, ἡμέρας ἢ νυκτός. Αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μȣ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἢ ἀράτω τὸν ςαυρὸν αὐτȣ̃, ἢ ἀκολȣθείτω μοι· ὅπερ ἐςὶ, παρεσκευασμένον ἀεὶ εἶναι μέχρι θανάτȣ πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτȣ̃ ἐντολῶν. Καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, ἢ διψῆσαι, ἢ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε, ἢ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, ἢ διωχθῆναι, ἢ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε Φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σȣ πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ȣ̃τω καθομολογεῖς, ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τȣ̃ Θεȣ̃, ἢ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλȣς ζωῆς, χάριτι Χριςȣ̃;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ συνεργȣ̃ντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

Ο Πανοικτίρμων ȣ̃ν Θεὸς ἢ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτȣ̃ ἀνεξιχνιάςȣ ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ ἢ ἀγάπῃ θερμῇ. ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐπιλήσομαί σȣ· ὁ ἢ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, ἢ τῇ προθέσει σȣ ἐπιβαλὼν τὴν παρ᾽ αὐτȣ̃ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτȣ̃ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, ἢ ἐπαγκαλίσαιτο, ἢ ὑπερασπιεῖ, ἢ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπȣ ἐχθρȣ̃, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιςής. συγκοιταζόμενος, συνανιςάμενος, γλυκαίνων, ἢ εὐφραίνων σȣ τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τȣ̃ Ἁγίȣ αὐτȣ̃ Πνεύματος, ἀξιῶν σε ἢ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων ἢ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίȣ, Εὐθυμίȣ, Σάββα, ἢ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐπὶ δὲ Γυναικῶν.

ΤΗς Ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, ἢ τῶν σὺν αὐταῖς, μεθ᾽ ὧν ἢ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν

Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικὰ πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντας σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου. καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανήν. ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου· πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοι τῷ Δεσπότῃ, θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον. περίελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προσλήψεις· ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθήτων τριχῶν, συναποβάληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγόν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἐλαφρόν σου φορτίον, καὶ ἆραι τὸν Σταυρὸν, καὶ ἀκολουθῆσαί σοι τῷ Δεσπότῃ. διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἁγιασμόν· καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν. συναριθμῶν αὐτὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτȣ̃ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδȣ̀ ὁ Χριςὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεςι. Βλέπε, ὅτι ȣ̓δείς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τȣ̃το τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀῤῥαβῶνα τȣ̃ μεγάλȣ, καὶ Ἀγγελικȣ̃ σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτȣ̃ τὸ ψαλίδιον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἰδȣ̀ ἐκ τῆς χειρὸς τȣ̃ Χριςȣ̃ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, καὶ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπȣς σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κȣρεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ςαυροειδῶς, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτȣ̃, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτȣ̃ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος καὶ ἀνακαίνισιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ πάλλιον, τὸν ἀῤῥαβῶνα τȣ̃ μεγάλȣ καὶ Ἀγγελικȣ̃ Σχήματος, εἰς ςολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος ἐν ὀνόματι τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τȣ̃ Εὐαγγελίȣ τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ Υἱȣ̃, καὶ τοῦ Ἁγίȣ Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ̃ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς τὴν πνευματικήν σου αὐλὴν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ. Κάθαρον αὐτοῦ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ διὰ τὴν Βασίλειάν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ποιμὴν καὶ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευάγγελον· καὶ δίδοται τῷ ἀποκαρέντι κηρὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ Σταυρός. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε,) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναστικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ς΄. 10.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,

ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξεσίας, πρὸς τὲς κοσμοκράτορας τῦ σκότες τῦ αἰῶνος τέτε, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπεϱανίοις. Διὰ τῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τῦ Θεῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιςῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, ἢ ἅπαντα κατεργασάμενοι ςῆναι. Στῆτε ὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, ἢ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὑποδυσάμενοι τὲς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τῦ Εὐαγγελίε τῆς εἰρήνης· Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίςεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τῦ πονηρῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τῦ σωτηρίε δέξασθε, ἢ τὴν μάχαιραν τῦ Πνεύματος, ὅ ἐςι ῥῆμα Θεῦ. Ἀλληλεΐα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. 37.

ΕΙ͂πεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ὐκ ἔςι με ἄξιος· ἢ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ Θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ ὐκ ἔςι με ἄξιος. Καὶ ὃς ὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτῦ, ἢ ἀκολεθεῖ ὀπίσω με ὐκ ἔςι με ἄξιος. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες ἢ πεφορτισμένοι κᾀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν με ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἢ μάθετε ἀπ᾽ ἐμῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι ἢ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ἢ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός με χρηςὸς, ἢ τὸ φορτίον με ἐλαφρόν ἐςιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, ἢ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῦ δέλε τοῦ Θεῦ (τῦ δε.) Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἀκολεθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἢ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτῦ, ἢ ἀκολεθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα ἢ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελ. ἦχ. ά.

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοὶ, τῦ μυςηρίε τὴν δύναμιν. τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἑςίαν ἀναδραμόντα ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προϋπαντήσας ἀσπάζεται, ἢ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, ἢ μυςικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρὶ, ἢ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτεργίας Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰςέον, ὅτι, ὁ τοιῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκαρτερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργυ, πλὴν Ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίςαται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀφ' Ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τῦ μέλλοντες λαβεῖν τὸ Ἅγιον Σχῆμα ἐν τῷ Ἁγίῳ Θυσιαςηρίῳ. ἢ ἀποτίθεται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον ψάλλεται ὁ Κανὼν, ὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμῳ μοι Χριςὲ παράσχυ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἐπὶ τὴν σὴν, Φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριςὲ, τῶν τῷ Ἁγίῳ Σχήματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει, ἢ γνώμῃ Φιλαρέτῳ Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Ὑπεισελθεῖν, τὸν σὸν χρηςόν με ζυγὸν ἀγαθὲ, ἢ τὸ Φορτίον αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν μυ πταισμάτων, τὸν Φόρτον ἀφανίζων ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν, τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄλισθον, ἀπὸ τῦ νῦν εὐδόκησον, τῶν πεπραγμένων μοι, ἀμετρήτων πταισμάτων, τὺς ῥύπυς ἐξαλείφων δρόσῳ τῆς χάριτος.

Ὁ δι' ἡμᾶς, σάρκα Φορέσας, ἢ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμάτων, καθαρίσον Οἰκτίρμον τὸν προσιόντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν, ἢ προςασίαν ἢ σκέπην γε, περιφανῆ πλυτήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία Φρονῦντες, τῆς θείας ἐποπτείας καταξιύμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἱλάσθητι Χριςὲ τῷ σοὶ προςρέχοντι, οἰκέτῃ, ἢ τῦτον τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξίωσον, εὐσεβῶς ἢ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάθεσιν ζωῆς ἢ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θεῖον τῦτο παράσχυ, ἢ πταισμάτων καθαρτήριον, τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιςῷ δύλῳ συ.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς ὁ μὴ βυλόμενος, ἀνθρώπων τὸν θάνατον Ἐλεῆμον, τὸν σὸν δῦλον σοὶ προσπίπτοντα, τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων συναρίθμησον.

Νῦν θέλοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, ἢ βίον ἑλέσθαι τὸν ςαυροφόρον· προσδεξάμενος καθάρισον, τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν Ἁγνὴ διέλυσας, τεκῦσα τοῖς πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ἀδαπάνητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα τῦ Κόσμυ Μητροπάρθενε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΟΙ θέλοντες ἔρχεσθαι, Φησὶν ὀπίσω με, προθύμως ἀρνήσασθε τὰς κοσμικὰς ἀφορμὰς, γονεῖς τὲς γεννήσαντας, τέκνα τε ἢ γυναῖκας, ἀδελφές τε ἢ φίλες, χρήματα ἢ οἰκίας, συγγενεῖς τε ἢ δέλες, ἢ δέξασθε ἀξίωμα τῶν Ἀποςόλων με. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΕΠιςρέφοντα δέξαι με, Λόγε Θεῦ τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, ἢ ὡς τὸν Τελώνην, μόνε Φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυρῦ τὸν Κόσμον ἀγοράσας· διό σοι προσπίπτω ῥῦσαί με Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, ἢ φωτισμῷ τῆς σῆς θεογνωσίας, λογικῆς σε ποίμνης, δεῖξόν με πρόβατον.

Ὁ ἐγείρας τὸν Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν· κἀμὲ τὸν νεκρωθέντα, ἁμαρτίας κάντρῳ, ζώωσον Δέσποτα. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη πάναγνε, Μῆτερ Θεῦ τῇ σῇ με προςασίᾳ, ἢ τῇ θείᾳ σκέπῃ, φρέρησον Δέσποινα. Ὠδὴ ε'. Ὁ τῦ φωτὸς χορηγός.

ΥΠακοῇ σε Χριςὲ τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας, παρακοὴν, ἢ τῆς Βασιλείας τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ μετανοίας ἢ πίςεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προσοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίςησον Χριςὲ τῆς δικαιοσύνης ἐνδύσας με θώρακα.

Ὁ διὰ πίςεως, παλιντοκίας τε λετρῦ πλύνας με, προγονικῆς, ἀρᾶς νῦν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς καταῤῥυπωθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον ἢ νενευκότα με πρὸς γῆν Δέσποτα τῷ ἐπαχθεῖ, ἢ θανατηφόρῳ πταισμάτων φορτίῳ τῇ σῇ ζωηφόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Ἴσος ὑπάρχων Πατρὶ κατὰ τὴν ἄναρχον μορφὴν γέγονας, ἴσος ἡμῖν, ἐξ ἀπειρογάμε γενόμενος Μητρὸς ἧς ταῖς ἱκεσίαις Θεάνθρωπε σῶσόν με.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΜΗ παρίδῃς τὸ πλάσμα σε Δέσποτα· ἀλλὰ τῦ Σταυρῦ σε τῇ χάριτι σῶσόν με, ἢ τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὃ ἐκ θείας Πλευρᾶς σε ἐκένωσας.

Ὡς μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας, ὕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἁμαρτίαις με, ἀναζητήσας σῶσόν με, ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε ἢ εὔσπλαγχνος.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξειν με, τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίοις σε, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ χερσὶν ἀκηράτοις μορφώσας με, πάλιν ἀνεμόρφωσεν ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαςρός σε Δέσποινα, προσλαβὼν με τελείως ὡς εὔσπλαγχνος.

Κ-στά-

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικάς. Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰθύνας πρὸς σὲ, τὰς ὁδούς μου Ἀγαθὲ ϗ τὴν καρδίαν μου, ἀνακαινώσει Θείου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἁγιωσύνης τῷ κάλλει καλλωπίσας βοῶντά σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς, τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαβόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυπορεῦντα ἀνάδειξον, ϗ πρὸς τελειότητα βίου, ἀναβαίνειν βοῶντά σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥαθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δείλαιος, σοὶ τῷ Δεσπότῃ νῦν προσέρχομαι, σῇ πεποιθὼς ἀγαθότητι, ϗ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ, ϗ προσπίπτω κραυγάζων σοι εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσίῳ Σταυροῦ, ϗ ταῖς αὔραις τοῦ σεπτοῦ ϗ Θείου Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος, ϗ πρὸς Οὐρανῶν κληρουχίαν, ϗ ἀξίωσον ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεὸν, ϗ τοῦ Κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν, τῶν ἀρετῶν ϗ φαιδρότητα ϗ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας. εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον δέδωκας· ἐν ᾧ καταβάλλομεν τὰ ἐκείνου μηχανήματα, ϗ πονηρὰ φρυάγματα κράζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν, ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίου καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, ϗ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ νῷ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας ϗ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δούλοις σου· διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τοῦ χείρονος, ϗ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Ἄνωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς Υἱοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Θείου σου Πνεύματος, ἐνεργείᾳ τε ϗ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, τέχνῃ φιλανθρωπίας ϗ ἀνεικάστου χρηστότητος. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς, τὰς τῶν ἁμαρτημάτων, ϗ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τοῦ τῷ θείῳ Σχήματι προσιόντας ἱλαρότητι, ϗ εὐλαβείᾳ Πάναγνε, πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ ἐρηρεισμένον φυλάττουσα.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀξίως τῆς κλήσεως, ϗ τοῦ ἁγίου Σχήματος, πολιτεύεσθαι Λόγε Θεοῦ

παρά-

παρασχε μοι τὸν τῆς ἁμαρτίας με ῥύπον, ἢ τὰς βελὰς, τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ θεία χάριτι, ἐξαλεῖψαι πολυέλεε.

Σωτὴρ ὡς καλέμενος διάσωσόν με δέομαι, καθαρᾷ σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, ἢ τὸ τῆς κακίας με βάρος, περιελὼν; ὡς μόνος Οἰκτίρμων, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπεσχε Παντοδύναμε.

Χρισὸς νῦν χαρίζεται, χρησος γε ὢν ἢ εὔσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιέσι θεῖα χαρίσματα, τοῖς προσερχομένοις τῷ θείῳ, πανευλαβῶς, τῆς χάριτος θρόνῳ, δωρεὰν χρηςότητος, ἀκηράτε παρεχόμενος.

Ο ἔχων συντρέχεσαν τῇ σῇ βελῇ τὴν δύναμιν, ὑπηρέτας ἀξίες ἡμᾶς ἀνάδειξον; τε Εὐαγγελίε σε Λογε, ἢ τὰς πρὸς σὲ, συνθήκας πληρῶσαι; εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σε, Ζωοδοτα καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Υἱόν σε τὸν εὔσπλαγχνον Πανάμωμε δυσώπησον, τὸν πιςῶς προσιόντα τῷ θείῳ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς ἀσκήσεως φθάσαι, πανευλαβῶς, πολύευκτον τέλος. σὲ γὰρ τὴν παναχραντον, ἀντιλήπτορα κεκτήμεθα.

Προσόμοια, ἦχος, ὁ αὐτός. Ὅτε ἐκ τε ξύλε.

Πίςει προσερχόμενον πρὸς σὲ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ τρίβες, δικαιοσύνης με, ςήσας καθοδήγησον ὡς μόνος εὔσπλαγχνος ἢ δεινῶς πεπτωκότα με, ἢ κατειργασμένον, πλήθει τῶν πταισμάτων με Σῶτερ ἀνόρθωσον. σῇ γὰρ πεποιθὼς συνεργεία, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην ἐπεισέρχομαι Φιλάνθρωπε.

Ἔχων τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ μὴ θέλων, Χριςὲ τὸν θάνατον, δι᾽ ἄφατον ἔλεος ἀλλὰ μετάνοιαν, τοῖς πιςοῖς χαρισάμενος, τοῖς ἐπεγνωκοσι, τὴν ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σε, δέξαι προσιόντα προθύμως, Σχήματι τῷ θείῳ ἢ σῶσον, τῇ Φιλανθρωπία σε προσπίπτοντα.

Δόξα

Τεῖχος ὑπερβήσομαι ἐν σοὶ, το τῆς ἁμαρτίας με Σῶτερ, ἢ λυτρωθήσομαι σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν ὄφλημα, ἢ τιμῆς με ἠγόρασας αἰχμαλωτισθέντα τὸν τῆς ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος, πλετον ἢ τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας, ἄβυσον πηγάσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνεσι σε Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πάντων προςατεύεις ἀγαθή.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν, τῆς Εἰσόδε γινομένης τε Εὐαγγελίε, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ Ἅγιον Σχῆμα, τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτε κάλυμμα, ἢ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλλίγια. ἢ ποιήσας μετανοίας γ᾽. ἵςαται. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, λεγομένε τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα. Ἦχ. δ᾽.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, ἢ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς με διὰ μετανοίας εὐαρεςῆσαί σοι· ἀλ-

λ᾽ ὁ ἐχ-

λ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλλωμαι σῶσόν με.

ΤΙ'ς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται, ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε πρὶν εἰς τέλος.

ΠΡόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος δ'.

ΕΝ τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, Υἱοθεσίαν λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωήν, καὶ ἐν παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας Ἀγαθὲ νῦν κραυγάζω σοι· δακρύων μετανοίας πηγήν μοι δώρησαι. καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε Σωτὴρ καὶ πολυέλεε.

ΖΑ'λη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μηκέτι φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΡΥ'σαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀντίφωνον γ'. ἦχος δ'.

ΠΟῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; οὐκ ἰδοὺ ταῦτα βλέπομεν γῆν καὶ σποδόν; τί οὖν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ οὐκ ἀρνούμεθα Κόσμον, καὶ ἀκολουθῶμεν τῷ κράζοντι; ὁ θέλων πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν Σταυρόν μου καὶ ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον. Στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου.

ΔΕῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς. Ζήτει αὐτὸ ἄνωθεν.

ΔΕῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. καὶ τό. Ἀγκάλας πατρικάς.

Εἶτα

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν, ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες ἀδελφὲ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαςηρίῳ, ϗ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τȣ̃ Ἀγγελικȣ̃ Σχήματος, ϗ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς·

ΟΝτως καλὸν ἔργον ϗ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν ϗ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, ϗ πόνῳ κατορθȣ̃νται.

Ἐρώτησις. Ἑκȣσίᾳ σȣ τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσσῃ τῷ Κόσμῳ, ϗ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίȣ.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ συνεργȣ̃ντος, τίμιε Πάτερ;

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναςηρίῳ, ϗ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σȣ ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτȣ τὴν ὑπομονὴν τῷ Προεςῶτι, ϗ πάσῃ τῇ ἐν Χριςῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ συνεργȣ̃ντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν, ϗ ςενοχωρίαν τȣ̃ μονήρȣς βίȣ διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ συνεργȣ̃ντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, ϗ σωφροσύνῃ, ϗ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ συνεργȣ̃ντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

ΒΛέπε τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριςῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σȣ ταύτην, ἣν ϗ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρȣσίᾳ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃. Ὑφηγȣ̃μαι ἔν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τȣ̃ Κυρίȣ πολιτεία διαδείκνυται. διαμαρτυρόμενος ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, ϗ ὧνπερ δέον ἐκφυγεῖν. Ἡ ἀποταγὴ τοίνυν ȣ̓δὲν ἄλλο ἐςὶ, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰ μὴ διὰ Σταυρȣ̃, ϗ θανάτȣ ἐπαγγελία. Γίνωσκε ȣ̓̃ν ἀπὸ τῆς παρȣ́σης ἡ-

μέρας σταυροῦσθαι, καὶ νεκροῦσθαι τῷ Κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς. Ἀποτάσσῃ γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικὶ, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι, τοῖς Κόσμῳ θορύβοις φροντίσι, κτήσεσιν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ καὶ ματαίᾳ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσαι οὐ μόνον τὰ προκειρημένα, ἀλλ᾽ ἔτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Εἰ οὖν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ᾑρετίσω, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητὴς ἐπιποθεῖς, ἑτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τρυφὰς, μὴ πρὸς ἄλλο τι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν, ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκὸς, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελῆ, πρὸς πένθος ἀγαθὸν, πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιοῦ κατὰ Θεὸν ζωῆς. Καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναί τε καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε, φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρᾷ οὖν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχώρισε Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Κόσμῳ ζωῆς, καὶ ἔθετο ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παραστάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς οὐρανομιμήτου πολιτείας. Αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὁλοκλήρως δουλεύειν· τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ὢ τῆς καινῆς κλήσεως. ὢ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου. Δεύτερον βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον Ἀδελφὲ, τῇ περιουσίᾳ τῶν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σὺ καθαίρῃ, καὶ Υἱὸς Φωτὸς γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπάτησον· ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαίων προσπαθείας, τὴν πρὸς τὰ κάτω ἕλκουσάν σε ἐπιθυμίαν, ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μετάθες πρὸς τὰ οὐράνια μηδόλως στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω· ἵνα μὴ γένῃ στήλη ἁλὸς, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λώτ, ἢ ὥσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῇ ἐπὶ σὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ ἄροτρον, καὶ στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλομένῳ νῦν πάντα τὰ προειρημένα

φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ πατρὸς χωρισθῆναι, καὶ τῶν συνασκουμένων ἀδελφῶν, ἢ μένοντα, καὶ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου. Ἐπεὶ βαρυτέρας ἕξεις τὰς εὐθύνας παρὰ τὸ πρὶν, ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ ἀπαραλογίστου Βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσῳ πλείονος χάριτος ἀπολαύῃς ἄρτι. Καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὔξασθαι, ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδὲ πάλιν νομίσῃς, ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθά σου διατριβῆς, ἱκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀοράτους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδέξονταί σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σοῦ οὐδαμῶς, πεφραγμένον εὑρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὁδηγοῦντα σε κραταιᾷ πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν εὐθύτητι. Διὰ τοῦτο ἀπέστω ἀπὸ σοῦ ἀνηκοΐα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παῤῥησία, μερικὴ φιλία, περπερία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιάζουσα οἰκτροῦ πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἴδη δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ῥιζοῦν ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεύς. Μᾶλλον δὲ ἀντ' αὐτῶν κτῆσαι τὰ πρέποντα Ἁγίοις, φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ Πατρὶ τὰς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον, καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθῆκαι διαγορεύουσιν. Ἐβαπτίζοντο γάρ φησιν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Πανοικτίρμων ὢν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ. ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπιεῖ, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορη-

γίας.

γὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστὴς, συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων καὶ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κεφαλὴν τοῦ Κατηχουμένου γ'. καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ στραφεὶς κατὰ ἀνατολὰς, λέγει

Ὁ Ὢν Δέσποτα παντοκράτορ, ὕψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἐνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πάσης Κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου· ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ᾧ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί. Σὺ εἶ τὸ Φῶς, τὸ Φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάσης ἐπουρανίου σου Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἱλέῳ ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου σου, ὅστις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, συνάψων τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρίσματι τῆς Υἱοθεσίας, καὶ τῆς Βασιλείας σου διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τοῦτο καὶ Ἀγγελοειδὲς ἐπάγγελμα. κατάστησον τετελειωμένον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως· ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἔνδυσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας καὶ ἔνδυσον αὐτὸν θώρακα δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφισον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεται πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμά σου, ἀντιλαμβανόμενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς. Συναρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς Φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπο-

λυτρώσεως, κατασκεύασον αὐτὸν ὄργανον, ἐναρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὅπως ἐντεῦθεν μετὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὴν φιληδονὸν ἀπάτην τοῦ πολυμόρφου ὄφεως, ἐνδύσηται τὸν Νέον Ἀδὰμ τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Στερέωσον αὐτὸν πάντοτε τὰ στίγματα, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ Κόσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ ἀρετὴν ἀληθινὴν ἄγειν, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ φιλαδελφίαν, καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀγγελικαῖς, ἐνοπτρίζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ προσκυνεῖν σε τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεόν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκλάλητον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλόγησον τὸν δοῦλόν σου, ὃν προσεκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σου ὅσιον δοῦλον. σόφισον αὐτόν, ἐπίχεε αὐτῷ τὴν παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάριν καὶ σύνεσιν. ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ πόλεμον. τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου κατάβαλε. Δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοι εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολογίαν ἀδιάλειπτον. εἰς ὕμνους εὐκαίρους. εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βουλὴν ὀρθήν, εἰς καρδίαν ταπεινήν, εἰς πρᾶξιν ζωῆς καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας. Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοι ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι. ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ προσφέρειν σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχάς, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα δι' ἀδιάστατον, καὶ ἀκηλίδωτον τὴν εἰς σὲ ἕνωσιν, καταξιωθῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδείς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ Σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πατερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, ἢ ἐπίδος μοι αὐτό· Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτῦ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγυμένῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς·

Ἰδὺ ἐκ τῆς χειρὸς τῦ Χριςῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, ἢ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τῦ Ἡγυμένυ, λέγει·

ΕΥ'Λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπυς σωθῆναι, ἢ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κυρεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ςαυροειδῶς, λέγων.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης, ἢ ἀγαλλιάσεως τῦ μεγάλυ ἢ Ἀγγελικῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ πάλλιον, τῦ μεγάλυ ἢ Ἀγγελικῦ Σχήματος, εἰς ςολὴν ἀφθαρσίας ἢ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ Κυκύλιον τῆς ἀκακίας εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίυ, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος ἀναλαμβάνων τὸν ςαυρὸν αὐτῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, ἢ ἀκολυθῶν τῷ Δεσπότῃ Χριςῷ.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τῦ Εὐαγγελίυ τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τοῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῦ τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ο῾ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα ἢ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τȣ͂ Πατρὸς, ἢ τȣ͂ Υἱȣ͂, ἢ τȣ͂ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτȣ͂ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυομένȣ δὲ αὐτȣ͂, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ΄.

Ε᾿Νδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τȣ͂ Σταυρȣ͂ τȣ̀ς πόδας τȣ̀ς νοητȣ̀ς ὁπλίσατε τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὅπλοις, ἢ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Α᾿Γαλλιάσεται ἡ ψυχή μȣ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίȣ, ἢ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, ἢ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Αἱ δὲ Εὐχαὶ ἃς λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰσὶν αὗται. Τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Κ᾿Υ´ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σȣ ἢ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σȣ ἢ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σȣ ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σȣ κλήσει ἁγίᾳ ἢ ἀγαγὼν τὸν δȣ͂λόν σȣ εἰς τὴν πνευματικήν σȣ ζωήν, Δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, ἢ ἀκατάγνωστον. ἵνα ἐν ἁγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ ὅπερ τῇ δυνάμει σȣ ἐνεδύσατο Σχῆμα. τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος. τῇ δὲ ζώνῃ τὴν νέκρωσιν τȣ͂ σώματος, ἢ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων. τῷ δὲ κȣκȣλίῳ τὴν περικεφαλαίαν τȣ͂ σωτηρίȣ θέμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ, ἢ τῇ πίστει κατακοσμȣμενος τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακιζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίοις ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης ἢ τῆς σωτηρίας ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις. πάσης ἡδονῆς ἢ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος. Ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως στοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς ἢ ὕμνοις ἢ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ τοῖς ἴχνεσι κατακολȣθῶν τȣ͂ μεγάλȣ Προφήτȣ Ἠλιȣ͂. ἢ τȣ͂ ἁγίȣ Ἰωάννȣ τȣ͂ Προδρόμȣ ἢ Βαπτιστȣ͂, ἵνα φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ. τὴν πίστιν τηρήσῃ, ἢ ἐνδύσηται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, ἢ συναριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σȣ ποίμνῃ, ἢ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σȣ παραστάσεως, ἢ ἀκȣ́σῃ τῆς μακαρίας φωνῆς Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τȣ͂ Πατρός μȣ. κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμȣ· ἧς ἢ ἡμᾶς κληρονόμȣς γενέσθαι ἀξίωσον ὁ Θεὸς τῇ σῇ ἀγαθότητι. Ὅτι Θεὸς ἐλέȣς, οἰκτιρμῶν, ἢ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δȣ̃λόν σȣ (τόν δε) Ζήτει Φύλ. 138.

Εἰδὲ ȣ̓κ ἔςι Λειτȣργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικά, ὁ Ἀπόςολος, ϗ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ. Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ ἡμῶν (τȣ̃ δε) ϗ τῆς παρὰ Θεȣ̃ σκέπης, ϗ βοηθείας αὐτȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, ϗ ἀνεμποδίςως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τȣ̃ μοναχικȣ̃ Σχήματος, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃, ἐν ἐγκρατείᾳ ϗ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, ϗ τῆς πρὸς τȣ̀ς κατὰ σάρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ϗ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτȣ̃, ϗ τȣ̃ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ Κόσμȣ φρονημάτων, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ϗ εὐλαβείᾳ, ϗ σεμνότητι, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ϗ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως τȣ̃ Εὐαγγελίȣ ζήτει Φύλ. 138.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ί. 37.

ΕἾπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ȣ̓κ ἔςι μȣ ἄξιος· ϗ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ȣ̓κ ἔςι μȣ ἄξιος. Καὶ ὃς ȣ̓ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτȣ̃, ϗ ἀκολȣθεῖ ὀπίσω μȣ, ȣ̓κ ἔςι μȣ ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃, ἀπολέσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· ϗ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποςείλαντά με. Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτȣ, μισθὸν Προφήτȣ λήψεται· ϗ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίȣ, μισθὸν δικαίȣ λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τȣ́των ποτήριον ψυχρȣ̃ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητȣ̃, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ȣ̓ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτȣ̃. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησȣ̃ς

διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτȣ̃, μετέβη ἐκεῖθεν, τȣ̃ διδάσκειν ϗ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τέλȣς ζήτει Φύλ. 139.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΣΑΙ.

ΠΟλυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δȣ́λῳ σȣ, διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Ἀγγελικȣ̃ Σχήματος, τὸ Κȣκȣ́λιον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίȣ, ἀναφαίρετον ἐκ τῆς αὐτȣ̃ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν σȣ διατήρησον, συνέχων ϗ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτȣ̃ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον. ὅπως τὴν τȣ̃ πονηροτάτȣ ὄφεως, τȣ̃ τηρεῖν αὐτȣ̃ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν φοβερὰν ϗ μόνην κεφαλὴν τῶν ἁπάντων τȣ̀ς νοητȣ̀ς αὐτȣ̃ ὀφθαλμȣ̀ς αἴρῃ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ϗ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΤΟν πυρίνῃ κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, ϗ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγίασον, ὑπερφρȣ́ρησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβȣ̃ς ἐπηρείας ὁρατῆς τε ϗ ἀοράτȣ. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σȣ̃ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ ἐξȣσία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Λέγει ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΝ εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος) ϗ ὑπὲρ τȣ̃ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκȣ́σιόν τε ϗ ἀκȣ́σιον, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσηται αὐτῷ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ϗ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι αὐτόν τε ϗ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, ϗ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.
Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ζήτει Φύλ. 156.
Καὶ ψάλλει τὸ, Τρισάγιον. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.
Καὶ τὸν Ν΄. Ψαλμὸν, καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχος πλ. β΄.
Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ δὲ Ἐξομολογούμενος λέγει·
Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. Καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ὁ Ἱερεύς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν. Φύλ. 155.

Εἶτα κλίνων τὰ γόνατα, καὶ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων λέγει·

Πάτερ Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαί σοι πάντα τὰ κρυπτὰ, καὶ φανερὰ τῆς καρδίας καὶ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τοῦ δικαίου, καὶ εὐσπλάγχνου Κριτοῦ, καὶ χάριν τοῦ μηκέτι ἁμαρτάνειν. Τότε ὁ Πνευματικὸς ἱλαρᾷ τῇ φωνῇ λέγει·

Ἀδελφὲ, δι᾽ ὃ ἦλθες πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ πρὸς ἐμὲ, μὴ αἰσχυνθῇς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἵστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἁμαρτήματα. καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς λέγει ταῦτα·

Τέκνον μου πνευματικὸν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς εἰ μὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, λέγουσαν· ἄν τινων ἀφῆτε, καὶ τὰ ἑξῆς· εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαῤῥοῦντες λέγομεν· ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, ὅσα οὐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ᾽ ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷον δήποτε. ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ συνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἁμαρτήματα, καὶ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρνῃ δακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελώνῃ, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντα, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σοι παραστήσοι ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ βήματι· περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδὲ μίαν φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ,

Καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμούντων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῷ Πάθει διαῤῥήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. σὺ Δέσποτα διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερουργοῦσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν παντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ παρεστηκότος ἐνώπιόν σου, ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαῤῥήσσων αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴ τι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν· καὶ ὡς φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατεῤῥαγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκότων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δεδόξασταί σου τὸ Πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΛΥΟΜΕΝΩΝ.

Εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαῤῥήξῃ τὸ καθ᾽ ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· Σὺ Δέσποτα καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ. καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παῤῥησίας καὶ καθαροῦ συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ

Δαβίδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· Αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑτέρα Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴ τι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δοὺς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτω-

κόσι τὰ ἁμαρτήματα, ϗ ἐξ᾽ ἐκείνων αὖθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρῆσαι σοι τέκνον πνευματικὸν εἴ τι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν Ἀρὰν ϗ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγινωσκόμεναι παρὰ Ἀρχιερέως ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ οὐ πάρεστιν Ἀρχιερεύς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως. Ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τοῦ Βήματος, ϗ ἱσταμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως ϗ δακρύων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοὸς, ϗ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος ϗ κάλλος, ϗ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον ϗ Οὐράνιον κτῆμα εἰς δοξολογίαν ϗ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης ϗ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ᾽ εἰκόνα, ϗ καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προστάγματος, ϗ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, ϗ μὴ φυλάξαντα· ϗ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν ϗ μίξιν ταύτην, ϗ τὸν ἄῤῥητόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ Θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, ϗ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα ϗ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ϗ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ϗ τοῦ Παναγίου, ϗ ὁμοουσίου, ϗ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, ϗ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνεικαστος, ϗ εἴτε ὑπὸ κατάραν Πατρὸς, ἢ Μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, ϗ παρ᾽ αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, ϗ ἀμελείᾳ ϗ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτὸν δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ϗ ἀναξίου δούλου σου. ϗ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς ϗ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δοὺς ταύτην, ὥστε τῶν ἁ-

μαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπὼν, ὅσα ἂν δήσωσι, καὶ λύσωσιν, ἵνα ὦσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα. Δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν Φιλανθρώπως διαβιβάσας, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔσω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου, καὶ Ἀειπαρθένου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι την τοῦ δεσμεῖν, καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις, δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ δέδονται καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται, διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε, καὶ χάριτος, τῇ ἀφάτῳ σου Φιλανθρωπίᾳ καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν τε, καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι) ἔτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἥμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον μεθ' οἵων δήποτε τρόπων δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινὸς, Φθόνῳ, καὶ συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα. εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ πολυέλεος τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ Φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων Φύσεως τὸ εὐάλωτον, καὶ ἀσθενὲς ἐπιστάμενος καὶ τοὺς τῶν ἀνοσίων ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινομένας ἐνθυμήσεις. ἀμνησίκακος ὢν, παριδεῖν καταξίωσον, καὶ τοῖς προσλήψει ὅρκους συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ ἐπίστασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δεόμεθά σου οὖν, συγγνώμην αὐτοῖς τε, καὶ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἄρρητον ἀγαθότητα παράσχου. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ

τȣ῾ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τȣ̃ Ἰσραὴλ· κλῖνον τὸ ȣ̓̃ς σȣ, ϗ ἐπάκȣσον ἡμῶν δεομένων σȣ, ϗ παράσχȣ συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷδε) μιαροφαγήσαντι, ϗ γευσαμένῳ κρεῶν ἢ τοίων δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρῶσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σȣ· τȣ́των δὲ ἀβελήτως μετασχόντι συγχώρησον, ϗ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, τȣ̃ τιμίȣ Σώματός τε, ϗ Αἵματος τȣ̃ Χριστȣ̃ σȣ· ὅπως ῥυσθείη τȣ̃ λοιπȣ̃ πάσης ἀκαθάρτȣ μεταλήψεως ϗ πράξεως, ὡς ἐντρυφῶν τοῖς θείοις σȣ Μυστηρίοις, ϗ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σȣ ϗ μυστικῆς Τραπέζης, ϗ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, ϗ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σȣ Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, ϗ δοξάζων τὸ Ὄνομά σȣ τὸ ὕψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτȣ̃. Ὅτι σȣ̃ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΩΝ ΛΟΓΙΣΜΩΝ.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεός μȣ, ȣ̃ ἐν χερσὶν οἱ κλῆροί μȣ, ἀντιλαβȣ̃ μȣ, κατὰ τὸ ἔλεός σȣ, ϗ μὴ ἐάσῃς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μȣ, μὴ δὲ τῷ θελήματι ἐπακολȣθῆσαι τῆς ἐπιθυμȣ́σης σαρκὸς κατὰ τȣ̃ πνεύματος· πλάσμα σόν εἰμι· μὴ παρίδῃς ἔργον χειρῶν σȣ. μὴ ἀποστραφῇς· οἴκτειρον, ἀλλὰ μὴ ἐξȣδενώσῃς, μηδὲ ὑπερίδῃς με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν σκεπαστήν μȣ Θεόν· ἴασαι τὴν ψυχήν μȣ, ὅτι ἥμαρτόν σοι· σῶσόν με ἕνεκεν τȣ̃ ἐλέȣς σȣ. ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ νεότητός μȣ. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ζητȣ̃ντές με ἐξῶσαι ἀπὸ σȣ̃, διὰ πράξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, δι᾽ ἐνθυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ᾽ ἐμȣ̃ πᾶσαν ῥυπαρίαν, κακίας περίσσευμα· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρὸς, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυναστείαν ἀνείκαστον· ϗ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἡ κατὰ τȣ̃ Διαβόλȣ ϗ τῆς αὐτȣ̃ στρατιᾶς ἰσχύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ο Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον ἢ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ἱλάσθητι τοῖς δέλοις σε, ἢ μὴ δῷς ἀνθρώπῳ, ἢ δαίμονι κοινωνίαν. ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τὲς πόδας τῶν δέλων σε· ἐγκαίνισον αὐτὲς τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι· ἕνωσον αὐτὲς τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ· ἢ πάσης ἐνεργείας τε ἀντικειμένε λυτρωσάμενος, παράστησον τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, ἢ τῶν ἐπερανίων σε ἢ ζωοποιῶν Μυστηρίων ἀξίωσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοέντων, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς με, ἢ βοήθεια, ἢ καταφυγή με ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σῴζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς με. ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθε, ἢ ὀκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπε ἐχθρε καταδυναστεύοντος. ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχήν με, ἢ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωήν με· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὐδόκησον Κύριε τε ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομέντος, ἢ ἀδικέντος, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι· ὅτι φόβος θανάτε ἐπέπεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ, ἢ ἐκάλυψέ με σκότος. ἕως τίνος κεκράξομαι Κύριε, ἢ ὀκ εἰσακέσῃ με; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικέμενος, ἢ ὁ μὴ σώσῃς; ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανε Κύριε ἢ ἴδε ἐκ τε οἴκε τε ἁγίε σε ἢ τῆς δόξης σε. πε ἐστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε κατὰ τὸ ἔλεός σε, ὅτι ἠνέσχε ἡμῶν; Κύριε δίκασον τὲς ἀδικέντάς με· μὴ ἔσο ὡς ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σῴζειν. Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰών.

Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τε ὑπνῶσαι, ἢ εἰς ἐνυπνιαζόμενον.

ΠΟλυύμνητε Κύριε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, μόνε ἀναμάρτητε, κάθαρόν με τὸν δελόν σε ἀπὸ παντὸς μολυσμε σαρκὸς ἢ πνεύματος. ἢ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χάριτος τε Χριστε σε· ἢ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τε Ἁγίε σε Πνεύματος. ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθάρτων φαντασιῶν τε διαβόλε, ἢ παντὸς πειρασμε, καταξιωθῆναι ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσελθεῖν, ἢ ἀπογεύσασθαι τῶν φρικτῶν σε, ἢ φοβερῶν Μυστηρίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ἢ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ

εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

ΔΕ'σποτα Παντοκράτορ, ἰατρὲ ψυχῶν ϗ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν ϗ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων ϗ πάλιν ἰώμενος· τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενῦντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σε. Ἔκτεινον τὸν βραχίονά σε τὸν πλήρη ἰάσεως ϗ θεραπείας ϗ ἴασαι αὐτὸν· ἐξανιςῶν ἀπὸ κλίνης ϗ ἀῤῥωςίας. ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας· ἀπόςησον ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα· πᾶσαν μάςιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥίγος ϗ εἰ ἔςιν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν Φιλανθρωπίαν· Ναὶ Κύριε Φεῖσαι τῦ πλάσματός σε, ἐν Χριςῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ῦ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ ϗ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ, ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ποίημα Εὐθυμίε Μοναχῦ Συγγέλε.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΠΩ͂ς με θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν ϗ τὰ πλήθη Δέσποινα τῶν ἀμέτρων με κακῶν; τί δὲ ἐξαγγέλω σοι Ἁγνή; ἀπορῶ ϗ δειλιῶ. ἀλλὰ βοήθει μοι

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ, ϗ δεινά με πταίσματα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι, τί γενήσομαι λοιπόν· ἀλλὰ Δέσποινα κἀμὲ πρὸ τέλες οἰκτειρον

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἁμαρτιῶν, σωτηρίας Ἄχραντε, τρίβον εὗρον ὀυδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προσφέρω ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοῦντά με.

Τῦ μὲν θανάτε τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε ϗ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνηθείᾳ ὅλως δὲ κακῶν, δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ Φθορεύς με νῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπροςάτευτον, ϗ μακρὰν ἀπὸ Θεῦ, γεγονότα θείων δωρεῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ· Δέσποινα πρόφθασον. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔςιν Ἅγιος ὡς σύ.

ΨΥχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων,

ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ · καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;
Τὸ κατ' εἰκόνα σου Ἁγνὴ, κατεσπίλωσα οἴμοι, ὑψηλόφρονι γνώμῃ, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βοήθει μοι.
Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ ὥσπερ ἐγὼ Ἀγαθὴ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ Θεῖον Βάπτισμα ἐμόλυνα.
Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοήθησον τάχει· Οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς, τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀγγέλων τάγματα καὶ τὰ στρατεύματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις τοῦ σοῦ Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἁγνή· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβίᾳ περιέχομαι.
Ἐξέστη ἅπασα ἡ γῆ καὶ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε καὶ πονηρῶς, πράττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.
Ναὸν ἐμόλυνα κακῶς τοῦ σώματος, καὶ Ναὸν τοῦ Κυρίου, ὅνπερ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἴμοι ἀναιδῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.
Μὴ δείξῃς Δέσποινα, μὴ δείξῃς ξένον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπόπλυνον κἀμὲ, ἐκ τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων μου.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἀδὰμ παρέβη μὲν ἐντολὴν, μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ καὶ ἐξορίᾳ ὑπέπεσε· πῶς δέ μου θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποστάτης καὶ παραβάτης Θεοῦ.
Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανεὶς, καὶ ἀδελφοκτόνος Κάϊν, πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεκατήραται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος, ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνας, νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.
Ἠσαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινὸν, ἐν γαστριμαργίᾳ καὶ τρυφῇ· ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα, μέθῃ καὶ λαγνείᾳ ῥυπώσας βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ ἐμὲ τὸν ἄθλιον;
Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὴ, ἴασαι μου πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ φθορεύς μοι ἐνέσπειρε. ῥῦσαι με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας πικρᾶς. γελᾷ γὰρ καθορῶν με νῦν ἀπροστάτευτον.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ ψυχή μου ῥυπαρὰ, καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, καὶ βοήθει μοι.
Τὸ τέλος ἐφέστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με. παρίστανται γάρ μοι πράξεις τὰς πονηρὰς, καὶ βίου τὸ ἔσχατον, καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι τοῦ

Υἱοῦ σου Ἁγνή.

Σαρκός μου τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τοῦ πυρὸς, ὁ φοβερὸς ϗ ἄσβεστος, ἀναμένει Παναχραντε ἀληθῶς, ϗ σκώληξ ἀκοίμητος. ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, ϗ πτοοῦμαι Ἀγαθὴ, τοῦ πονηροῦ τὰ ἔνεδρα. πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρύζει μοι ὁ φθορεὺς, ὀδόντας κατέχων με, ὡς αἰχμάλωτον ὄντα ϗ γυμνὸν ἀρετῶν. Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἑπταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ· ἀλλ᾽ ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ϗ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μή με ἐάσῃς Δέσποινα· ϗ γὰρ βλέπων με ἀπογνόντα ὄντα ἀγαθὴ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός. ἀλλὰ αὐτή σου κραταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχή μου ϗ ἀναίσθητε, ϗ ἡ κόλασις ἀτελεύτητος τε ϗ φρικτή· ἀλλ᾽ ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρὶ, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου ϗ Θεοῦ, ϗ τί ἀπέγνως σαυτήν;

Ἐπὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου. ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν. μὴ σπλάγχνα φιλάνθρωπα τὰ σὰ, κλείσῃς μοι Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, ϗ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα ϗ τὸν νοῦν. διό με φωτός σου ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εἰσάγαγε.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα, ϗ ἀγκάλαις βαστάσασα Μητροπάρθενε, σβέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, ϗ δακρύων ῥείθροις, ἀπόπλυνον ψυχήν μου.

Παρουσίαν θανάτου φρίττω Παναχραντε, ϗ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι. οἴκτειρον ϗ σῶσον, πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, ϗ δακρύων πηγήν μοι. ἵνα ἐκπλύνω μου, πταίσματα πολλὰ, ϗ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω. ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοι ἐξαγόρευσα. ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν Κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεὸν, τὸν Υἱόν σου ϗ Κύριον· τούτῳ με ἐν τάχει, κατάλλαξον εὐχαῖς σου.

Μὴ με ςήσῃς ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὁ Φύσει εὔσπλαγχνος ἀλλὰ σῆς Μητρὸς ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιοῖς σου, μὲ σύνταξον προβάτοις. Ὢ, δὴ θ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

ΙΔοὺ προσέρχομαι σοι Πανάχραντε Φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιςάμενος τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σου μέγιςα γὰρ ἰσχύει ὦ Παντεὐλόγητε, δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν. σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται.

Χορὸς παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἄνω Στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον. Ἀποςόλων δήμους καὶ ΠροΦήτας τε Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποίησον Ἁγνὴ, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν, καὶ τοτε τὴν σὴν βοήθειαν εὕρω Ἁγνὴ ἐν ᾗ ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρουμένη με. ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανάχραντε καὶ μή με ἐάσῃς ἀγαθὴ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ Φιλάνθρωπον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχομαι Ἁγνὴ, μὴ ὑπερίδῃς με ἀλλ᾽ αὐτον μοι ποίησον εὐΐλατον, ςῆσαι ἐκ δεξιῶν με τοτε Πανύμνητε. τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαὶ Ἀρχάγγελοι Κυριότητες, καὶ ΣεραΦὶμ. Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι, πολυομματεις σὺν τοῖς Χερουβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον Τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομήτωρ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐςίν. Καὶ εὐθὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ΚεΦ. ια. 22.

ΕἾπεν ὁ Κύριος· Ἔχετε πίςιν Θεοῦ. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιςεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔςαι αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λεγω ὑμῖν πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιςεύετε, ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔςαι ὑμῖν. Καὶ ὅταν ςήκετε προσευχόμενοι, ἀΦίετε εἴτι ἔχετε κατάτινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἀΦῇ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡ Εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ΄σποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώ-

ποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπος, πάριδε πάντα τὰ ἐν γνώσει ϗ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα, τὰ ἑκέσια, ϗ τὰ ἀκέσια, τὰ ἐν ἔργῳ, ϗ λόγῳ, ϗ κατὰ διάνοιαν, ϗ ἀκατακρίτως τὸν δῦλόν σε τῦτον καταξίωσον, μεταλαβεῖν τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ϗ ἀθανάτων σε Μυστηρίων· μὴ εἰς βάρος ϗ κόλασιν, ϗ προσθήκην ἁμαρτημάτων· ἀλλ' εἰς ἁγιασμὸν, εἰς φωτισμὸν, εἰς καθαρισμὸν, εἰς στηριγμὸν· εἰς ἀῤῥαβῶνα ζωῆς αἰωνίε, ϗ τῆς ἐπερανίε σε Βασιλείας, εἰς τεῖχος ϗ βοήθειαν, ϗ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίε, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτῦ πλημμελημάτων, ϗ δόξαν τῦ κράτες σε. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν τιμίων ἐπερανίων νοερῶν αὔλων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

ΜΕτὰ τὴν Θείαν Λειτεργίαν, τῦ Ἱερέως ἔσωτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν. Ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκειται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύω. χρυσῦς, ϗ ἀργυρῦς· Ὁ μὲν ἀργυρῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιά· ὁ δὲ χρυσῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ, συνεγγὺς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεονύμφων ἐκ γ'. ϗ δίδωσιν αὐτοῖς κηρὺς ἀπτομένες· ϗ εἰσάξας αὐτὰς ἔνδον τῦ Ναῦ, θυμιᾷ σαυροειδῶς, ϗ λέγεται παρὰ τῦ Διακόνε.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ.

ΕΥλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ ἁγίε Οἴκε τέτε.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῦ δεῖνος) τῦ τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, παντὸς τῦ Κλήρε ϗ τῦ Λαῦ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δέλε τῦ Θεῦ (τῦ δε) ϗ τῆς δέλης τῦ Θεῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένες, ϗ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, ϗ βοήθειαν, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.
Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ο ΙΕΡΕΥΣ·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄρρηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆστρα, καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.
Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀῤῥαβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τρίς.
Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν.
Ἀῤῥαβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρὶς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῦ δακτυλιδίυ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἢ ἐπιτίθησιν αὐτὰς ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τῦ Πατριάρχυ Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, σταλμένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα ἢ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀρραβῶνα τῶν δύλων σῦ (τῦ δε) ἢ (τῆς δε) ἢ στήριξον τὸν παρ᾽ αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτὺς τῇ παρὰ σῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἢ παρὰ σῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν ἢ διαδοχὴν τῦ γένυς τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς ὖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σῦ ἢ τὴν ἐπαγγελίαν σῦ ἐπὶ τὺς δύλυς σῦ, τὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ᾽ ἑκάστην γενεὰν ἢ γενεὰν τὺς ἐκλεκτύς σῦ, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δῦλόν σῦ (τόν δε) ἢ τὴν δύλην σῦ (τήν δε) ἢ στήριξον τὸν Ἀρραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ ἀληθείᾳ, ἢ ἀγάπῃ. σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀρραβῶνα, ἢ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίυ ἐδόθη ἡ ἐξυσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ δακτυλιδίυ ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος διὰ δακτυλιδίυ ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ. διὰ δακτυλιδίυ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ὐράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτῦ. Δότε γὰρ φησι. δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῦ ἢ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σῦ Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τῦ λόγυ σῦ τῦ ἀληθινῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, ἢ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, ἢ ἡ δεξιὰ τῶν δύλων σῦ εὐλογηθήσεται, τῷ λόγῳ σῦ τῷ κραταιῷ ἢ τῷ βραχίονί σῦ τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς ὖν ἢ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τῦτο εὐλογίαν ὐράνιον, ἢ Ἄγγελος Κυρίυ προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν ἢ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴς, ἢ Ἀπόλυσις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

ΕΙ' μὲν θέλονται οἱ τοιοῦτοι στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἁπτομένων· Προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ Θυμιατοῦ, καὶ ψάλλοντος τὸν Ψαλμὸν οὕτως. Ὁ δὲ Λαὸς ἐν ἑκάστῳ στίχῳ λέγει τό.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθυνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Οἱ Υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱοὺς τῶν Υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου. τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας. τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ὑπὲρ τῆ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, ἢ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ εὐφρανθῆναι αὐτὲς ἐν ὁράσει υἱῶν ἢ θυγατέρων, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, ἢ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε ἢ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ ῥυσθῆναι αὐτὲς ἢ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, ἢ πάσης Κτίσεως δημιεργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τῆ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, ἢ εὐλογήσας αὐτὲς, ἢ εἰπὼν, Αὐξάνεσθε, ἢ πληθύνεσθε, ἢ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, ἢ ἀμφοτέρες αὐτὲς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τέτε καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῆ, ἢ τὴν μητέρα, ἢ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἢ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν· ἢ ὃς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Ὁ τὸν θεράποντά σε Ἀβραὰμ εὐλογήσας ἢ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας ἢ πατέρα πλήθες ἐθνῶν ποιήσας. Ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, ἢ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, ἢ ἐξ αὐτῆ τὲς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· Ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἢ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, ἢ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος· Ὁ τὸν Ζαχαρίαν ἢ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, ἢ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, ἢ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, ἢ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τῆ γένες τῶν ἀνθρώπων· Ὁ διὰ τὴν ἄφραστόν σε δωρεὰν, ἢ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἢ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, ἢ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σε, ὡς ἐκεῖσε ἢ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σε ἐπιστασίᾳ, εὐλόγησον τὸν γάμον τῆτον, ἢ παράσχε τοῖς δέλοις σε τέτοις (τῷ

δεῖνι) καὶ (τῇ δεῖνι). ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλυς ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαραντινον τῆς δόξης ςέφανον. Ἀξίωσον αὐτὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβύλευτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσυ τῦ Οὐρανῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τὺς οἴκυς αὐτῶν σίτυ, οἴνυ, καὶ ἐλαίυ καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρείαν ἔχυσι· δωρύμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαρῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέυς, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμ.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΕΥλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῦ μυςικῦ καὶ ἀχράντυ γάμυ ἱερυργὸς, καὶ τῦ σωματικῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος· Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέμενος αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, καὶ εἰπὼν, ὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε· τῦτο νῦν ὀςῦν ἐκ τῶν ὀςῶν μυ, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μυ· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τύτυ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ ὓς ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν συ τὴν ἐπυράνιον ἐπὶ τὺς δύλυς συ τύτυς (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα.) καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ καὶ τὸν δῦλόν συ τῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά συ. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὴν Σάῤῥαν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὴν Ῥεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ, καὶ παντας τὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὡς εὐλογησας τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὴν Ἀσυνὲθ. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὡς εὐλογησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτὺς Κυριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν

Ἰω-

Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Κήτους. Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς Ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν. καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ Μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Ἠλία. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν Ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους. Μνημόνευσον ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων· τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε) καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεχνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ὕψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, καὶ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τήν δε) ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τήν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ τοῦτο τρὶς, ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων ἐκ γ΄.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. ά.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ᾐτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. έ. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνήρ κεφαλή ἐστι τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι Σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· καὶ παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ᾽ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τοὺς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ᾽ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ᾽ ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ά.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφαλ. β΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον

ὐκ ἔ-

οὐκ ἔχουσι Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγεννημένον. (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. *Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (*τὸν δεῖνα*) καὶ (*τὴν δεῖνα*) οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Α'γγελον, εἰρήνης, πιςὸν ὁδηγὸν. Φύλακα τῶν ψυχῶν.
Συγγνώμην ϗ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὰ καλὰ, ϗ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς. Τὴν ἑνότητα τῆς πίςεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπȣράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Ο'Τι σȣ̃ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, ϗ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, ϗ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ο' Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σȣ, ϗ ςερεώσας τὴν Οἰκȣμένην, ϗ κοσμήσας τὸν ςέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σȣ̃, ϗ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τȣ̃το παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμȣ κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ἐκφώνως.

Ο'τι ηὐλόγηταί σȣ τὸ ὄνομα, ϗ δεδόξαςαί σȣ ἡ Βασιλεία, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας, τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, ϗ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτȣ̀ς ὁ Ἱερεὺς, τȣ̃ Συντέκνȣ κρατȣ̃ντος ὄπισθεν τȣ̀ς Στεφάνȣς, ςρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλȣ.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. ά.

Η'Σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαςρὶ, ϗ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανȣὴλ, Θεόν τε ϗ Ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Α'Γιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, ϗ ςεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΟ'ξα σοι Χριςὲ ὁ Θεὸς, Ἀποςόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοȣ́σιος.

Εἶτα ἐπαίρει τȣ̀ς Στεφάνȣς. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τȣ̃ Νυμφίȣ, λέγει.

ΜΕγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, ϗ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, ϗ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, ϗ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τȣ̃ Θεȣ̃.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρί, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας· εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους. Πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς·

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὔχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν Στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὥσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἁγνοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· Αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον. Ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-

ματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΣΥ'μφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ο' Δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τρίγαμος, πέντε.

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ Μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλέας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Η' μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν, ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικοὺς Στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τοῦτο ἐνεκλήθη· πλὴν ἕνα ἢ δεύτερον χρόνον τῆς Θείας εἴργονται Κοινωνίας. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἱερολογήσαντα τούτους Πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ' Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

ΕΥ'λογεῖ κατὰ τὸ ἔθος. τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας.
Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέπης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
Ὑπὲρ τοῦ συζῆσαι αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἄρρηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς

δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα,) ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνήν, εὐλόγησον τὰ μνῆστρα· καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρί.

ΑΡ'ραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. *ἐκ τρίτου.* Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικί.

ΑΡ'ραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν. παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἱλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, ὁ Ῥαὰβ τῇ πόρνῃ συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῇς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. σὺ Δέσποτα οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) ἕνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφήν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Λῃστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν· ἵνα διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων,

ἠ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἠ τῷ Υἱῷ, ἠ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἠ ἀεὶ, ἠ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΥ'ριε Ἰησῦ Χριςὲ, Λόγε τῦ Θεῦ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ τῦ τιμίυ ἠ ζωοποιῦ Σταυρῦ τὸ καθ' ἡμᾶς διαῤῥήξας χειρόγραφον, ἠ τῆς δυναςείας τῦ διαβόλυ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δύλων συ. ὅτι τὸν καύσωνα ἠ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, ἠ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαςάζειν, εἰς γάμυ δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τῦ σκεύυς τῆς ἐκλογῆς συ Παύλυ τῦ Ἀποςόλυ, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τὺς ταπεινὺς, τὸ, Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυρῦσθαι. Αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ἠ φιλάνθρωπος ἐλέησον ἠ συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσυς ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος. ὐδεὶς γάρ ἐςιν ἀναμάρτητος, ὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτῦ ἐςὶν, ἢ χωρὶς ῥύπυ, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρτήτως, ἠ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοέντων, ἠ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ἠ τῷ Ἁγίῳ συ Πνεύματι, νῦν, ἠ ἀεὶ, ἠ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ο' Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ἠ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἠ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν διὰ τὸ ὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· Αὐτὸς ἠ νῦν Δέσποτα ἐξαπόςειλον τὴν χεῖρά συ ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίυ συ, ἠ ἅρμοσον τὸν δῦλόν συ (τόν δε) ἠ τὴν δύλην συ (τήν δε)· ὅτι παρὰ σῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· ςεφάνωσον αὐτὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἠ σῦ ἐςιν ἡ Βασιλεία, ἠ ἡ δύναμις, ἠ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ἠ τῦ Υἱῦ, ἠ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἠ ἀεὶ, ἠ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, ςέφει τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δύλην τῦ Θεῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἠ τῦ Υἱῦ, ἠ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Ἐκ τρίτυ. Ὁμοίως ςέφει ἠ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δύλη τῦ Θεῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δῦλον τῦ Θεῦ (τὸν δεῖνα,) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἠ τῦ Υἱῦ, ἠ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Καὶ τῦτο τρίς. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτὺς, λέγων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ ἠ τιμῇ ςεφάνωσον αὐτύς.

Εἶτα τὸν προγραφῶντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
εἰς Φύλλ. 172. ἔπειτα ταῦτα.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει. εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Εἶτα τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ. Φύλλ. 173.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας.
Ὁ Χορὸς τό, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεύς, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΘεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ΄. πρῶτον τῷ ἀνδρί, καὶ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεύς, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου καὶ ψάλλει· Ἠσαΐα χόρευε. Καὶ ἕτερα Τροπάρια, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρί, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλ. Φύλ. 175
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία. Φύλ. 175.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὔχονται αὐτοῖς, καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν, Φύλ. 175.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων, συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογοῦντος τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά. Τὸ, Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. ὁ Ν'.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Εὐχὴ ἐλαίου, ψαλμὸς Ἀρσενίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν ἐλαίῳ πιστές· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Ὑπάρχει σοῦ τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ. ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγῖδί σου ἐλέησον. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἁγνὴ πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως

ἀπαύ-

ἀπαύςως μεγαλύνῃ σε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΣΥ μόνος ὢν θαυμαςὸς, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιςοῖς ἵλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριςὲ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας κάρφος ποτὲ, πρὸς ἀνοχὰς κατακλυσμοῦ θείᾳ σου, δείξας ῥοπῇ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θείᾳ φωτὸς, ὃν τῷ ἐλέει σου Χριςὲ φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίςει τοῦ Ἐλέους σου σπεύδοντα. Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μῆτερ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμανικῶν.

ΩΣ θεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι. βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας. σοὶ γὰρ ἀεὶ προςρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἕτερον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ο Ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτής τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σου δούλῳ. οἴκτειρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριςὲ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν. Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα.

ΑΔιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ Κόσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον τὸν τῇ θείᾳ πίςει σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Ἱλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δούλων, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργοὺς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, Φιλάνθρωπε σῴζεσθαι, σῶσον σῷ ἐλέει τὸν κάμνοντα. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στεῤῥὰ καὶ φύλαξ, λιμήν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον. ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον. Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΥΠάρχων Ἀγαθὲ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ ἐλέει, τὸν κάμνοντα ὡς εὔσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριςὲ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγῖδος σου θείῳ τύπῳ.

ἁγιάσας ἀφράστως, χειρί σου πάντας ἴασαι.

Ἀφάτῳ σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ Πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἁγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ, χριομένους Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου. Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετα.

Λόγος σου, ὁ δι' Ἐλαίου δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, σεσημειωμένου Σῶτερ αἰσθήσει, ἀλλ' ἐν σκέπῃ, περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ὄρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἔλαιον Σῶτερ, ἁγιάσας δίδου τῷ σῷ οἰκέτῃ, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Πέφηνας, ἐν τῷ Θεοῦ σου Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ Κτίσου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὤφθη Κόσμος ἐλέους. ὅθεν σῷζε, πρεσβειῶν ἐπαφῇ σου τὸν κάμνοντα. Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τοὺς πίστει θερμῇ, ἐλέῳ τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὔσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

ΣΥ' ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου τῆς ἀπολυτρώσεως, Χριστὲ τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς. πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν. ὅθεν πιστῶς ὑμνοῦμέν σε οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν. Θεοτοκίον

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν τῇ δρακὶ τὰ πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος, ἐξιλεῶσαι τοῦτον δεόμεθα. Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἅπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον ἔλεος διὸ συνήχθημεν ἅπαντες, μυστικῶς διατυπούμενοι. τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν ῥοπὴν χρίσμα προσάγοντες, δι' Ἐλαίου πίστει σῷ δούλῳ. ὃν καὶ ἐπίσκεψαι.

Ρ'είθροις τε ἐλέες σε Χριςὲ, ἢ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων σε, πλύνον ὡς εὔσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας ἢ τὴν κάκωσιν, ἢ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, τε ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένε, ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίςως.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ἢ ἱλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφεσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σε τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιςῶς ἀεὶ κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἔνδοξον ὡς ςέφανον Ἁγνὴ, ἡ φύσις εἴληφε τὸν θεῖον Τόκον σε, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας. ἢ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτές. διὸ χαρίτων σε φαιδραῖς, κατεςεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνεμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρες.

ΝΕῦσον ἐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σε τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, ἢ τὴν ἰσχύν σε τῷ προσιόντι σοι, διὰ τε θείε Χρίσματος, τῶν Ἱερέων σε Φιλάνθρωπε.

Ἴδομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον, Ἔλαιον ῥοπῇ σε ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχες ὅπερ προσήλειφας, ἢ τυπικῶς μετέδωκας, λυτρε τε θείε τοῖς μετέχεσιν.

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν ἢ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τε πονηρε τὲς σὲς οἰκέτας ψυχὰς ἢ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θείᾳ ἐξιώμενος. Θεοτοκίον.

Ὕμνες ἢ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δέλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων ἢ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σε, τὸν δι' ἡμῶν παναχρἀντε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σε προςρέχοντα. Ἄξιον ἐςὶν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερεβίμ. Ἐξαποςειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

ΕΝ ἐλέῳ Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σῷ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σε τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρίσαι θείῳ ἐλαίῳ νοσεντας τὲς δέλες σε. Εἰς τὲς Αἴνες ςιχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημ.

Ἔδωκας τὴν χάριν σε, διὰ τῶν σῶν εὐδιαλλακτε, Ἀποςόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σε, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε ἢ νόσες. διὸ ἐλαίῳ σε πιςῶς, τὸν προσιόντα ἢ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἁγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσε καθάρισον, ἢ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτε σε, καταξίωσον Κύριε.

ΒΛέψον Ἀκατάληπτε, ἐξ ἐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σε, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σε θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιςῶς, ἢ ἐξαιτεντα πταισμάτων ἄφεσιν· ἢ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς ἢ τε σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Χρίσει τοῦ Ἐλαίου σου, καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον, ἔκπλυνον Σωτὴρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησον, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος. Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τροπάριον. ἦχος δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστὲ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ α'. τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἔλαιον τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος.) καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Εἶτα λέγει ὁ α'. τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆς Κανδήλας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτὸς Δέσποτα ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκικοῦ καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τῶν Ἱερέων, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστὲ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖ-

ξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχȣσι δȣ́λοις σȣ· λύτρωσαι νοσημάτων, ϗ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τȣ̃ ὑμνεῖν σε, ϗ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκȣ, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΤΗ῀ς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριϛὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· ἱλάσθητι μόνε, ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΤΗ'ν ψυχήν μȣ Κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, ϗ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σȣ ἐπιϛασίᾳ, ὥσπερ ϗ τὸν Παράλυτον ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος, Οἰκτίρμον δός μοι Χριϛὲ τὴν ἴασιν.

ΩῩΣ τȣ̃ Κυρίȣ Μαθητὴς ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· ἱκέτευε Χριϛὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο῾ Τȣ̃ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτον σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα ϗ διδάσκαλον, ϗ πιϛὸν οἰκονόμον, τῶν μυϛηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σὲ πάντες τιμῶμεν Ἀπόϛολε. Ἦχος γ'.

ΕΝ τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερȣργὸς ἀνεδείχθης· τȣ̃ Χριϛȣ̃ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σȣ, ὑπὲρ Λαȣ̃ σȣ· ἔσωσας τȣ̀ς ἀθῴȣς ἐκ τȣ̃ θανάτȣ· διὰ τȣ̃το ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύϛης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ἦχος γ'.

ΜΕ'γαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκȣμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπȣ́μενον. ὡς ȣ̃ν Λυαίȣ καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν. ϗ ἐν ϛαδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέϛορα. ȣ̃τως ἅγιε, Χριϛὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ'.

ΑΘλοφόρε ἅγιε ϗ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦχ. πλ. δ'.

ΑΓιοι Ἀνάργυροι ϗ Θαυματȣργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. Ἦχος β'.

ΤΑ' μεγαλεῖά σȣ Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα ϗ πηγάζεις ἰάματα, ϗ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, ϗ Φίλος Χριϛȣ̃. Ἦχος β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ, ϗ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέȣς πηγὴ, τȣ̃ Κόσμȣ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, ϗ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προϛατεύȣσα.

Προκείμενον, ἦχος α'. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσ. Κεφ. ε'. 10.

ΑΔελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου οἴδατε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὔ, οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.

Εὐαγγέλιον, Α'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι' 25.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι

αὐτε, ἢ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς ἐν τῶν τριῶν τέτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τε ἐμπεσόντος εἰς τὲς λῃςάς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτε. εἶπεν ἐν αὐτῷ ὁ Ἰησες· πορεύε, ἢ σὺ ποίει ὁμοίως. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Καὶ ὑπὲρ τε συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ ἡ Εὐχή Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε Ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν ἐξαποςείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον ἢ μαλακίαν τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα, ἢ ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τετο· ἢ ποίησον αὐτὸ χριομένῳ τῷ σῷ δέλῳ (τῷ δε) εἰς τελειαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτε, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Γνςέον, ὅτι τινὲς μὲν τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγεσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὸν γάρ ἐςι τὸ ἐλεεῖν. Τινὲς δὲ ἕως τέλες.

Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ὁ μέγας ἢ θαυμαςὸς ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σε, ἢ τὸ ἔλεος σε τοῖς ἀγαπῶσι σε· ὁ διδὲς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τε ἁγίε σε παιδὸς Ἰησε Χριςε· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ Φωτίζων τὲς τυφλὲς, ἢ ἀνορθῶν τὲς κατερραγμένες· ὁ ἀγαπῶν τὲς δικαίες, ἢ τὲς ἁμαρτωλὲς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότες, ἢ σκιᾶς θανάτε λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, ἢ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε. Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ Φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τε μονογενες σε Υἱε, ἀφ' ἕ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, ἢ τοῖς ἀνθρώποις συνανεςράφη· τοῖς δεξαμένοις δὲ αὐτὸν ἔδωκεν ἐξεσίαν τέκνα Θεε γενέσθαι, διὰ λετρε παλιγγενεσίας τὴν υἱοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος· ἢ ἀμετόχες ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναςείας τε διαβόλε. ἐπεὶ ἐκ ηὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τε Σταυρε αὐτε, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριςε ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι, ἢ ἁγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σε ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σε, ἢ Σαμεὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σε, ἢ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σε, ἢ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάςην γενεὰν ἢ γενεὰν εὐαρεςήσασί σοι. ὅτω ποίησον ἢ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνες τῆς καινῆς Διαθήκης αὐτε τε μονογενες σε Υἱε, ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τετο ὅ περιεποιήσατο τῷ τιμίῳ αὐτε Αἵματι· ἵνα ἀπεκδυσάμε-

σαμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο Κύριε τὸ Ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικὸν, θώραξ δυνάμεως πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὦσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, Λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΠΑτερ Ἅγιε ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου, καὶ Ἀνικήτου, Θαλαλαίου, καὶ Τρύφωνος, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ᾽ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου λέγεται.

Προκείμενον, ἦχος β΄. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιέ. 1.

ΑΔελφοὶ, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων

βασάζειν, ϗ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαςος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριςὸς ὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, ϗ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς ϗ τῆς παρακλήσεως, δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριςὸν Ἰησῦν· Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ ςόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν, ϗ Πατέρα τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλυς, καθὼς ϗ ὁ Χριςὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεῦ.

Ἀλληλέϊα. ἦχος α΄. Τὰ ἐλέη συ Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β΄. ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. Κεφ. ιθ΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησῦς τὴν Ἱεριχώ. Καὶ ἰδὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλύμενος Ζακχαῖος· ϗ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, ϗ ὗτος ἦν πλύσιος· Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησῦν τίς ἐςι· ϗ ὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τῦ ὄχλυ, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησῦς, ϗ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ. Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ συ δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, ϗ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησῦν· ἰδὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μυ Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· ϗ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τύτῳ ἐγένετο, καθότι ϗ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐςιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ ζητῆσαι, ϗ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς, ζωῆς.

Ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ϗ ὕψιςος, ὁ ὑπὸ πάσης Κτίσεως προσκυνύμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαςος ἄβυσσος, ϗ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπερίορισον πέλαγος· Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων ϗ θαυμασίων Θεὸς, ὃν ὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι· ἐπίβλεψον, εἰσάκυσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δύλων συ, ϗ ὅπυ ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ τῷ μεγάλῳ τὸ Ἔλαιον τῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς

σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναὶ Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, καὶ εὑρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι, τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὁσάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Αὐτὸς ἔπιδε εὔσπλαγχνε Δέσποτα ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοι πίστει, καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ καθάρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ἀεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Σοὶ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 27.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁ-

δὸν ὑ-

δὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν· Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β΄.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον Γ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. α.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕ΄σποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικήν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον, ἅψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετὸν, πράϋνον τὸ πάθος καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀπο-

δίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δούλου σου (τοῦ δε') ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶον καὶ ὁλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμ. Κεφ. ς'. 16.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι Λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς. Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς Υἱοὺς, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. η'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσεις. ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἕτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τε συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
Ἐκφώνως, ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος Θεός.
Ὁ Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΑΓαθὲ ἢ Φιλάνθρωπε, εὔσπλαγχνε ἢ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, ἢ πλέσιος ἐν ἀγαθότητι ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, ἢ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν Ἁγίων σε Ἀποστόλων, Ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τε Λαε θεραπεύεσθαι· Αὐτὸς ἢ τὸ Ἔλαιον τετο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτε χριομένοις εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσε ἢ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σε σωτηρίαν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σε παντοδύναμε, τε σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε ἢ σωμάτων ἰατρὸς, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι ἢ τὸν δελόν σε (τόν δε,) ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέες τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει ἢ οἰκτιρμοῖς σε ἀποδίωξον ἀπ᾽ αὐτε πᾶσαν ἀῤῥωστίαν ἢ ἀσθένειαν· ἵνα ἐξαναστὰς τῇ χειρί σε τῇ κραταιᾷ δελεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως ἢ νῦν μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτε Φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν ἢ δοξάζωμέν σε τὸν ποιεντα μεγάλα ἢ θαυμαστὰ ἔνδοξά τε ἢ ἐξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος πλ. α΄. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίες Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσ. ΚεΦ α΄. 8.

ΑΔελφοὶ ε θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς ἢ τε ζῆν, Ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τε θανάτε ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τὲς νεκρές Ὃς ἐκ τηλικέτε θανάτε ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, ἢ ῥύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι ἢ ῥύσεται· Συνυπεργέντων ἢ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλληλεΐα, ἦχος πλ. α΄.
Τὰ ἐλέη σε Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον, Ε΄. ἐκ τε κατὰ Ματθαῖον. ΚεΦ. κέ ι.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις αἵτινες λαβεσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον

εἰς ἀπάντησιν τῦ Νυμφίε. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν Φρόνιμοι ᾗ αἱ πέντε μωραὶ· Αἵτινες μωραὶ λαβῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ὐκ ἔλαβον ἔλαιον μεθ᾽ ἑαυτῶν αἱ δὲ Φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν, Χρονίζοντος δὲ τῦ Νυμφίε, ἐνύσαξαν πᾶσαι, ᾗ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδὸ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, ᾗ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς Φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τῦ ἐλαίε ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Απεκρίθησαν δὲ αἱ Φρόνιμοι λέγυσαι· μήποτε ὐκ ἀρκέσει ἡμῖν ᾗ ὑμῖν. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὲς πωλῦντας, ᾗ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ Νυμφίος ᾗ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ᾽ αὐτῦ εἰς τὲς γάμες, ᾗ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται ᾗ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγυσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε ὖν, ὅτι ὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, ὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπε ἔρχεται.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τό. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων ᾗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων ᾗ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν ᾗ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ ᾗ ᾗ τῶν χειμαζομένων λιμήν, ᾗ τῶν νοσύντων ἰατρὸς ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, ᾗ τὰς νόσες ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἱλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας ᾗ ἐξαίρων ἀδικίας ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν ᾗ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τὲς σεαυτῦ Μαθητὰς ᾗ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, ᾗ ἐξυσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς ᾗ χαλεπὰς ᾗ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ ᾗ μακρονοσίᾳ διάγυσιν ὁ ᾗ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ᾗ ἁμαρτωλόν, ᾗ ἀνάξιον δῦλόν σε, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, ᾗ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδέμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον ᾗ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, ᾗ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπυ παρακύψαι οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμῦσι, ᾗ ἀκῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς Φωνῆς Κυρίε τῦ Θεῦ, ᾗ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ πρόσωπον

τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου Φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι· παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατρείαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε. 22.

Ἀδελφοὶ, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ

Πνευμα-

Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιέτον ἐν πνεύματι πραότητος σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ ἠ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαςάζετε ἠ ἕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τε Χριςε.

Ἀλληλέϊα, ἦχος πλ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον ς'. ἐκ τε κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ιέ. 21.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησε̃ς εἰς τὰ μέρη Τύρε ἠ Σιδῶνος. Καὶ ἰδε γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθε̃σα. ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγεσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ με κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. ἠ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λεγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐκ ἀπεςάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκε Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθε̃σα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγεσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς. εἶπεν ἐκ ἔςι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τεκνων, ἠ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις Ἡ δὲ εἶπεν ναὶ Κύριε· ἠ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησε̃ς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σε ἡ πίςις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. ἠ ἰαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τε συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ἠ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

Ὁ Διάκονος· Τε̃ Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΕΥ'χαριςε̃μέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς ἠ φιλάνθρωπος. ἠ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἠ τῶν σωμάτων ἡμῶν ὁ τὰς νόσες ἡμῶν ἀπόνως βαςάζων, ε̃ τῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τε̃ πλανηθέντος προβάτε· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδὲς παραμυθίαν, ἠ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμοῤῥοέσης δωδεκαετῆ ἔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τε̃ χαλεπε̃ δαιμονίε ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις ἠ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δὲς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτε̃· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, ἠ τὸν Λῃςὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτε̃ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος ὁ τὰς ἁμαρτίας τε̃ Κόσμε ἄραμενος, ἠ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας Σε̃ δεόμεθα, ἠ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σε· αὐτὸς ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας τε̃ δέλε σε (τε̃ δε,) τὰ πλημμελήματα αὐτε̃ τὰ ἑκέσια ἠ τὰ ἀκέσια, τὰ ἐν γνώσει, ἠ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, ἠ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν

νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰσίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἀφῇ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἱαδήποτε κινήσει σαρκὸς ἢ πνεύματος τε σε ἀπηλοτριώθη θελήματος, ἢ τῆς σῆς ἁγιότητος· ἔτι ἥμαρτον αὐτός τε ἢ μεῖς, ὡς ἀγαθὸς ἢ αμνησίκακος Θεὸς ἢ φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτὸν ἢ ἡμᾶς εἰς τὸν ἐῤῥυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίες ὁδὲς ἀποτρέχειν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε, ἐπάκεσόν με τε ἁμαρτωλε ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τε δέλε σε (τε δε,) πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτε ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίε κολάσεως· τὸ σόμα αὐτε τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτε ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τε ὀνόματός σε· τὰς χεῖρας αὐτε ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σε· τὲς πόδας αὐτε πρὸς δρόμον τε Εὐαγγελίε σε, κατεύθυνον· πάντα αὐτε τὰ μέλη ἢ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τῶν Ἁγίων σε Ἀποσόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἢ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ἢ πάλιν· Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίωνται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· ἢ ὡς ἐπήκεσας Ἐζεκίε ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτε ἐν τῇ ὥρᾳ τε θανάτε αὐτε, ἢ ε παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτε· ἔτω κἀμε τε ταπεινε ἢ ἁμαρτωλε ἢ ἀναξίε δέλε σε, ἐπάκεσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε Ἰησε Χρισὲ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτεσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας· τῇ σῇ ἀγαθότητι ἢ φιλανθρωπίᾳ, ἢ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν· ἢ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπισροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σε, ἔτω ἢ τὸ ἔλεός σε· Καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, ἦχος δ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Ὁ Ἀπόσολος.

Πρὸς Θεσσαλον. Α'. Ἐπισολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσ. Κεφ. ε. 14.

Ἀδελφοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, νεθετεῖτε τὲς ἀτάκτες, παραμυθεῖτε τὲς ὀλιγοψύχες, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακε τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν ἢ εἰς ἀλλήλες, ἢ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαρισεῖτε. τετο γὰρ τὸ θέλημα τε Θεε ἐν Χρισῷ Ἰησε εἰς ἡμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξεθενεῖτε· πάντα δὲ

τα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδυς πονηρῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, ᾗ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, ᾗ ἡ ψυχὴ, ᾗ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρυσίᾳ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ τηρηθείη.

Ἀλληλέϊα, ἦχος β΄. Ἐπακέσαι συ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον, Ζ΄. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚεΦ. θ΄. 9.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· ᾗ λέγει αὐτῷ ἀκολέθει μοι, ᾗ ἀναςὰς, ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτῦ ἀνακειμένυ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ᾗ ἰδὺ πολλοὶ τελῶναι ᾗ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησῦ, ᾗ τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν ᾗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, ᾗ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησῦς ἀκέσας, εἶπεν αὐτοῖς· ὐ χρείαν ἔχυσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῦ ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες, Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐςιν· ἔλεον θέλω, ᾗ ὐ θυσίαν· ὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίυς, ἀλλὰ ἁμαρτωλὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων, ᾗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν ᾗ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, ᾗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπυς σωθῆναι ᾗ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βυλόμενος τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ὡς τὸ ἐπιςρέψαι ᾗ ζῆν αὐτόν. Σὺ γὰρ Κύριε ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθυ μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ, ᾗ Νινευΐταις, ᾗ τοῖς πρὶν, ᾗ τοῖς μετὰ τέτυς· ἀλλὰ ᾗ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκυ συ οἰκονομίας ὐκ ἐκάλεσας δικαίυς, ἀλλὰ ἁμαρτωλὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Λῃςὴν ᾗ βλάσΦημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξάμενος Πέτρον τὸν κορυΦαῖον, τὸν ᾗ Ἀπόςολόν συ ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω ᾗ προσελάβυ, ᾗ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων Σὺ εἶ Πέτρος, ᾗ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μυ τὴν Ἐκκλησίαν, ᾗ πύλαι ᾅδυ ὐ κατισχύσυσιν αὐτῆς, ᾗ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Διόπερ ᾗ ἡμεῖς ἀγαθὲ ᾗ Φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς συ ἐπαγγελίας θαῤῥῦντες, δεόμεθά συ, ᾗ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐπάκυσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ᾗ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσΦερόμενόν

σοι, ϗ ἐπίσκεψαι τὸν δȣ̃λόν σȣ (τόνδε) ϗ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὅρκῳ παρεπίκρανε ϗ ὡρκομότησε, παρακαλȣ̃μέν σε, ϗ δεόμεθά σȣ, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτȣ̃, ϗ τὰς ἁμαρτίας, ϗ τὰ ἐν γνώσει ϗ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτȣ̃ ϗ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σȣ παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, ϗ τὸν Κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τȣ̃ Διαβόλȣ, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι ȣ̓κ ἔςιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, ϗ ȣ̓χ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος. ἡ δικαιοσύνη σȣ, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ ὁ λόγος σȣ ἀλήθεια. ȣ̓ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σȣ, ϗ ζωῆς ἀφθάρτȣ κληρονομίαν ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρί, ϗ τῷ παναγίῳ ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεί, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον. ϗ λαβὼν ὁ προϊςάμενος τῶν Ἱερέων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτȣ̃, ϗ τιθέασιν ἐπ' αὐτῷ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· ὁ δὲ προϊςάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν

Βασιλεῦ Ἅγιε εὔσπλαγχνε ϗ πολυέλεε Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςέ, Υἱέ, ϗ Λόγε τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃, ὡς τὸ ἐπιςρέψαι ϗ ζῆν αὐτόν· ȣ̓ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τȣ̃ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις ϗ αἰτȣμένȣ παρὰ σȣ̃ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν ϗ δυνατήν, τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τȣ́τῳ, ὃ οἱ Συλλειτȣργοί μȣ κατέχȣσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ (τȣ̃δε) ἔκτεινον· ϗ δέομαι σὺν αὐτοῖς, ϗ ἱκετεύω τὴν συμπαθεςάτην, ϗ ἀμνησίκακόν σȣ φιλανθρωπίαν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τȣ̃ Προφήτȣ σȣ Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, ϗ τȣ̃ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· Αὐτὸς ϗ τὸν δȣ̃λόν σȣ (τόνδε) μετανοȣ̃ντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτȣ̃ πλημμελήμασι πρόσδεξαι τῇ συνήθει σȣ φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτȣ̃ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ϗ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτȣσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σȣ, ȣ̔́τω ϗ τὸ ἔλεός σȣ, ϗ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, ϗ προσκύνησις, νῦν, ϗ ἀεί, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ϗ μνημονεύει αὐτόν.

εἶτα ψάλλȣσι, Δόξα. ἰδιόμελον.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες. Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήτας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων.

Εὐλογεῖτε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Τρίς.

Καὶ λαβὼν παρ᾽ αὐτῶν εὐλογίας ἢ συγχώρησιν, ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Εὐχὴ τȣ̃ Ἁγιωτάτȣ Πατριάρχȣ Καλλίςȣ εἰς τὰ Ἐγκαίνια τȣ̃ Θείȣ Ναȣ̃.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ Λόγῳ δημιȣργήσας, ἢ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀῤῥήτοις δὲ λόγοις ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ᾽ αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συςείλας, ἢ τὸ ἡλιακὸν τȣ̃το φῶς ἐπ᾽ αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ θεράποντί σȣ Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίςῃ σȣ δημιȣργίᾳ, ἢ εἰπεῖν, ἰδεῖν σε τὸ Φῶς ὅτι καλὸν, ἢ ἡμέραν τȣ̃το καλέσαι ὅπερ δὴ ἢ ἡμεῖς ὁρῶντες, ἢ τὸν φαεινότατον τȣ̃τον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ᾽ ἑκάςην τὴν Κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, ἢ τὸ Φῶς σȣ τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τȣ̃ Υἱȣ̃ σȣ ἡμῖν ἀνατειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν Φύσιν τῷ Ἁγίῳ σȣ Πνεύματι, ὥςτε ἢ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τȣ̀ς δικαίȣς ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· Σȣ̃ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλȣ̃μεν τὸν Πατέρα τȣ̃ Λόγȣ, τὸν Κύριον ἢ Θεὸν ἡμῶν, ἐπειδὴ τῇ ἀφάτῳ σȣ φιλανθρωπίᾳ, ἢ τῷ ἀμετρήτῳ σȣ ἐλέει ἡ Κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο, ἢ ὁ παλαιὸς Νόμος εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης ἐν τῇ παρὰ τῷ Σινᾶ ὄρει τῇ θεοπτείᾳ, ἢ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαςῇ ἢ ἐν τῇ τȣ μαρτυρίȣ σκηνῇ, ἢ ἐν τῷ τȣ̃ Σολομῶντος ἐκείνȣ περικαλλεςάτῳ Ναῷ, ἵλεῳ ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς, ἢ ἀναξίȣς δȣ́λȣς σȣ, τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τȣ̃τον τὸν ȣ̓ρανομήκη, τὸ τῆς Οἰκȣμένης καύχημα, τὸ θυσιαςήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀῤῥήτȣ δόξης, ἢ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σȣ Πνεῦμα ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σȣ, ἢ κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς, ἢ πνεύματι ἡγεμονικῷ ςήριξον ἡμᾶς. ἢ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν ἡμῶν τρόπαια, ἢ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν ἢ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι. ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν ἢ εἰρήνην. τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, τὸν τȣ̃ Ναȣ̃ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπȣδῆς, ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχȣ· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτȣ̀ς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σȣ· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος· ἵνα

ἀκατακρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἐγκαίνια Ναοῦ.

Προαιώνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινέ, Δημιουργὲ πάσης Κτίσεως αἰσθητῆς τε, καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν Κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν, εἰς μίαν συναγωγήν, καὶ συνάθροισιν ἀγαγών, καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως καὶ Πνεύματί σου Ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον, καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τοὺς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἄναρχε Λόγε καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναὸν εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον στηρίξῃς, καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσας, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος, καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοερὰς θυσίας διὰ τῆς καθάρσεως τοῦ νοός, προσφέρειν σοι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ εἰς δόξαν, καὶ τιμὴν τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σου, καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Παναγίου καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Οὐγκροβλαχίας, τὴν κατὰ τὸ αψγʹ. ἔτος.

Ὀφείλει τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινιασμῷ, νὰ προστάξῃ νὰ προετοιμασθοῦν τὰ διάφορα εἴδη ὅπου εἶναι διατεταγμένα εἰς ἀπαρτισμόν, καὶ

συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, καὶ τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ, τὰ ὁποῖα εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρὸν, δράμια 400. Μαςίχη, Σμύρνα, Ἀλώη, Θυμίαμα Ῥετζίνη καὶ Λάδανος ἀνὰ δράμ. 20. τὸ καθέν. Χύτραι καιναὶ, ἤγουν τζουκάλια καινούρια 2. Χαρτία ἱκανά. Σχοινίον λεπτὸν ἱκανόν. Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ ψιλον, λίτρα μία. Λείψανα Ἁγίων Μαρτύρων. καὶ Θήκη μικρὰ ἀργυρά. Ἅγιον μῦρον. Σάβανον λινὸν πήχ. 10. Μανδύλια καινὰ 2. Νίτρα λευκὰ ἤγουν μαρμαροσάπουνα 4. Σπόγκος καινὸς, ἤγουν σφογγάρι καινούργιον 1. Ὑφάσματα λινὰ τετράκοχα 4.

Τὰ ὁποῖα τίθωνται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ἁγίας Τραπέζης, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιςῶν, τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιςὰς τετυπωμένους ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἢ ἀντὶ τούτων, χαρτία τέσσαρα ἔχοντα γεγραμμένα τὰ τῶν Εὐαγγελιςῶν ὀνόματα.

Βυχίον Οἰνάνθης, ἢ Ῥοδοςάμου ἢ οἴνου πλῆρες.

Κατασάρκιον τῆς ἁγίας Τραπέζης κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος παρηρτημένους ἔχον εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνους λεπτούς.

Ἀντιμίνσια ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δόξει. καὶ Κανδήλα καινή.

ΠΡὸ τοῦ παραγενέσθαι δὲ τὸν Ἀρχιερέα ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, καὶ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ ἔνδον τοῦ Ναοῦ, εἰ καλῶς ἡτοίμασαι.

Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἑσπέρα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν, καὶ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς. καὶ τιθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου, καὶ ἄνωθεν τοῦ Ἀςερίσκου τιθέντος, καὶ καλυφθέντων μετὰ τοῦ Ἀέρος, ἢ Βλατίου Καλύμματος Ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐςιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια Ἦχος δ'.

ΟΙ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν. ςεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

ΑΘλοφόροι Κυρίου μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν ςαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριςὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΟὺς Μάρτυρας Χριςοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται. καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίςεως. οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίςεως

Καὶ τὸ

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

ΩΣ ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

ΜΑρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε. ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεῳχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν. ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν. ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα. τοὺς Ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε, τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΑταρτίσας δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λείψανα, ὡς προείπομεν, εἰσφέρει ταῦτα μετὰ τοῦ Κλήρου ἐν ἑτέρῳ ἀθροινιασμένῳ Ναῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. Καὶ ἅπτει Κηρὸς δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός. Ψάλλεται δὲ λυχνικὸν καὶ παννυχὶς εἰς τὸν Ναὸν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε διατελούντων, μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ἐν τῷ μέλλοντι ἀθροινιασθῆναι Ναῷ, καὶ τελεῖται Ἑσπερινὸς καὶ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ταῦτα τελεῖται, εἰ μὲν ἐστὶν ἀθροινιασμένος Ναός. εἰ δ᾽ οὐκ ἔστι, τηνικαῦτα ἡ ἅπασα Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ Νέῳ Ναῷ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

ΜΕτὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ α΄. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η΄. ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμελα, τῶν Ἐγκαινίων δ΄. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου δ΄. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. β΄.

ΕΓκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμᾶσθαι δι᾽ Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὥς φησιν Ἡσαΐας, ἅστινας ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισαμένας καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

ΕΓκαινίζεσθε ἀδελφοὶ καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν. πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες. καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν. οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

ΕΘου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, προαιώνιε Λόγε. ἐθεμε-

λίω-

λιώσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, διὸ καὶ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσά σε τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀτρέπτως γενόμενον Ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦντες οὖν ἀνυμνοῦμέν σε, λέγοντες· σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν Ἐγκαινισμὸν τελοῦντες τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελείᾳ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ Πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους, καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ Θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὃ ἐὰν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ΄. 27.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται.

ὐκ ἀνοιχθήσεται, ἢ ἐδεὶς ἐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς. Καὶ ἔσαι κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἡγέμενος ἔτος κάθηται ἐν αὐτῇ τῦ Φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίε. κατὰ τὴν ὁδὸν τῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τῦ οἴκε. Καὶ εἶδον ἢ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. ΚεΦ γ΄. 19.

Ο Θεὸς τῇ σοΦίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ Οὐρανὸς ἐν Φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν· νέΦη δὲ ἐῤῥύη δρόσον. Υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς· τήρησον δὲ ἐμὴν βελὴν, ἢ ἔννοιαν. Ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, ἢ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σε, ἢ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σε. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδές σε· ὁ δὲ πῦς σε ἐ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄΦοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις. Καὶ ἐ Φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθῦσαν, ἐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σε, ἢ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχε εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σε βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, ἢ αὔριον δώσω σοι, δυνατῦ σε ὄντος εὖ ποιεῖν· ἐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν Φίλον κακὰ, παροικῦντα ἢ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ Φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζήλε τὰς ὁδὰς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίε πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις ἐ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίε ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογῦνται. Κύριος ὑπερηΦάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Εἶτα ἡ Ἐκτενὴ, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στίχον στιχηρ. Ἦχ. α΄.

Ἐγκαινίζε ἐγκαινίζε ἡ νέα Ἱερεσαλὴμ· ἥκει γάρ σε τὸ Φῶς, ἢ ἡ δόξα Κυρίε ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε, τῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε. τῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε τὸ Φωτίζον, ἢ στηρίζον, ἢ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῦ ἡ πόλις τῦ Θεῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, ἢ ὁλοκαυτώματα προσέΦερε Κυρίε. ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τὲς τύπες μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτες θυσίας, τὰ πέρατα τῦ Κόσμε προσΦέρει τῇ δόξῃ σε. πάντων γὰρ δεσπόζων τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. Στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών. Ἦχ δ΄.

Ἐγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ ἢ ζωηῤῥύτῳ Αἵ-

ματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι· δοξάσωμεν τὸν Πατέρα. καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Καὶ νῦν. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος γ'.

ΠΡὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ Ἐγκαίνια. ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. τοῦτο τῇ ἑορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος. οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Νῦν Ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

ΩΣ τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ Ἀνάστασις.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν. Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

ΤΟῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξε καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ Ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις. ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ τῇ πίστει καταφεύγοντες Δαβιτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνάμνησιν τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς. αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧνπερ ἡμάρτομεν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Σοφίας ἀρρήτου Δημιουργὸς, κατεσκεύασας θρόνον τοὺς Οὐρανοὺς τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σου ἐκάλεσας. Καὶ τὸν Ναόν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι εἰς δόξαν σου, τοῦτον ἡρετίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκούειν τὰς δεήσεις τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων. ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι· Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὴν δόξαν σου. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΤΩ͂, οἴκῳ σου Κύριε, πρέπει ἁγίασμα. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ὄνομα, τὸ σὸν Φιλάνθρωπε, ἐνθέως δοξάζεται. ὅθεν σὺν τῷ Προφήτῃ ἐκβοῶμέν σοι πί-

σει· σοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Ὁ Πωτηκοστός. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαινίων μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου εἰς ή. Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς΄. τῶν Ἐγκαινίων εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Καταβασία τῆς ἡμέρας. Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ά. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστὲ. ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν. ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν. ἐν ᾧ συμφώνως ᾄσωμεν, ᾆσμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι. ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα. Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστὲ Πνεύματι. χρίσας αὐτὴν σήμερον. σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγῆ ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ τὴν χειροποίητον Σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου. οἰκονομικῶς οἰκητήριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς. τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος. Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν. Κάθισμα, ἦχος δ΄. Ταχὺ προ.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστὸς, τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Θείῳ αὐτοῦ ψυχαὶ ἐγκαινίζονται Οἶκος γὰρ ἀνετέθη νῦν εἰς δόξαν Κυρίου ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν. Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς τοῦ Οἴκου σου Ἄχραντε.

εὐλογημένη Ἁγνὴ, Παρθένε Πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτοῦμέν σε τοῦ πρεσβεύειν τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὠ,δὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

ΟΥ'κ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, Αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ Λαοῦ σου τὸ πολύτιμον Μῦρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης Παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστοὶ ἀδιαστάκτω κραυγάζομεν. Ὠ,δὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΣΥ πάλαι ἐν Σινᾶ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτῃ, Μωϋσῇ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας σὺ τάξεσιν Οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα. Ὠ,δὴ ϛ΄. Θύσω σοι.

ΤΟῦ κάλλους ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε νῦν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην καὶ σκιάζει, ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε. Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΟΥ'ρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα

τοὺς πιστούς. ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος φησὶ καθυπογράφων ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς ἐν ἀληθείας χάριτι, ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ᾽ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες. Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ. νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρῖσμα πνευματικόν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ καὶ συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον Θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὥσπερ νύμφη ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Πατέρα ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον ἐν Ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

ΔΕῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλαίοις ὄμμασι νοὸς, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρύσιον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου. ἄλλον γὰρ πλὴν σοῦ οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σε τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσαν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντες Ἁγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὑράμεθα; ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΤΟ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον Φιλάνθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πίστει τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελούντων Κύριε, ἐν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν τῶν προσκυνούντων σε Σῶτερ, ὥσπερ θυσίαν προσδέχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΣΗμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως Φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, Φωτοφόρος Οἶκος, καὶ νέμει ἐν Κόσμῳ. τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ῥεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρύει καὶ νάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

ΗΣτραψεν ἡ ἄνωθεν Φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα Φωτίζουσα. Πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἵλεων εὕρομεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

ΜΕσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον. ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι. Δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. Δόξα τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. α'.

Ο Ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἱστέ-

Ἴςέον ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τȣ̃ Ὄρθρȣ, μικρὸν ἡσυχάσαντες, συναθροίζονται πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τȣ̃ Κλήρȣ ϗ τȣ̃ Διακόνȣ, ϗ εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, κἀκεῖ ἐπιτάτῆει ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ φέρȣσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα Εἴδη τȣ̃ Ἐγκαινιασμȣ̃. Καὶ τότε δὴ, τό, τε Κηρίον, ϗ τὰ τῆς κηρομαςίχης εἴδη ταῦτα, Μαςίχην, Σμύρναν, Ἀλόην, Θυμίαμα, Ῥετζίνην, ϗ Λάδανον, ἀνὰ εἴκοσι δραχμὰς ἕκαςον τῇ χύτρᾳ ἐγχέαντες, ἐνδιδόασιν αὐτὴν τῷ πυρί. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὖθις τὴν χύτραν κατέχȣσι τȣ̃ πυρὸς, τȣ̃ μὴ ἀποψυχρανθῆναι ὅλως τὰ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν ῥηθησομένην χρείαν· ὡσαύτως ϗ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθέασι τῷ πυρὶ, τȣ̃ γενέσθαι θερμὸν εἰς ἔκπλυσιν τῆς θείας Τραπέζης.

Εἶτα δὲ τὴν Ἁγίαν καταβιβάσαντες Τράπεζαν, περιδεσμȣ̃σι τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τȣ̃ κίονος, ὥςε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τȣ̃ χείλȣς δάκτυλον ἕνα.
Ἔπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζȣσιν ἔσωθεν τὸν γύρον τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ῥεύσῃ ἡ Κηρομαςίχη. Τὸ δὲ Σάβανον τȣ̃ Ἀρχιερέως, ϗ τὸ κατασάρκιον τῆς Τραπέζης, ϗ τὰ τέσσαρα ὑφάσματα, ϗ τὰ Ἀντιμίνσια, τό, τε ἅγιον Μῦρον, ϗ ἡ θήκη τῶν Ἁγίων Λειψάνων, ἐν τινι ταῦτα πάντα τȣ̃ Βήματος ἀποτίθενται τόπῳ, ϗ ἕκαςον ἐν καιρῷ τῷ ἀνήκοντι λαμβανόμενον τίθεται ὅπȣ ἂν ᾖ χρεία.
Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἱερεὺς, ϗ ποιεῖ Προσκομιδήν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν Ναὸν, ἐν ᾧ τὰ Ἅγια ἐτέθησαν Λείψανα, κἀκεῖ τοίνυν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερατικὴν ςολὴν ἀμπεχόμενος, ποιεῖ εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς ἄρχονται τȣ̃ Ψαλμȣ̃. Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ. Εἶτα γίνεται μικρὰ συναπτὴ, ϗ λέγει

Ὁ Διάκονος· Ἔτι ϗ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ Διάκονος Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιςὸς ἐν τοῖς λόγοις σȣ ϗ ἀψευδὴς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σȣ, ὁ χαρισάμενος τοῖς ἁγίοις σȣ Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, ϗ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, ϗ τὴν πίςιν ἀληθȣ̃ς ὁμολογίας φυλάξαι· Αὐτὸς Δέσποτα Παναγίε, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις παρακλήθητι, ϗ χάρισαι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δȣ́λοις σȣ, μέρος ϗ κλῆρον ἔχειν μετ᾽ αὐτῶν ἵνα μιμηταὶ αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει ϗ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυςικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ ϗ πάντων τῶν Ἁγίων σȣ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δȣ́λων

σοῦ κατεύθυνον, καὶ ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς ἵνα θεία γένηται Λειτουργία καὶ ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐτέθησαν Λείψανα. Εἶτα αἴρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δίσκου· καὶ προπορευομένων τῶν Ἱερέων καὶ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων σὺν τῷ λαῷ μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, παραγίνονται μετὰ λιτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα ὧν τὸ κήρυγμα Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ· ἥκει γάρ σου τὸ Φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε. τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κυρίῳ. ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου. πάντων γὰρ δεσπόζων τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, καὶ καλῶς ἔχων μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμᾶσθαι δι᾽ Ἐγκαινίων. ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὥς φησιν Ἡσαΐας ἅστινας ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθιζαμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν. Ὅρα ὄπισθεν Φύλλ. 210.

Ὅταν πάλιν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθενται τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραπόδου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β΄. 11.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ ψάλλομεν τό, Ἀλληλούϊα. Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ιϛ΄. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· οἱ μέν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δέ, Ἠλίαν· ἕτεροι δέ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγεται εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λειψάνων, ψάλλοντες τὴν γ΄. ᾠδὴν τοῦ Κανόνος. καὶ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγουσι τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς. ΚεΦ. θ΄. 1.

Ἀδελφοὶ, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Ἀλληλούϊα, ἦχος γ΄. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚεΦ. ι. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν, εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾿ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πάλιν πορεύονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ ψάλλοντες τὴν -΄. Ὠδὴν τοῦ Κανόνος

Ἐρχόμενοι πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεύς.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος γ΄.

Ὁ Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῇ κατεύθυνον τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ προσδέξαι λαὸν ἐν πίστει βοῶντά σοι· σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Ἅγια Λείψανα ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι τετραποδίῳ, ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ϗ ὅτως ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς

Ο Θεὸς ϗ Πατὴρ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χρςȣ̃, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ὁ διὰ τȣ̃ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτȣ̃ ἐγκαινίσας ἡμῖν τῆς τῶν προπατόρων Ἐκκλησίας τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων τὴν εἴσοδον ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, ϗ Φωνὴ ἀγαλλιάσεως. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Δέσποτα ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς ϗ ἀναξίȣς δέλȣς σȣ, τȣ̀ς τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελȣ̃ντας τȣ̃ σεβασμίȣ Ναȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος,) εἰς σύμβολον τῆς ἁγιωτάτης σȣ Ἐκκλησίας, τȣ̃τ' ἔςιν, αὐτȣ̃ τȣ̃ σκήνȣς ἡμῶν, ὅπερ ϗ Ναόν σȣ, ϗ μέλη Χριςȣ̃ σȣ, διὰ τȣ̃ Πανευφήμȣ Ἀποςόλȣ Παύλȣ, ὀνομάσαι κατηξίωσας, ϗ τȣ̃τον ςερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τȣ̃ αἰῶνος ἀσάλευτον, ϗ δεδοξασμένον ἐν σοί· ϗ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεις ϗ δοξολογίας ἀκαταγνώςως προσάγειν τῇ δόξῃ σȣ, ϗ τῷ μονογενεῖ σȣ Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ σȣ Πνεύματι, ἐν ἐπιγνώσει, ϗ πάσῃ αἰσθήσει ϗ προσκυνȣ̃ντάς σε ἐν Φόβῳ σȣ, τῶν θείων δειχθῆναι ἀξίȣς οἰκτιρμῶν εὐπροσδέκτȣς τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τὰς δεήσεις ταύτας, ἃς ὑπὲρ ἡμῶν, ϗ παντὸς τȣ̃ λαȣ̃ σȣ, τῇ ἀφάτῳ σȣ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδȣ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταςήσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, ϗ ςρατιὰς Ἀγγέλων ϗ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτȣργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτȣργȣ́ντων ἡμῖν, ϗ συνδοξολογȣ́ντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, ϗ οἱ Ψάλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλȣσι τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, ϗ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, ϗ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἑτέρων δὲ ἀντιφωνȣ́ντων ἔσωθεν τȣ̃ Ναȣ̃.

Τίς ἐςιν ȣ̃τος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς πάλιν ἔξωθεν ἀντιφωνοῦμεν.

ΚΥ΄ριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, Κύριος τῶν Δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ΄. καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς αἴρει τὰ Ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ σφραγίζει τρὶς τὰς πύλας μετ᾽ αὐτῶν τῶν Λειψάνων. καὶ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, καὶ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον δ΄.

ΩΣ τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε, κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, καὶ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τὰ Ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην. καὶ τούτοις ἐπιχέεται Ἅγιον Μύρον, καὶ ἀσφαλίζουσι ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ προσοχῆς μεγάλης, καὶ λέγουσιν ἐκ γ΄. τὸ,

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτιτόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν Ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς Ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· Αὐτὸς Δέσποτα ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν. καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι᾽ αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (δεῖνος) καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι τραπέζης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Εἰσφέρουσι καὶ ἐκχέουσι τὴν κηρομαστίχην ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ, καὶ συνεφαρμόζουσι τὰ χαρτία, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ κίονος. Εἶτα ψάλλουσι τὸν ρμδʹ. Ψαλμὸν, ἐκ γʹ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου, λαλήσουσι. τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ ξεομένης τῆς ἀποῤῥευσάσης κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου, ἐφ᾽ οὗ ἔῤῥευσε, λέγουσι τὸν κβʹ. Ψαλμόν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ ϗ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, ϗ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, ϗ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεύς, λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεί, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.

Καὶ εὐθὺς φέρουσι τὸ σάβανον, ϗ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν Ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἕως ποδῶν· ὄπισθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχάλων πρὸς τὴν ῥάχιν δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον, ϗ δεσμέμενον μετὰ ζώνης· τοῦ μὴ φαίνεσθαι τὰ Ἱερατικὰ Ἄμφια. ἐν δὲ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τὰ δύο καινὰ Μανδήλια, δεσμούμενα ϗ αὐτὰ μετὰ ζώνης· ϗ οὕτω στολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον, ϗ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος.

Ἔτι ϗ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς γόνυ κλίνει, ϗ εὔχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος ϗ ἀΐδιος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ϗ θρόνον ἔχων τὸν Οὐρανὸν, τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δοὺς ϗ ὑπογραμμὸν, τῷ δὲ Βεσελεὴλ Πνεῦμα σοφίας ἐνθεὶς, ϗ ἱκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σκηνῆς, ἐν ᾗ λατρείας δικαιώματα ἦν, τῆς ἀληθείας εἰκόνες ϗ προχαράγματα· ὁ τῷ Σολομῶντι πλάτος ϗ χῦμα καρδίας δωρησάμενος, ϗ δι' αὐτοῦ τὸν πάλαι Ναὸν ἀναστήσας· τοῖς Ἁγίοις δὲ ϗ Πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν, ϗ τῆς Σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσας τὴν χάριν, ϗ δι' αὐτῶν τὰς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας, ϗ τὰ Θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ καταφυτεύσας, εἰς τὸ προσάγεσθαί σοι τὰς ἱερὰς ϗ ἀναιμάκτους Θυσίας· ὁ ϗ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) πρὸς δόξαν σὴν, ϗ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὸς ἀθάνατε μεγαλόδωρε Βασιλεῦ μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, ϗ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· ϗ μὴ βδελύξῃ ἡμᾶς πλήθει μεμολυσμένους ἁμαρτιῶν, ϗ μὴ βεβηλώσῃς τὴν διαθήκην σου διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν. ἀλλὰ πάριδε ϗ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ϗ ἐνίσχυσον ἡμᾶς ϗ ἱκάνωσον τῇ χάριτι ϗ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου ϗ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ τούτου, ϗ τοῦ ἐν αὐτῷ Θυσιαστηρίου ποιή-

σασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἵνα ἡ ἐν τύτῳ εὐλογῦντές σε ψαλμοῖς ἡ ὕμνοις· ἡ μυσικαῖς λειτυργίαις, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς., ἐπάκυσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων συ. ἡ καταπεμψον τὸ Παναγιόν συ Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν. ἡ παντοδύναμον, ἡ ἁγίασον τὸν Οἶκον τῦτον πλήρωσον αὐτὸν Φωτὸς ἀϊδίυ· αἱρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σήν· ποίησον αὐτὸν σκήνωμα δόξης συ· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς θείοις συ ἡ ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι. κατάςησον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον ἐν τῷ εἶναι τὺς ὀφθαλμύς συ ἀνεῳγμένυς ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας ἡ νυκτὸς, ἡ τὰ ὦτά συ προσέχοντα εἰς τὴν δέησιν τῶν ἐν φόβῳ συ ἡ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων. ἡ ἐπικαλυμένων τὸ πάντιμον ἡ προσκυνητὸν ὄνομά συ. ὅτα ἂν αἰτήσωνταί σε ἡ σὺ ἀκύσεις ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, ἡ ποιήσεις ἔλεος, ἡ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, ἡ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαςήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει ἡ ἐνεργείᾳ τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἱλαςήριον, ὥςε τὰς ἐν αὐτῷ τελυμένας Ἱερυργίας εἰς τὸ ἅγιον ἡ ὑπερυράνιον ἡ νοερόν συ Θυσιαςήριον καταντᾶν, ἡ τὴν χάριν ἡμῖν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντυ ἐπισκιάσεως. θαῤῥῦμεν γὰρ ὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπυργίαν ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἄφατον ἀγαθότητα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντίλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάςησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ἡ Ὀρθοδόξων Χριςιανῶν.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν (δεῖνος) τῦ τιμίυ Πρεσβυτερίυ.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεςάτων, ἡ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, τῦ Κυρίυ δεηθ.

Ὑπὲρ τῦ συμπολεμῆσαι, ἡ ὑποτάξαι ὑπὸ τὺς πόδας αὐτῦ, πάντα ἐχθρὸν ἡ πολέμιον, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ἔργυ τῶν χειρῶν ἡμῶν, ἡ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τῦτον, ἡ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαςήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει, ἡ δυνάμει, ἡ ἐνεργείᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθ.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πασης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορύντων. Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Ἐκφω-

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ ἐν ἁγίοις τοῖς ὑπὲρ σȣ̃ ἀθλήσασι τιμίοις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ϗ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τȣ̃ τιμίȣ Σταυρȣ̃, ϗ ϗ ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν Σταυροειδῶς. ϗ φέρȣσι τὰ Σίτλα, ἤγȣν τὰ ἀγγεῖα τȣ̃ Ἁγίȣ Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαρȣ̃, ϗ τοῦ Διακόνȣ εἰπόντος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἁγιάσας τὰ ῥεῖθρα τȣ̃ Ἰορδάνȣ διὰ τῆς σωτηριώδȣς σȣ ἐπιφανείας· Αὐτὸς ϗ νῦν κατάπεμψον τὴν χάριν τȣ̃ Παναγίȣ σȣ Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρὸν σȣ Θυσιαςήριον, ϗ εὐλόγησον ἡμᾶς, ϗ τὸ ὕδωρ τȣ̃το, πρὸς ἁγιασμὸν ϗ τελείωσιν τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Θυσιαςηρίȣ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρὶς ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ διὰ τȣ̃ ἐκχυθέντος ὕδατος μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων ἀποσμήχει τὴν τράπεζαν, εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τȣ̃ καινȣ̃ σπόγγȣ, τὸν δὲ Κίονα ἅτε μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἀποσμῆξαι, ἐκπλύνει τε, ϗ ἐκμάσσει μετὰ τȣ̃ σπόγγȣ.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγʹ. Ψαλμός.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σȣ Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, ϗ ἐκλείπει ἡ ψυχή μȣ εἰς τὰς αὐλὰς τȣ̃ Κυρίȣ. Ἡ καρδία μȣ, ϗ ἡ σάρξ μȣ ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ ςρȣθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, ϗ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, ȣ̃ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαςήριά σȣ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μȣ ϗ ὁ Θεός μȣ. Μακάριοι οἱ κατοικȣ̃ντες ἐν τῷ οἴκῳ σȣ, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσȣσί σε, Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐςιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί. Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃ διέθετο. εἰς τὴν κοιλάδα τȣ̃ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιςὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς ϗ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σȣ ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τȣ̃ Θεȣ̃ μȣ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος, ϗ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ

Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ἀποσμήξει αὐτὴν, καὶ ἀποπλύνῃ. Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν δὲ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἱσαμένων, καὶ τὰ Ἀντιμίνσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπέζης ἐπιτιθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βικίον Οἰνάνθης, ἢ Ῥοδοσάμου, ἢ Οἴνου πλῆρες, καὶ ἐπιχέων πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀσέα τεταπεινωμένα. Λέγεται δὲ τοῦτο ἐκ γ΄. εἶθ᾽ οὕτω καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ. Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεὸν, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον Μύρου καθαροῦ πεπληρωμένον, ἢ μετὰ Ἐλαίου διὰ σπάνιν μεμιγμένου, καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, λέγει τρὶς τὸ Ἀλληλούϊα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ δι᾽ αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ δύο ἑκατέρωθεν. Καὶ ἀποδιδοὺς τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. ποιεῖ δὲ καὶ Σταυροὺς εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης δι᾽ αὐτοῦ, λέγων τὸν ρλβ΄. Ψαλμόν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἀερμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμ.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὖθις μετατίθενται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαρσι τῆς Τραπέζης γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ᾽ αὐτῶν τὰ χαρτία προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαστίχης. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον κατασάρκιον, οὗ τῇ Τραπέζῃ ἐφαπλουμένου, δεσμοῦνται οἱ Σχοῖνοι Σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης εἰς τὸν Κίονα, ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα γίνεται, λέγεται ὁ ρλα΄. Ψαλμός.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤ-

μοσε

μοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Καὶ τούτου πληρουμένου, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταῦτα νιπτόμενος τὰς χεῖρας ἔν τινι ἀγγείῳ καινῷ, ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἔξωθεν οὐδὲ ῥανίδα μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, μανδυλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην ἤτοι τὸ ἄπλωμα τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς παρ᾽ αὐτοῦ ἐφαπλουμένης, λέγεται ὁ ϟβ´. Ψαλμός.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ οὕτω δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων·

Δόξα σοι ἁγία Τριὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν.

Ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος. Εἶτα ἐφαπλοῖ καὶ τούτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμίνσιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ γίνεται ἀσπασμός.

Εἶτα θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν.

Λέγεται δὲ ὁ κϛ´ Ψαλμὸς ἅπαξ, ἕως οὗ ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεύς.

ΚΡῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με. πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων. καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με Κύριε. καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, εἷς τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ Ἀρχιερέων, ὄπισθεν ἐπακολουθεῖ βαστάζων τὸ τοῦ Μύρου ἀγγεῖον, καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον Κίονα, καὶ πηνσὸν τοῦ Ναοῦ. Συμπληρουμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δοξάζουσιν οὕτω.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς Ποιητής, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος. Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ, τῆς σῆς ἀγαθό-

τητος

τητὸς. ȣ̓ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν τὴν ἐν σαρκὶ τȣ̃ Μονογενȣ̃ς σȣ Παρȣσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὀφθεὶς, ϗ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, ϗ γέγονε τȣ̃ Κόσμȣ παντὸς Ἱλαστήριον, κοινωνȣ̀ς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος, ϗ ἀναληφθεὶς εἰς ȣ̓ρανȣ̀ς, ἐνέδυσε τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ Μαθητὰς ϗ Ἀποστόλȣς, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψȣς, ἥτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, ϗ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' ȣ̃ γενόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ ϗ λόγῳ Βάπτισμα παρέδωκεν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἵδρυσαν θυσιαστήρια, ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας ϗ νόμȣς· ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, ϗ δεόμεθά σȣ, εὔσπλαγχνε, τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τȣ̃τον Ναὸν τῆς θείας σȣ πλήρωσον δόξης, ϗ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον. ὥστε ϗ ἡμᾶς παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς φρικτῷ τῆς Βασιλείας σȣ Θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, ϗ παντὸς τȣ̃ Λαȣ̃ σȣ ἀναπέμποντας, ϗ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἑκȣσίων ϗ ἀκȣσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίȣ, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ηὐλόγηταί σȣ τὸ πανάγιον ὄνομα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

Εὐχαριστȣ̃μέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τȣ̀ς Ἁγίȣς σȣ Ἀποστόλȣς, ϗ Ὁσίȣς ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλὴν σȣ φιλανθρωπίαν, ϗ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ϗ ἀχρείων δȣ́λων σȣ ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σȣ Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, ϗ ἁγιασμȣ̃ ϗ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τȣ̃το. ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτȣς θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα ϗ τὸ τίμιον Αἷμα τȣ̃ μεγάλȣ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τȣ̃ λαȣ̃ σȣ, ϗ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Προκείμενον τȣ̃ Ἀποστόλȣ.

Τῷ οἴκῳ σȣ πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίȣς Ἐπιςολῆς Παύλȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ. 1.

Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπȣρανίȣ μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόςολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριςὸν Ἰησȣ̃ν, πιςὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτȣ̃. Πλείονος γὰρ δόξης ȣ̃τος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τȣ̃ οἴκȣ ὁ κατασκευάσας αὐτὸν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός. Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ί. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησȣ̃ς ἐν τῷ Ἱερῷ, ἐν τῇ ςοᾷ τȣ̃ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν ȣ̃ν αὐτὸν οἱ Ἰȣδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριςὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ ȣ̓ πιςεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τȣ̃ Πατρός μȣ, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμȣ̃. Ἀλλ' ὑμεῖς ȣ̓ πιςεύετε. ȣ̓ γάρ ἐςε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μȣ ἀκȣ́ει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολȣθȣ̃σί μοι. Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ȣ̓ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ȣ̓χ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν μȣ. Ὁ Πατήρ μȣ ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐςί. καὶ ȣ̓δεὶς δύναται ἁρπάσαι αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς τȣ̃ Πατρός μȣ. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατήρ μȣ ἕν ἐσμεν.

Εἶτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ Κανδήλα καινὴ, καὶ Θρυαλλὶς, καὶ Ἔλαιον· καὶ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πληρῶν ἐλαίȣ τὴν Κανδήλαν, ἀνάπτει τὴν Θρυαλλίδα· καὶ ἀποτίθησι τῷ Ἁγίῳ Θυσιαςηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τότε Σαβανὸν, καὶ τὰ Μανδύλια, καὶ τὴν Ζώνην, ἐπιτρέπει ἐκκλησιαςικοῖς ὑπηρέταις, εἰσάγειν Κανδήλας, καὶ Κηρȣ̀ς, καὶ ἐγκοσμίζεται ὁ Ναός.

Τȣ́των δὲ γινομένων, Ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμ. τȣ̃ Ἁγίȣ.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελȣ̃ντες Κύριε σὲ τὸν ἁγιασμȣ̃ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃.

Τὸ Τροπάριον τȣ̃ Ἁγίȣ τῆς Μονῆς, καὶ τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος δ'. Ὡς τȣ̃ ἄνω ςερεώματος. Ὅρα φύλλ. 216. Εἶτα ἐκτενὴς παρὰ τȣ̃ Διακόνȣ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σȣ, δεόμεθά σȣ, ἐπάκȣσον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς, καὶ ὑπὲρ τȣ̃ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκȣ́σιόν τε, καὶ ἀκȣ́σιον.

Καὶ λέγεται τό· Κύριε ἐλέησον ἐκ γʹ. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ὁμοίως καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμίνσια ἐπικείμενα ἐπὶ τῷ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπλώματι, μετὰ τὴν ζʹ. ἡμέραν αἴρονται. καὶ λοιπὸν εἰς αὐτὰ οὐδεμία τις ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἡγιασμένα ἀλλὰ μόνον ἐπιγράφονται οὕτω.

Θυσιαστήριον Θεῖον καὶ Ἱερουργηθὲν, τοῦ τελεῖσθαι δι' αὐτοῦ τὰς θείας Ἱερουργίας, καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (δεῖνος) Κυροῦ (δεῖνος) ἐν ἔτει σωτηρίῳ Μηνί Ἰνδικτιῶν. (δεῖνος,) καὶ δίδονται ὅπου ἂν ᾖ χρεία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
Ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων.

Τῶν Ἱερέων ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τῆς Οἰνάνθης τὸ ἀρκοῦν τρὶς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου Ψαλμοῦ.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ Ψαλμοῦ. Καὶ δοξάζων λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τοῦ μεγάλου Μύρου, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Πρόσχωμεν. Ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἕως τέλους.

Καὶ δοξάζοντες, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα σοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ Θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει· Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως.

Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς ἀγγελικῆς ἐν Οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν

ἀλλ᾽ ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος. οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Παρουσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὀφθεὶς, καὶ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ Κόσμου παντὸς Ἱλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς Οὐρανοὺς ἐνέδυσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους. ἥτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, δι᾽ οὗ γενόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἵδρυσαν Θυσιαστήρια. Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους, ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν. προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σου εὔσπλαγχνε, τὸν πρὸς σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, ὥστε ἡμᾶς παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου Θρόνῳ, ἀκατακρίτως δόξαν ἀναπέμπειν, καὶ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέρειν ἀγαθότητι, εἰς ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς πλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλήν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα προσαγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κηρομαστίχῳ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον, καὶ ἀποθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ Ἀντιμινσίου, ἐν τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, Εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· Αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τούτῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν, καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Σαλευθείσης Ἁγίας Τραπέζης.

ΟΤαν μέλλῃ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυσθῆναι. Πρὸ τῆς Λειτουργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχον μετὰ τετριμμένου μαρμάρου ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρομάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης ξηρὰν, καὶ μὴ δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης αἰρομένης, καὶ κατατιθεμένης, Εἰ μόνον Φυλάττονται τὰ τοῦ Ἐνθρονιασμοῦ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα καὶ ὑγιῆ, μένουσιν οὕτως. Εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἀλλάττονται. Λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία ἀπὸ πιττακίου, καὶ διπλοῦσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ καὶ ἐν τῷ Ἐνθρονιασμῷ, οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος, ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὥστε ὑπερέχειν ἑκάστου κίονος ἕνα δάκτυλον. Καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώματος, ἄνω τρίτον, καὶ κάτω τρίτον. Καὶ οὕτως ἀντιφέροντες, μιγνύουσι τὰ δύο ἄκρα τοῦ σφικώματος, καὶ συνδέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι σταυρὸν ἐν μέσῳ τῶν δύο. Εἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ ἡ Κηρομάστιχος ἐκρυῇ κάτω διά τινος ὀπῆς. Καὶ οὕτω τῆς Λειτουργίας ἀρχομένης, Καὶ τῆς Εἰσόδου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως γινομένης, Κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα, καὶ ἐπιχεῖται τοῖς κίοσιν, ἕως οὗ πληρωθῆναι τὴν χείλωσιν. Μικρὸν δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας Τραπέζης ὅ τε Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς ἕτεροι τινὲς τοῦ Κλήρου, εἴπερ εἴη μεγάλη, καὶ τιθέασιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν

κίονα, ψάλλοντες τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου. Εἶτα Δοξάζουσιν ἐν τῷ ζέεσθαι τὴν Κηρομάστιχον, Καὶ σπογγίζουσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τὸ Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου, Δοξάζουσι. Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ πιέζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρμοσθῆναι ταύτην καλῶς. εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυμιατὸν. θυμιᾷ κύκλωθεν αὐτήν.

Καὶ οὕτως ἔμπροσθεν αὐτῆς ἱσταμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἡ Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δε,) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυσθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτὴν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ τὴν σὴν χάριν ἐκχέοντι ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ὅτι ἠξίωσας διὰ τὴν πολλήν σου Φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ταύτην ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Ἁγιαστήριον τοῦτο, εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἄρχονται οἱ Ψάλται τοῦ Τρισαγίου, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

'Επὶ Θεμελίῳ 'Εκκλησίας.

ΤΩν Θεμελίων εὐτρεπισθέντων τοῦ μέλλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, Παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ 'Αρχιερεύς. Καὶ βαλὼν 'Επιτραχήλιον, καὶ τὸ 'Ωμοφόριον αὐτοῦ, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ ὁ μὲν 'Αρχιερεὺς θυμιᾷ τοὺς θεμελίους κύκλῳ Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὸ 'Απολυτίκιον τοῦ 'Αγίου, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι. Καὶ ἕτερα Τροπάρια, οἷα βούλεται ὁ Προεστώς.

Εἶτα στὰς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πήγνυσθαι μέλλει Θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναί σοι 'Εκκλησίαν· Αὐτὸς τοὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἔπιδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδεμεμένου ἢ κτιζομένου οἴκου ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀνταμεῖψαι, καὶ τοὺς ὑπεργοῦντας ἐνίσχυσον ἀβλαβεῖς διαφυλάττων. τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἀῤῥαγῆ, καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον Οἶκόν σου. ὡς ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνοῦμεν σὲ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ 'Απόλυσιν. Εἶτα λαβὼν ἕνα τῶν λίθων, καὶ χαράξας δι' αὐτοῦ Σταυρὸν, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ, λέγων.

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος, ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

Καὶ οὕτως οἱ Τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ,

'Εν τῇ ἐκπλύσει τῆς 'Αγίας Τραπέζης.

ΜΕτὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριτέκτην, κατέρχεται ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἐν τῷ Μεσατωρίῳ ἤγουν τῷ Διακονικῷ. Καὶ εἰσέρχεται εἰς Ἅγιον Θυσιαστήριον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δεξιοῦ, καὶ γίνεται ἡ ἔκπλυσις τῆς 'Αγίας Τραπέζης. οὕτως Ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς 'Αγίας Τραπέζης, ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμονι, Προσοδοποιούντων αὐτοῖς τῶν Νοταρίων καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρχιεπισκόπους. Καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον, μετὰ Φελωνίων. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵστανται κύ-

κλω τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾷ δὲ πρῶτον ὁ Πατριάρχης τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει.

Εἶθ' οὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου Θανάτῳ τὸν Θάνατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας ἀναστήσας· Αὐτὸς καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τοῦ σωτηρίου τάφου τὸν τύπον καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱερᾶς ὑπηρεσίας τὸν πόθον ἀφοσιουμένους, πρόσδεξαι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ μυστικοῦ Δείπνου κοινωνοὺς λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξίωσον, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς δόξης. Ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, Ἀπαμφιάζει τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, καὶ Διακόνων. Ψαλλόντων ἐν συντριβῇ, ἀνετῶς τὸν ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγουσι τὸν κέ. Ψαλμόν. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Εἶτα τὸν πγ'. Ψαλμόν. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Ὧν δὴ Ψαλμῶν λεγομένων, Κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ Μοῦσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέσα, ὃ λέγεται Λεκάνη, καὶ ἀποσπογγίζεται ἡ Ἁγία Τράπεζα. Ἔπειτα φέρει ὁ Χαρτουλάριος Ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον, καὶ λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα. καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ.

Ἐπιδίδονται δὲ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Πρεσβυτέροις, Ἐγχείρια λινὰ, καὶ μετὰ τούτων τρίβουσι τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. εἶτα διανέμει τοὺς Σπόγγους, ἐπιχέων τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσαγμα. Καὶ μετὰ τῶν Σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτήν. εἶτα τίθεται τὸ κατὰ σάρκα. Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ὠδιταὶ ᾠδοῦσι, λέγοντος τοῦ Πατριάρχου τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ὁ δι' ἄφατον ἀγαθότητα πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου σου Θυσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἣν ἐπὶ τῇ Ἁγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελοῦμεν σήμερον μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρεστῶτες αὐτῇ· καὶ κάθαρον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνακαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ῥυπώδους ἁμαρτίας, καὶ παριστῶν ἡμᾶς

ἀμώ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ἀμώμους ἢ ἀσπίλους τῇ Φρικτῇ ἢ θείᾳ Ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιοῦ Αἵματος, ἢ τοῦ Σώματός σου. τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, ἢ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἢ πηγὴν ἀκένωτον ζωῆς ἢ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος. ἐν αὐτῷ γὰρ τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, ἢ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θεϊκῆς ἐξουσίας ἢ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, ἢ συνανέστημέν σοι, δοξάζοντές σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα ἢ ταφέντα, ἢ ἀναστάντα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἢ ἡ Σωτηρία, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ σφραγίζει μετὰ Πηνίων. Καὶ οὕτω μερίζεται, ἢ διανέμει τοὺς Σπόγγους τῷ Λαῷ. Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα

Καὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων ἔσω, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς.

Ἄνωθεν δὲ τοῦ Τετραποδίου, τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον.

Ἔνθεν δὲ κἀκεῖθεν, Μανουάλια. Εἶτα θυμιᾷ, ἢ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ Πηνίων. Τὰ αὐτὰ δὲ Πηνία πήγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουάλια.

Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Καὶ ἄρχεται τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἢ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νιπτῆρος.

ΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ,
Ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν.

ΠΕρὶ δὲ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. συνόντων αὐτῷ ἢ τῶν τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων.

Καὶ πρῶτον θυμιᾷ σταυροειδῶς, Εἶτα περισυνάγει συνεργούντων αὐτῷ ἢ τῶν ὑπηρετῶν τὰ ἐπικείμενα τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ εἴτε παλαιὰ Ἄμφια, εἴτε κονιορτὸν, ἢ βάλλει ταῦτα ἐν ἀγγείοις καινοῖς.

Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἔκπλυσις ἢ ἡ ἀμφίασις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἥτις ἢ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων ἢ τῶν Εὐχῶν, ἢ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διειλήπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) παντὸς δεσμοῦ λῦσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεῤῥαγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον οὖν λυθῆναι Δέσποτα ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων σου διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀῤῥήτῳ σου σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τοῦ χοὸς τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας εἰς τίμιον καὶ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ᾽ εἰκόνα καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σοῦ προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνος καὶ οὐ φυλάξας, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἄῤῥηκτον τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ θείῳ θελήματι ἀποτέμνεσθαι. καὶ τὸ μὲν σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖθεν χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως· διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν (τοῦ δεῖνος) ἐν ἀναπαύσει ποιήσῃς καὶ εἴ τι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἱερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὅρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων, καὶ γοητείαις αἰσχραῖς περιέπεσε, καὶ φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λῦσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῆς ἀφορήτου ταύτης ὀδύνης, καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας· ἀνάπαυσον αὐτόν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

ΤΟ δὲ Σταυροπήγιον γίνεται οὕτως. Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι καὶ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ Σταυρὸν ξύλινον. Ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί.

Ἐν τῷ ἑνὶ μέρει οὕτως.

ΣΤαυροπήγιον Πατριαρχικὸν, ἁγιασθὲν ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε.) ἐν τῇ θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε) ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε) ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦ δε) τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει.

ΕΠὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε,) κατὰ (τόν δε,) ἐν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι.

Εἶτα ὁ προσδεξάμενος, ποιεῖ τὴν ἄνωθεν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ.

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν Σταυρὸν ὄπισθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, εὐτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφεροῦς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Αὐτὸς εὐλόγησον, καὶ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀχράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων, καὶ παντὸς ἐναντίου. Φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Αὗται αἱ Χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ Χειροτονούμενος, κρατοῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες τό. Κέλευσον, κελεύσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν Ἐπιτραχήλιον, καὶ Ὠμοφόριον, λέγει:

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ἢ μέγαν Οἰκονόμον, ἢ ἄλλο τι.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν. λεγόντων τῶν παρόντων τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδέν τι πλέον. Εἰ βούλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος. τοὺς αὐτὴν ἐνδυσαμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὑπουργοῖς τῶν Θείων σου Μυστηρίων Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Διακόνων τοῦ Λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετ' ἔπειτα. ποίησον ἐν γήρει πίονι φθάσαι καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ἐργασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα ὡς οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς καὶ φρονίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε καὶ χρήματα ὅπως οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας. ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τῆς φρικτῆς ἐντροπῆς τε καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγωρῶς καταχώσαντος δούλου πονηροῦ. Εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης

μόνης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ. τȣ̃ Ἁγίȣ ϗ Πανευφήμȣ Ἀποςόλȣ ϗ γενναίȣ Μάρτυρος Βαρνάβα ϗ πάντων σȣ τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασαι ϗ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμ.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρȣ λεγέτω ταύτην.

ΔΕ'σποτα Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν. ϗ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς ϗ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, ϗ αὐτȣ̀ς ἱκανȣ̀ς εὐλαβεῖς καθιςάμενος. τȣ̃ ἱερατικῶς διατάττειν, ϗ διακονεῖν τȣ̀ς ὑποβεβηκότας λειτεργȣ̀ς τȣ̃ μυςηρίȣ σȣ. Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα,) ϗ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τȣ̃ ἐν ἀρχῇ ἵςασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τȣ̃ λαȣ̃ σȣ. ϗ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον. ϗ μετ' εὐλαβείας ϗ αἰδȣ̃ς ἐν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον. ϗ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, ϗ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τȣ̃, Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ. Εἶτα τȣ̃, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον δ'. ϗ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. δ'.

ΤΗ͂ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ, ϗ ταπεινοὶ, ϗ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθȣς ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθȣς πταισμάτων. μὴ ἀποςρέψῃς σȣ̀ς δȣ́λȣς κενȣ́ς· σὲ γὰρ ϗ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

ΟΥ' σιωπήσομεν ἀεὶ Θεοτόκε. τὰς δυναςείας σȣ λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐςασο πρεσβεύȣσα. τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο. ἐκ τοσȣ́των κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρȣς; ȣ̓κ ἀποςῶμεν Δέσποινα ἐκ σȣ̃. σȣ̀ς γὰρ δȣ́λȣς σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ. β'.

Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Η͂ Τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλȣ δεξαμένη. ϗ τεκȣ̃σα τὸν Κτίςην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τȣ̀ς σὲ μεγαλύνοντας.

Α'νυμνῦμεν τὸν Υἱόν σε, Θεοτόκε, ᾗ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνε ῥῦσαι τὲς οἰκέτας σε.

Βασιλέων Προφητῶν, ᾗ Ἀποςόλων, ᾗ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα ᾗ προςασία τῦ Κόσμε Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ ᾗ μακαρίζει, ᾗ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σε, τῶν ὀρθοδόξων Μαρία θεόνυμφε.

Δὸς Χριςέ με ᾗ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σῆ Τεκέσης πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ε'πὶ σέ με τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σε, ᾗ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκῦσα ζωοδότην, ᾗ Σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σε, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η' τὸν Κτίςην τῶν ἁπάντων ἐν γαςρί σε, συλλαβῦσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκῦσα, διὰ λόγε ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ι'λεών μοι τὸν Κριτήν τε ᾗ Υἱόν σε, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωπῦντες πρεσβείαις σε σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τῦ πυρὸς τῦ αἰωνίε, ᾗ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δέλων, δυσωπῦμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιςάσεως.

Νοσημάτων ᾗ παντοίων ἀλγηδόνων, ᾗ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σε σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίςης ἐκ σῦ ᾗ Θεὸς ἡμῶν.

Ο ναός σε Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, ᾗ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, ᾗ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τὲς δέλες σε.

Ρ'ῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τὲς σὲς δέλες Παναγία Δέσποινα, ᾗ πάσης βλάβης ψυχῆς τε ᾗ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σε, Παρθένε Θεοτόκε, τὲς εἰς σὲ προ-

ςρέχοντας ϗ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης ϗ θλίψεως.

Τίς προςρέχων τῷ Ναῷ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε ϗ σώματος Ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Γεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ ἄνες ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου ἱλαςήριον Παρθένε. χαῖρε ςάμνε ϗ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου Μάννα ϗ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Ὦ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ϗ Δεσπότην τοῦ Κόσμου, ϗ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Θεία Τράπεζα. ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράντου, ϗ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, ϗ Ἀγγέλων, ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, τοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου ϗ ἐνδόξου, Βαπτιςοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριςέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποςόλων, ϗ Μαρτύρων, ϗ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προςασία τοῦ Κόσμου ϗ ςήριγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ᾽ ἐσχάτων συλλαβοῦσα ϗ τεκοῦσα τὸν Κτίςην τὸν ἴδιον Παρθένε σῷζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀςοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιςάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριςιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Νῦν ἐπέςη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, ϗ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κρι-

τῆς· ἀλλ᾽ ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

ΝΑ᾽μασιν ἐπομβρίσας Χριστὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

ΠΑρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΠΑναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Α῞γιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ο᾽ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β΄. 11.

Α᾽Δελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι᾽ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ. καὶ πάλιν. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία· ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον. Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ Λαοῦ· Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε΄. 1.

ΤΩ῀, καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων. Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς, Ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις ὁ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα, ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα. διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς αἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἁλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθοφόρα τῶν ἡδονῶν κατευ-

νάσας

νάσας κύματα. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ. ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγοφώ-
τον φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατός τε ϗ πνεύματος, ϗ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου
μεταλήψεώς τε ϗ ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύ-
πον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναὶ δεόμεθα ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγαθὲ τὴν
ἀσθένειαν, ϗ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε ϗ σώματος τῷ ἐλέει σου
πρεσβείαις τῆς παναχράντου ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
ϗ Ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου ϗ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασί-
αις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφή-
του Προδρόμου ϗ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀ-
ποστόλων, τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις μεγάλων
Ἱεραρχῶν ϗ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου ϗ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀ-
θανασίου ϗ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου ϗ ἐν-
δόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου ϗ ἐνδόξου Με-
γαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, τῶν ἁγίων ϗ Καλλινίκων Μαρ-
τύρων, τῶν ἁγίων ϗ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ ϗ Ἄννης, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων ϗ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, ϗ Δαμιανοῦ, Κύρου ϗ Ἰωάν-
νου Παντελεήμονος ϗ Ἑρμολάου, Σαμψὼν ϗ Διομήδους, Μωκίου ϗ Ἀνι-
κήτου, Θαλελαίου ϗ Τρύφωνος, τοῦ ἁγίου (τοῦ δε) οὗ ϗ τὴν μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν, ϗ πάντων σου τῶν ἁγίων. Καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πι-
στοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (γ΄.) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς ϗ σώματος τὴν ὑγείαν,
ϗ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπι-
εικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων
τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ παντὸς Ἱερατικοῦ ϗ Μοναχικοῦ τάγματος,
ϗ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων ϗ ἀγαπώντων ἡ-
μᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν περιεστώτων, ϗ τῶν δι᾽ εὐλόγους
αἰτίας ἀπολειφθέντων, ϗ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι
ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ϗ θλίψεσιν ἀδελφῶν
ἡμῶν ϗ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος.
Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωο-
ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυςικῶς.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου. διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριςίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον· καὶ ψάλλων τό, Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. ἐκ γ΄.

Εἶτα ῥαντίζων ςαυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον ἦχος β΄.

ΤΩν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίςει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε. Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ Λαός. Εἶθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν, καὶ τὴν Μονὴν μετὰ τοῦ Ἁγιάσματος. Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχ. δ΄.

ΠΗγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις. ὡς μεγίςων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος. ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποςόλων ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥςτε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προςάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Δόξα.

ΝΕῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναςάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προςασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιςῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια. χαρὰ. καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι. Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

ΜΕτὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Λυτῆρι, Προπορευομένου τοῦ Ἱερέως, μετὰ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ. Ἡμῶν δὲ ψαλλόντων τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ τρίτου. Ἦχος πλ. δ'.

ΦΩνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Δίς.

ΣΗμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον. Δίς.

ΩΣ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις Ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν Φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'.

ΠΡὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν. Ὁ Διάκονος. Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. λέ. 1.

ΤΑδε λέγει Κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ Λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα· παρακαλέσατε· καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐῤῥάγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται. ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέ-

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει τε, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Τούτων λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς· ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν· οὗ τινος Θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε ῥᾶνον καὶ ἐφ᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν· εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι᾽ αὐτοῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ πιστῷ χαρισθῆναι Λαῷ σου, εἰς δόξαν τοῦ

ἁγί-

ἁγίȣ ϗ προσκυνητȣ̃ σȣ ὀνόματος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμὴν, τȣ̃ Διακόνȣ ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἀπάρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίȣ Πατριάρχȣ Ἱεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερȣ́σιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιȣργὲ τῶν νοερῶν ȣ̓σιῶν, ϗ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. λάμψον κἀμοὶ τῷ ἀναξίῳ δȣ́λῳ σȣ, φώτισόν μȣ τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν ϗ δύναμιν. εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμȣ̃ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα Λαόν. ὅπως τὰ πλημμελήματά μȣ μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σȣ Πνεῦμα. ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾷν σοι, ϗ λέγειν ϗ νῦν ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, ϗ δημιȣργὸν τȣ̃ παντός. Δοξάζομέν σε Υἱὲ τȣ̃ Θεȣ̃ μονογενὲς, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, ϗ ἀμήτορα ἐκ Πατρός. ἐν γὰρ τῇ προλαβȣ́σῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρȣ́σῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείȣ τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, ϗ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, ϗ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορτάζȣσι. Σήμερον ἡ χάρις τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, ἐν εἴδει Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, ϗ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίȣ καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκȣμένην καλλωπίζȣσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι ȣ̓ρανόθεν δροσίζȣσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τȣ̃ ἰδίȣ πλάσματος βȣλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης ϗ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεȣ̃ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τȣ̃ Ἰορδάνȣ νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τȣ̃ Κυρίȣ παρȣσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τȣ̃ Ἰορδάνȣ ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, ϗ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τȣ̃ Κυρίȣ παρȣσίᾳ. Σήμερον τȣ̃

παλαιȣ̂ θρήνȣς ἀπηλλάγημεν, ϗ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τȣ̂ σκότȣς ἐλυτρώθημεν, ϗ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τȣ̂ Κόσμȣ καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τȣ̂ Θεȣ̂ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, ϗ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τȣ̂ Δεσπότȣ ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει ϗ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δȣλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα. τῆς γὰρ Βασιλείας τȣ̂ Κυρίȣ ȣ̓κ ἔσαι τέλος. Σήμερον γῆ ϗ θάλασσα τὴν τȣ̂ Κόσμȣ χαρὰν ἐμερίσαντο, ϗ ὁ Κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα ϗ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον, ϗ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἴδει Περιστερᾶς κατερχόμενον, ϗ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα. τὸν Κτίστην σαρκωθέντα τὸν Δεσπότην ἐν δȣ́λȣ μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, ϗ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζȣσαι τὸν παραγινόμενον, Φῶς ἐκ Φωτὸς Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεȣ̂ ἀληθινȣ̂. Δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, ϗ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, ϗ τὸν τȣ̂ ᾅδȣ σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, ϗ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ϗ ἀνάξιος δȣ̂λός σȣ, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σȣ διηγȣ́μενος συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

ΜΕγας εἶ Κύριε ϗ θαυμασὰ τὰ ἔργα σȣ, ϗ ȣ̓δεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σȣ. (ἐκ γ'.) Σὺ γὰρ βȣλήσει ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν ϗ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων σοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τȣ̂ ἐνιαυτȣ̂ ἐσεφάνωσας. Σὲ τρέμȣσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος· σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄσρα σοὶ ὑπακȣ́ει τὸ Φῶς· σὲ φρίττȣσιν ἄβυσσοι σοὶ δȣλεύȣσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν· σὺ ἐσερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀ-

ναπνοαῖς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, ϗ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα, ϗ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε ϗ ἀνέκφραστος ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες ϗ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας. παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, ϗ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ ϗ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ϗ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο ϗ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ϗ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι ϗ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν ϗ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' Ὕδατος ϗ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ. ϗ ἐρρύησαν ὕδατα. ϗ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, ϗ διψῶντα τὸν Λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος ϗ πυρὸς διὰ τοῦ Ἡλίου ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (γ'.) Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἁπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χριομένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐλογίαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ. ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν ϗ πολέμιον. χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ϗ ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἵνα ϗ διὰ στοιχείων ϗ διὰ ἀνθρώπων, ϗ διὰ Ἀγγέλων, ϗ διὰ ὁρωμένων, ϗ διὰ ἀοράτων,

δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος. Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων. Ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον. εἰς ἦχον α΄. τρίς.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει Περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Καὶ ῥαντίζει τὸν Ναὸν, καὶ πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ. ψάλλοντες Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

ΑΝυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος Ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ᾽ εὐφροσύνης, ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου. Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

ΜΕτὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστιν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λεκάνης τοῦ Νιπτῆρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου. Ταχθέντων δὲ Ἀδελ-

φῶν ιβ΄. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ Προεστῶτος. Ἐφ᾽ ὧν ἐπάναγκες εἶναι, τόν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον. Συνεξερχόμεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν΄. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν ε Ὠ,δὴν. Ὠ,δὴ ε. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ, συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπονίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα Θεοῦ Σοφία, ὕδωρ νιπτῆρι βάλλει πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον περιβάλλων ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος, ἦχος α.

Ὁ λεντίῳ ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀπόπλυνον ἡμῶν τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περίζωσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολὰς τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ἦχος β΄.

Μεγάλης εὐεργεσίας ἀπολαύειν μέλλοντες πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν, οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἁγιάζοντες. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἴχνων ἅπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος γ΄.

Ὁ Πέτρος ηὐλαβεῖτο νίψασθαι πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν ὑφ᾽ ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδάμ. ἤκουσε δὲ εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόα σοι Κύριε· μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψῃς. ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. ὢ μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν. κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ μέρος ἔχειν μετ᾽ αὐτῶν ἐπαγγέλεται τὴν ἄρρητον δόξαν ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ Ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον ὡς ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος. Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ ἔργον δούλου ἀνέλαβε. λέντιον διεζώσατο. ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών. καὶ κάμψας τὰ γόνατα, ἤρξα-

το νίπτειν τὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. ὅτε ὖν ἔνιψε τὺς πόδας τῶν Μαθητῶν. εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐςε, ἀλλ' ὐχὶ πάντες, σημαινων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα Συναπτὴ παρὰ τῦ Ἱερέως, ἢ τῦ Διακόνυ.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.
Ὑπὲρ τῦ Αρχιεπισκόπυ Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀερων, εὐφορίας. Ὑπὲρ πλεοντων, ὁδοιπορύντων.
Ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι, ἢ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τῦτον, τῇ δυναμει ἢ ἐνεργεια ἢ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγιυ Πνεύματος. τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τῦ ῥύπυ τῶν πταισματων ἡμῶν, τῦ Κυριυ δεηθῶμεν Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.
Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγιας ἀχράντυ.
Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σῦ Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σῦ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ἢ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ Θεότητι, ὁ ἐν τῇ τῦ δύλυ μορφῇ, ὑπηρέτυ σχῆμα ἀναλαβὼν ἢ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίυ τὺς τῶν Μαθητῶν σῦ πόδας ἀχράντοις χερσὶν ἀπονίψας, ἢ λεντίῳ ἐκμάξας· ἐπίδε ἢ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τὺς ἀναξίυς δύλυς σῦ, τῆς τοιαύτης σῦ συγκαταβάσεως μιμυμένυς τὸ ὑπερένδοξον ἢ ἀξίωσον τὺς τῆς σαρκὸς μολυσμὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, ἢ τὸ τῆς ψυχῆς ῥυπῶδες διὰ τῆς τῦ ὕδατος τύτυ προσψαύσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τῦ Παναγίυ σῦ Πνεύματος ἀοράτον ἐπιφοίτησιν. ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἢ τὰ σώματα ἀπὸ τῦ τηρῦντος πτέρναν ὄφεως δολερῦ. ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφεων ἢ σκορπίων ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῦ ἐχθρῦ διαβαίνοντες. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ πανυψίςυ σῦ συγκαταβάσει, ἢ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας. Χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλυς διακονίᾳ, ὕψωσον ἡμᾶς

θεία ταπεινώσει, διατήρησον ἀρρυπώτες, νιπτομένες ἀεὶ δάκρυσι, καθαιρομένες τῷ Φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σε χάριτος. Ἵνα εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὕρωμεν ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐν τῷ Φοβερῷ σε Βήματι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Λέγοντος τε Ἱερέως. Καὶ ὑπὲρ τε καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Κάθηνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοις. Καὶ τε Ἱερέως ἀρχομένε λέγειν τὸ α΄. Εὐαγγέλιον τε Νιπτῆρος. Ἵσαται ὁ Προεσὼς, ποιῶν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε ἐν λέγει Τίθησι τὰ ἱμάτια. Ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. Ὅτε δὲ τὸ, Λαβὼν λέντιον διεζώσατο. Λαβὼν τὸ Σάββανον, ζώννυσιν ἑαυτόν. Ὅτε δὲ, Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα. Βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. καὶ αὖθις λεγομένε τε. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν, Ἄρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τε Πυλωρε, μέχρι τε Οἰκονόμε, καὶ τε Ἐκκλησιάρχε ιβ΄. καὶ ἐκμάσσειν ἑνὸς ἑκάσε τῶν νιπτομένων τὲς πόδας, καὶ ἀσπάζεσθαι αὐτές. Ὅτε δὲ ἔλθῃ εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τε Εὐαγγελίε. Ἔρχεται ἐν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιετον Εὐαγγέλιον. Καὶ ὑπὲρ τε καταξιωθῆναι. Καὶ ἄρχεται τε Εὐαγγελίε.

Ἐκ τε κατὰ Ἰωάννην Ἁγίε Εὐαγγελίε. Κεφ. ιγ΄. 3.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησες, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεε ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τε δείπνε, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτε. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται ἐν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ με νίπτεις τὲς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησες, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ ἐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος. Οὐ μὴ νίψῃς τὲς πόδας με εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησες. Ἐὰν μὴ νίψω σε, ἐκ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμε. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὲς πόδας με μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησες· Ὁ λελεμένος ἐ χρείαν ἔχει, ἢ τὲς πόδας νίψασθαι, ἀλλ᾽ ἔσι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐσε, ἀλλ᾽ ἐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ τετο εἶπεν· ἐχὶ πάντες καθαροί ἐσε.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τε Εὐαγγελίε, ἀποζώννυται ὁ Ἡγέμενος τὴν σινδόνα, καὶ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν· Καὶ σαθέντος εἰς τὸν τόπον αὐτε, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς.

ρεύς. Καὶ ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τῦ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ. Καὶ λέγει τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ. Κεφ. ιγ΄. 12.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησῦς τὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ϗ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῦ. ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Κύριος, ϗ ὁ Διδάσκαλος· ϗ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ ῦν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τὺς πόδας, ὁ Κύριος ϗ ὁ Διδάσκαλος, ϗ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, ϗ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὐκ ἔστι δῦλος μείζων τῦ Κυρίȣ αὐτῦ, ὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σȣ κενώσας ἑαυτὸν ϗ μορφὴν δȣ́λȣ λαβών· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τῦ σωτηριώδες, ϗ ζωοποιῦ σȣ, ϗ ἑκȣσίȣ Πάθȣς, συνδειπνῆσαι καταξιώσας τοῖς Ἁγίοις σȣ Μαθηταῖς ϗ Ἀποστόλοις, ϗ μετὰ τῦτο λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν ϗ νίψας τὺς πόδας τῶν Ἁγίων σȣ Μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, ϗ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλȣς διδὺς αὐτοῖς, ϗ εἰπών· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, ῦτω ϗ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλȣς· Αὐτὸς ϗ νῦν, Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δȣ́λων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολȣθησάντων γινόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπῖλον, ϗ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἵνα ἀπονιψάμενοι τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτὸν, ϗ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ϗ εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σȣ. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ϗ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ ϗ τῷ Παναγίῳ ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώ[νων]

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας, ϗ τὰ πρόσωπα ἐκ τῦ νίμματος.

Εἶτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν ψάλλοντες Τροπάριον ἦχ. πλ. ϛ΄.

ΝΙφθέντες πόδας, ϗ προκαθαρθέντες μυστηρίȣ μεθέξει τῦ θείȣ νῦν Χριστέ σȣ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν Ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον ὑμνῦντές σε Φιλάνθρωπε.

ΟΡᾶτε ἔφης φίλοι μὴ θροεῖσθε νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, ὓς συνάξω κηρύξαι με Φιλάνθρωπον.

Εἶτα

Εἶτα δίδοται τὸ Κατακλασόν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.
Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τό, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου.
Καὶ μεταλαμβάνομεν Οἴνου μόνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα Ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, Ἑσπέρας, σημαίνει ταχύτερον, καὶ ποιεῖ Ἔναρξιν, καὶ λέγομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.

ΠΑράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαβίδ· ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. Φησὶ γάρ· συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν ἀεί, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται· οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ᾽ ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον ζωὴ καὶ ζωοποιοῦν, Φῶς ἐκ Φωτὸς προϊὸν αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι᾽ οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται. μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Φῶς καὶ ζωή, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως· ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα· Θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι᾽ οὗ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

ΒΑσιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.
Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς Λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. στίχ. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὸ γόνυ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς. Ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνὺς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο Πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος, καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁματημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν· δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, ἡμάρτομεν, ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας· ἀλλὰ θαῤῥοῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν

γῆν

γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι ϗ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ ϗ χάριτι. ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου. ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους Ἁγίου σου Κύριε ἐπὶ τὸν Λαόν σου τὸν περιεστῶτα, ϗ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς Ἁγίοις ϗ Ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ Φύλακι παρακατάθου τὸν Λαόν σου. πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου. δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς ϗ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα. καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει ϗ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα Παντοκράτορ ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, ϗ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας ϗ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ϗ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ϗ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια ϗ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα· πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ϗ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ϗ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς Ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου. Φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως, πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν ϗ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον ϗ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, ϗ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Ἔτι, ϗ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώ-

ποις καὶ τὴν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρὼν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χείλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι᾽ ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν· καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτὴρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος· ἀλλ᾽ ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον. Ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τὴν ἀπόγνωσιν ἀποῤῥίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν Κτίσιν ἀῤῥήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς. Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρὸν· ἵνα καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας. Καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ Κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἄν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός. Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ηὐξάμην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθὸς, ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ Κύριε τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ

τῶν

τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ ϗ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν. Οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, ϗ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. Πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας. Ἐπισυνάπτει ϗ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας. ῥῦσαι ἡμᾶς ϗ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, ϗ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειράστους κακῶν, ϗ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς ϗ δειλίας, τῆς ἐκ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, ϗ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ ϗ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν· ϗ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα ϗ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ ϗ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, ϗ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, ϗ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, ϗ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἡ ἀέναος βρύουσα ζωτικὴ, ϗ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις. ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, ϗ κλεῖθρα ᾅδου διαῤῥήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ Σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε ϗ ἄβατον, ϗ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης ϗ ἀνεκδιηγήτου Ἱερουργίας ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ᾅδου καταβὰς, ϗ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, ϗ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἄνοδον ἀναδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον ϗ βύθιον δράκοντα θεοσόφως

δελεάσματι ἀγκιστρεύσας καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανεὶς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ δόξης ἀεννάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητὲ, ἀΐδιον Φῶς ἐξ ἀϊδίου Φωτὸς Ἥλιε Δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν. Ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις τὰ πέρατα· Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργὲ συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἱστῶν, κατάγων εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγων· ὁ δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ, ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρον πληγέντας ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς οὖν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς Ἑορτῇ, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας. Ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδου καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως. ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδῃ ἐξομολόγησιν παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπι-

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ Φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ Φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ. καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ Φιλάνθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων καὶ ποιητά, ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις καὶ εἰς αἰῶνας σοι χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἳ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ Φιλάνθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος, ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός. Διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν συμπάθειαν. Δέξαι οὖν Δέσποτα δεήσεις, καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾿ ἐλπίδι ἀναστάσεως αἰωνίου. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν Βίβλῳ ζωῆς ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν Φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ὥρισας κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν Κύριε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρη-

ςότερα, καὶ θυμηδέςερα καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρά. Εἰ δὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς. διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ᾽ ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐςιν· εἰ μὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς Φανεὶς ἀναμάρτητος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριςὸς δι᾽ οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναςροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι. Καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι· ἡμᾶς δὲ τοὺς περιόντας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ Φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ Φρικτῇ καὶ Φοβερᾷ σου Παρουσίᾳ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιςος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν. Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ Φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ καὶ Ἀςέρας, εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα Φωτὸς, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ Φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς Φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγὲ ἵνα καὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ Παναγίου Ὀνόματός σου καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναςῶμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις, καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάςησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν

ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Καταξίωσον. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ἄγγελον εἰρήνης πιςόν.

Συγγνώμην ἡ ἄφεσιν. Τὰ καλὰ ἡ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον. Χριςιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυςικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας Οὐρανὺς, ἡ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῦ γένυς τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τὺς δύλυς συ ἡ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν συ. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ ἡ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, ἡ τὺς ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, ὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, ἡ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, ἡ κατὰ τὴν παρῦσαν ἑσπέραν, ἡ τὴν ἐπιῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθρῦ. ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαλογισμῶν ματαίων, ἡ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας συ εὐλογημένον, ἡ δεδοξασμένον, τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῦ ςίχυ, ἦχ. γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰυδαῖοι γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριςὸς, ἀπιςίᾳ νοσήσαντες, θεΐκῆς ἐξέπεσον χάριτος, ἡ τῦ θείυ φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, ςηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τῦ εὐεργέτυ τῶν ὅλων Θεῦ. μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίςει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ςηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ςίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀποςόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιςοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, ἡ πιςῦται αὐτῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἴδει τοῖς Μαθηταῖς, διανέμον τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν, ἡ δόξαν Θεῦ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίςει ςηριχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωπῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

ΝΥν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι. ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἣν ταῖς ξέναις Φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν ἀΐδιον Φύσιν τε καὶ ἁπλῆν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. διὸ Φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

ΔΕῦτε Λαοί. τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον. Μία δύναμις, μία οὐσία. μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν οὕτω.

Ο Ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτὴν. μετὰ δὲ ταύτης εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτο Φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς. τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς. καὶ Φιλάνθρωπος. καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Θεοδώρου περὶ τοῦ, πῶς δεῖ θάπτειν τοὺς νεκρούς. Κεφάλ. να'. Ἐρώτησις.

ΑΠὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνηθείας θάπτονται λείψανα Ορθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ οὖν μαθεῖν, εἰ ἔστι τοῦτο ἀποκριμάτιστον.

Ἀπόκρισις.

Δια-

Διαφορὰ μεγάλη ἐςὶν Ἐκκλησιῶν καθιερωθησῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνειξίων, ἢ ἐνθρονιασμῦ, χρίσματί τε Μύρε Ἁγίε, ἢ ἀποθέσει Ἁγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν, ἢ τῶν μὴ ἔτως ἁγιασθεισῶν, ἢ εὐκτηρίων τόπων ἐπεχυσῶν. διὸ ἐν ἐκείναις μὲν. ἐν αἷς δηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθησαύρισαι, ἢ Ἁγίε Μύρε ἐπεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον οἷον δήποτεν ἐ ταφήσεται, κατὰ τὸ β'. Κεφ. τε α'. Τίτλε, τε Βιβλίε τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον· Μηδεὶς ἐν Ἐκκλησίᾳ θαπτέτω νεκρόν· ἢ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτε κείμενον νόμον παλαιόν, τὸν λέγοντα· Οὐκ ἔξεσι θάπτειν τινὰ ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκειται. Εἰς δὲ τὲς μὴ ἔτω καθιερωθέντας Ἁγίες Οἴκες εὐκτηρίες κατωνομασμένες, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινὸς τῶν Ὀρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτε ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἢ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἢ ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεόν, ἢ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τό, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σε ἐςιν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τε δέλε σε Σῶτερ ἀνάπαυσον, Φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωήν, τὴν παρὰ σε Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σε Κύριε, ὅπε πάντες οἱ Ἅγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον ἢ τὴν ψυχὴν τε δέλε σε, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Φιλάνθρωπος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ᾄδην, ἢ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς ἢ τὴν ψυχὴν τε δέλε σε Σῶτερ ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Ἡ Μόνη Ἁγνὴ ἢ Ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τε σωθῆναι τὴν ψυχὴν τε δέλε σε.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε ἐπάκεσον, ἢ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τε κεκοιμημένε δέλε τε Θεε (τεδε,) ἢ ὑπὲρ τε συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκέσιόν τε ἢ ἀκέσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτε, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τε Θεε τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἢ ἄφεσιν τῶν αὐτε ἁμαρτιῶν παρὰ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἢ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων ἢ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, ἢ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε δωρησάμενος·

αὐτε

αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε,) Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλ[υσις].

Καὶ εἰ μὲν ἕτοιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐξοδίου, Εὐλογεῖ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἄραντες τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν· Προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ Θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἄρχονται.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Εἶτα γεγωνοτέρᾳ φωνῇ. Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλούϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Εὐ-

Ἐνύσαξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Ἀλληλούϊα. Δόξα. καὶ νῦν. Ναὶ Ἀλληλούϊα.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε,) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, εἰς ἦχον πλ. α.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τοῦ στίχου λέγομεν. Ἐλέησόν με Κύριε.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
Δόξα. καὶ νῦν. Ἐλέησόν με Κύριε Κύριε.

Εἶτα γίνεται συναπτὴ ὡς καὶ πρότερον. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως εἰς ἦχον πλ. δ'. Καὶ ἐλέησόν με Ἀλληλούϊα.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.
Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούϊα.
Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

ΤΩ'ν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εὕρω κἀγὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ο῾ Πάλαι μὴ ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην. εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ΕΙ'κὼν εἰμὶ τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ΑΝάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου, καὶ κατάταξον αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ. ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα.

ΤΟ' τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

ΧΑῖρε Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν· τὸ γὰρ γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν διὰ σοῦ εὕροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι. ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. πλ. δ.

ΑΝάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς γέγραπται· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήμματα αὐτοῦ, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο' Ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, Υἱοὺς φωτὸς δι᾽ αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸν Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἔκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος. Θεοφάνους.

Ὠ, δὴ α. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΕΝ οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

ΚΑταχοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

ΤΟῦ Παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ο Ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας, Εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἁγνὴ διέλυσαν. Ὠ, δὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ΝΟμίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες ἐκτενῶς, τῷ μεταστάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

ΠΑιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας.

ΡΕόντων ἄστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

ΟΥκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν. Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

ΑΛηθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μεταστάντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὠ, δὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

ΣΟφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς.

Δείκτης

Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

ΑΧράντε δόξης σε, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ μεταςάντα ἔνθα Χριςὲ, τῶν εὐφραινομένων ἐςὶν, ἡ κατοικία ἢ φωνὴ, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

ΥΜνοῦντα πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σε ὃν ἐκ γῆς προσελάβε τέκνον Φωτὸς, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε. Θεοτοκίον

ΔΟχεῖον ἄχραντον, Ναὸν παναμώμον, κιβωτὸν Παναγίαν Παρθενικὸν τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθέ.

ΩΣ ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, ἢ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης, οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

ΤΗς Οὐρανίε διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε τὸν προκοιμηθέντα πιςὸν οἰκέτην σε, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο Μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως, ἀνεξιχνίαςον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε. Θεοτοκίον.

ΙΣχὺς ἢ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ Κόσμε γεννηθεὶς ἢ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδε πυλῶν ῥυόμενος τοὺς πίςει σὲ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίε τὴν θάλασσαν.

ΣΤαυρῷ προσηλωμένος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ Πάθος σε Ἀγαθέ, διὸ σε δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταςάντα νῦν ἀνάπαυσον.

ΑΦράςῳ τῇ δόξῃ σε, ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβε πιςὸν δοῦλόν σε.

ΠΗγὴ ζωῆς πέφυκας ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σε τὸν πρὸς σὲ, πιςῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσε κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

ΕΙς γῆν ἀπεςράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτε ἐκτινάξαντες. Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίε τὴν θάλασσαν.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ

ΜΕτὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ο᾽ Οἶκος.

ΑΥ᾽τὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

ΛΥτρωθέντες τῷ σῷ Αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΘΡασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι τῇ σῇ, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο᾽ Ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τὸν μεταστάντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

ΥΠερτέρα πάσης Κτίσεως Πανάμωμε γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἁγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα. Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς.

ΣΤαθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδεξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΙΕρῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσκυνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΝΥ῀ν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον· πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

ΜΑκαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι᾽ ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

ΕΛπὶς Μαρτύρων χοροὺς ἀνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην

ὄντως

ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τὸν μεταςάντα Ἀγαθὲ πιςὸν ἀξίωσον.

Λάμπρας ϗ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριςὲ τὸν πίςει μεταςάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων τέτῳ δωρέμενος, ϗ τῆς αἰωνίε ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ Ὢν τῇ Φύσει χρηςὸς ϗ εὔσπλαγχνος, ϗ θελητὴς ἐλέες εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, ὃν ἐκ τόπε τέτε τῆς κακώσεως, ϗ σκιᾶς τε θανάτε, Σωτὴρ μετέςησας, ἔνθα καταλάμπει σε τὸ Φῶς τὸτον κατάταξον. Θεοτ.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, ϗ κιβωτὸν ϗ πλάκαν σὲ τε νόμε τῆς χάριτος· διὰ σε γὰρ ἄφεσιν δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τε Αἵματος, τε σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαςρὸς Πανάμωμε.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ ἑξῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἀρχόμεθα τῶν ἰδιομέλων. Ἰωάννε Μοναχε. Ἦχος α.

Ποία τε βίε τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος. ποία δόξα ἕςηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέςερα. πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα. μία ῥοπὴ, ϗ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. ἀλλ' ἐν τῷ Φωτὶ Χριςὲ τε προσώπε σε, ϗ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος β'.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τε σώματος. οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, ϗ ἐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τὲς Ἀγγέλες τὰ ὄμματα ῥέπεσα, ἄπρακτα καθικετεύει. πρὸς τὲς ἀνθρώπες τὰς χεῖρας ἐκτείνεσα, ἐκ ἔχει τὸν βοηθεντα. διὸ ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριςε αἰτησώμεθα, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ἐ παραμένει ὁ πλετος, ἐ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισαι. διὸ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐςιν ἡ τε Κόσμε προσπάθεια; πε ἐςιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; πε ἐςιν ὁ χρυσὸς ϗ ὁ ἄργυρος; πε ἐςι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα ϗ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι. Ἦχ. πλ. α.

Ἐμνήσθην τε Προφήτε βοῶντος, ἐγώ εἰμι γῆ ϗ σποδός. ϗ πάλιν κα-

ταν ἔκειτα ἐν τοῖς μνήμασι, ἢ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, ἢ εἶπον· ἄρα τίς ἐστι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου. Ἦχος πλ. β'.

ΑΡχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα. βουληθεὶς γάρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι Φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρύς.

ΚΑτ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· Φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἦχος πλ. δ'.

ΘΡηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα, Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὢ τοῦ θαύματος, τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε Μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ Φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

ΛΗστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ μνήσθητί μου προαπειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Ο Ζωῆς κυριεύων, καὶ τοῦ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαίρων· καὶ μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ο Τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

ΧΡιστός σε ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξοι σοι, καὶ Βασιλείας δείξοι πολίτην, καὶ ἄφεσίν σοι δῴη, ὧν ἥμαρτες ἐν βίῳ Φιλόχριστε. Μακάριοι ἐστέ.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνὰ ὀςέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία, καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος. τὸ κάλλος, ἡ ἰσχὺς, καὶ ἡ εὐπρέπεια.. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀκούσωμεν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ καὶ οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι τὴν φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου. αὕτη γάρ ἐςι σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα. Δόξα.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα: Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως, ὡς οἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ Λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, ἦχος γ΄. Μακαρία ἡ ὁδὸς, ᾗ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ΄. 13.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιςεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέςη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριςῷ ἀναςήσονται πρῶτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. έ. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιςεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐςιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσοντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου

ἐςί. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάςασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάςασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐςίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχὼν, τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθὼν, ὡσαύτως. καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰςέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἑκάςης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ἐν ἔσω δὲ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν εὐχὴν ἕκαςος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ μυςικῶς πλησίον τοῦ λειψάνου. Καὶ Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάςασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ςιχηρ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΔΕῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριςοῦντες Θεῷ. οὗτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός. ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ. ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

ΠΟῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετὸς, ποῖος θρῆνος, ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπῇ; δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν. παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται. πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα ὅνπερ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

ἈΡτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος. πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος. ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐῤῥάγη, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον. ὅνπερ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΟἿα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐςὶν, ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος, ἑωθινὴ ἀληθῶς.

δεῦτε ἔν κατίδωμεν ἐπὶ τὰς τάφες τρανῶς. πῦ τὸ κάλλος τῦ σώματος; ἢ πῦ ἡ νεότης; πῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα ἢ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν. δεῦτε, τῷ Χριςῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

ΜΕ'γας ὁ κλαυθμὸς ἢ ὀδυρμὸς· μέγας ςεναγμὸς ἢ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς. ᾅδης ἢ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, ἡ σκιὰ ἡ ἀνύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταςος· μόχθος τῦ βίυ τῆς γῆς. πόῤῥω ἐκφευξώμεθα Κόσμυ, ἅπαν τὸ ἁμάρτημα, ἵνα τὰ ὐράνια κληρονομήσωμεν.

ΒΛέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ῥοπῆς. ὗτος γὰρ παράγεται, ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς· ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν. ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανόμενος, γῇ καλυπτόμενος. ὅν περ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριςῷ εὐξώμεθα δῦναι, εἰς αἰῶνας τύτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΔΕῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδὰμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρίᾳ σκωλήκων, σκότει δαπανώμενον, γῇ καλυπτόμενον. ὅν περ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριςῷ εὐξώμεθα δῦναι, εἰς αἰῶνας τύτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΟΤε ἐκ τῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἁρπᾶσθαι ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλάθεται τῶν συγγενῶν ἢ γνωςῶν, ἢ φροντίζει τὰ μέλλοντα. κριτήρια ςῆναι, τὰ τῆς ματαιότητος ἢ πολυμόχθυ σαρκός. δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωπῦντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος ἃ ἔπραξεν.

ΔΕῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοὶ, βλέψωμεν τὴν τέφραν ἢ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν. πῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης ἢ πλύσιος, ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; ἢ ὐχὶ πάντες σποδός; κάλλος, τῦ προσώπυ ἐσάπη. ἢ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

ΟΝτως ματαιότης ἢ φθορὰ, πάντα τὰ τῦ βίυ ἡδέα ἢ τὰ περίδοξα. πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες θνήξόμεθα. Βασιλεῖς τε ἢ ἄρχοντες, κριταὶ ἢ δυνάςαι, πλύσιοι ἢ πένητες, ἢ πᾶσα φύσις βροτῶν. νῦν γὰρ, οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταβέβληνται ὗς περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

ΠΑ'ντα τὰ τῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῦνται, τὰ πρὸ μικρῦ κινητά. πάντα ἀνενέργητα νεκρὰ ἀναίσθητα. ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέ-

δυσαν ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἡσυχάζουσι, καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται. ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

ΣΩζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, Θεογεννήτρια. αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί. θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον Πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄.

ΟΡῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοὶ, ἀδελφοὶ, καὶ φίλοι, συγγενεῖς, καὶ γνωστοί. τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν. καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερὰ ὥρα τοῦ θανάτου. ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦντές με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ. εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι. δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται. Βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσῳ. ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνθήσεται. ἀλλ' αἰτῶ πάντας, καὶ δυσωπῶ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἵνα μὴ καταταγῶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μου. εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

ΠΡεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τοῦ Προδρόμου σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων.
Καὶ τὰ ἕτερα. ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως.
Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Ο Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.
Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφὲ ἡμῶν, ἐκ γ΄.
Καὶ οὕτω ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον, ψάλλοντες τὸ.
Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας χῦν μετὰ τῦ πτύϋ, σαυροειδῶς ἐπιῤῥίπτει ἐπάνω τῦ λειψάνυ, λέγων.

Τῦ Κυρίυ ἡ γῆ, ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκυμένη, ἢ πάντες οἱ κατοικῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαν, ἢ τὴν τέφραν τῦ Θυμιατηρίυ. Καὶ ὕτω καλύπτυσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, ἤγυν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα, ἢ Ἀπόλυσις. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ὕτως οἰκονομήσαντι.

Ἰσέον δὲ, ὅτι ὁ τοιῦτος Τύπος γίνεται ἢ εἰς κοιμηθείσας γυναῖκας, κἂν τινὲς ἐγκατέσπειραν τῷ Τύπῳ Ἀκολυθίαν ἰδίαν γυναικῶν ἢ παίδων· ἢ τεθαύμακα, πῶς ἐπελάθοντο τῦ τυπῶσαι ἢ εἰνέχων ἰδίαν Ἀκολυθίαν, ἢ Βασιλέων.

Αὕτη ὖν ἡ Ἀκολυθία, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ψάλλεται ἢ εἰς γυναῖκας, ἢ εἰς παῖδας τῶν ὀρθοδόξων, ἐναλλαττομένυ μόνυ τῦ ὀνόματος, ἀπό τε ἀρσενικῦ εἰς θηλυκὸν, ἢ ἐχ ἕτερον. Τέλος τῦ Ἐξοδιασικῦ τῶν Κοσμικῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδάν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ ὐ δεῖ λύεσθαι τὸ σῶμα αὐτῦ, ἀλλ᾽ ὐδὲ ὁρᾶσθαι ὅλως γυμνὸν, ὁ εἰς τῦτο τεταγμένος Μοναχὸς, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαρῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ. ποιῶν πρῶτον μετὰ τῦ σπόγγυ Σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ σήθει, ἢ ἐν ταῖς χερσὶ, ἢ ἐν τοῖς ποσὶ, ἢ τοῖς γόνασι, ἢ πλέον ὐδέν. εἶθ᾽ ὕτω, φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, ἢ ἐνδύει αὐτὸν, πρότερον ἐκβληθέντος τῦ παλαιῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτῦ θεασάμενος. μετὰ δὲ τὸ δύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κυκύλιον. εἰ μεγαλόσχημός ἐσι, περιθεὶς τὴν περικεφαλαίαν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, ἢ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τῦ πώγωνος, ὥςτε μὴ ὁρᾶσθαι τὸ πρόσωπον τῦ λειψάνυ. Εἶτα περιτιθῦσιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτῦ, ἢ τὸ Παλλίον, ἢ περιζώννυσι Λῶρον, ἢ ὑποδύει αὐτῷ Σανδάλια καινά. εἶτα ἁπλῦται ὁ Μανδύας αὐτῦ πλαγίως, ἢ ἀνακυφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τῦ ψιαθίυ, ἁπλῦσιν αὐτὸν ὑποκάτω τῦ λειψάνυ, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. ἢ ὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχὸς μετὰ μαχαίρας ἀποτεμὼν τὰ ἄκρα τῦ Μανδύυ, τὰ ἐν τοῖς δυσὶ πλαγίοις, εἶτα διχῇ τὸ πᾶν διελὼν, ἢ διατεμὼν τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλάγια ἄκρα, ἢ τὸ τῦ εὐωνύμυ μέρος, ἢ τὸ τῦ δεξιῦ λώριον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, ἢ συνδέων ἀμοιβαδὸν, ἀποτελεῖ Σταυρὺς

τρεῖς, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τὰ στήθη. καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος. καὶ λαβὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν βαλὼν, εὐλογεῖ συνήθως. καὶ ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια, ἤγουν τό. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, καθὼς προγράφηται ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰ μὲν Ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τούτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾆσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς ξαρέας ἐπὶ τὸν σίδηρον, ποιῶν στάσεις τρεῖς, καὶ οὕτω συνάγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί. Καὶ διανέμει τούτοις κηρία ὁ Σκευοφύλαξ, καὶ ἅψαντες, καὶ τοῦ Διακόνου τό, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀρχόμεθα τό, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τροπάρια, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ βάθει Σοφίας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, Σός εἰμι.

Εἰς δύο γὰρ στάσεις ποιοῦμεν τοῦτον ἐνταῦθα, ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει στίχου τῆς πρώτης στάσεως ἐπιλέγομεν τό. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον στίχον, ἤγουν τό, Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου. ψάλλουσιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, οὕτω. Τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με. καὶ ἐν ἑκάστῳ τέλει στίχου. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρχώμεθα τό, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ἐπιλέγομεν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου. Καὶ τὸν τελευταῖον στίχον, ἤγουν τό, Ζήσεται ἡ ψυχή μου, ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὑρήσεις ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ. Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον. τὸν Ν΄. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων. Ἀντίφωνον Α΄. ἦχος α΄.

ἘΝ τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, Κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ. διὰ τοῦτο ᾄσωμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Εἶτα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΣΟῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως. τὸν μεταστάντα ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

ΟΥ'δεὶς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε. διὸ τὸν δοῦλόν σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν Φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

ΥΠὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα· ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

ΧΡιστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου, τῷ σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ἀντίφωνον Β΄. ἦχος β΄.

ἘΝ τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ. καθ' ἑκάστην ὥραν. ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΡΥ'μην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ Θανάτῳ, καθεῖλες Δέ-

σποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ἢ νεκρῶν ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω. ὅθεν σε δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ἢ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τοῦτον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

ΙΝα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος. διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου, πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ἢ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τοῦτον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

ΤΡόμῳ τῷ φρικτῷ ἢ φοβερῷ, Βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, ἢ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν. τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τοῦ δούλου σου, πίστει τοῦ πρὸς σὲ μεταστάντος, ἢ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς σου, ἢ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΥ'ας τῆς προμήτορος Ἁγνὴ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἐγέννησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε ἢ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, ἢ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ στεφανοῦντά σε τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοῦτον ἐν φωτὶ καταταξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος γ'.

ΤΗ'ν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἐξεῖλου ἐκ Βαβυλῶνος· κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θερίζουσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ ἢ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ ἢ κινεῖται.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου.

ΔΟξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, ἢ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει ἢ πόθῳ. σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός. τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Ὅμοιον.

Ο' Μόνος ἐλεήμων ἢ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον, ἀγαθότητος πέλαγος, ἢ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἣν ἐδημιούργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

ΥΠνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας. διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα

πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΛΑμπάδα νοητήν σε βαςάζουσαν τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιςάμεθα. διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν μεταςάντα ἐν τρυφῇ ἀναπαῦσαι, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἁγνὴ, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ΄. ἦχος δ΄.

ΕΚ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΟΝτως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυςήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βελήματι ἀποτέμνεται. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταςάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Ὕπνος ἀναδέδεικται τῶν πιςευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναςείαν τὴν πολυχρόνιον. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταςάντα κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν Δικαίων λαμπρότησιν.

ΣΥ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ καὶ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε· τὸν μεταςάντα ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΡΗ'σεσιν ἑπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι. διὸ νῦν δυσωποῦμέν σε, τὸν μεταςάντα οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταύγασαι Πανάχραντε.

Ἀντίφωνον Ε΄. ἦχος πλ. α΄.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Δόξα, καὶ νῦν. Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψευδῶς.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΑΙγλῃ τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τὸν μεταστάντα ὡς οἰκτίρμων καταύγασον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως· ἐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐπιπτεύεται καὶ προχέονται, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ᾽ ὧν κατατάξαι, τὸν οἰκέτην σου παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

ΨΑλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον. δίδου ὡραιότητι, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ᾽ ὧν τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

ΟΥ̓͂ ὁ τῶν Προφητῶν ὁ χορός, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος, δικαιωθέντων τῷ σῷ σωτηρίῳ Πάθει καὶ τῷ Αἵματι, δι᾽ οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίστει κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα. μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. διὸ τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΝΟμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην καὶ Βασιλέα Χριστόν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι᾽ οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες παναμώμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον ς΄. ἦχος πλ. β΄.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἴρω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτείρησόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα σκεύη σου, Λόγε.

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴτινι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε· τὸν πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθέμενα κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν. σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Νεκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἑκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας, ἐν ᾗ κατάταξον, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως· τὰ τούτου πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι· ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν Φιλανθρωπίαν σου.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἱκετεύομεν, τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. θελητὴς ἐλέους. ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία. Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε· βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ πίστει κοιμηθέντος ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. ἦχος βαρύς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων· ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ Σταυροῦ, μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος.

ἀλλ' ὡς

ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον. Ὅμοιον.

Τ'Ω͂ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν ἀΰλῳ Φωτοχυσίᾳ τῆς Φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον. Ὅμοιον.

Ω'Σ ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸν ἀνελλιπῆ πλουσίας χρηστότητος τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου. ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ν'Όμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον. οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ εὐσεβῶς μεταστάντος Πανύμνητε.

Ἀντίφωνον Η'. ἦχος πλ. δ'.

Ε'Κ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος. συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ, ὑμνοῦμεν αὐτῷ καὶ τῷ Λόγῳ. στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΒΑσιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ Αἵματι. καὶ νῦν σὲ πίστει καθικετεύομεν, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον. καὶ τῶν δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Ι'Εραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος τὸν μεταστάντα οὖν ὡς Φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαῤῥοι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαὶ, τῆς ἀϊδιότητος, αναβλυσάνουσιν. Ὅμοιον.

Β'Άθει σοφίας ἀῤῥήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον. ὃν προσελάβου τοιγαροῦν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁ-

γίων Φώτων σε, ἔνθα Φωνὴ, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεὸν, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἱκέτευε, καταταξαι τὸν δοῦλόν σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς ἦχος ἑορταζόντος, Θεογεννήτρια. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι. ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν, τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Λῃστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστὲ, καὶ ὀρθοδοξίᾳ ἐπὶ τῆς γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεοπρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς ἀγαθὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν Κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα εὐσεβῶς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Δόξα.

Μίαν θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισὶ, προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἁγνή. ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκὶ, Θεὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Προκείμενον.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ᾗ πορεύῃ σήμερον, ἀδελφὲ, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. στιχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς Φύλ. 274.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἤγουν, Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια; ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν Ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, κτλ.

Πάντα τῶ τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, κτλ.

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρῆνος, κτλ.

Οἵα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστιν. ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος, κτλ.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, Μῆτερ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, κτλ.

Ζήτει πάντα φύλλ. 276. καὶ καθεξῆς. Ἰδιόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀεντάραχον θάλασσαν τοῦ βίου διαδραμὼν, τῷ σῷ λιμένι προσέδραμε, τῇ πίστει ὁ μεταστάς. ἀλλ' ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ καὶ ἀειζώῳ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτὸν, ἀνάπαυσον Χριστὲ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀοίδιμος Φωνὴ τοῦ θείου Δαβὶδ σήμερον πληροῦται· ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν ζῶντα, καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς ἀκίνητος ἄπνους· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνθάδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων. μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων· ὅπου τὸ Φῶς σου καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἀξίοις, μόνε πολυέλεε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον Κύριε, σῶσόν με. Θεοτόκιον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμὸν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς. Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα, ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν, Ποία τοῦ βίου τρυφή, Καὶ τὰ ἕτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς. καὶ γίνεται ἡ Αἴτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβὼν μετὰ τοῦ πτυοῦ, ἐπιῤῥίπτει ἐπάνω τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων· τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. καὶ ἐπιχέει καὶ κανδήλαιον, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου Φιλάνθρωπε, ὁ θάνατος νενέκρωται, καὶ ὁ ᾅδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ πάλαι θανόντες, ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον. διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα ἦχος πλ. δ'.

Γῆ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίσης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ, ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ᾅδου ἔγειρον Φιλάνθρωπε.

Πνευματικοί μου ἀδελφοὶ, καὶ συνασκηταὶ, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον, ἀλλ' ὁρῶντές μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἱκετεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ καθεξῆς Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Ποιῦμεν δὲ ϗ μετανοίας ιβʹ. ὑπὲρ τῦ κοιμηθέντος Ἀδελφῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι, λέγοντες·

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε. (τῦ δε)

Καὶ ὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Ἐπειδὰν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, ϗ καταβιβάζεσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, ϗ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ. ϗ ἐπεὶ ὁ δεῖ λέεσθαι, γυμνεμένε παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζεσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίε καθαρῦ εἶτα ἐνδύεσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔθες ἱμάτια· εἶτα τὴν Ἱερατικὴν ςολὴν ἅπασαν, ϗ σκεπάζεσι τὸ πρόσωπον αὐτῦ μετὰ τῦ Ἀέρος ϗ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῦ. εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς ςολὰς ὁ δὲ Προεςὼς ποιεῖ Εὐλογητόν.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐςιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων. ςιχ. Τῦ Κυρίε ἡ γῆ, ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σε Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἁγνὴ ϗ ἄχραντος Παρθένος. Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει. ϗ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάςασις. Καὶ εὐθὺς αἴρεσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, ϗ φέρεσιν αὐτὸν ἐν τῷ Νάρθηκι τῦ Ναῦ, ϗ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῦ, ὡς προέφημεν, ϗ τὰ μανεάλια ςαυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, ϗ ἄρχεται ὁ Ψάλτης τῦ Ἀμώμε. εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, ϗ ἡ Εὐχὴ ϗ ἡ Ἐκφώνησις. Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια. ἦχος πλ. α.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός. Ὁ παλάμῃ ἐκ μὴ ὄντων. Εἰκών εἰμι τῆς ἀρρήτε.

Οἱ τὸν Ἀμνὸν τῦ Θεῦ κηρύξαντες, ϗ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, ϗ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω Ἅγιοι ϗ ἀΐδιον μετατεθέντες, τῦτον ἐκτενῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν ςενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένοι πάντες οἱ ἐν βίῳ. οἱ τὸν ςαυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι ϗ ἐμοὶ ἀκολεθήσαντες ἐν πίςει. δεῦτε ἀπολαύετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, ϗ ςέφη τὰ ὀράνια.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δῦλόν σε. Δόξα. Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Χαῖρε Σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκῦσα.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάςασις ἡ ζωὴ ϗ ἡ ἀνάπαυσις.

Εἶτα τὸ Τροπάριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ.

Εἶτα τοὺς παρόντας Ἀναβαθμούς. ἦχος πλ. β′.

Ἀντίφωνον Α′.

ΕΝ τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμῶν τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τινι τούτων κατ᾽ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β′.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα. οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία, ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ′.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Εἶτα, προκείμενον, ἦχος πλ. β′.

Μακαρία ἡ ὁδὸς ᾗ πορεύῃ σήμερον.

στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς φύλλ. 274. Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ἀποκτείνων καὶ ζωοποιῶν, ὁ κατάγων εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγων· σὺ τῇ σοφίᾳ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ὑποστρέφεις, τὸ τῆς ψυχῆς χρέος ἀπαιτῶν. σὲ Ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,

καὶ ἀν-

ϗ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τὰς κόλπες Ἀβραὰμ, ϗ Ἰσαὰκ, ϗ Ἰακὼβ. ϗ δὸς αὐτῷ τὸν ςέφανον τῆς δικαιοσύνης σε, τὴν μερίδα τῶν σωζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν σε· ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ Κόσμῳ τέτῳ διὰ τὸ ὄνομά σε, λάβῃ πλεσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων σε. Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς ϗ φιλανθρωπία. Κάθισμα, ἦχος β'.

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας με, ϗ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σε ἀνάπαυσον. Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμόν. Ἐν ἑκάςῳ δὲ ςίχῳ λέγομεν τὸ Ἀλληλέϊα δίς. Ἀντίφωνον Α'.

Κύριος ποιμαίνει με, ϗ ἐδέν με ὑςερήσει.
Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν με ἐπέςρεψεν.
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβες δικαιοσύνης, ἕνεκεν τε ὀνόματος αὐτε.
Ἐὰν γὰρ ϗ πορευθῶ ἐν μέσω σκιᾶς θανάτε, ε φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμε εἶ.
Ἡ ῥάβδος σε, ϗ ἡ βακτηρία σε αὐταί με παρεκάλεσαν.
Ἡτοίμασας ἐνώπιόν με τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.
Ἐλίπανας ἐν ἐλέῳ τὴν κεφαλήν με, ϗ τὸ ποτήριόν σε μεθίσκον με ὡσεὶ κράτισον.
Καὶ τὸ ἔλεός σε καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με.
Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν Οἴκῳ Κυρίε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Δόξα. Ἀλληλέϊα, Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλέϊα, Ἀλληλ.

Εἶτα τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχος β'.

Ἐπειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν, ϗ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, ϗ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριςε αἰτησώμεθα· τοιῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀδελφοί. τῦτο ἐπὶ γῆς παίγνιον ἐκ ὄντας γενέσθαι, ϗ γενομένες ἀναιρεθῆναι. ὄναρ ἐσμὲν ἐκ ἱςάμενον, ϗ φύσημά τι μὴ κρατέμενον, πτῆσις ὀρνέε παρερχόμενε, ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος ἐκ ἔχεσα. διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε τῆς ἀτελευτήτε σε μακαριότητος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον τε Ἀποςόλε. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.
ςιχ. Ἡ ψυχὴ αὐτε ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίες Ἐπιςολῆς Παύλε. Κεφ. ε'. 12.

Ἀδελφοί, ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπε ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθε. ϗ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος ϗ ὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπες ὁ θανα-

τος

τος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν Κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως, Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα. τὸ μὲν γὰρ κρῖμα, ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα, ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν

ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνου τὸ ζῆν, ἀθάνατε, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ σοί. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἔταξας, τοῦ ὅρου τοῦ βίου πληρωθέντος. διὸ ἱκετεύομέν σε Κύριε, τὸν δοῦλόν σου καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον (τὸν δεῖνα) τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακὼβ ἀνάπαυσον· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ Οὐρανίῳ σου Θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον Κύριε. ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῆς δόξης ἀκατάκριτον προσδέξαι. αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἁγίων σου Δικαίων, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον Β'. Ἐν ἑκάστῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

ΤΟῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ Ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ Ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῶος χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα Ἀλληλ.

Τροπάριον ἦχος ς'.

Ἐν πί-

ΕΝ πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ πρᾳότητι, καὶ ἁγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνηστε. διό σε ὁ προαιώνιος Θεὸς, ᾧ καὶ ἐδούλευσας, αὐτὸς καταταξοι τὸ πνεῦμά σου, ἐν τόπῳ φωτεινῷ καὶ τερπνῷ. ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, ἐντεύξῃ τε καὶ παρὰ Χριστῷ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Κάθισμα, ἦχος πλ. α΄.

ΓΙνώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα. διό σε ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος καὶ θνητὸς ἐν βίῳ ἔπραξε· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιε΄ 1.

ΑΔελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε· Δι᾽ οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰμὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν, ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κᾀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι, ὅ εἰμί. Καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα. Οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ᾽ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος. ὃν ἐξελέξω

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ς΄. 35.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει. καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ,

ἀλλὰ ἀναςήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥ'ριε τῶν δυνάμεων, ἡ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, καὶ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, τοὺς τῷ πένθει τοῦ κοιμηθέντος συνεχομένους τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν καρδίᾳ αὐτῶν θεράπευσον· καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένον ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἐν ἑκάστῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς σου, καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ Οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Δόξα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, ἦχος πλ. β'.

ΑΔελφοί μου ἀγαπητοί, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύρι-

ον. ἀλλὰ μνήσθητέ με τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης. μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰφνίδιος ἐπέστη ἐπ᾽ ἐμὲ ὁ θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστὲ, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας Προκείμενον. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

στιχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγ. Κεφ. ιε΄. 20.

Ἀδελφοί. Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι᾽ ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι᾽ ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί. ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν Βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνήρ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ς΄. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς· ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ᾽ ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ᾽ οὕτως οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς ἦχον ς΄.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

ΠΑ'λαι μὲν ὁ Ἀδὰμ γευσάμενος τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως, τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη, ὁ δὲ Ληστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεόν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσῳκίσθη, καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ Πάθει σου Δέσποτα, τὸν Ληστὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ καθαροί.

ΧΟῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάστας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βουλήματι τῷ θείῳ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ φυσήματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προστάγματι τῷ ἁγίῳ· ὅθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλέσω φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ο'Ταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυστήριον καὶ φοβερὸν τοῖς πᾶσιν· ἡ μὲν ψυχὴ θρηνωδῶς πορεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῇ παραδοθέν· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

ΤΙ' με θρηνεῖτε δεινῶς, ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε; ὁ μεταστὰς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰὼβ ἀκούσωμεν, λέγοντος· θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει· ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ο' Πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν, τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα κελεύσματι τῷ θείῳ· ὅθεν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχήσει, τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας ἐξ ὕπνου ἀναστήσει. ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο Μεταστὰς, καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρὸς, εὐδιάλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει· δεῦτε πρός με γηγενεῖς, θεάσασθε τὸ κάλλος τοῦ σώματος μεμελανωμένον. ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες· ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου. Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ'Περφυῶς ἐν γαστρί σου Δέσποινα, ἀσπόρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, καὶ ἐν σαρκὶ τοῦτον ἀπεκύησας, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον ἀεί σε γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σοῦ Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Χριστὲ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιδ΄. 6.

Ἀδελφοὶ, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ϛ΄. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ Πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ Αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα τὸν Ν΄. καὶ ὁ Κανών. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότῃ, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρύων θερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδήν· τὸν πιστὸν οἰκέτην σου ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξίωσον Λόγε, ἁγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανόντα, ἀναστάσεως φιλάνθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐν τῇ Οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, σὸν ἐκλεκτὸν, δοῦλον φαιδρῶς ἀγάλλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα, καταξίωσον φιλάνθρωπε, παρορῶν ὡς εὔσπλαγχνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἴμοι ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς.

πȣ̃ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία; πȣ̃ μορφή, ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ ὡς εὔσπλαγχνος. *Θεοτοκίον.*

Καταχρέως πάντες, ὑμνȣ̃μέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεȣ̃, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σȣ τὸ ὄμμα ἀεὶ, ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν, ϗ κρίσεως θανάτȣ ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

ΟΥ'κ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῇ, ὃς ȣ̓χ ἥμαρτε Λόγε. διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ϗ ἄνες ἄφες Σωτὴρ, τȣ̃ σȣ̃ δȣ́λȣ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σὺ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν ἁμαρτίας ϗ τοῖς ζῶσι ϗ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης, σῶζε ϗ τὸν δȣ̃λόν σȣ.

Τῆς ἄνω κλήσεως Σωτὴρ, τὸν πιστῶς μεταστάντα, δεῖξον συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτȣ̃, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δακρύων μόνε ἀναμάρτητε. *Θεοτοκίον.*

Η' Ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωπȣ̃σα μὴ παύσῃ, ὃν ἐκύησας Θεὸν, τὸν μεταστάντα πιστῶς, Βασιλείας, ἄξιον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἱρμός.

" ΟΥ'κ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μȣ, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πι-
" στῶν σȣ Ἀγαθὲ, ϗ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σȣ.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας.

Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Ἱερεύς Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Α'Ληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ ϗ ἐνύπνιον. ϗ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν. ὅπȣ ὁμȣ̃ Βασιλεῖς ϗ πτωχοί. διὸ Χριστὲ τὸν δȣ̃λόν σȣ, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μȣ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβȣ̃ ϗ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σȣ.

Ο'Τι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τȣ̀ς μεταστάντας μένει. ὅθεν ἐκτενῶς, τὴν ἀνάστασιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ω'ς μετανοίᾳ σοι ἀνάψαντα, τὴν λαμπάδα Χριστὲ, φαιδρῶς πρὸ τȣ̃ θανάτȣ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τȣ̃ νυμφῶνος σȣ τȣ̃-

τον Φαιδρῶς ἀξίωσον.

Ὅτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χριστὲ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὃν προσελαβου Κύριε, φεῖσαι ἀγαθὲ, τῆς αὐτοῦ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῶν βοώντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκτενῶς, Ἁγία Θεοτόκε, τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, εὑρεῖν Ἀγαθή, τὸν πιστόν σου οἰκέτην πρὸς τὴν μετάστασιν.

Ὠδὴ ε. Θεοφανείας σου.

ΕΝ τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν τρυφῇ Οἰκτίρμον Παραδείσου, ὃν ἐν πίστει ἐξ ἡμῶν μετέστησας οἴκισον. σὺ γὰρ ἔθου πᾶσι Σωτὴρ ἡμῶν τοῖς ἁμαρτάνουσι βροτοῖς μετάνοιαν ἔνθεον, ὡς Δεσπότης, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κατ' ἐξουσίαν ὡς Θεὸς, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, οὐ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγης μόνε Φιλάνθρωπε. διὸ ἄνες ἄφες Σωτὴρ τοῦ μεταστάντος πίστει τὰς ἁμαρτίας, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύξεται ἐκεῖ, τὸ φοβερὸν τῆς Κρίσεώς σου Βῆμα. Βασιλεῖς δυνάσται ἅπαντες, σὺν τοῖς δούλοις ἅμα παρίστανται, καὶ φωνὴ Κριτοῦ φοβερὰ, τοὺς ἁμαρτήσαντας Λαοὺς, εἰς κρίσιν γεέννης καλεῖ. ἐξ ἧς Χριστὲ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὁ Λυτρωτὴς, ὑπερφυῶς κατὰ φύσιν ἀνθρώπων, ὃν Παρθένε ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως καὶ δεινῶν, καὶ φοβερῶν τοῦ ᾅδου κολαστηρίων, καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν μεταστάντα πιστῶς.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

ΘΑ'νατος καὶ τάφος, καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, στηλιτεύουσα τὰ ἔργα πάντα. ἐξ οὗ τὸν δοῦλόν σου ῥῦσαι, Φιλάνθρωπε, ὃν μετέστησας.

Ἄνοιξον Σωτήρ μου, τῷ μεταστάντι δεόμεθά σου, τοῦ ἐλέους σου Χριστὲ τὴν θύραν, ἵνα χορεύῃ ἐν δόξῃ, μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Λύτρωσον πταισμάτων, τῷ σῷ ἐλέει Σωτὴρ, σὸν δοῦλον, ὃν μετέστησας νυνὶ ἐν πίστει. ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσις θανάτου. καὶ κατάρας ἀναίρεσις, ὁ Κτίστης σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννῆτορ, καὶ πάντας τοὺς θανόντας σώζει, ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

ΑΒυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

ΑΥ᾿τὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

ΝΟυνεχῶς δυσωπῶ ἐπακούσατε. μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα καὶ φθέγγομαι. δι᾿ ὑμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησα, ἴσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ᾿ ὅτε ταῦτα μελῳδήσητε, μνημονεύσατέ μου τοῦ ποτὲ γνωρίμου· πολλάκις γὰρ ὁμοῦ συνεστήλθομεν, καὶ ἐν οἴκῳ Θεοῦ συνεψάλλομεν· Ἀλληλ.

ΑΝαστάντες οὖν πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαντες λόγον ἀκούσατε, φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ Κριτήριον, ὅπου μέλλομεν πάντες παρίστασθαι. οὐκ ἔνι ἐκεῖ δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος. οὐδέ ἐστιν ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας· ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παριστάμεθα. διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾷν συνεχῶς τὸν ψαλμόν·

Ἀλληλ.

ΣΥγκαιόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον, καὶ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι, ἴσως δὲ καὶ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· ἰδοὺ ἀφῆκας τοὺς φιλοῦντάς σε· οὐ λαλεῖς τοῦ λοιποῦ μεθ᾿ ἡμῶν φίλε; διὰ τί οὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ᾿ οὕτω σιγᾷς τοῦ λαλεῖν μεθ᾿ ἡμῶν;

Ἀλληλ.

ΤΙ᾿ πικρὰ τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγονται ὅταν πορεύωνται; ἀδελφοὶ ἀδελφῶν ἐξορίζομαι. φίλους πάντας ἀφῶ καὶ πορεύομαι. ποῦ οὖν ὑπάγω οὐκ ἐπίσταμαι. ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ οὐ γινώσκω, εἰ μὴ μόνον Θεὸς ὁ καλέσας με. ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μου μετ᾿ ᾠδῆς· Ἀλληλ.

ΑΡα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγουσιν; ἆρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνδιάγουσιν; ἐπεθυμοῦν μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ᾿ οὐδεὶς ἱκανὸς διηγήσασθαι. ἆρα κἀκεῖνοι μνημονεύουσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων, ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρηνούντων αὐτοὺς, καὶ ποιούντων ᾠδήν; Ἀλληλ.

ΣΥνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκουσι, καὶ σπουδῇ πρὸς τὸ μνῆμα προφθάσατε. καὶ ἐκεῖ συνεχῶς ἀτενίσατε καὶ τοὺς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε. πᾶσα ἡ νεότης διαῤῥεῖ. πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη. ἐκεῖ χόνις καὶ τέφρα καὶ σκώληκες, ἐκεῖ πᾶσα σιγὴ καὶ οὐδεὶς ὁ λαλῶν· Ἀλλήλ.

ΙΔοὺ νῦν θεωροῦμεν τὸν κείμενον, ἀλλ᾿ ἡμῖν τοῦ λοιποῦ μὴ προκείμενον. ἰδοὺ δὴ καὶ ἡ γλῶσσα ἡσύχασεν. ἰδοὺ δὴ καὶ τὰ χείλη ἐπαύσαντο. ἔῤῥωσθε φί-

λοι, τέκνα, σώζεσθε ἀδελφοὶ, σώζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδόν μου πορεύομαι, ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μου μετ' ᾠδῆς. Ἀλληλ.

ΟΥ'δεὶς γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπῃ ἡμῖν πῶς διάγουσιν, οἱ ποτὲ ἀδελφοὶ, καὶ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλαβόντα πρὸς Κύριον. διὸ πολλάκις ἀεὶ λέγομεν· ἆρα ἐστὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους, ἆρα ἐστὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφούς; ἆρα ἐστὶν ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα εἰπεῖν τὸν Ψαλμόν; Ἀλληλ.

ΥΠάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, παριστάμενοι ὥσπερ κατάδικοι. κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. ποῦ τότε κάλλος; ποῦ τὰ χρήματα; ποῦ ἡ δόξα τότε ἡ τοῦ βίου τούτου; οὐδὲν τούτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰ μὴ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν. Ἀλληλ.

ΤΙ' ταράττῃ ἀκαίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα καὶ πάντα παρέρχεται. οὐ γάρ ἐστιν εἰς ᾅδην μετάνοια. οὐδ' ἔστιν ἐκεῖ λοιπὸν ἄνεσις. ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερὰ ὕλη. ὅπου μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι. οὐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τοῦ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν· Ἀλληλ.

ΟΥ'δὲν οὕτως ἐστὶν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτοῦ χωριζόμενον. καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύομεν, ἀλλ' εὐθὺς τοῦ θανάτου λανθανόμεν, ὡς μὴ θανόντα τοῦτον ἔχοντες. καὶ γονεῖς γὰρ τέκνων πάντων ληθαργοῦσιν, ἃ σπλάγχνων γεννήσαντες ἔθρεψαν, καὶ προσέπεμψαν δάκρυα μετ' ᾠδῆς Ἀλληλ.

ΥΠομνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα καὶ φίλοι μου, μή μου ἐπιλαθῆσθε ὅταν προσεύχησθε, δυσωπῶ ἱκετεύω καὶ δέομαι. μάθετε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, καὶ θρηνήσατέ μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ὡς Ἰὼβ πρὸς τοὺς φίλους, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καθίστατε πάλιν εἰπεῖν· Ἀλληλ.

ΤΑ' γὰρ πάντα ἀφέντες ὑπάγομεν, καὶ γυμνοὶ καὶ συγνοὶ παριστάμεθα. τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μαραίνεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι. γυμνὸς ἐτέχθης ὦ ταλαίπωρε· γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραστῆναι πάντως. μὴ φαντάζου βροτὲ ἐν βίῳ ποτὲ, ἀλλὰ μόνον πάντοτε στέναζε μετὰ κλαυθμοῦ· Ἀλληλ.

ΑΝ ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαί σε· κἂν τινι ὀρφανῷ συνεπόθησας, αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκεῖ τῆς ἀνάγκης· ἐὰν ἐν τῷ βίῳ γυμνὸν ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαι σε, καὶ ὁ Ψαλμός Ἀλληλ.

ΠΟνηρὰ ἡ ὁδὸς ἣν ἀπέρχομαι, ἣν οὐδέ ποτε οὕτως ἐβάδισα· καὶ ἡ χώρα ἐκείνη ἀγνώριστος, ὅπου οὐδεὶς οὐδαμοῦ οὐ γνωρίζει με. Φρικτὸν ἰδέσθαι τοὺς ἀπάγοντας, φοβερὸν τὸν καλέσαντά με, τῆς ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα

ἢ καλοῦντα ἡμᾶς, ὅταν θέλῃ ἐκεῖ. Ἀλληλ.

ΟΙ ἐκ χώρας τινὸς ἐκβαδίζοντες, ὁδηγούντων τινῶν προσδεόμεθα. τί ποιήσωμεν ὅπου ὑπάγομεν, εἰς τὴν χώραν ὅπου οὐ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον ἕως Φθάσαι Χριστῷ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀλληλ.

ΥΛικῶν τῶν παθῶν οἱ προκείμενοι, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως οὐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν Φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ ἢ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται. ποῦ περιβλέψεις τότε ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαί σοι τότε. εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, ἢ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐποίησας; ᾄδων. Ἀλλ.

Η Νεότης ἢ κάλλος τοῦ σώματος, τῷ τοῦ θανάτου μαραίνεται, ἢ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε Φλέγεται, ἢ ὁ λάρυγξ ψυγεὶς ἀναΦλέγεται, ὀΦθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος τὸ τοῦ προσώπου ἀλλοιοῦται ὅλον, κάλλος τὸ τοῦ τραχήλου συντρίβεται, ἢ λοιπὸν ἡσυχάζει τοῦ λέγειν συχνῶς. Ἀλληλ.

ΗΣυχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἠρεμήσατε, ἢ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· Φοβερὰ γὰρ ἡ ὥρα· σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, ἢ ἐν Φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν. Ἀλληλ.

ΕΓὼ μὲν εἶδον νήπιον θνήσκοντα, ἢ ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα. ἐταράχθη γὰρ ὅλως ἢ ἔτρεμε, ἢ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε· πάτερ βοήθει μοι, μῆτερ σῶσόν με· ἢ οὐδεὶς ἱκανὸς τότε βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὁρῶντες μαραίνονται, ἢ ἐν τάΦῳ θρηνοῦνται αὐτό. Ἀλληλ.

ΑΡα πόσοι ἐξαίΦνης ἡρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν παστῶν ἐν τῷ μνήματι; ἢ ἐζεύχθησαν ζεῦξιν αἰώνιον, ἢ ἐποίησαν θρῆνον ἀδάπανον, ἢ τοῦ νυμΦῶνος οὐκ ἀνέστησαν; ἀλλ' ὁμοῦ ὁ γάμος, ὁμοῦ ὁ τάΦος, ὁμοῦ ζεῦξις, ὁμοῦ ἢ διάζευξις, ὁμοῦ γέλως, ὁμοῦ ἢ θρῆνος, ὁμοῦ ἢ ὁ ψαλμός· Ἀλληλ.

ΣΥγκαιόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἐστὶν ἐκεῖ Φῶς αἰώνιον, ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ ἐκεῖ ἡ τρυΦὴ ἡ αἰώνιος, ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ᾧ πᾶσα ψυχὴ τῶν Δικαίων χαίρει. συνεισέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ ἢ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν πάντες Θεῷ· Ἀλληλ. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Παρθένε ἀνύμΦευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωποῦ ἱκετεύω ἢ δέομαι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος δούλου σου ἄχραντε, ὅπως εὕρῃ ἐκεῖ ἄΦεσιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάναγνε· παῤῥησίαν γὰρ ἔχεις ὡς Δέσποινα, δυσωπεῖν τὸν Υἱόν σου ἑκάστοτε. Ἀλληλ.

Εἶτα

Εἶτα πάλιν τὸ Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Ἄφρασον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης. καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτίρμων λύτρωσαι Χριστὲ, ὃν πίστει τανῦν προσελάβου δοῦλόν σου, καὶ μελῳδεῖν σοι παράσχου σῷ οἰκέτῃ. λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων, καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου πιστῶς ἐν τόπῳ σκηνῆς δόξης θαυμαστῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας παράσχου μελῳδεῖν σοι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γεέννῃ ἐστὶν ἀδελφοί. ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, καὶ ἐν ὀδύνῃ δακρύουσι βοῶσαι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστάκτως Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἄχραντε ἁγνὴ, καὶ ζῶντας ἀεὶ φρούρει πρεσβείαις σου, καὶ μεταστάντας πικρῶν βασάνων ῥῦσαι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ.

Ὢ ποία ὥρα φοβερὰ, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἀναμένει ἀδελφοί· ὢ ποῖος φόβος τότε· πῦρ καταφάγεται τὸ τῆς γεέννης. καὶ ἑρπετῶν καταπίεται ὁ ὄφις· διὸ Χριστὲ οἰκτίρμον Δέσποτα, ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὢ τῶν Δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής. ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν ηὐτρέπισται, καὶ ὁ Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ Χριστοῦ Βασιλεία. ἐν ᾗ τοὺς σοὺς οἰκέτας εὐφραινομένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστὲ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικώδη ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ Οὐρανὸς εἱλίσσεται ὥσπερ βιβλίον φρικτὸν καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ κλονεῖται πᾶσα Κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται. τότε φεῖσαι Λόγε τοῦ ἔνθα μεταστάντος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐσωμάτωσας Υἱὸν ὑπερφυῶς Ἁγνὴ, οὗτος ἐστὶν ὁ Κριτὴς, καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σώζει τῶν βασάνων οὓς θέλει, καὶ μάλιστα τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας ἐν τύποις, αὐτὸν καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανόντες ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε Σαρκὶ, καὶ Σταυρὸν καὶ Ταφὴν, ἀθανασίας υἱοὺς ἀπειργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν. μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ὡς ἐπ' ἐλπίδι θανόντες, ἀναστάσεως θείας, ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὑ-

ρήκαμεν πιστοί. ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ οὐδεὶς ἐν ᾅδῃ λυτροῦται ἑαυτόν. ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεήθητε.

Ἐν τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα νῦν τάξον Ἀγαθέ, ὡς ὀρθοδοξίᾳ, καὶ μετανοίᾳ σοι προσδραμόντα ἐν πίστει, καὶ ποίησον αὐτόν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί. διὰ σοῦ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθνηκότες τὸ πρίν, ἀθανατισθέντες εὑρήκαμεν ζωήν, καὶ ἰδέ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληρέμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„ ΜΗ' ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπο-
„ ρᾶς συνέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν
„ δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, Ἔτι δεόμεθα. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Εὐχή, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

ΝΥ͂ν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὗρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέστην ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωήν, Κύριε δόξα σοι. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ αὐτό.

στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

στίχ. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν. στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει.

Καὶ καθ' ἕκαστον στίχ. λέγει τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

ΝΥ͂ν ἐξελεξάμην τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτής, Κύριε δόξα σοι. Καὶ εὐθὺς οἱ Αἶνοι.

Καὶ τὰ στιχηρὰ ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

ΘΕοποιηθεὶς ἐν τῇ μεταστάσει, τῷ ζωοποιῷ σου νῦν μυστηρίῳ, πρὸς σὲ μεταβέβηκεν, ὁ θεῖος λειτουργός σου. δέξαι ἐν ταῖς χερσί σου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς στρουθίον, τάξον αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, τῶν Ἀγγέλων χορείαις, καὶ ἀνάπαυσον ὃν προσελαβες, τῇ προστάξει σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δίς.

ΞΈνον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου. ἐπεισέρχεται γὰρ πᾶσιν ἐν ἀωρίᾳ, ἡ φύσις λυμαίνεται, βίᾳ Πρεσβύτας αἴρει, Ἡγεμόνας, Γραμματεῖς, Διδασκάλους, τοὺς ματαια φρονοῦντας, φθείρει Ἐπισκόπους, Ποιμένας. ἀλλὰ κράξωμεν μετὰ δακρύων τῇ προστάξει σου Κύριε, ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

ΠΕπολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένος ὁ Ἱερεύς σου, ὁ θύτης καὶ πρόπολος τῶν θείων Μυστηρίων θείᾳ προστάξει σου μετῆλθε τῶν τοῦ βίου θορύβων, ὅνπερ ὡς Ἱερέα Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ ἀνάπαυ-

στον μετὰ Δικαίων, ὃν προσελάβȣ τῇ προστάξεισȣ, διὰ τὸ μέγασȣ ἔλεος.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν ἐκ σȣ̃ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶθ' ȣ̃τω. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. ϗ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Τὰ παρόντα στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τȣ̃ Δαμασκηνȣ̃. ἦχος α'.

ΠΟία τȣ̃ βίȣ τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπὴ, ϗ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τȣ̃ προσώπȣ σȣ, ϗ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, ϗ ȣ̉δέν με ὑστερήσει.

Ε'Ργῳ Σωτήρ μȣ δεικνύεις, ὅτι σύ ἡ εἶ πάντων ἀνάστασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ᾅδȣ συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σȣ τὸ πλαστούργημα, ϗ ȣ̉κ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑ'ντων προστάτις θερμὴ ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια, πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεȣ̃ τοῖς προσφύγοις σȣ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπίκȣρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον, ϗ προασπιστὴν, ϗ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ϗ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος β'.

ΟΙ'μοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τȣ̃ σώματος, οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, ϗ ȣ̉χ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τȣ̀ς Ἀγγέλȣς τὰ ὄμματα ῥέπȣσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς τὰς χεῖρας ἐκτείνȣσα, ȣ̉κ ἔχει τὸν βοηθȣ̃ντα. διὸ ἀγαπητοί μȣ ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστȣ̃ αἰτησώμεθα, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

στίχ. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.

ΔΕῦτε ἴδωμεν πάντες θαῦμα ὑπὲρ νȣ̃ν, ὁ χθὲς συνὼν ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός. δεῦτε γνῶμεν τί μετ' ὀλίγον, οἱ ταραττόμενοι τελȣ̃μεθα; πῶς οἱ τὰ μύρα χριόμενοι, ἡδυπνόων κεῖνται ὀσφραδίων. πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμȣ́μενοι, ἄκοσμοι κεῖνται ϗ ἄτρεπτοι; διὸ ἀγαπητοί μȣ ἀδελφοὶ, ἐννοή-

σαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριςῦ αἰτησώμεθα.

ςίχ. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μȣ ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

ΣΩ'ζȣ μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε ϗ τέκνα. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν ȣ̓δέ ποτε διώδευσα. ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες μȣ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγαπης, συνακολȣθήσατε, ϗ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλόν μȣ τῦτον. ϗ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινήν μȣ ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριςὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέληται τῦ ἀσβέςȣ.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'Διόδευτε πύλη μυςικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ϗ προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος γ'.

Ι'Δȣ κεῖμαι ἀγαπητοί μȣ ἀδελφοὶ, ἐν μέσῳ παντων, σιγηρὸς ϗ ἄφωνος. τὸ ςόμα ἤργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, ϗ τὰ χείλη κεκώλυνται αἱ χεῖρες συνδέδενται, ϗ οἱ πόδες συμπλέκονται ἡ μορφὴ ἠλλοίωται. οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβέσθησαν, ϗ ȣ̓ κατανοῦσι τȣ̀ς θρηνῦντας· ἡ ἀκοὴ ȣ̓ παραδέχεται, τῶν λυπȣμένων τὸν ὀλολυγμὸν, ἡ ῥὶς ȣ̓κ ὀσφραίνεται, τῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, ȣ̓δέ ποτε νεκρῦται. διὸ ἱκετεύω πάντας τȣ̀ς γνωςȣ̀ς, ϗ προσφιλεῖς μȣ, μνείαν ποιεῖτε μȣ, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τῦ Βήματος ἐκείνȣ τῦ φοβερῦ.

ΠΑ'ντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ȣ̓χ ὑπάρχει μετὰ θάνατον ȣ̓ παραμένει ὁ πλῦτος, ȣ̓ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισαι. διὸ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία;

ςίχ. Ἦρα τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς μȣ εἰς τα ὄρη

Α'Νθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχὺς, ϗ βραχύς ἐςιν, ὃν τρέχομεν· καπνος ὑπαρχει ὁ βίος, ἀτμὶς ϗ τέφρα ϗ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα ϗ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα. διὸ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν Θεοτόκε Παρθένε, οἱ ἐν τῷ πελάγει τῦ βίȣ χειμαζόμενοι. διὸ πρέσβευε τῷ ἐκ σῦ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, ϗ ἀφράςως ἐνανθρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

ΠΟῦ ἐςιν ἡ τῦ Κόσμȣ προσπάθεια; πῦ ἐςιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντα-

σία;

σία; πȣ͂ ἐςιν ὁ χρυσὸς ϗ ὁ ἄργυρος; πȣ͂ ἐςὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα ϗ ὁ θόρυβος, πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σȣ ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

ςίχ. Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἅρπαξ, ἐπῆλθεν ὁ φθορεὺς ϗ καθεῖλέ με. ἐπῆλθε ϗ ȣ̓κ ὄντα με ἔδειξεν. ἐπῆλθε, ϗ γῆ δὲ ὢν ὡς ȣ̓κ ὢν κατάκειμαι. ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἐσμὲν οἱ βροτοί. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σȣ ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη ἁγνὴ ϗ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. α΄.

Ἐμνήσθην τȣ͂ Προφήτȣ βοῶντος· ἐγὼ εἰμὶ γῆ ϗ σποδός. ϗ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, ϗ εἶδον τὰ ὀςᾶ τὰ γεγυμνωμένα, ϗ εἶπον· ἆρα τίς ἐςὶ Βασιλεὺς ἢ ςρατιώτης, ἢ πλȣ́σιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε μετὰ Δικαίων τὸν δȣ͂λόν σȣ.

ςίχ. Ἑςῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σȣ.

Σὺ εἶπας ὁ πιςεύων εἰς σὲ Χριςὲ, θάνατον ȣ̓κ ὄψεται ἀλλ᾽ ὡς ἐγὼ ἐκ φωτὸς ἐν φωτὶ φῶς ὑπάρχω, ȣ̔́τω λάμψετε ϗ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ δόξῃ μȣ. ἀληθὴς ὑπάρχων. Θεὸς γὰρ ἐλήλυθα σῶσαι, τȣ̀ς ἐν ἀληθεῖ ὀρθοδοξίᾳ με σέβοντας, ἕνα Κύριον Θεὸν, διπλȣ͂ν ταῖς φύσεσι, σαρκὸς ϗ Θεότητος, ὃν ᾖ ϗ ἄνες τὸν δȣ͂λόν σȣ ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπȣ͂μεν ὡς Θεȣ͂ Μητέρα, εὐλογημένη πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β΄.

Ἀρχή μοι ϗ ὑπόςασις, τὸ πλαςȣργόν σȣ γέγονε πρόςαγμα. βȣληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτȣ τε ϗ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μȣ τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σȣ ϗ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριςὲ τὸν δȣ͂λόν σȣ, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἐτίμησας Εἰκόνι σȣ τὸ τῶν χειρῶν σȣ Λόγε πλαςȣ́ργημα. ζωγραφήσας γὰρ ἐν ὑλικῇ μορφῇ τῆς νοερᾶς ȣ̓σίας τὸ ὁμοίωμα· ἧς ϗ κοινωνόν με κατέςησας, θέμενος ἐπὶ τῆς γῆς, κατάρχειν κτισμάτων ἐν αὐτεξȣσίῳ· διὸ Σωτὴρ τὸν δȣ͂λόν σȣ ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη. διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρύς.

ΚΑτ' Εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· Φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε.

ΑΥ'τεῖ πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τοῦ Ἀδὰμ τῇ φύσει ἡμῶν. καὶ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν τῆς βρώσεως μετασχόντες· γνῶμεν ὅτι πλασθέντες ἐκ γῆς, πάλιν κόνις τέφρα γινόμεθα, καθάπερ ἦμεν τὸ πρίν. διὸ μετὰ φωνῆς κλαυθμοῦ τὸν Κτίστην δυσωπῶμεν, τῷ μεταστάντι ἄνεσιν δωρηθῆναι καὶ τὸ ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ' Θεοτόκε τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα. διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίστει κοιμηθέντων σου δούλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθίσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός. τὴν φύσιν γὰρ αὕτη ἐπίστασαι, ὡς πᾶσιν ἁμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

ΘΡηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὢ τοῦ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει.

ΡΕυστοὶ πῶς γεγόναμεν ἄφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες, καὶ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυχήν, μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν Θεοῦ τὰς προστάξεις; ὢ τοῦ θαύματος· πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀφέντες, βρῶσιν ἐφάγομεν τὴν πρόξενον θανάτου καὶ πικράν; πῶς ἠπατήθημεν στερηθέντες θείας ζωῆς; λοιπὸν ἐκβοήσωμεν· ὃν μετέστησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

Η' Σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἑτε-

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ὁ θάνατος, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνόφος ἀφεγγής, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἐφώνησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίστανται, ζωὴν ποθοῦντες τὴν οὐράνιον δέξασθαι· ἤλπισαν εἰς σὲ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, μὴ κρίνῃς τοὺς δούλους σου. θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἰδοὺ καὶ τὰ στοιχεῖα, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγήσονται, καὶ πᾶσα Κτίσις ἀφθαρσίαν ἠμφίασαι· λέλυται φθορὰ, καὶ σκότος ἠφάνισαι ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης ὡς γέγραπται, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ καθὼς διεπράξατο. Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Φανεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας με Λόγε ἀξίωσον. χοροὶ Παρθένων τὰς λαμπάδας ἀνάψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου, καὶ αὖθις συνεισέρχονται. ὥσπερ γὰρ εἰς οὐράνιον νυμφῶνα χορεύουσι. ταῖς φρονίμοις παρθένοις φαιδρῶς συνεισέλθωμεν. ἄναρχε Τριὰς, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θέαμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὁρωμένην, καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον Κόσμον μεθισταμένη. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν οὐδέ ποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσωπόληπτον ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα. Φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα· οἱ μὲν αἰσχυνόμενοι, οἱ δὲ στεφανούμενοι. διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, φεῖσαι τοῦ δούλου σου, ὃν προσελάβου, Κύριε φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὸ, Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ παρόν, ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνω-

σει Φιλάνθρωπε. Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗ'τηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Εἶτα· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων

Ὁ Ἀσπασμός· καὶ ἀρχόμεθα τῶν τελευταίων, ἦχος β'. Δεῦτε τελευταῖον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν εἶθ' οὕτω Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

ΟΡῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε Φύλλ. 277.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς παρόντας, Εἱρμοὺς ἐκ τοῦ μεγάλου Κανόνος, ἦχος πλ. β'.

ΒΟηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν. Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΠΡόσεχε Οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ι"Δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Ε'Πὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

ΣΤερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ΑΚήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'Κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμὲ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ε'Βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Η'Μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

ΟΝ στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ. πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσπόρε συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος Μητρὸς ἀνάνδρε. ἄφθορος ἡ κύησις, Θεῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις. διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμαι.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐςιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν Κατάπαυσίν σε Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μονὴ Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ κηδεύεται τὸ λείψανον, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς με. τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Κύριος φωτισμός με, καὶ Σωτήρ με, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναςήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῦ. Τὸν Ν΄. εἶτα, Μὴ καταπιςεύσῃς με. Δέξαι με τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον· εἰς τὲς Ἀσωμάτες· εἰς τὲς Ἀποςόλες· καὶ εἰς πάντας τὲς Ἁγίες.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε Λαοὶ ἄσωμεν.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής με καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιςῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με, τῦ παρόντος κινδύνε, ὁ δῦλός σε βοᾷ σοι, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρέσης θλίψεως, καὶ τῦ συνέχοντος, ὀλεθρίε προφθάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δῦλόν σε.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ τάξεις αὔλων Δυνάμεων, σὺν Ἀποςόλοις Μάρτυσι καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην κινδύνε βαρυτάτε, ῥῦσαι τὸν δῦλον αὐτῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιςῶν καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια ἡμῶν τῶν δύλων σε, τῆς παρέσης ἀνάγκης, τὸν δῦλόν σε πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς

Ὡς πάλαι Ἰακὼβ τὸν σὸν θεράποντα, ἐῤῥύσω τῆς τῦ Ἡσαῦ βασκανίας, ὅτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σε, τῆς παρέσης ἀνάγκης ὡς Φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἐπικαλῦμαί σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων καὶ ἀθυμίᾳ μὴ

παρίδης με τὸν δοῦλόν σου ἀλλὰ σπεῦσον καὶ ῥῦσαί με ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος. ὁ μόνος οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου, τὸν σὸν δοῦλον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, Θεὸν ἱκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' οὕτω τὸν Εἱρμόν. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Τῷ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον, τὸν σὸν δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὅρμον καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες, τὸν σὸν δοῦλον Χριστὲ ἐπληθύνθησαν, καὶ γλῶσσαν ἠκόνησαν καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἴδε οὖν Φιλάνθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχάγγελοι. Ἐξουσίαι. Δυνάμεις, καὶ Ἄγγελοι, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι. πάντες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα. τῶν πειρασμῶν καταπραΰνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου. καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλον σου Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ὁ Ἐζεκίου ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει. ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ δυναστείᾳ ποτὲ ἐξαγαγὼν ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ. τῶν Ἀποστόλων. Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος, ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου. τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ, καὶ στόματι.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο Κητῴας γαςρὸς λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σε Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίςει ἢ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐῤῥύσω λεόντων Χριςὲ, ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ κἀμὲ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, ἢ φθορᾶς ἢ θανάτε ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δῶλόν σε, Σῶτερ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεσι, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων τε, ἢ σοφῶν Μαθητῶν σε ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, ἢ ἐξαπορέμενον Κόρη τὸν δῶλόν σε· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σε Ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἱρμόν. Εἶτ᾽ ὅτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

ΤΗ͂, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ἢ ταπεινοὶ ἢ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθες ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθες πταισμάτων, μὴ ἀποςρέψῃς σὲς δόλες κενές· σὲ γὰρ ἢ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

ΩΣ πάλαι τὲς τρεῖς, ἐκ καμίνε τε͂ πυρὸς Παῖδας ἐῤῥύσω, ῥῦσαι Οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σε, ὡς ἀγαθὸς δυσωπέμενος σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, ἢ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίςων πειρασμῶν ὅπως δοξάζῃ σε.

Ο μόνος εἰδὼς, τὴν ἀσθένειαν Χριςὲ τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις Φιλάνθρωπε, ῥῦσαι τε͂ παρόντος κινδύνε, ἢ τὸν οἰκέτην σε ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀγγέλων πληθὺς, Ἀποςόλων Προφητῶν Μαρτύρων θείων, ἢ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μεταςρέψαι, εἰς χαρὰν τε͂ κραυγάζοντος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς, ἢ βοήθεια πιςῶν Θεογεννήτορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σε, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, ἢ ἠπορημένῳ, ἢ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, ἢ καταφεύγοντι εἰς σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τε͂ πυρός.

ΠΑύλε ἢ Σίλα τὰς εὐχὰς, ὡς ἐδέξω ἢ δεσμῶν τέτες ἐῤῥύσω· ἢ ἡμῶν Ἐλεῆμον τῶν ἀναξίων νυνὶ, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκεσον, ἢ ῥῦσαι τὸν σὸν δῶλον, φθορᾶς τε ἢ θανάτε.

Μὴ ἀ-

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ οἰκέτου σου Χριστὲ τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπάκουσόν μου Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι τοῦ παρόντος κλύδωνος, δι' ἡμῶν βοᾷ σοι ὁ δοῦλος σου οἰκτίρμον. Δόξα.

Ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἀΰλων λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ Ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἁπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον τοῦ χαλεποῦ κινδύνου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκέτην κινδύνοις ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπῃ. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

ΤΑ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάστρεψον τούτου τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ Οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου, σῶσον, καὶ ῥῦσαί με Χριστὲ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαί μου Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, λειτουργῶν καὶ Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Εἶθ' οὕτως· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ. Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶθ' οὕτω λαμβάνει θρυαλλίδα, καὶ συναλείφει τὸν ἀσθενῆ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχήν.

ΠΑ'τερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου. καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ. Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ

Εἰς ἀσθενῆ, ϗ μὴ ὑπνᾶντα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ϗ αἰνετὸς, ϗ ἀκατάληπτος, ϗ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρί σȣ, χᾶν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ τῇ Εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησȣ̃ Χριςὲ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δȣ̃λόν σȣ (τόν δε,) ϗ ἐπίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ ϗ σώματι, δυσωπȣ́μενος ὑπὸ τῆς πανενδόξȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας· τῶν ἁγίων ἐπȣρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ ϗ Βαπτιςȣ̃ Ἰωάννȣ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀποςόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν ϗ Οἰκȣμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείȣ τȣ̃ μεγάλȣ, Γρηγορίȣ τȣ̃ Θεολόγȣ, ϗ Ἰωάννȣ τȣ̃ Χρυσοςόμȣ, Ἀθανασίȣ, ϗ Κυρίλλȣ, Νικολάȣ τȣ̃ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν· τȣ̃ Ἁγίȣ Ἀποςόλȣ Πρωτομάρτυρος ϗ Ἀρχιδιακόνȣ Στεφάνȣ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Μεγαλομαρτύρων Γεωργίȣ τȣ̃ τροπαιοφόρȣ, Δημητρίȣ τȣ̃ Μυροβλύτȣ, Θεοδώρȣ τȣ̃ ςρατηλάτȣ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίȣ, Εὐθυμίȣ, Σάββα τȣ̃ ἡγιασμένȣ, Θεοδοσίȣ τȣ̃ Κοινοβιάρχȣ, Ὀνȣφρίȣ, Ἀρσενίȣ, Ἀθανασίȣ τȣ̃ ἐν τῷ Ἄθῳ, ϗ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν ἁγίων ϗ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ ϗ Δαμιανȣ̃, Κύρȣ ϗ Ἰωάννȣ, Παντελεήμονος ϗ Ἑρμολάȣ, Σαμψὼν ϗ Διομήδȣς, Θαλαλαίȣ ϗ Τρύφωνος, ϗ τῶν λοιπῶν· τȣ̃ Ἁγίȣ (τȣ̃ δε,) ϗ πάντων σȣ τῶν Ἁγίων· ϗ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας ϗ σωτηρίας, ϗ ζωῆς, ϗ ῥῶσιν ψυχῆς ϗ σώματος. ϗ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σȣ ἐν τῷ Ναῷ τȣ̃ Ἀγρίππα, ϗ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τȣ̃ μὴ ἰδεῖν τὴν πτῶσιν Ἱερȣσαλὴμ, ϗ τȣ̃τον κοιμίσας ὕπνον θρεπτικὸν, ϗ πάλιν τȣ̃τον ἀναςήσας ἐν μιᾷ καιρȣ̃ ῥοπῇ, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ἀλλὰ ϗ τȣ̀ς Ἁγίȣς σȣ ἐνδόξȣς ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς ϗ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίȣ τȣ̃ Βασιλέως ϗ ἀποςάτȣ, ϗ τȣ́τȣς κοιμήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα, δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, ϗ μηδόλως ὑπομείναντα φθορὰν, εἰς ἔπαινον ϗ δόξαν τῆς

φιλαν-

Φιλανθρωπίας σȣ, ἢ εἰς ἔνδειξιν ἢ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, ἢ ἀναςάσεως πάντων. Αὐτὸς ȣ̓͂ν Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο ἢ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος, ἢ ἐπίσκεψαι τὸν δȣ̃λόν σȣ (τόν δε,) ἢ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, ἢ εὐρωςίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σȣ̃ ἐςι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, ἢ πᾶν δώρημα τέλειον. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν, ἢ εὐχαριςίαν, ἢ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Καὶ τȣ̀ς παρόντας Ψαλμȣ́ς. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μȣ. τὸ, Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ. Τὸν Ν΄. Καὶ ὁ Κανών. Εἰς ἦχον πλ. β΄.

Ὠδὴ α΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, ἢ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθεῖσαν δόξης τȣ̃ Θεȣ̃, ἢ δȣλεύσασαν αἰσχροῖς δαίμοσι πάσῃ σπȣδῇ.

Ἰδȣ̀ νῦν ὁ χρόνος μȣ ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, ἢ παρέςησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεȣ̃, τὴν ἀθλίαν μȣ ψυχὴν ζητȣ̃ντες ἀσυμπαθῶς. Δόξα.

Ἰδȣ̀ ἐφέςηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐγγραφὰς, ἢ κράζȣσι σφοδρῶς, ἐκζητȣ̃ντες ἀναιδῶς τὴν ταπεινήν μȣ ψυχήν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μȣ κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, ἢ καρδίας ςεναγμὸν; εἰμὴ σὺ πανάχραντε Ἁγνὴ, ἡ ἐλπὶς Χριςιανῶν, ἢ πάντων ἁμαρτωλῶν. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔςιν ἅγιος ὡς σύ.

Καλοί μȣ φίλοι ἢ γνωςοὶ, ἵνα τί ȣ̓ θρηνεῖτε; ἵνα τί ȣ̓ πενθεῖτε τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, ἢ φίλον ἢ ἀδελφὸν, νῦν δὲ ξένον, ἢ Θεȣ̃ ἢ πάντων ἡμῶν;

Ἀγαπητοί μȣ ἀδελφοὶ, τὰς ἐμὰς καθορῶντες, πράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ ςάθμῃ τȣ̃ ζυγȣ̃, Χριςὸν τὸν πάντων Θεὸν, δυσωπεῖτε ἵλεων γενέσθαι μοι. Δόξα.

Μνησθέντες μȣ ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριςὸν δυσωπεῖτε,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ἐπιβλέψαι ἐπ᾽ ἐμὲ, τὸν δυςυχῆ τῆς ζωῆς, ςερηθέντα ϗ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλῖνον τὸ ȣ̃ς σȣ ἐπ᾽ ἐμοὶ, τȣ̃ Θεȣ̃ μȣ ἡ Μήτηρ, ἐκ τȣ̃ ὕψȣς τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σȣ ἀγαθὴ, εἰσάκȣσον ςεναγμῶν, τελευταίων, ϗ χεῖρά μοι ὄρεξον.

Ὠδὴ δ΄. Χριςός μȣ δύναμις.

ΟΙ'μοι τὸν ἄσωτον, οἴμοι τὸν ἄθλιον, ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τȣ̀ς ἐμȣ̀ς, Φίλȣς τε ϗ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μȣ προχέω, ἀλλ᾽ ȣ̉δεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

Ἀγὼν ἐπέςη μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, ϗ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τȣ̃ Θεȣ̃, Φωτεινȣ̀ς Ἀγγέλȣς, ἐκβοῶ· μικρὸν ἐάσατέ με ζῆν, ἀλλ᾽ ȣ̉δεὶς ὁ εἰσακȣ́ων μȣ.

Δόξα.

Ἐμὲ πενθήσατε, ἐμὲ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ϗ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ Φιλόχριςοι· ἀσυμπαθῶς γάρ μȣ ἡ ψυχὴ ἐκ τȣ̃ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορȣμένην ϗ πρὸς τὴν σὴν σκέπην μόνην βλέπȣσαν, ϗ μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ Φέγγει σȣ Ἀγαθέ.

ΦΩ͂ς νοητὸν λάμψον ἐπ᾽ ἐμοὶ, ἴδω σε Χριςὲ κἂν πρὸς βραχύ. ȣ̉κ ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφȣς γὰρ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, ϗ σκότος τῶν αἰσχρῶν μȣ ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοὶ, ἄσπλαγχνοι Φανέντες ἐπ᾽ ἐμὲ, τὸν δυςυχῆ ϗ πανάθλιον. πάντες γὰρ εἰ μίαν Φωνὴν ἐφθέγξασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, σκότȣς ἐῤῥύσασθε.

Δόξα.

Σῶζȣ ὁ μέγα ἄρχων Θεȣ̃, Μιχαὴλ ὁ θεῖος ἀρχηγός. ȣ̉κ ἔτι γάρ σȣ τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τȣ̃ βοηθῆσαί μοι. σιγῶσι γάρ μȣ χείλη, ϗ γλῶσσα δέδεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζȣ ϗ σὺ ἄχραντε Ἁγνὴ, Μήτηρ τȣ̃ Χριςȣ̃ μȣ ϗ Θεȣ̃. ȣ̉κ ἔτι γὰρ τὴν Εἰκόνα σȣ, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέψω ὁ ἄθλιος· ἐσβέσθη γὰρ τὸ Φῶς μȣ, νὺξ δέ μ᾽ ἐκάλυψε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τȣ̃ βίȣ τὴν θάλασσαν.

ΚΛίνατε τὸ ȣ̃ς ὑμῶν, ἀδελφοί μȣ πρὸς ἐμὲ, ϗ προσηνῶς ἀκȣ́σατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν Φθογγὴν, ϗ μὴ παρακȣ́σητε, ϗ μισθὸν ἐκ Κυρίȣ πάντες λήψεσθε.

Ἰδȣ̀ νῦν χωρίζεται, μετ᾽ ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τȣ̃ δεινȣ̃ μȣ σώματος· μὴ ȣ̃ν τὸ σῶμά μȣ θάψητε ἐπὶ γῆς· ȣ̉κ ἔςι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσὶ ῥίψατε.

Δόξα.

Τί γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν Φοβεροῖς, κολαςηρίοις σύρεσθαι,

τὸ δὲ

τὸ δὲ σῶμά μȣ ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; ἐάσατε ἄταφον, ὅπως φάγωσι κύνες τὴν καρδίαν μȣ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴσως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὀςᾶ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατανυγέντες κράξȣσιν ἐκ ψυχῆς· βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τȣ ἀθλίȣ τέτȣ σώματος. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἰδȣ σύραντες ἀπέσπασαν τȣ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγȣσι πρὸς Κριτὴν φρικτὸν, καὶ φοβερὸν. μνησθέντες μȣ ȣ̃ν ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνείαν ποιεῖσθέ μȣ.

Ἐλεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεȣ̃ τȣ̃ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε τελωνίων πάντων πονηρῶν· ȣ̓κ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθὸν, ἀντιςαθμίζειν τὸν ζυγὸν τῶν φαύλων πράξεων. Δόξα.

Ἂν ἐπανέλθητε πανάγιοι μȣ Ἄγγελοι, παραςῆναι βήματι Χριςȣ̃, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· ἐλέησον πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σȣ ἀγαθὲ, καὶ μὴ ἀπώσῃ ἐκ σȣ̃. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνῃ μεθ' ὑμῶν, καὶ κάμψῃ πρὸς αὐτόν· Μήτηρ γὰρ ȣ̃σα, καὶ τροφὸς εἰσακȣσθήσεται. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Νῦν συνάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ ἐκ τῶν ἄνω ἀπόφασις, χεῖράς μȣ δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωθῆναι.

Ἀςοχήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ τὸν φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μȣ ςενάζων κράζω πικρῶς· ἴδε μȣ δεσμῶν αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμῃς, ὑπὲρ ἐμȣ̃ πρεσβεύων. Δόξα.

Ἐπειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ᾅδȣ πυθμένα βίᾳ κατάγȣσιν, οἶδα ὅτι νῦν πάντες μȣ ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνήσθητί μȣ ὦ Ἄγγελε Κυρίȣ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τȣ̃ Χριςȣ̃ μȣ ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθȣ μȣ; πῶς ȣ̓κ ἔκαμψας σπλάγχνα τȣ̃ ἐκκενώσαντος, Αἷμα ἐκ Πλευρᾶς, ἵνα σώσῃ ȣ̃ς ἔπλασεν; οἴμοι πῶς ἐκλείσθη τὰ σπλάγχνα τȣ̃ Χριςȣ̃ μȣ. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεȣ̃ ȣ̓κ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι. ȣ̓κ ἔνι γὰρ ἐν ᾅδῃ μνημονεύειν τὸν Κύριον. ἀλλ' ἐν σκότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάςασιν, πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς ȣ̓κ ἔτι ἐμȣ̃ μνησθήσεται, ȣ̓δὲ πλῆθος Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις, Προφητῶν Ἀποςόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· μόνος ȣ̃ν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα.

Δόξα

Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν καὶ πενθήσατε, ᾅδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκώληξ καὶ τάρταρος· αἱ κολάσεις οὖν πᾶσαι συνάξατε· μόνος γὰρ Χριστιανῶν, ἤχθην ὑμῖν, παραδοθεὶς τοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις, ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι. καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον· ἵνα ἐπικαμφθεὶς σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ Αἷμα δοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀνακαλέσῃ με.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Καὶ ἄρχεται ὁ Διάκονος λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ πλεόντων.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, καὶ ἁγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου Διαθήκης ἁγιάσας, καὶ ἐπιδοὺς αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, καὶ εὐλόγησον, καὶ ἁγίασον, καὶ τελείωσον, καὶ τοῖς μετασχοῦσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχου τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἥτις οὐδέ ποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ ὁ Φωτισμὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ λέγων·

Ἰδοὺ ἡγίασαι καὶ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Ἑτέρα Ἀκολουθία εἰς Ἐγκαίνια Δίσκου καὶ Ποτηρίου, καινῶν καὶ ἀθίκτων.

Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κατάπεμψον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τὴν Εὐλογίαν τῇ ἁγιαστικῇ δυνάμει τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἐν αὐτῷ σφαγιάσωμεν τὸν Ἀμνὸν, καὶ προσφέρωμεν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, εὐδοκίᾳ, καὶ τῇ σῇ ἀγαθότητι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίτασον Κύριε ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ Κύριον, καὶ ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξέχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῷ ποιμνίῳ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὁμολογοῦσι τὰ Παθήματά σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, καὶ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρί σου, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα χρίει τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λέγει· Ἰδοὺ ἡγίασαι καὶ τετελείωται ὁ Ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθείσης. Ταρασίου Πατριάρχου. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωποῦμεν τὸν ἵλεων καὶ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, καὶ εἴτις ἐξ αἱρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώβησις τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, περίελε αὐτὴν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ὅπως ἀκατακρίτως παριστάμενοι κατενώπιον τῆς Ἁγίας Δόξης σου, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ καὶ προσφέρειν σοι τὰς ἀναιμάκτους Θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, καὶ τυχεῖν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε

Κύριε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ ϗ Αἱρετικῶν.

ΚΥ´ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιάσαντι Προφήτας ϗ Ἀποςόλους. εἶτα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτὸν, ϗ τὸ πανάμωμόν σου χρανθῆναι Θυσιαςήριον παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, εἰς τὸ πολυύμνητον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς οὐ γινώσκεται δόξης. Αὐτὸς πάλιν ἵλεῳ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι μετὰ Πίςεως προσερχομένους εἰλικρινοῦς, ϗ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογουμένας ἁμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει ϗ μετανοίᾳ. Θυσίας τε καθαρὰς ϗ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοι θέλοντας, ἀπόσμηξον αὐτὸν τῆς ἐπιτριβείσης κηλῖδος, ϗ τῆς προτέρας ἔμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὢν αὐτοκαθαρότης, ϗ ὁσιώδης ἁγιωσύνη μόνος τε δυνάμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιςρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σὲ, ϗ καθαρίζειν ὁλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, ϗ παντὸς ἐνδοιασμοῦ ϗ ἀμφιβολίας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ ϗ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἱρετικῶν καθυβρισθέντος, ἐναλλάττοντος μόνον τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ Θυσιαςηρίου, ϗ λέγοντος οὕτω· Παρὰ τῶν ἐκταραξάντων ϗ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἀθετήσει ϗ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων; ϗ τῶν Ἀποςολικῶν, ϗ Πατρικῶν, ϗ Κανονικῶν παραδόσεων. Ἐπισυνάπτει ἄνωθεν ἑξῆς ἀπὸ τοῦ, Αὐτὸς πάλιν ἵλεῳ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι.

ΕΥΧΗ ἣν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ Ἱςορηθεῖσαν καινὴν Εἰκόνα.

Χρίει αὐτὴν τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, ϗ οὕτως εὔχεται εἶτα.

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ´ριε Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ϗ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριςοῦ, ὁ ὁρίσας τὸν δοῦλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱςορήσῃ Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σκηνῇ τῇ ἁγίᾳ, ϗ ἡμεῖς Κύριε οὕτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν. δεόμεθά σου Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποςεῖλαι τὴν

χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν Εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται (εἰς αὐτὴν εἴτις δεηθῇ) εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στοργῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ λεγομένη ἐν τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλήν σου καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν (τόνδε) τῆς σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπεριγράπτου σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ Παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐνεργείας ἁγιασθέντα, νῦν δὲ διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων πληθὺν, παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ᾽ εἰκόνα πλασθέντα σὴν, ἐξ ἐπηρείας τοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου. Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ εἰλικρινοῦς προσαγομένην σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον εἰς δοξολογίαν ἀπρόσκοπον, εἰς προσφορὰν εὐπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, εἰς δόξαν, καὶ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἁγιάζων πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ ζῶον ἄλογον κατὰ τὸν νόμον τὸν πάλαι ἀκάθαρτον καὶ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγέννησεν.

Ἐναλλάσσοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ.

Ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου.

Καὶ λέγοντος ἐπὶ μὲν τοῦ διαφθαρήσαντος ἀλόγου οὕτω

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου θανάτῳ ζώου κατὰ τὸν πάλαι τὸν ἅγιον Νόμον ἀθύτου, καὶ ἀκαθάρτου

ἔτα

Εἶτα ἐπιφέροντος τό. Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολύ. ϗ τὰ ἑξῆς.

Ἐπὶ δὲ τȢ γεννήσαντος ζώȣ, ȣ̔́τω. Παραχωρήσας λολυνθῆναι τȣ̃το ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγȣ γεννήσει ζώȣ κατὰ τὸν πάλαι σου ἅγιον Νόμον ἀθύτȣ ϗ ἀκαθάρτȣ. Εἶτα ἐπισυνάπτοντος τό. Αὐτὸς πάλιν. Καὶ τὰ ἑξῆς ἕως τέλȣς τῆς Εὐχῆς.

Τάξις Γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι ἐκ τȢ Φρέατος κάδȣς μ΄. ϗ αὐτȣ̀ς ἐκχέειν ἔξω. εἶτα ἅψας ὁ Ἱερεὺς κηρȣ̀ς, ϗ λαβὼν Θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλῳ τȢ Φρέατος. εἶτα βάλλει Ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σαυροειδῶς, ἐκ τρίτȣ. Καὶ ȣ̔́τω σαθὰς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων· ΤȢ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν ὀνόματί σȣ πάντα μολυσμὸν, ϗ ἀκαθαρσίαν, ϗ μετασκευάσας ἁγιάζων τὰ πάντα· Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρȣ́σης ὥρας, διὰ τȢ τύπȣ τȢ ΣταυρȢ σȣ, ϗ καθάρισον τὸ Φρέαρ τȣ̃το ἐκ τῆς εὑρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, ϗ ἐκ τȢ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαρȢ, ἢ κνωδάλȣ, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, ϗ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν, ϗ μὴ κατακρίνῃς ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωρȣ̃ντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμȢ σαρκὸς ϗ πνεύματος, ϗ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τȣ̃το τῷ Πνεύματί σȣ τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤȢ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ϗ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, ϗ πλȣσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν ἀνθρώπων ζωὴν, ὁ ϗ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθὰ σȣ· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, ϗ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίȣ ἅλατι θεραπεύσας, ὁ τῷ Ἀποσόλῳ σȣ Πέτρῳ δι᾽ ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Αὐτὸς Δέσποτα Φιλάνθρωπε καθάρισον τὸ ὕδωρ τȣ̃το, διὰ τῆς σημειώσεως τȢ τύπȣ τȢ ΣταυρȢ σȣ, ἀπὸ παντὸς μολυσμȢ ϗ ἁγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σȣ τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτȢ μεταλαμβάνȣσιν ἀῤῥύπωτον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, ϗ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις

Τάξις Γινομένη, εἰ Συμβῆ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἴρεσθαι, καὶ ῥίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτε-
ρον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον. Τὸ δὲ κοινωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι
ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγ-
γεῖον ἔσωθεν· Καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Ὕδωρ ἀπὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦντα
Σταυροῦ τύπον, τρίτον. εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλεον, καὶ θυμι-
άσαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εὐσπλάγχνῳ ἐπιδημίᾳ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας, ὁ διαστειλάμενος μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Οἶνον τοῦτον. (ἢ τὸ Ἔλαιον,) τῇ σῇ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ Ἁγίου Ὕδατος, καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἑρπετοῦ κατὰ μεθοδίαν τοῦ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς χρωμένοις αὐτὸ εἰς εὐβροσύνην, διδοὺς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν, ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τοῦ Οἴκου κυρίοις. Εἰδέ γε συμβῇ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγείῳ τοῦ Οἴνου, ἢ τοῦ Ἐλαίου, σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον, καὶ μηδένα τοῦτον ἅπτεσθαι.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Σκεύους Μιανθέντος.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἁγιάσματος σταυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσει, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον, καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς

Ἀγί-

Ἁγίαις σȣ Ἐκκλησίαις. Ὅπως ὑπὸ σȣ πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν ϗ προσκύνησίν σοι ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ σίτȣ μιανθέντος, ἢ Ἀλεύρȣ, ἢ ἄλλȣ τινός.

Τȣ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σȣ οἰκονομίᾳ διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινȣν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τȣ Σκεύȣς τῆς Ἐκλογῆς Παύλȣ τȣ σȣ Ἀποστόλȣ διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σȣ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν διὰ θείȣ λόγȣ, ϗ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα. Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τȣτον τῇ σῇ χάριτι ϗ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τȣ Ὕδατος τȣτȣ τȣ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος εὐλογίας ϗ ἐπιῤῥαντίσεως· ϗ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμὸν, ἐκ τȣ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτȣ κατὰ μεθοδείαν τȣ Διαβόλȣ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δȣλων σȣ. ϗ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, ϗ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τȣτȣ μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τȣ ἁγίȣ σȣ ὀνόματος, ἀκατακρίτȣς διαφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ϗ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ θεμελίȣ Οἴκȣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν συνέσει, ϗ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· ὁ Κτίστης ϗ δημιȣργὸς τῶν ἁπάντων. ἔπιδε ἐπὶ τὸν δȣλόν σȣ (τόνδε) τὸν ἑλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σȣ ἐγεῖραι Οἶκον εἰς κατοικίαν, ϗ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. Ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, ϗ θεμελίωσον κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν εὐαγγελίοις φωνὴν, ἣν ȣκ ἄνεμος, ȣχ ὕδωρ, ȣχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, ϗ τȣς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβȣλῆς τȣ ἀντικειμένȣ ἐλευθέρωσον. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σȣ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ Πατρὸς, ϗ τȣ Υἱȣ, ϗ τȣ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι᾽ ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ ἱκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτους, εὐλογῶν καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, ὁ ὑπεράνω πάσης Ἀρχῆς, καὶ Ἐξουσίας, καὶ Δυνάμεως, καὶ Κυριότητος. Σὺ εἶ μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ σου· σὺ εἶ ὁ στήσας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· σὺ εἶ ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου· ὁ σείων τὴν ὑπ᾽ Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι· ὁ λέγων τῷ Ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει: ἀπειλῶν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτήν. οὗ ὁ θυμὸς τήκει Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας, καὶ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σοῦ. Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, τὸν ἰσχυρὸν ἔδησας, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διέδωκας. τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σου κατέβαλες, καὶ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου εἵλκυσας, καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφου ταρταρώσας συνέδησας. Αὐτὸς οὖν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τεθειμένων, τὸ ὀχυρὸν τεῖχος τῶν εἰς σὲ ἐλπιζόντων, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, καὶ πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἐναντίας καὶ ἐπικειμένης δυνάμεως ἀπὸ τῆς στέγης ταύτης, καὶ τῶν περιεχομένων ὑπ᾽ αὐτὴν, τῶν τὴν σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου τοῦ Σταυροῦ σου φερόντων, καὶ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγαθόν. Ναὶ Κύριε, ὁ τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν τοῦ κεκρατημένου ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν φάλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ Πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σε φήσας· Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ

ἐχθρȣ̃. Αὐτὸς Δέσποτα, πάσης βλάβης ϗ ἐπηρείας ἀνωτέρȣς πάντας τȣ̀ς ἐν τῷ οἴκῳ τȣ́τῳ διαφύλαξον, ῥυόμενος ἀπὸ φόβȣ νυκτερινȣ̃, ἀπὸ βέλȣς πετομένȣ ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένȣ, ἀπὸ συμπτώματος ϗ δαιμονίȣ μεσημβρινȣ̃· ἵνα τῆς σῆς οἱ σοὶ δȣ̃λοι ϗ αἱ σαὶ δȣλίδες, ϗ τὰ νήπια, ἀπολαύοντες βοηθείας, ϗ Ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρȣρέμενοι, ὡς εἷς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, ϗ ȣ̓ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. ϗ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμȣ̃ εἶ. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, κραταίωμά μȣ, ἰσχυρὸς, ἐξȣσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τȣ̃ μέλλοντος αἰῶνος, ϗ ἡ Βασιλεία σȣ, Βασιλεία αἰώνιος, ϗ σȣ̃ μόνȣ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντȣ ϗ παμπλέτȣ παλάμης σȣ τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σȣ τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα, Δέσποτα, ϗ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα· ȣ̓ γὰρ ἐθαῤῥήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ πρόσαγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν, ἐκτεκεῖν ϗ βλαστῆσαι τὴν γῆν, ϗ δȣ̃ναι σπέρμα τῷ σπείροντι ϗ ἄρτον εἰς βρῶσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σȣ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκȣσον ἡμῶν δεομένων σȣ, ϗ ἄνοιξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σȣ τὸν μέγαν, ϗ ἀγαθὸν, ϗ ȣ̓ράνιον, ϗ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σȣ, ἕως τȣ̃ ἱκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σȣ ἐπαγγελίας, ϗ διάστειλον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, ϗ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ϗ τȣ̀ς πολλȣ̀ς σȣ οἰκτιρμȣ̀ς κατάπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σȣ. Χάριτι ϗ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ' ȣ̓̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι. νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίȣ τȣ̃ Προφήτȣ. ϗ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἅλατι θεραπεύσας· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἅλας τȣ̃το, ϗ μετάβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ

Θεὸς

Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ τῶν προσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώρας.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν πρόθεσιν ἑκάστῳ κελεύσας, ἢ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφορὰν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι ἢ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ἢ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἀποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ ἢ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, ἢ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἢ ἀγαθότητα· εὐλόγησον ἢ πλήθυνον ἢ τὴν Ἅλωνα ταύτην, ἢ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου. ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου ἢ ἐλαίου· ἢ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· ἢ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα. τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, ἢ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν ἢ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἢ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἁβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, ἢ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, ἢ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον. Ὅτι εἰς δόξαν σὴν, ἢ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) ταῦτα προσετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, ἢ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθὲ τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, ἢ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἢ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν

τὴν ἀπόλαυσιν. πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὡς σὺ Ἄμπελος ὑπάρχων ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας Κλήματα· σὺ καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν. οὕτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ ἐμφύτευσον· βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτήν, δὸς αὐτῇ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτῆς τῇ προνοίᾳ σου, λύτρωσαι αὐτήν, καὶ πᾶσαν περιοχὴν αὐτῆς, ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυστάλλου φερομένης βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφόδου ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς ὥραν, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἄμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον. καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἁγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπήν. τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου Ἀμπέλου μέτοχον ποίησον διαπαντός, καὶ ἀνεπηρέασον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΙΝ ΟΙΝΟΥ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ ϗ Φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τῦτον ϗ ἐπὶ τὸς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτῦ, ϗ εὐλόγησον αὐτὸν ὡς ηὐλόγησας τὸ Φρέαρ τῦ Ἰακὼβ, ϗ τὴν κολυμβήθραν τῦ Σιλωὰμ, ϗ τὸ ποτήριον τῶν Ἁγίων σῦ Ἀποςόλων. Ὁ παραγενόμενος ἐν κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ϗ εὐλογήσας τὰς ἓξ ὑδρίας, ϗ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, ϗ τὴν δόξαν σῦ φανερώσας τοῖς Ἁγίοις σῦ Μαθηταῖς ϗ Ἀποςόλοις. Αὐτὸς ϗ νῦν ἐξαπόςειλον Κύριε τὸ Ἅγιόν σῦ Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τῦτον, ϗ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σῦ τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν ϗ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Ἁγίῳ σῦ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ς'. τῦ Αὐγούςου.

Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥ'λόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τῦ ἀέρος εὐκρασίας, ϗ τῶν ςαγόνων τῆς βροχῆς, ϗ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην ςάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας. ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτῦ τῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, ϗ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τῦ Ἱερῦ, ϗ Ἁγίου Σώματος τῦ Χριςῦ σῦ μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σῦ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον. ἢ εἰς Ἀμπελῶνα. ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, ϗ ἅπτειν Κανδήλαν τῦ Ἁγίου Τρύφωνος, ἢ τῦ Ἁγίου Εὐςαθίου, ἢ τῦ Ἁγίου Ἰουλιανῦ τῦ Λίβυος, ἢ ϗ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν λαβὼν Ἔλαιον ἐκ τῶ Κανδηλῶν, ϗ Ὕδωρ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Καὶ ἐπιῤῥαίνων ςαυροειδῶς ὁ Ἱερεὺς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας.

Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σῦ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν, ϗ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων Φωςήρων. ὥςε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον δημιουργὸν

ϗ Δεσπότην τῆς Κτίσεως, τὴν δὲ γῆν καταχοσμήσας χλόῃ, ϗ χόρτῳ, ϗ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, ϗ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐοσμίαν, ϗ εὐλογήσας αὐτήν. Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίȣ κατοικητηρίȣ σȣ ἐπὶ τὸ Κτῆμα τȣ̃το, ϗ εὐλόγησον αὐτό. Φύλαξον ἀπὸ πάσης Φαρμακείας, ϗ ἐπαοιδίας, ϗ παντὸς κακȣ̃, περιεργείας τε πονηρᾶς, ϗ πανȣργίας ἀνθρώπων πονηρῶν. ϗ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρπȣ̀ς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένȣς τῆς εὐλογίας σȣ, ϗ πᾶν θηρίον, ϗ ἑρπετὸν, ϗ πᾶσαν ὀργὴν ϗ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτȣ̃. Ὅτι ἡγίασαι, ϗ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σȣ τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ τȣ̃ Ἁγίȣ Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπȣς, ϗ Ἀμπελῶνας, ϗ εἰς Χωράφια.

ΟΝτος μȣ ὂν Καμψάδȣ Κώμῃ, ϗ τὰς χῆνας ἐπικαλȣμένȣ μȣ ϗ βόσκοντος, ὀργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεȣ̃ παντοκράτορος. ȣ̓κ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ ϗ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρȣς, τȣτέστιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, ϗ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων ϗ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων ϗ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν ȣ̓̃ν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων ȣ̔́τω τηκομένȣς τȣ̀ς καρπȣ̀ς, ϗ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένȣς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων, ϗ λαχάνων, ϗ παντοίων δένδρων τῷ τοιȣ́τῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον ϗ Θεόν μȣ, τȣ̃ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν ϗ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, ϗ χωραφίων, ϗ ἀμπέλων, ϗ παντοίων δένδρων τε, ϗ λαχάνων, ϗ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκȣ́ντων τῆς παρακειμένης λίμνης, ϗ πρὸς ὑπόκλησιν ϗ πρόσκλησίν μȣ παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντος μȣ τὸ γόνυ, ϗ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος· Ὁ εἰσακȣ́ων των εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεὸς, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἑτοίμȣ κατοικητηρίȣ σȣ Ἄγγελον, τȣ̃ πατάξαι πᾶν φῦλον; ϗ πᾶν γένος κακȣ́ργων θηρίων τῶν ἀδικȣ́ντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, ϗ τὸν κῆπον τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος.) ϗ τῶν θηρίων τȣ́των τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, ἔνθεν ἐρῶ. Κάμπη, Σχώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βρȣ̃χος, Ἀκρὶς. Ἐπίμαλος, Καλιγάρις, Μακρόπȣς, Μύρμηξ, Φθεῖρα. Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοὶ, Ψαλίτης, ϗ ἔτι

ἄλλο προσφυσȣ̃ν ϗ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς ϛαφυλῆς ϗ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ϗ λαχάνων ȣ̓ μὴν δὲ, ἀλλὰ ϗ αὐτὸς ἐγὼ ὅρκῳ ταῦτα ἐδέσμȣν τȣ̃ μηκέτι τȣ̀ς τόπȣς τῶν ἐμὲ προσκαλȣμένων ἐπιβαίνειν τȣ́τȣς ϗ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν· ὁ δὲ ὅρκος τοιȣ̃τος ἐϛίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερȣβὶμ, ϗ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφὶμ, τῶν ἱπταμένων κύκλῳ τȣ̃ θρόνȣ, ϗ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, εἰς δόξαν Θεȣ̃ Πατρὸς, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ϗ πάσης Δυνάμεως, ϗ τῶν μυρίων μυριάδων, ϗ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβῳ πολλῷ ἱϛαμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίȣ· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον, τῶν δένδρων τε ϗ λαχάνων τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος), ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τȣ̃ τιμίȣ Σώματος ϗ Αἵματος Χριϛȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' ȣ̓̃ ϗ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, ϗ ἀπολύτρωσις, ϗ ὑπὲρ τȣ̃ ὀνόματος αὐτȣ̃ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε ϗ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τȣ̃ περιορισμȣ̃ ϗ τόπȣ τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος.) εἰδὲ παρακȣ́σητέ μȣ, ϗ παραβῆτε τὸν ὅρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, ȣ̓κ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ϗ ἐλάχιϛον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τȣ̃ Ἀβραὰμ, ϗ Ἰσαὰκ, ϗ Ἰακὼβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας ϗ νεκρȣ́ς. Διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκȣ́σητέ μȣ, ἱκετεύειν μέλλω τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τȣ̃ ἀποϛεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτȣ̃ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, ϗ σιδήρῳ ϗ μολύβδῳ δήσει ὑμᾶς, ϗ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τȣ̀ς ὅρκȣς ϗ τὴν προσευχὴν ἐμȣ̃ τȣ̃ ταπεινȣ̃ ἠθετήσατε Τρύφωνος. ἀλλὰ ϗ οἱ ϛρȣθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγωσιν ὑμᾶς. Ἔτι ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τȣ̃ μεγάλȣ ὀνόματος, τȣ̃ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, ϗ μὴ βαϛασάσης, ἀλλὰ διαρραγείσης, ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπȣ πυρός· ἐξέλθετε τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς ȣ̓̃ς προεῖπον ὑμῖν τόπȣς ἀβάτȣς, ϗ ἀνύδρȣς, ϗ ἀκάρπȣς· ἐξέλθετε ἀπὸ τȣ̃ τόπȣ, ϗ περιορισμȣ̃ τῶν δȣ́λων τȣ̃ Θεȣ̃, τῶν κἀμὲ προσκαλȣμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ϗ ἀντίληψιν, ϗ σωτηρίαν· ἵνα ϗ ἐν τȣ́τοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος· ϗ αἱ προσευχαὶ, ϗ αἱ αἰτήσεις τȣ̃ ταπεινȣ̃ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, ϗ κράτος, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὢν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἁγίου (τοῦ δε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης Κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς ηὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, εὐλόγησον καὶ τὴν Ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτήν, καὶ ποίησον αὐτὴν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὴν δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου. πᾶσαν ἀσθένειαν πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τό, Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΠίσκεψαι Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτά, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνόν, ὅν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἀρνόν, ὅν περ Ἄβελ σοι προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον

σχον τὸν σιτευτὸν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτω καὶ τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν καὶ Ὠά.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῷ θεράποντι, τοῦ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν, ἓν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι, καὶ τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασῴζων· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον. δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν, εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον. δὸς αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμην.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, ϗ δύο ἰχθύων, πενταχισχιλίους χορτάσας, ϗ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· Αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, ϗ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ϗ Ἀειπαρθένου Μαρίας; τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ϗ Πανευφήμου Ἀποστόλου, ϗ πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, ϗ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ ϗ ὑγείᾳ ψυχῆς ϗ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ ϗ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, ϗ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὑρίσκων ἀῤῥήτῳ ϗ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας ὑδάτων παρασχὼν ῥυῆναι χειμάῤῥους, ϗ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας Λαόν· Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀναξίων δούλων σου, ϗ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδές τε ϗ πότιμον· ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν ϗ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ,
Καὶ Ἀγρυπνίας Παρακλήσεων.

ΜΕτὰ τὸν Εὐλογητὸν ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Τό, Κύριε ἐλέησον ιβʹ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γʹ. Καὶ ὁ ρμβʹ. Ψαλμός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ϗ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ

Εἶτα τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον πλ. β΄. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς Λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τοὺς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. β΄. ψάλλοντες κατὰ στίχον. Τροπάριον, ἦχος πλ. β΄.

Εὔσπλαγχνε μακρόθυμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸν Λαόν σου. Ψαλμὸς ϛ΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. Ἐπίστρεψον Κύριε ῥῦσαι. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ. Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου Λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ. Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἤκουσε Κύριε τῆς δεήσεώς μου. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν. Ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων μίαν Εὐχήν, κατὰ τὴν Λιτήν. Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σοῦ τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως. εἰς ἦχον πλ. β΄.

Ἐλεῆμον ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ ςιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλȣς. Ψαλμὸς ρά.

ΚΥ΄ριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ, ϗ ἡ κραυγή μȣ πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποςρέψῃς τὸ πρόσωπόν σȣ ἀπ᾽ ἐμȣ͂. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνός. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος. Ἀπὸ φωνῆς τȣ͂ ςεναγμȣ͂ μȣ. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ. Ἠγρύπνησα, ϗ ἐγενόμην. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον. Ἀπὸ προσώπȣ τῆς ὀργῆς σȣ. Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μȣ ὡσεὶ σκιά. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. Σὺ ἀναςὰς οἰκτειρήσεις. Ὅτι καιρὸς τȣ͂ οἰκτειρῆσαι. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δȣ͂λοί σȣ. Καὶ τὸν χȣ͂ν αὐτῆς οἰκτειρήσȣσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών· Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχήν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψȣς ἁγίȣ. Τȣ͂ ἀκȣ͂σαι τȣ͂ ςεναγμȣ͂. Τȣ͂ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει. Κατ᾽ ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν. Αὐτοὶ ἀπολȣ͂νται, σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ϗ τὰ ἔτη σȣ. Οἱ Υἱοὶ τῶν δȣ́λων σȣ. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα.

ΩΣ οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σȣ, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ β΄. τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχήν. Εἶτα συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ͂, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντȣ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν Τροπάριον, ἦχος πλ. β΄.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σȣ, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ὁ οη΄. Ψαλμὸς μετὰ μέλȣς.

Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σȣ. Ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιόν σȣ. Ἔθεντο Ἱερȣσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δȣ́λων σȣ, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τȣ͂ Οὐρανȣ͂. Τὰς σάρκας τῶν Ὁσίων σȣ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ. Κύκλῳ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ȣ᾽κ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. Μυκτηρισμὸς, ϗ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σȣ;

Ἔκχεον τὴν ὀργήν σε ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε. Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σε ὀυκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτε ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε Κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἕνεκεν τῆς δόξης τε ὀνόματός σε, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τε ὀνοματός σε. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πε ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· Ἡ ἐκδίκησις τε αἵματος τῶν δέλων σε τε ἐκκεχυμένε. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τε βραχίονός σε, περιποίησαι τὲς υἱὲς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ Λαός σε, καὶ πρόβατα νομῆς σε. Ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἐξαγγελεμεν τὴν αἴνεσίν σε. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σε, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τε δ΄. ἤχε.

Ἐκ νεότητός με πολλὰ πολεμεῖ με πάθη. ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβε, καὶ σῶσον Σωτήρ με. Δίς.

Οἱ μισεντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τε Κυρίε· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δίς. Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωεται, καὶ καθάρσει ὑψεται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. Εἶτα. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν κατὰ τὴν Λιτήν. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκείμενον τε Ἀποστόλε. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον.

Στίχ. Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε΄. 7.

Ἀδελφοί, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρεσίας τε Κυρίε ἰδὲ ὁ γεωργὸς

ἐκδέ-

ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτὸν, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε οὖν καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· Ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλληλούϊα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ις'. τ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης λέγετε, εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ ὁ Οὐρανός. Καὶ πρωΐας, σήμερον χειμών· πυῤῥάζει γὰρ στυγνάζων ὁ Οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ διακρίνειν γινώσκετε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ γινώσκετε; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, τί οὖν ποιεῖς σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ Ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ Κόσμῳ.

Ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐντεῖλαι αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ δεομένων σου.

Ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ϗ ἑτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν, ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σȣ δεομένοις σȣ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, ϗ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπȣς σὺν κτήνεσι δεομένȣς.

Βροχὴν ἑκȣσιον, ϗ ὄμβρον εἰρηνικὸν εὐφόρησον τῇ γῇ, ϗ σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σȣ.

Κατάπεμψον τȣ̀ς ὑετȣ́ς σȣ ἐπὶ τȣ̀ς χρήζοντας, ϗ δεομένȣς τόπȣς Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σȣ.

Οἰκτίρμον, ϗ ἐλεῆμον οἰκτείρησον, ϗ εὔφρανον ἡμᾶς Φιλάνθρωπε δεομένȣς σȣ.

Εἰσάκȣσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὅτι χρηςὸν τὸ ἔλεός σȣ, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σȣ δεομένȣς σȣ.

Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τȣ̃ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, ϗ πᾶσαν πόλιν ϗ χώραν, ἀπὸ λιμȣ̃, λοιμȣ̃, σεισμȣ̃, καταποντισμȣ̃, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίȣ πολέμȣ, ϗ αἰφνιδίȣ θανάτȣ· ϗ ὑπὲρ τȣ̃ ἵλεων, εὐμενῆ, ϗ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν ϗ Φιλάνθρωπον Θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, τȣ̃ ἀποστρέψαι ϗ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινȣμένην, ϗ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτȣ̃ ἀπειλῆς· ϗ ὑπὲρ τȣ̃ καταπέμψαι ἡμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, ϗ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, ϗ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένȣς αὐτȣ̃.

Ἐπάκȣσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ϗ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, ϗ ἵλεως, ἵλεως γενȣ̃ ἡμῖν Κύριε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Δίδȣ ὑετὸν τῇ γῇ διψώσῃ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε Λαοὶ ᾄσωμεν.

Δέχȣ Σωτὴρ, δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν, σομάτων ϗ κατάπεμψον, ἐξ

Οὐρανῦ τῇ γῇ, ὑετὺς καρποφόρυς, φιλάνθρωπος ὑπάρχων, ἢ πολυέλεος.

Ἱλάσθητι νῦν, Κύριε ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἢ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν καθ' ἡμῶν Σωτὴρ, ἐνεχθεῖσαν δικαίως. ἢ δίδυ ὐρανόθεν, ὄμβρυς ὑδάτων τῇ γῇ.

Δεῦτε βροτοὶ, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ἐν κατανύξει κράζοντες· Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, ἢ πέμψον ὐρανόθεν ὕδωρ διψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Φῶς διὰ σῦ, ἔγνωμεν Θεογεννήτρια. διόσυ ἱκετεύομεν· ἢ ἐξαιτύμεθα· δυσωπῦσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίσην ἢ Υἱόν σου, πέμψαι τῇ γῇ ὑετον.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὁ Πᾶσαν τῇ δρακὶ κατέχων Κύριε, τὴν Κτίσιν ἐπάκυσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δύλων συ, ἢ καταπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπάρχων ἀγαθὸς ἢ εὐδιάλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας, μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχυσα Ἁγνὴ πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, Υἱόν σου εὐπρόσδεκτον παῤῥησίαν, ἐκδυσώπει τῦ δοθῆναι τῇ γῇ, ὑετὺς καρποφόρυς μεσιτείαις συ.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ὑψόθεν ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεψον, Ἀγαθὲ τὺς ἡμαρτηκότας, ἢ δώρησαι Κύριε, τὸ ἔλεός συ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἢ κατάπεμψον δεόμεθα, πλυσίως τὰ ἐλέη σου Φιλάνθρωπε.

Ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε, ἁμαρτήσαντας ἡ ὀργή συ. Οὐρανὺς ἔκλεισε μὴ δῦναι ὑετὺς τῇ γῇ συ. διὸ δυσωπῦμεν σε οἱ δῦλοι συ, μὴ τῷ θυμῷ συ Λόγε ἐκπαιδεύσῃς ἡμᾶς.

Τὸν πλῦτον ὅνπερ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσωτίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἄβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας, Πατὴρ ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι ἢ ὑετὺς παρασχυ ἐτησίυς τῇ γῇ.

Ὁ Κράσεις μεταβάλλων Κύριε, τῦ ἀέρος. προςάγματί συ, ἑκύσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι καρπὺς εὐθυνίας ἀποςέλλων, τῦ ἐμπιπλᾶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας συ

Νεφέλας ὁ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτυ τῆς γῆς βυλήσει, ἢ ἀςραπὰς φαίνειν τε τῦ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν Κτίσιν· αὐτὸς ὡς Φιλάνθρωπος εὐδόκησον, τῦ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῇ ὑετόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοτόκε, γέγονας τῦ Θεῦ ἡμῶν. ὅθεν πίςει αἰτῦμεν σὲ ἅπαν-

τες, ὡς ἔχουσαν τὴν παῤῥησίαν· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τοῦ καταπέμψαι ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ Φωτὸς χορηγός.

Ταῖς ἱκεσίαις Σῶτερ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκουσον, πάντων ἡμῶν ἀεὶ, δυσωπούντων, καὶ δίδου ὑετὸν τῇ γῇ σου διψώσῃ, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Ἡ δωδεκὰς Μαθητῶν, σὺν Ἀθληταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσηται ἡμᾶς ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε καὶ θλίψεως.

Γενοῦ ἡμῖν εὐμενὴς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κύριε, καὶ ἀπειλῆς τῆς ἐπικειμένης διάσωσον ἡμᾶς, καὶ πέμψον τῇ γῇ σου βροχὴν τὴν ἐκούσιον.

Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς. διὸ ἐξαιτοῦμεν τῇ σκέπῃ σου Ἁγνὴ, τὴν πόλιν σου σῶζε. ἐκ πάσης ἁλώσεως.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ Πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παῤῥησίαν πολλὴν, νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι, καὶ καρπὸν εὐφορίας ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δυσωποῦμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν, ἄνες ἄφες Κύριε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ᾽ ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῇ ὑετόν.

Ἱκετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν καὶ Φιλάνθρωπον πόθῳ ψυχῆς, φεῖσαι ἡμῶν καὶ δώρησαι ὑετοὺς καρποφόρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Ἱκετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου, εἰρηνεῦσαι καὶ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ψυχῶν Ἀγαθὲ, κυριεύοντα πασῶν σε ἐπιστάμενοι, ἐκδυσωποῦμεν, φεῖσαι σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, καὶ τῆς ἐνεστώσης δικαίας ἀπειλῆς, ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Ὡς πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τοῦ ζώου τοῦ χαλκοῦ μετανοήσαντα Σῶτερ ἐῤῥύσω, καὶ διέσωσας θανατηφόρου συμπτώματος, εὔσπλαγχνε οἰκτίρμον, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ λιμοῦ καὶ σεισμοῦ.

Σπλαγχνίσθητι νῦν, ἐφ᾽ ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων. καὶ γὰρ ἡμάρτωμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἠδικήσαμεν ἅπαντες. ὅθεν δυσωποῦμέν σε φόβῳ, μὴ τῇ ὀργῇ σου Φιλάνθρωπε παιδεύσῃς κλῆρον καὶ Λαόν· ἀλλ᾽ ὕδωρ πέμψον τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον στεῤῥὸν καὶ ὅπλον ἄμαχον, Θεογεννῆτορ ἐ-

πιστά-

πιστάμεθα, ϗ δυσωποῦμεν οἱ δοῦλοί σου, ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν Λαὸν ϗ τὴν πόλιν σου, ἀπὸ λιμοῦ τε ϗ λοιμοῦ, σεισμοῦ ϗ πάσης φθορᾶς.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν Καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἠλίας λόγῳ ὑετὸν, ἀναστέλλει ἐπὶ γῆς ϗ πάλιν λόγῳ, οὐρανόθεν κατάγει. διὸ αἰτοῦμεν αὐτοῦ, πρεσβείαις Οἰκτίρμον κατάπεμψον, ὑετοὺς ὑδάτων τῇ γῇ σου οὐρανόθεν.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Ἀποστόλων Προφητῶν ϗ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος ϗ τῶν ὁσίων πληθὺς, ὡς Κτίστην τῶν ὅλων ϗ Κύριόν σε καθικετεύει, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, ϗ θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, ϗ τῶν θηρῶν ἀγαθέ. ὡσαύτως εἰσάκουσον δούλων σου, ϗ ῥῦσαι ἐκ πάσης ἀνάγκης τὸν Λαόν σου. Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἰησοῦ, Θεοτόκον εἰς πρεσβείαν νῦν κινοῦμεν, οἰκτειρῆσαι ϗ σῶσαι, ἡμαρτηκότα Λαὸν ϗ πάλιν πόθῳ σοι προσφεύγοντα. ϗ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῇ διψώσῃ Οἰκτίρμον, ϗ ἡμῶν ἐξαιτούντων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ, ἵλεως Δέσποτα φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ, ϗ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, ὑετοὺς καρποφόρους, ϗ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς Λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου, ϗ πρόσχες τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, ϗ παράσχου τῇ γῇ σου ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Ῥῦσαι ἐθνῶν ϗ βαρβάρων, ϗ παντὸς πολεμίου, τὴν πόλιν σου ϗ πάντα τὸν Λαὸν, ϗ ὑετοὺς ἡμῖν δώρησαι, καρποφόρους Οἰκτίρμον, εἰς εὐθυνίαν πάντων τῶν καρπῶν, ϗ σωτηρίαν πᾶσι κατάπεμψον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, ϗ ψυχὴν ϗ τὸ σῶμα, ϗ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ποίημα Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΥΧΗ Α΄. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου, ϗ τὸν κατὰ καιρὸν τῇ γῇ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κε-

λεύσας, εἶτα πάλιν διὰ τῆς αὐτοῦ ἱκεσίας ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἑκούσιον εὐφόρησον τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παριδών, τοὺς ὑετούς σου κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρῄζοντας καὶ δεομένους τόπους· Εὔφρανον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα. ὅτι πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ὁ ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν πεποιηκώς, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτούμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἔντειλαι ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετόν. οἴκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σου, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, καὶ νέους, καὶ νήπια θηλάζοντα μαστὸν, δούλους σου, καὶ δουλίδας, υἱοὺς, καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρῶσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι. Πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· μηδὲ διαφθείρῃς λιμῷ καὶ δίψει τὸν Λαόν σου. οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρὰ σοῦ τροφὴν εἰς εὔκαιρον. ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. τὰ παρὰ σοῦ πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'. Εἰς Ἀνομβρίαν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἴδαμεν, ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, καὶ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ ἀτενίσαι εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ σταθῆναι ἐνώπιόν σου, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν Εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες ὡς ἐχθροὶ διετέθημεν καὶ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν καὶ βίον ψεκτὸν καὶ γνώμην ῥυπαρὰν καὶ ἀκάθαρτον

ἐκτησάμεθα. Καὶ οὐ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς οὖν ἄξιοι ἐσμὲν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἄδικοι. Σὺ ἀγαπᾷς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν. Σὺ εὔσπλαγχνος, ἡμεῖς ἄσπλαγχνοι· Σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἅρπαγες. Ποίαν τὴν πρὸς σὲ κοινωνίαν φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοινωνήσωμεν; Ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου· ἐπιγινώσκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν τὰς εὐεργεσίας σου, μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοί ἐσμεν. Ἰδοὺ ἐπὶ τὴν σὴν δρασικωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα διαμένομεν. Ῥάδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ, ὡς ἂν ῥοπῇ ἀφανίσαι ἡμᾶς, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώμης καὶ ἀναστροφῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδοθῆναι, δικαιότατε Κριτά. Ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου ἀγαθότητος, καὶ ἀφράστου χρηστότητος, οὐκ ἔστιν ὅλως ἄξιον, φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σου σπλάγχνα θαῤῥοῦντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες, καὶ ἀχάριστοι. Μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς χεῖρας αὐχμοῦ, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συντρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά σου, παράσχου τῇ γῇ, ἣν ἀφώρισας, βροχὴν ἑκούσιον τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν ζωογόνων σου ὑδάτων· Ἰδοὺ γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μήτηρ, ἐξηραμμένους ἔχουσα τοὺς μαστούς. ὡς γὰρ ἐκείνης οἱ μαστοὶ γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσφέρουσι τῷ βρέφει, οὕτω καὶ ἡ γῆ τοὺς αὔλακας αὐτῆς ἀμοίρους ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπειλεῖ καὶ θάνατον. Ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθάπερ τις διακαὴς πυρετὸς, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀφανισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου ἐπίσκεψαι αὐτὴν, καὶ ὑδατώδεσι νέφεσι τὸν ἀέρα εὐκράτωσον, καὶ τῷ πλουσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταδρόσισον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τοὺς καρποὺς ἀρτίους καὶ μεστοὺς ποίησον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖσθαι. ἐὰν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἑκουσίων σου ὄμβρων δῷς χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπάκουσον τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου. Σὺ γὰρ εἶ ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ

ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ἠλιοῦ λύσας τὸν αὐχμὸν, ϗ τῇ τῶν ὄμβρων καταῤῥοῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας· ϗ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν Λαόν σου πλουσίως· Αὐτὸς ϗ νῦν ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σου χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικοὺς εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τα ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας. ϗ τὴν γῆν ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην ὁρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, ϗ καταῤῥάκτας ἀνοίξας Οὐρανοῦ· ϗ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσώσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, ϗ τούτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σταγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ϗ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὁρίσας, ϗ βροχὰς ἑκουσίους ἀφορίσας· ϗ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπληρῶν, ϗ ποτίζων τὴν γῆν, ϗ μεθύων τὰς αὔλακας αὐτῆς. εἰς πληθυσμὸν τῶν ὡραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θάλασσαν, ϗ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, ϗ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, ϗ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλών. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, οὐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἂν ἴδῃ σε τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον κατεργάζεται. ἢ συστελλομένη συνέχεται, ϗ ἡ αὐχμηρία χώραν λαμβάνει, ϗ φλογώδης ὁ ἀὴρ γίνεται. ϗ τῆς γῆς οἱ βλαστοὶ μαραίνονται, ϗ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνων πίπτομεν. Ἂν δὲ πάλιν θεάσηται σε τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, εὐμενῆ, ϗ εὐδιάλλακτον. τοὺς ὑετοὺς ἑτοιμάζει, ϗ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, ϗ ὁ ἀὴρ εὔπνους γίνεται, ϗ ἡ γῆ τῷ σῷ προστάγματι εἴκουσα, δαψιλεῖς τοὺς καρποὺς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει. Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν, ϗ συνοχέα τοῦ παντὸς ἱκετεύομεν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι, ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν. Πρόσχες τῇ ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς. Ἴδε τῶν πετεινῶν τὴν στένωσιν. τῶν κτηνῶν τὴν βοὴν, τῶν νηπίων τὸν κλαυθμὸν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπωρίαν, τῶν ὀρφανῶν τὴν στέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν, τῶν πενήτων τὸ ἐνδεὲς, ϗ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου τὴν ἱκέσιον φωνήν.

ἢ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, ἢ μέθυσον αὐτὴν ταῖς πικνέσαις βροχαῖς. Ἰκμάδος γὰρ ἀπορῶσα, τοῖς μὲν ἰδίοις βλαςήμασι μαρασμὸν, ἀνθρώποις δὲ ἢ κτήνεσι τὸν ὄλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὄλεθρον ἐπάγων ποτὲ, ἐμνήσθης τȣ Νῶε Φερομένȣ ἐν τῇ κιβωτῷ ὑπὸ των ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτȣ, ἢ τῶν πετεινῶν, ἢ τῶν κτηνῶν, ἢ τῶν θηρίων, ἢ τῶν ἑρπετῶν ἢ ἐπήγαγες πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ· ἢ τὸν Νῶε, ἢ τὰ μετ' αὐτȣ ζῶα, καθάπερ σπέρμα, διετήρησας εἰς γένεσιν δευτέρȣ Κόσμȣ. Καὶ νῦν διὰ τȣ συνέχοντος αὐχμȣ τὸν ἀέρα λιμὸν ἀπειλεῖς ἢ θάνατον. Μνήσθητι τȣ πεποιθότος ἐπὶ σὲ Λαȣ, μνήσθητι ἢ τῶν πετεινῶν, μνήσθητι ἢ τῶν κτηνῶν, ἢ πνεῦμα δρόσȣ ἐπάγαγε· ἢ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω, ἢ τὰ σπέρματα τῆς γῆς τελεσΦόρησον εἰς διατροΦὴν ἀνθρώπων τε ἢ ζώων, ἢ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σȣ προμηθείας ἀξίωσον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, ἢ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἢ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, ἢ οἶνον πηγάζων. ἢ ἐλαίῳ καθιλαρύνων τὰ τῶν ἀνθρώπων πρόσωπα, ὅπως τῶν χορηγȣμένων παρὰ σȣ ἀγαθῶν, ἐν ἀΦθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐΦροσύνῃ καρδίας δοξάζωμέν σε τὴν ἀγαθότητα, τȣ Πατρὸς ἢ τȣ Υἱȣ, ἢ τȣ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τȣ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΔΈσποτα Κύριε Ἰησȣ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σȣ τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, ὁ χȣν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς ἢ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἢ ψυχῇ λογικῇ ἢ εἰκόνι σȣ τιμήσας αὐτὸν, ἢ εἰπών· Αὐξάνεσθε ἢ πληθύνεσθε, ἢ πληρώσατε τὴν γῆν. ὁ διδȣς τοῖς κτήνεσι τροΦὴν, ἢ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων, ὁ ἢ ἐν τῇ μεγάλῃ ἢ σωτηρίῳ διὰ σαρκὸς ἐπιδημίᾳ σȣ, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλάς. Αὐτὸς πανάγαθε Δέσποτα, ἢ τὸν σὸν Λαὸν τȣτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ πανάγιόν σȣ ὄνομα, τῇ σῇ παντȣργῷ ἢ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλȣσίως διάθρεψον. Ἔπιδε Κύριε ἐπὶ τȣς πτωχȣς τȣ Λαȣ σȣ, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σȣ, ἢ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Οἴκτειρον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γὰρ Δέσποτα Φιλάνθρωπε μόνος εἶ Πατὴρ ἁπάντων ἡμῶν, ἢ πρὸς σὲ μόνον τȣς ὀΦθαλμȣς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτȣ. Σὸς ἐςὶ λόγος πανάγαθε Δέσποτα, τὸ αἰτεῖτε, ἢ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ἢ εὑρήσετε. Δὸς ȣν τοῖς αἰτȣσι νῦν Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροΦῇ, ἢ τὴν ἀναγκαίαν τȣ σώματος, ἢ διάθρεψον πεινῶντα τὸν σὸν Λαὸν, ὄμβρȣς ἐπικαίρȣς, εὐκρασίαν ἀέρων ἢ καρπῶν παντοδαπῶν εὐΦορίαν τῇ γῇ

χάρισαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ λύμῃ, καὶ πυρετοῖς· καὶ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπορουμένους ἐπίσκεψαι. Ῥῦσαι τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, καὶ φόνου, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σου· Χάριτι τοῦ ἀνάρχου καὶ ὁμοουσίου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ὁμοτίμου σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεηγόρων σου Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ϛʹ. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσῃς θαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῇ ἀῤῥήτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ καὶ ἀγαθότητι, καὶ τοὺς ἐν ἀληθεῖ ἐπιγνώσει ἐπιστρέφοντας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας συμπαθεῖν ὑποσχόμενος. Ὅταν γὰρ πρὸς σὲ ἐπιβλέψωσι σχήματι δουλικῷ καὶ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν. τότε καὶ αὐτοὶ ἐν παῤῥησίᾳ δυνήσονται σὲ τὸν Θεὸν ἵλεων καὶ εὐμενῆ καθιστᾷν. Νῦν οὖν ἄφες πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. καθάπερ ποτὲ τῷ Θεσβίτῃ Ἠλίᾳ ὑπήκουσας, ὥς τε ῥήματι μόνῳ δῆσαι τὸν Οὐρανὸν, πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ ἀπειθοῦς ἐκείνου Λαοῦ. Εἶτα δι' αὐτοῦ πάλιν τῇ συνήθει φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προστάξας, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθοῦ. Οὕτω καὶ νῦν πάλαι ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ τοῦ σοῦ θεράποντος, καὶ θερμαῖς δεήσεσι, πάριδε τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ θερμῶς δεομένων σου. Καὶ λῦσον τὸν αὐχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ κραυγῆς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθὸν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τοὺς καρποὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν δηλαδὴ τῶν ἀλόγων ζώων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σου, ἀλλὰ κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Ἴδε τὴν συντριβὴν, καὶ σπλαγχνίσθητι, βλέψον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου, ἴδε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων, ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδοτάτῃ δίψῃ πιεζομένην, ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεφῶν κάκωσιν, ἴδε τὰ σπλάγχνα τὰ μητρικὰ, ἴδε μαζοὺς ξηραινομένους ἀναιρεθέντων νηπίων, ἴδε τοὺς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας καὶ νέους, ὥσπερ ὁρμαθοὺς εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδεδομένους. Καὶ τοίνυν πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν

γνώσει ϗ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νοῦν ϗ διάνοιαν, ϗ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος. Οὐ γὰρ ὕδατος μόνου δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ ϗ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ϗ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸς ὡριμώτατός τε ϗ δαψιλέστατος, ἵνα ϗ τὴν δικαίαν σου ὀργὴν στήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτοῦμεν δεόμεθά σου Φιλάνθρωπε, ἵνα τὰ φρέατα ϗ τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, ϗ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρούρας εἰς κόρον ποτίσῃς, ϗ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηστότητος, ϗ τὰ φρέατα, δηλαδὴ τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐφροσύνης ϗ ἀῤῥήτου μεθύσῃς χαρᾶς ϗ ἀγαλλιάσεως· ϗ στήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἄσχετον ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνομβρίας, ϗ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀγαθὲ ϗ Φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, ϗ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσας, ὕστερον δὲ σῇ ἀῤῥήτῳ Φιλανθρωπίᾳ πεπτωκότα τοῦτον, ϗ δοῦλον τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ἀναλαβὼν ϗ καθαγιάσας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν σου ἔργον, δοὺς δὲ τούτῳ ϗ τὰς σαυτοῦ ἐντολὰς εἰς ὑπόμνησιν τῆς σῆς παρουσίας, ϗ τῶν σῶν ἐνταλμάτων τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Ὅθεν ἐκοπίασας, ϗ ἠγωνίασας, ϗ ἐπείνασας, ϗ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι' ἡμᾶς ὡς εἰκὸς τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλοίου, ϗ θάλασσαν πεζεύσας, ϗ κύματα ἄγρια, ϗ βίας ἀνέμων χαλινώσας, ϗ πάντα παθεῖν ἀνεχόμενος, μέχρι Σταυροῦ ϗ θανάτου ἵνα ἐν ᾧ πέπονθας ϗ ἐπειράσθης, βοηθῇς ἡμῖν τοῖς ἀσθενέσιν. Αὐτὸς ϗ νῦν Βασιλεῦ Ἅγιε, ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν Φιλανθρώπως ἀναλαβὼν, σπλαγχνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σφοδρῶς, ϗ τῇ τῶν ἀναγκαίων ἐνδείᾳ πιεζομένοις, χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα· μέθησον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαροῦ, πρὸς καρποφορίαν αὐτῆς· ἐπωφελεῖς ἡμῖν τοὺς ἀέρας χάρισαι. Καὶ καθάπερ ποτὲ τοὺς Μαθητάς σου διέσωσας βυθιζομένους ἐκ τῆς θαλάσσης, ϗ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, οὕτω ϗ νῦν διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχοῦς ἡμῶν περιστάσεως. Στῆσον ϗ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον τὰ ἐναντία πνεύματα, τῇ σῇ προστάξει τῇ θεϊκῇ· δὸς ἡμῖν γαλήνην ϗ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιαρῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἴδε ϗ ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου πρὸς τὴν ἄμπελον ταύτην, ϗ καταρτίσαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· ϗ δὸς πνεῦμα εὐθὲς πρὸς ἀ-

παλλαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν. πρεσβείαις τῆς σὲ τεκούσης Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ Ἀνομβρίας, καὶ Προσβολῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ χοὸς δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοῦτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐξωραΐσας τῇ ἀῤῥήτῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ὡς εἰπεῖν διὰ τῆς ἔξωθεν ὡραιότητος τοῦ ἀνδριάντος, τοὺς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμφήνας τῆς λογικῆς ψυχῆς, καὶ τὴν δόξαν, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον μὲν διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσε δὲ ὡς μὴ ὤφελε διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν. ὕστερον μέν τοι προσελάβετο διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ διπλοῦν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς δηλονότι, καὶ σώματος. καὶ τὴν μὲν ψυχὴν ἅτε νοερὰν οὖσαν καὶ ἄϋλον, ἀῤῥήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ Θείῳ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα διὰ τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὔξησιν καὶ ἀναδρομὴν προβιβάζων καὶ περιτηρῶν. Ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ Προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν καὶ ἄλογον φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σοῦ δεόμεθα. καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τὴν μὲν κάθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν διαλευκάνας, προφητικῶς εἰπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποίησον, καθὰ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς ἐνετείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἀσωτίαις ἐμπεφυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν· εὐκράτεις καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικοὺς ἐξαπόστειλον τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν· μέθυσον τὰς αὔλακας ταύτης ὕδατος καθαροῦ, εἰς ζωοτροφίαν ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομφαίαν, καὶ μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκουσον ἡμῶν προσχὼν ἱλέῳ ὄμματι, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἱκέταις, δυσωπούμενος ταῖς ἀκαταμαχήτοις πρεσβείαις τῆς ἀειπάρθου, καὶ ἀχράντως σωματωσάσης σε Παναγίας Παρθένου τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν. Ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ

ἀεὶ,

ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΩΣ Φοβερὰ ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν. εὐχαρίστως σὲ διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ Φύλλον εὐτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν Φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ῥῦσαι Σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δῴης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σε τὸν μακρόθυμον. Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου. ἐπὶ Πόλιν καὶ Λαὸν, συμπαθῶς δεικνύουσα Σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ Φθορᾶς πάντας ἀπάλλαξον. Ὠδὴ β΄. Ἴδετε ἴδετε.

ΣΕίσας προβλέψει σου, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ. ἐνέβαλες εἰς Φόβον. ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου καὶ μὴ δῷς εἰς παντελῆ ἀφανισμὸν τὸν σὸν Λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ Λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνης ὀφλημάτων; ἀεὶ καλυπτομένου, καὶ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστὲ τῷ σῷ ἐλέει ἐξελοῦ.

Ἔδειξας Φόβον σου, νυνὶ Χριστὲ τῇ Φοβερᾷ, προβλέψει σου σαλεύσας, τῆς γῆς τοὺς θεμελίους· ἀλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεῆμον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς. Θεοτοκίον.

Τίς μόνος ἄνευ σοῦ, δύναται Ἄχραντε ἁγνὴ, Θεὸν ἀγανακτοῦντα, καθ' ἡμῶν καταλλάξαι; διὸ δυσώπει Παναγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὄλεθρον ἡμῖν. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἡ Γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου συγκινούντων καθ' ἡμῶν, Οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ Φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν. στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θείῳ Φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ Σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους,

αμαρτίας ἀδελφοὶ, ἐκφύγωμεν ᾗ Θεῷ, μετανοίας τρόπυς ἐπιδείξωμεν.

Θεοτοκίον.

Η' μόνη ἔσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρέσης τῦ Σεισμῦ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε ἄχραντε δεόμεθα.

Ὠ, δὴ δ'. Χριςός μυ δύναμις.

ΣΑλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βυλόμενος, ἑδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα ςηρίζεσθαι, σαλευομένυς προσβολαῖς τῦ δολίυ πολεμήτορος.

Τῇ θεία νεύσει συ, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, ᾗ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικύντων Δέσποτα, τῆς ὑν δικαίας συ ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ' ὅλως ἔχυσαν, εἰς νῦν τὸν Φόβον συ, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπαθητε. ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη συ θαυμάςωσον.

Θεοτοκίον.

Ναον σε Δέσποινα, Θεῦ γινώσκοντες, ἐν Ἁγίῳ Ναῷ συ χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δεησιν ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, ᾗ παράσχυ σὴν βοήθειαν.

Ὠ, δὴ έ. Τῷ θείῳ Φέγγει συ Ἀγαθέ.

ΚΑὶ σὺ καρδία σεισθητι νῦν, βλέπυσα Θεῦ τὴν ἀπειλὴν, ἐπικειμένην ᾗ βοησον φεῖσαι τῦ Λαῦ συ Δέσποτα Κύριε, ᾗ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν συ εὔσπλαγχνε.

Λαὸν ᾗ πόλιν ἥν περ τῷ σῷ, Αἵματι ἐκτήσω Ἰησῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν την γῆν σεισμῷ φοβερῷ, χορὸς τῶν Ἀποςόλων καθικετεύει σε.

Ο'δὺς συ Δέσποτα τὰς ὀρθὰς, γνώμῃ ἀποκλίνοντες ςρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε ᾗ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμον, γενῦ τοῖς δύλοις συ.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἁγνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν συ ᾗ Κύριον ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρυκότας ἡμᾶς, ᾗ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται.

Ὠ, δὴ ς'. Τῦ βίυ τὴν θάλασσαν.

ΟΥ'κ ἔχοντες Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος συ. τὺς ἐκλεκτὺς Ἀγγελυς συ εἰς θερμὴν, κινῦμεν παρακλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς συ ἐξελῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, ᾗ ὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώματι χαλεπῷ, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίςως διό σε προσκυνῦμεν Χριςέ.

Προςάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα,

οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ Φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνὶ, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον, καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωποῦμέν σε. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ Φοβερῷ, τῆς γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν καὶ δάκρυα προχέωμεν ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἕξωμεν Χριστὸν, ἐκτρίψαι Σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι κράξωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὰ πονηρά. καὶ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίξαι θέλων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἄχραντε σωθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου ἀφανισθῆναι μέλλοντας ἐν ὀργῇ Θεοῦ καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ Φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες Χριστὲ, τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως Φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων Μαρτύρων σύλλογος, ΠροΦητῶν Ἀποστόλων Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἱκετεύει σε Δέσποτα, Φεῖσαι τοῦ Λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, καὶ εὐόλισθον πάντη καὶ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργὴν καὶ τὸν τάραχον κόπασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ Λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ Φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφάλλεται κολάζεται. νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ Φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει. λά-

βωμεν αἴσθησιν, ᾗ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ω'ρῶν ᾗ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τὰς δέλες σε· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σε, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαρισῦμέν σοι, οἱ ἀνατολόγητοι ἡμεῖς, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σεισμῦ μαχαίρας πικρᾶς ἁλώσεως, ᾗ ἐθνικῆς Χρισὲ ἐπιδρομῆς ᾗ συμπτώσεως, ᾗ λιμῦ ᾗ κακώσεως Δέσποτα, πάσης ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σε, ἅπασάν τε χώραν σὴν πισῶς ὑμνολογῦσάν σε.

Η' γῆ ἀγλώσσως βοᾷ σενάζεσα· τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; ᾗ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, μόνην ἐμὲ μασίζει· λάβετε αἴσθησιν, ᾗ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε. Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, καταφθορᾶς Παρθένε ἐξελῦ ἡμᾶς ἅπαντας, ᾗ Σεισμῦ βαρυτάτε ᾗ θλίψεως, παύεσα τῦ Δεσπότε τὴν ἀγανάκτησιν, σῦ ταῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Στιχ. προσόμοια, τῦ Σεισμῦ. ἦχος ά. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Τὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεὸς, ὁ συνταράσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κῆτος. ὡς κτίσης τῶν ἁπάντων, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φοβερᾶς τῦ Σεισμῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας διαπαντὸς, δυσωπέμενος Φιλάνθρωπε.

ΩΣ πολυέλεος μόνος. ᾗ παντοδύναμος, Χρισὲ Σωτὴρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκε, ᾗ πάντων τῶν Ἁγίων, σῶζε ἀεὶ, ἀπὸ λιμῦ ᾗ λοιμῦ ᾗ Σεισμῦ πυρὸς μαχαίρας ἐθνῶν καταποντισμῦ, τὴν δοξάζεσάν σε πόλιν πισῶς.

ΤΗ͂ς νῦν δικαίας σε ταύτης, ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπελθέσης, μὴ συγχώσῃς Οἰκτίρμον, μηδὲ διασκεδάσῃς, μὴ τῷ θυμῷ τῆς ὀργῆς σε παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασον τῦ Σεισμῦ, ᾗ τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον. Ἕτερα στιχ. Προσόμοια τῦ Σεισμῦ, ἦχος β'.

ΤΗ͂ς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σε φόβῳ, βενοὶ ᾗ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας. μὴ τῷ θυμῷ σε ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τῦ Σεισμῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς ᾗ Φιλάνθρωπος. Ἦχος πλ. β'.

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ Σεισμῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἤκεον ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τῦ κήτες τὴν διὰ τῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν ἡ μετάνοια παρακαλεῖ ἀλλ' ὡς ἐκείνων βοὴν Λαῦ σε μετὰ νηπίων ᾗ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω ᾗ ἡμᾶς παιδευομένες, διὰ τῆς τριημέρε

Ἀνα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀναςάσεως, Φεῖσαι ἢ ἐλέησον. Ἦχος ὁ αὐτός.

ΦΟβερὸς εἶ Κύριε, ἢ τίς ὑποςήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος ἢ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, ἢ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ, ἢ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶντα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν. Δόξα, ἢ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς πᾶσαν Λιτήν.

ΟΥράνιε Βασιλεῦ, Φιλάνθρωπε Κύριε μακρόθυμε, ἢ πολυέλεε, ἔπιδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου, ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, μὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομὰς ἐθνῶν, ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐςὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἡμεῖς δὲ Λαός σου, ἢ πρόβατα νομῆς σου, ἢ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. ἔχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρέσβιν τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε, χορὸν τῶν Ἀποςόλων, ἢ πλῆθος τῶν Μαρτύρων, ἢ τῶν Ὁσίων· δέξαι τὰς δεήσεις ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος ἢ ἀπεγνωσμένου, ἢ σῶσον ἀνεξίκακε τὴν κληρονομίαν σου.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀπειλὴν Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἢ φοβερὸς ἢ θαυμαςὸς, ὁ μέγας ἢ ἀληθινὸς, ὁ ποιῶν πάντα, ἢ μετασκευάζων, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων ἢ καπνίζονται, ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ ςῦλοι αὐτῆς οὐ σαλεύονται, ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἥδρασαι δὲ τῷ σῷ νεύματι· ὃν πάντα φρίσσει ἢ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόςατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητον δὲ ἢ ἀνεξιχνίαςον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, ἢ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι. ςήριξον τὴν Κτίσιν, ςερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλόνον αὐτῆς, ἕδρασον τὴν δονηθεῖσαν Οἰκουμένην, ἢ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσῃς ἡμᾶς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν ἢ σώζειν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ ἀπειλὴν Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΒΑσιλεῦ Ἅγιε, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰ-

σθητῆς τε ϗ νοουμένης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ πάντα περιέπων τῷ ῥήματι τῆς ἀῤῥήτου δυνάμεώς σου, ὁ μόνος ἔχων ζωῆς ϗ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ ϗ Φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος· ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, ϗ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν. Οἴδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, ϗ συνετάραξας αὐτὴν, ϗ Φόβος ϗ τρόμος ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδία ἡμῶν συντετάρακται τῇ μάστιγι αὐτῆς. δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς. μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ϗ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, ϗ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον, μὴ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε ϗ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμήσῃς τῷ βάρει τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν. Ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἐνώπιόν σου δικαιωθήσεται. ἀλλ' ἀπολεῖται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι μακρόθυμε τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου ϗ τοῦ ἐλέους σου, ϗ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, ϗ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς. μηδὲ συνεχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς. ἀλλ' οἴκτειρον συντετριμμένους ἡμᾶς, ϗ τεταπεινωμένους ἐλέησον, ϗ ὑπὸ τῆς Φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, ϗ τρόμῳ πολλῷ ϗ Φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέ που καί τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν οἱ Φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου, ϗ τηροῦντες τὰ σὰ προστάγματα, βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερὶς, σπέρμα εὐλογημένον, θησαυρὸς κεκρυμμένος, σοὶ μόνῳ γινωσκόμενος ϗ τηρούμενος, κἀκείνων ὡς ἀγαθὸς ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων δεομένων τῆς εὐεργεσίας ϗ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς, ϗ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος προσαγομένας σοι, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραὰμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δανιὴλ, ϗ Ἱερεμίου τῶν θείων σου ΠροΦητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας τὴν σὴν ἱλεωσαμένων ἀγαθότητα, ἵνα κατὰ γενεὰν, ϗ γενεὰν δοξάζηταί σου τὸ τῆς Φιλανθρωπίας, ϗ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· ϗ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν ϗ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμούμενοι. εὐχαῖς ϗ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς, ϗ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Σεισμόν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλη-

τος πηγή, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσ-
σος τῆς μακροθυμίας ϗ τῆς χρηστότητος. ὁ ϗ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομέ-
νας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε ϗ μάστιγας συμφερόντως διὰ φι-
λανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρα-
τὲς ϗ ὀξύῤῥοπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ,
μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγε-
νὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ. Στῆσον δεόμεθα τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, ϗ τὴν
ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέτα-
ξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέραν ὁρμῆς,
ϗ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ
σὰ προστάγματα διεφυλάττομεν, ϗ τῶν οἰκείων ὅρων ἐντὸς ἱστάμεθα, οὐκ
ἂν ἡ γῆ τῷ σῷ παντοδυνάμῳ προστάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκινεῖτο νῦν,
τῆς φυσικῆς ἀκινησίας ἐξισταμένη, ϗ τῇ παρὰ φύσιν ταύτης κινήσει κα-
ταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δικαίως, ὦ δίκαιε Κύριε. οὐ γὰρ ποιοῦμεν τὰ
προστάγματα τῆς Βασιλείας σου· ϗ μὴ ποιοῦντες, οὐ φοβούμεθα τὴν σὴν δι-
καίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν Δέσποτα. ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιοῦμεν ἐνώπιον τῶν
σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους, φθονοῦντες ἀλλήλοις, ὀργιζόμενοι
κατ' ἀλλήλων· τὴν ἀγάπην ἀπωσάμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμε-
θα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπεθέμεθα, ϗ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν. τὴν
φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, ϗ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν, τὴν γα-
στριμαργίαν ϗ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν ϗ ἐγκράτει-
αν οὐκ ἐποθήσαμεν· ϗ ἁπλῶς πᾶσαν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν Κύριε, ϗ πᾶ-
σαν ἁμαρτίαν διαπραττόμεθα. Διὰ ταῦτα γάρ, φησιν ἔρχεται ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχει-
ρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν ϗ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀπο-
τέλεσμα. Ταῦτα τοῦ μίσους ϗ τῆς ὑπερηφανίας, ϗ τῶν ἐν κρυφῇ ϗ φα-
νερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρους κἀν-
ταῦθα πληγὰς ἐπάγοντα, κλόνους γῆς, ϗ σεισμοὺς, ϗ λιμοὺς, ϗ λοιμοὺς
ϗ πολεμίων ἐφόδους, ϗ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκείνην ϗ ἀτελεύτητον
βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον
μηδὲ καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἵνα μὴ τὸν
τῆς μετανοίας ϗ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ τάλανες. Εἰ γὰρ
ϗ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπεσχέθημεν, ϗ πολλάκις σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἐψευσάμεθα, διὸ ϗ τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον συκὴν κατέκρινας τὴν
γῆν ἀρτίως προστάξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἀλλ' ἔτι ϗ νῦν μακροθύ-

μηστον ὁ Φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· Ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα. μὴ συναπολέσῃς τὸ μικρόν σȣ ποίμνιον τȣ̃το φόβῳ συντετριμμένον, καὶ πάθει τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβȣμένον, καὶ ἀπορέμενον πάντοθεν. Ἀλλὰ μνήσθητι μακρόθυμε τῶν οἰκτιρμῶν σȣ, καὶ τȣ̃ ἐλέȣς σȣ. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτȣ̃, καὶ ȣ̓δεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπȣ ἐνώπιον σȣ. Ἵνα καὶ νῦν τῆς ἀφάτȣ χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φοβεροῖς ἔργοις σȣ, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ ἀναξίων ἡμῶν κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. Χάριτι τȣ̃ ἀνάρχȣ σȣ Πατρὸς, καὶ τȣ̃ ζωοποιȣ̃ σȣ Πνεύματος. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντȣ σȣ Μητρὸς καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἀπόστολος, εἰς Σεισμόν. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σȣ ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σȣ ἀπὸ τȣ̃ παιδός σȣ.

Πρὸς Ἑβραίȣς Ἐπιστολῆς Παύλȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 6.

Ἀδελφοὶ, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται. εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς Υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. τίς γάρ ἐστιν Υἱὸς, ὃν ȣ̓ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστὲ παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ ȣ̓χ Υἱοί. εἶτα τȣ̀ς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα. ȣ̓ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας. κατὰ τὸ δοκȣ̃ν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτȣ̃. πᾶσα δὲ παιδεία, πρὸς μὲν τὸ παρὸν ȣ̓ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης. ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε. καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλȣϊάριον. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εἰς Σεισμὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. η'. 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησȣ̃ εἰς πλοῖον, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτȣ̃. Καὶ ἰδȣ̀ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτȣ̃, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀ-

πολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία.

Κοινωνικόν. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ

Καὶ ζωοποιὸν καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας.

Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ Παντουργὸς, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, καὶ ὁμοδύναμος, καὶ τριφεγγὴς δόξα, Πάτερ ἀκατάληπτε, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωμεν.

Ἁμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθὸν, καὶ συνεχεῖς πόνοι, ὥσπερ τρικυμίαι με, χειμάζουσι τὸν δείλαιον. ὁμοδύναμον κράτος, Τριὰς Ἁγία σπλαγχνίσθητι σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἁμαρτίας λύτρωσαι, Τριὰς ἀμέριστε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου· σβεννύουσά μου καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγείαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνῶμέν σε. Θεοτοκίον.

Τὸν λυτωτὴν καὶ παντουργὸν, καὶ Κύριον, κυοφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσους, Πάναγνε βαστάσαντα· αὐτὸν οὖν καθικέτευε, χαλεπῆς ἀσθενείας τοὺς σοὺς οἰκέτας λυτρώσασθαι, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Δυνάμεις καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωποῦσί σε, τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσου τοὺς δούλους σου.

Ἵνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπιδεικνύῃς, τὴν ἄβυσσον Παντοδύναμε, νόσου ἀπάλλαξον, θανατηφόρου καὶ πόνων. χαλεπῶν τοὺς δούλους σου μόνε μακρόθυμε.

Ὡς Θεοῦ παραστάται λειτουργικὰ πνεύματα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι τοῦτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόσημα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρου τε μοίρας λυτρώσασθαι. Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων πηγήν σε τῶν ἀγαθῶν ἔδειξεν, ἄβυσσος ἐκ σοῦ προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, κόρη πανάμωμε, διὸ κλυδονιζομένους, ἀσθενείας λαίλαπι, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

'Ω,δὴ, δ'. Σύ μȣ ἰσχὺς, Κύριε.

ΝΥν ἡ σκιὰ, ὄντως θανάτȣ ἐκύκλωσε, ϗ τȣ̃ ᾅδȣ πύλαις προσεπέλασαν· ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς, ἡμᾶς ἀναστήσας, θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σȣ, ὁ σώζων τȣ̀ς ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοῶντας, τῇ δυνάμει σȣ δόξα Φιλάνθρωπε.

Οἱ τȣ̃ Χριστȣ̃, Μύσται αὐτόπται ϗ κήρυκες, εἰληφότες δῶρον τὰ ἰάματα, ϗ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοὶ, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχȣ́σης νόσȣ. Ἰησȣ̃ν δυσωπȣ̃ντες, τὸν Δεσπότην ϗ ῥύστην ϗ Κύριον.

Ἁμαρτιῶν ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβεν, ἀσθενείας κύματα χειμάζȣσι, πόνοι βυθίζȣσι συνεχεῖς, θλίψεις, ϗ ὀδύναι ἡμᾶς τȣ̀ς δειλαίȣς εὕροσαν. Ἀπόστολοι Κυρίȣ, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, ϗ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένῳ πάντες σοι προσπίπτομεν, τῇ κραταιᾷ σκέπῃ σȣ ἁγνὴ, σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεονύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, ϗ δεινῆς ἀῤῥωστίας, ϗ τὰ ἄλγη θεράπευσον Δέσποινα.

'Ω,δὴ, ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΟἹ θαλάσσας ἀπάτης, ταῖς μελισταγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἱεροὶ Προφῆται, κατακλύσαντες νῦν μεταβάλλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθενείας, εὐρωστίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ἐνεπάγησαν βέλη, τὰ τῆς ἀσθενείας προστάξει σȣ Κύριε, ϗ ἐπεστηρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ Παντοδύναμε, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, οἴκτειρον πάντας σῷ ἐλέει, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σȣ.

Τὸν Υἱὸν ὥσπερ πάλαι, χήρας ἐξαναστήσας, τῷ σῷ προστάγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθενείας τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ, ἀγαθὸς ὢν μόνος, ὡς συμπαθὴς ἀπολυτρώσας, ζωοποίησον μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἐν νυκτὶ τῇ τȣ̃ βίȣ, θύελλα κατέβαλε πάσης κακώσεως, ἐπεκάλυψέ με ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα, ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι, ἀναψυχῆς πάναγνε φέγγος, ϗ πρὸς φῶς εὐρωστίας ὁδήγησον.

'Ω,δὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτ.

ΕἸς πέλαγος ἀχανὲς ἀσθενειῶν περικείμεθα, ϗ Λοιμικῆς συμφορᾶς, χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνῆτα Κύριε, βοηθείας χεῖρα, ἐπεκτείνας νῦν διάσωσον.

Παράλυτον ὡς τὸ πρὶν, συνέσφιγξας θείῳ νεύματι, ἐκ νόσȣ ὀδυνηρᾶς, ϗ στρωμνῆς κακώσεως, νόσȣ βαρυτάτης δὲ, οἰκτειρήσας δίδȣ, τὴν ὑγείαν πολυέλεις.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, τὸ στῖφος τῶν Ἀ-

θλητῶν, νῦν ἐκδυσωπȣσί σε, μόνε πολυέλεε. ὑπὲρ τȣ Λαȣ σȣ, ἀγαθὲ τȣ-τον οἰκτείρησον. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισον δὴ ἡμᾶς, ϗ νόσων ϗ θλίψεων, ϗ τῆς συνεχȣσης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν. Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, ϗ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι, ϗ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων ἀντίληψις. Ὠδὴ ζ΄. Θεȣ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἡ κάμινος, ἀμέτρων πόνων ϗ κατακαίει με, πυρετȣ λοιμικῆς τε, ἡ φλὸξ ἀπαύστως ἡ ἀναιδέστατος, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τȣ ἐλέȣς σȣ Σῶτερ ἀνάψυξον ψάλλοντα εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προφῆται Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος θεῖοι Διδάσκαλοι, τῶν νοσȣντων τὸ ἄλγος ὑμῶν πρεσβείαις καταπραΰνατε, ϗ τὴν ὑγείαν δωρήσασθε ψάλλȣσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας νῦν ὡς ἐκ τάφȣ ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας ἐξαναστήσας ζώωσον Κύριε, ἵνα βοῶμεν ᾠδὴν χαριστήριον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμων ὑπάρχȣσα, ϗ Μήτηρ ȣσα τȣ πανοικτίρμονος, οἰκτειρήσασα ῥῦσαι, τὸν σὸν Λαὸν τὸν ἐπικαλȣμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε ϗ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὀδυνηρῶς στενάζομεν, ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν, ϗ ἀπὸ λοιμώδȣς, ἀσθενείας κραζομεν, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον. τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετῶντες, τὴν ὑγείαν αἰτȣμεν· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ, ϗ ἀνάστησον ψάλλειν. Λαὸς ὑπερυψȣτε εἰς πάντας τȣς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἐνδυσάμενος, ϗ ὁμοιωθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἑλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων σȣ, ἀπεγνωσμένȣς σῶσον ἡμᾶς, ἔγειρον ἐκ τάφȣ, ἀπογνώσεως ψάλλειν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψȣτε εἰς πάντας τȣς αἰῶνας.

Δημιȣργὲ τῆς φύσεως, χορηγὲ τῆς ἰάσεως, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ϗ εὐσπλαγχνίας πέλαγος, ὡς ἔχων μακρόθυμε, ἐπισκοπῇ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμώδȣς, ἀσθενείας Λαόν σȣ, ϗ ζώωσον κραυγάζειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψȣτε, εἰς πάντας τȣς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, ϗ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τȣς δȣλȣς σȣ, κȣφισον τὸ βά-

ρος, τῆς πικρᾶς ἀσθενείας, ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμώδους ἀνάγκης, καὶ σῶσον τοὺς σοὺς δούλους Παρθένε Θεοτόκε. Ὠδὴ, θ΄. Ἔξεστι ἐπὶ τοῦτο.

ΘΑυμάσια μεγάλα ὧν ἀριθμὸς, οὐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τοὺς σοὺς, δούλους τὰ ἐλέη σου ὁ Θεὸς, ὡς συμπαθὴς ἀνάδειξον, καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νυνὶ, ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σῆς τεκούσης, καὶ τοῦ χορου τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων καὶ ΠροΦητῶν, Ἀποςόλων Μαρτύρων Ὁσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σου, ςρέψον παντοδύναμε εἰς χαρὰν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κούΦισον τὰς ὀδύνας, καὶ τὴν ὑγείαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὸν ἰατρὸν, ἐν ἐλέει τὸν πλούσιον Κύριον, σὲ δυσωπῶ, ἴασαι τὰ πάθη μου τὰ πολλὰ, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθὸς, καὶ μόνος εὐεργέτης, καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίςει, εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκοῦσα καὶ συμπαθῆ, καὶ Δεσπότην καὶ Κτίςην καὶ Κύριον, νῦν ἐπ᾽ ἐμοὶ, δεῖξόν σου συνήθως τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσου δαπανώσης μου τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε, παράσχου μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύςως μεγαλύνω σε.

Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε, Φιλάνθρωπε πανάγαθε ὑπεράγαθε παντοδύναμε Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν τὴν ἡμετέραν Φύσιν παρήγαγες σὺ νοερὰν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας ἡμῖν, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας ἡμᾶς τρυΦῆς τοῦ Παραδείσου καὶ θεοειδοῦς ἀγωγῆς καὶ ὁμιλίας θείας ὑπερΦυῶς κατηξίωσας Σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτῃ καὶ πλάνῃ καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, καὶ θάνατον ἀλλαξαμένους ζωῆς, καὶ Βασιλείας δουλείαν αἰσχρὰν, οὐ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄΦατον μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος ἀλλ᾽ ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ Πατέρων καὶ ΠροΦητῶν. Σὺ νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γράμμασιν εἰς ἐπιςροΦὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας. Ἀγγέλους ἐπέςησας ὁδηγοὺς καὶ Φύλακας διδάσκοντας καὶ χειραγωγοῦντας οἱονεὶ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὕρεσιν. Ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα κενὰ καὶ μάταια ἀπεδείξαμεν τῇ ἀμέτρῳ πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς Φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε καὶ ἀνάπλασιν ἀῤῥήτως ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων εἰργάσω καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρω-

που ἑνώσας φρικτῶς ὅλῃ σου τῇ Θεότητι, ϗ σαρκὶ σάρκα, ϗ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, ϗ θανάτῳ ϗ πάθεσι τῶν παρὰ φύσιν παθῶν ϗ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξας ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ ϗ πάλιν ἡμεῖς τὰς θείας σου ἐντολὰς ταύτας παραβάντες ϗ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν ϗ τῶν θελημάτων ὀπίσω γενόμενοι, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἐπιμελῶς καθ᾽ ἑκάστην διενεργοῦμεν, καταλαλιάν, βλασφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολογίαν, δόλον, ἔριν, φθόνον, ϗ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχρουργίαν φυσικήν τε ϗ παρὰ φύσιν, ϗ ἣν οὐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις ἐστὶν εὑρεῖν, ταύτην ἀσεβέστατα καινοτομοῦμεν. ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς γεγυμνώμεθα· μυκτηρισμὸς ϗ χλεύη τοῖς κύκλῳ ἡμῶν ἐγενήθημεν· τὸ σὸν ὄνομα τὸ πανάγιον ϗ προσκυνητὸν δι᾽ ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιήκαμεν. Τῇ κακίᾳ παλαιωθέντες ϗ ταῖς τρίβοις ἀφθόνως χωλάναντες, πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν. οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Ἱερεῖς ϗ Λαὸς ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Διὰ ταῦτα κρίσει δικαίᾳ ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ. ϗ ἀπερρίφημεν τῆς μεγάλης σου ἀντιλήψεως. ϗ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι. Λοιμοὶ, ϗ αἰχμαλωσία ϗ στενοχωρία, ϗ ἀπορία, ϗ θάνατοι ποικίλοι, ϗ συνεχεῖς, τοὺς τρισαθλίους ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα διὰ τῶν τοιούτων μαστίγων πρὸς ἑαυτὸν ἄκοντας ἑλκύσῃς Φιλάνθρωπε. Ἀλλ᾽ οὐδὲ οὕτω γέγονέ τι πλέον παρ᾽ ἡμῶν. παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν τοῖς ἔθνεσι, ϗ εἰς αἰχμαλωσίαν, ϗ σφαγὴν, ϗ διαρπαγὴν τοῖς ἀνόμοις, ϗ οὐδὲ οὕτως συνήκαμεν, οὐδὲ τῶν πονηρῶν ἡμῶν ϗ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέστημεν. Μικρὸν τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, ϗ τῶν ἀσεβῶν παρὰ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα, ϗ ἔτι μᾶλλον προσεθήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ φυσιωθέντες, ϗ τῇ ἐλευθερίᾳ, ϗ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ ταῦτα, Πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μήτε διὰ τῶν λυπηρῶν ϗ τῶν δεινῶν σωφρονιζομένους, μήτε διὰ τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ϗ τῶν χαρίτων βελτίους γινομένους, κρίσει δικαίᾳ κατεδίκασας ἡμᾶς, ϗ ἀπωλείᾳ, ϗ πανολεθρίᾳ, ϗ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας· ϗ δῆλον, ὡς τέλεον ἐκτριβῆναι ϗ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν. ἀφ᾽ ὧν οὕτως ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους πρόωρον ἐξεθέρισας, ὡς μηδὲ ῥίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολειφθῆναι, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα, ϗ Γόμοῤῥα, καθ᾽ οὓς κατακλυσμὸς ἄρδην πάλιν διέφθειρεν, αὐταῖς ῥίζαις, ϗ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντες. Οὐδὲ γὰρ νόσος ἐπιπεσοῦσα κατὰ μικρὸν μετρίως ὑπεξάγει

τὲς θνήσκοντας, ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος, ϗ ἑκάσῳ μετὰ τῆς ἐμφάσεως ἀκαιρίαν ἐπιφέροντος, ὕτως ἅμα τε τὴν πληγὴν ϗ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τῦ θανάτυ πολλοὶ, ϗ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκάλυψε ϗ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, κατὰ πόδας εὐθὺς ἐπακολυθεῖ. ὥςτε σύνδυο, ϗ συντρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς ϗ τῆς αὐτῆς οἰκίας, ϗ πρὸς ἐκφορὰν ἀπάγεσθαι ὥσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένες, ϗ μηδ᾽ ἐξαρκεῖν τὲς περιλειπομένες τῶν νενομισμένων ἀξιῦν τὲς προσήκοντας. μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα πρῶτον τῶν συγγενῶν πορευθῆναι, πάντων ἁπλῶς ὁμῦ φθειρομένων ἐλεεινῶς, ϗ παραπεμπομένων τῷ ᾅδῃ. Ἀλλ᾽ ἀπορίᾳ ϗ ἀμηχανίᾳ πανταχόθεν ἐλαυνομένες, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνῆσαι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως ὕτως ἁρπάζεσθαι, ἢ τὲς προαπελθόντας, ἢ τὲς τηνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τὺς αὐτίκα τῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τὲς περιεῖναι δοκῦντας ϗ ἀνωτέρες τῦ πάθυς. Περὶ πάντων δὲ ϗ μᾶλλον ἔπεσιν ὀδύρεσθαι ϗ δακρύειν, ὡς ὖ περιλειπομένης ἐλπίδος ὐδὲ μιᾶς. μὴ ϗ ἑαυτὲς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι. ὕτως ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τὴν σφαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιΐςαται τοῖς πατράσι ϗ ταῖς μητράσι χορὸς παίδων, χορὸς υἱῶν, χορὸς ἄλλων, συγγενῶν, ϗ συνήθων, ὡς ςενοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῷ πλήθει συναγομένων ἐν οἷς τε κατὰ φατρίας ϗ συγγενείας, ϗ αὔριον ἄπαιδες, ἔρημοι, ἐλεεινοὶ, περιῃρημένοι, ϗ ὥσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, ϗ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι ϗ τῆς ζωῆς, ϗ τῦ γήρως, ϗ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς, ϗ πάντων ὁμῦ τῶν φυσικῶν, ϗ τῶν φιλτάτων, ϗ τῶν ἀναγκαιοτάτων ςερόμενοι. Ἐξεπλάγημεν ὖν φιλάνθρωπε Δέσποτα τῷ μεγέθει τῆς ἀφορήτυ ταύτης συμφορᾶς ϗ τῆς μάςιγος, ϗ μικρῦ ἐξέςημεν ἑαυτῶν, ϗ ἀπορία ϗ ἀμηχανία περιέσχεν ἡμᾶς, ϗ φόβος ϗ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, ϗ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτυ, ϗ ἀπειρήκαμεν ϗ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἑαυτὲς εἶναι λογιζόμεθα, ὐδ᾽ ἐν τῷ καθεςηκότι τῦ νοὸς ἐσμέν· ἀλλ᾽ ἕκαςος τὴν πληγὴν ϗ τὸ σημεῖον ἑαυτῷ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνὰ τῶν μελῶν ἐφαπτόμενοι, καθ᾽ ὥραν ἐξιςάμενοι, κἂν κώνωψ ἐπέλθῃ, κἂν ζωΰφιόν τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμενοι ὑπὸ τῦ δέυς, ϗ πρὸ τῦ θανάτυ νεκρῦσθαι δοκῦμεν. Ὅθεν ϗ περιαγόμεν ἅπαντες, ὥσπερ ἡμιθνῆτες ϗ ἐκλελυμένοι, ϗ πανταχόθεν ἠπορημένοι, ϗ μηδὲ μίαν καταφυγὴν εὑρίσκοντες. ϗ τὸ δὴ χεῖριςον, ὅτι ὐδὲ διᾶραι τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς

τὸν

τὸν Οὐρανὸν, ὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ ϛόμα ὑμῶν, ᾗ εὔξασθαι ἐνώπιόν σȣ τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κέντρῳ τȣ̃ συνειδότος πληττόμενοι. Ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, ᾗ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενα, ἀναξίȣς ἑαυτὸς τῆς σῆς βοηθείας ᾗ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν. Τȣ̃το μόνον συντετριμμένοι ᾗ τεταπεινωμένοι, κατῃσχυμένοι βοῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ᾗ δικαία ἡ κρίσις σȣ, κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. Μᾶλλον δὲ. ὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, ὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· ἀλλὰ ᾗ ταύτην τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μαϛιγα, φιλάνθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογȣ̃μεν. Πᾶσα γὰρ μαϛιξ ᾗ πληγὴ, ᾗ πᾶς ὄλεθρος καθ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐϛὶ ᾗ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν ὖν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ὐδὲ θαῤῥῆσαι ἔχομεν δικαιοκρίτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἱκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὑρεῖν ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, ᾗ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, πολυέλεε Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει ᾗ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν Θεὲ ὑπεράγαθε, ᾗ Κύριε τȣ̃ ἐλέȣς, δεόμεθά σȣ τῆς γαληνότητος, ϛῆσον τὴν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὀξεῖαν ᾗ ἄωρον τȣ̃ θανάτȣ ῥομφαίαν, ᾗ μὴ τῷ θυμῷ σȣ ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι διὰ τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποϛήσῃς τὸ ἔλεός σȣ ἀφ' ἡμῶν φιλάνθρωπε, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σȣ ἣν διέθȣ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοϛὺς ἡμᾶς ποιήσῃς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σȣ τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων κακῶν. σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν Κύριε, ἀλλὰ ᾗ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν ἐκτὸς σȣ ἄλλον Θεὸν ὐ γινώσκομεν· σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης ᾗ τεταπεινωμένης καρδίας παριϛάμεθα, ᾗ δακρύοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Δέξαι φιλάνθρωπε τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν, ᾗ τὸν καρδιακὸν πόνον· ὡς ἐδέξω τὰ δάκρυα Ἐζεκίȣ ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτȣ̃, ᾗ τȣ̃ θανάτȣ τȣ̃τον ἐῤῥύσω, ᾗ χρόνον ζωῆς ἐδωρήσω παρὰ τὸν ὡρισμένον τȣ̃ τέλȣς αὐτῷ. ἀπέϛρεψε γὰρ, φησιν, Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ πρὸς τὸν τοῖχον, ᾗ ἔκλαυσε. ᾗ παρευθὺς ὡς φιλάνθρωπος Δεσπότης τὸν Προφήτην ἀπεϛειλας, λέγοντα αὐτῷ· Ἤκȣσα τῆς προσευχῆς σȣ, ᾗ εἶδον τὰ δάκρυα σȣ. ᾗ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σȣ, πεντεκαίδεκα ἔτη. Αὐτὸς ὖν ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπών. Οὐ θελήσω τὸν θάνατον τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃, ὡς τὸ ἐπιϛρέψαι ᾗ ζῆν αὐτόν· σπλαγχνίσθητι ᾗ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις. ᾗ ἀπόϛρεψον τὸν θυ-

μόν σε τὸν δικαιότατον ἀφ' ἡμῶν, ἢ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν· Ὁρᾷς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθημεν, ἢ ὠλιγώθημεν ἡ κληρονομία σε, ἢ τὸ ἅγιον ἔθνος σε, ἢ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, ὃ ἡ σκιὰ ἢ τὰ ὄρη περιελάμβανε. Μνήσθητι Φιλάνθρωπε τοῦ Σταυροῦ, ἢ τοῦ Θανάτου, ἢ τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν κατακρίτων ὑπέμεινας, ἢ μὴ ἁρπάσῃ ὡς λέων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας μακρόθυμε, ὡς οὐδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθήτων οὕτως Αἰγυπτίων καθήψατο, ὡς ἡ τῶν πρωτοτόκων Φθορὰ ἢ ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορὰ, ἢ ἀνείκαστον τὸ δεινὸν, πάντων ὁμοῦ ἢ τῶν πρώτων, ἢ τῶν μέσων, ἢ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας οὕτως ἁρπαζομένων ἐξαίφνης. Σπλαγχνίσθητι οὖν εὐδιάλλακτε Κύριε ἐπὶ τοῖς δάκρυσι, ἢ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων, ἢ τῶν βρεφῶν, ἢ τῆς ἁπλάσου πάσης ἢ ἀώρου ἡλικίας, ἢ στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σου ἀγανάκτησιν, ἢ κοπασάτω ἡ θραῦσις πολυέλεε Κύριε. τὴν γὰρ πληγὴν ἢ τὸ σύμβολον τοῦ θανάτου τὰ βρέφη δεξάμενα, ἢ ἐν συναισθήσει τοῦ κακοῦ ἢ τῆς Φθορᾶς γενόμενα, πρὸς ἡμᾶς κεχήνασι, ἢ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἐνατενίζουσι, ἢ χεῖρας ὀρέγουσι, ἢ δάκρυσι, ἢ ψελλίσμασι, ἢ ἄκραις ἀσήμοις ἢ οἷς ἔχουσι κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύουσι τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, ἢ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύσασθαι δῆθεν βιάζονται. Ἡμεῖς δὲ μηδαμόθεν δυνάμενοι χεῖρα τούτοις ὀρέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταφεύγομεν, ἢ παρὰ σοῦ μόνου τὴν βοήθειαν ἢ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς πληγὴν. Θανατικοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ, τὸ τῆς Φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας ἢ τῆς χρηστότητος, ὁ ἢ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε ἢ μάστιγας συμφερόντως διὰ Φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων· ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς ἢ ὀξύῤῥοπον καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σου φόβῳ μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίσῃ. στῆσον δεόμεθα τὴν κατὰ τῆς Φύσεως ἡμῶν Φερομένην ὀξεῖαν ἢ ἄωρον ταύτην τοῦ θανάτου ῥομφαίαν. ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσῃς, μηδὲ τοῖς νοητοῖς ἢ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς ἐξουθένημα. Ἐξηρήμωνται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, Ἱεραὶ πανηγύρεις, ἢ τελε-

ταὶ,

ται, ϗ θείων ὕμνων συςήματα, τῷ πλείονι μέρει κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ ϗ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφὴν, ἠφανίσθησαν, ϗ ὀκ ἔςιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος ϗ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, ϗ σκότος ζοφερὸς τȣ̃ φοβερȣ̃ τȣ́τȣ θανάτȣ πάντας ἐκάλυψεν. Οὐ φθάνομεν Δέσποτα, τȣ̀ς τελευτῶντας ὡς ἔθος θρηνεῖν οἱ προσήκοντες, ϗ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, ϗ ἄλλȣς ἐπιζητȣ̃μεν τȣ̀ς θρηνȣ̃ντας, ϗ κοινῷ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες ϗ φαινόμενοι, ζῇν ἤδη νομίζομεν τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικρȣ̃ ϗ ἑαυτοῖς ἀπιςȣ̃μεν· τὸ τȣ̃ θανάτȣ σύμβολον ϗ πληγὴν ἔχειν ἕκαςος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, ϗ πρὸ τȣ̃ θανάτȣ τῷ δέει τȣ̃ θανάτȣ χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα. τȣ̃το τῶν πονηρῶν ϗ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα. ταῦτα τῆς ἀσελγείας ϗ ἀδικίας ϗ ἐπιορκίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα. Οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τȣ̀ς πικρȣ̀ς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν ϗ τὸν θάνατον τȣ̃τον ἐπήγαγε. Διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπὶ τȣ̀ς ὑȣ̀ς τῆς ἀπειθείας. Διὸ ὀδὲ νοητȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐπᾶραι, ὀδὲ προσεύξασθαι καθαρῶς, ϗ τὸν ἔλεον ἐφελκύσασθαί σȣ δυνάμεθα, τῷ βάρει τȣ̃ συνειδότος καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ καταναμπτόμενος ἕκαςος. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σȣ, μηδὲ τὸν τῆς μετανοίας ϗ ἐπιςροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ ϗ τὴν πληγὴν τȣ̃ θανάτȣ ταύτην φιλανθρώπως ἐπήγαγες. οἴδαμεν ὡς πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑποσχόμενοι, ϗ πολλάκις ψευσάμενοι, τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον ἐκείνην συκῆν κατεκρίθημεν. Ἀλλ' ἔτι, ϗ ἔτι μακροθύμησον ὡς φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃, ὡς τὸ ἐπιςρέψαι ϗ ζῇν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα ὁ δυνάμενος ἐκ τῶν σκληρῶν ϗ ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ. σοὶ γὰρ μόνῳ πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, φιλάνθρωπε Δέσποτα. ἵνα ϗ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεὰς, ϗ γενεὰς δοξασθείη σȣ τὸ πανάγιον ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς πληγὴν Θανατικȣ̃. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σȣ, πανάγαθε Δέσποτα, παρέβημέν σȣ τὰς σωτηρίȣς ἐντολὰς, τὰς ἱερὰς συνθήκας ἡμῶν, ἃς ἐπὶ τῷ θείῳ Βαπτίσματι κατέναντι τȣ̃ μεγάλȣ σȣ Θυσιαςηρίȣ ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα ϗ ἀνθρώπων. ἠθετήσαμεν τὸ φρικτὸν Αἷμα τῆς διαθήκης,

ἐν ᾧ ἡγιάσθημεν, κοινὸν ἡγησάμενοι, ϗ τῷ Πνεύματι της χάριτος ἐνυβρίσαντες, ϗ τῆς Φοβερᾶς ϗ ὑπερφυῦς Υἱοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα γραφὴ ϗ θεῖος νόμος, ϗ διδασκαλία θεόπνευστος, ψόφος κενὸς ϗ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν, ὀνόματι μόνον ϗ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, ϗ τὸν ἀληθῆ Χριστιανισμὸν οἱ τάλανες περιφέρομεν· αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἁρπαγὴν ϗ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδειοι· οἱ πόδες ὀξεῖς ϗ ἀνομώτατοι, ϗ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν ϗ κατεντρέχειαν ἕτοιμοι τῆς μερίδος τῶν ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν, ϗ καταπατεῖν, ϗ κατεσθίειν τὲς πένητας· τὸ σόμα τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε ϗ λόγων ὄργανον, πάσης αἰσχρότητος ϗ μωρολογίας, ἐπιορκίας τε ϗ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τὲς ὀφθαλμὲς ἡμῶν, ϗ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας ϗ πάσης ἀσελγείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύοντα νῦν, τὸ θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, ϗ τὰ μέλη σε Χρισε πόρνης μέλη ποιήσαντες, ϗ ἀντὶ Ναῶν τε Θεε, Φθορᾶς ϗ ἀκαθαρσίας ἀποθῆκαι γενόμενοι. Διὰ τετο, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλήν σε Φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι, τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλγεινοῖς τε πλησίον βελτίες γεγόναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σε παίδευσιν ϗ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἀλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς Κύριε. σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ ϗ σὲ προσκυνεμεν μόνον, ϗ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες Φιλάνθρωπε Δέσποτα, σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν Φερομένην δικαίως μάστιγα νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε τὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύστημα. τὸ τῆς σῆς ἀπείρε χρηστότητος πέλαγος κατακαλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν. ἔχομεν τῆς σῆς Φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, λῃστὰς, ϗ πόρνας, τελώνας, ϗ τὸν ἄσωτον υἱὸν, οἵτινες ἡμᾶς τὲς ἀθλίες παρευδοκιμεσι, ϗ εἰς τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν προάγεσι. Μετὰ τέτων ϗ ἡμᾶς ἐξομολογεμένες σοι ϗ προσπίπτοντας πρόσδεξαι Δέσποτα. εἰ δὲ ϗ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς ϗ εἰλικρινες μετανοίας πλεῖστον ἀπολειπόμεθα, τὸ λεῖπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἄπειρος ἀγαθότης σε, μᾶλλον δὲ ϗ τὸ πᾶν ἐπειδὴ ϗ τε παντὸς ὅλως λειπόμεθα. Ἔχεις ἒν εὐσπλαγχνίαν τε ϗ συγγνώμην παρακαλεντάς σε, τὸν Σταυρὸν ϗ τὸν ἑκέσιον Θάνατον ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων ὑπέμεινας. τὲς ἀγῶνας τῶν Ἀποστόλων, τὲς τῶν Ὁσίων ἱδρῶτας, ϗ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, ϗ πρὸ πάν-

των τὴν κοινὴν τῶν ἁπάντων ἐλπίδα ἢ σωτηρίαν, τὴν ὑπὲρ λόγον ἀσπόρως τεκȣ̃σάν σε Θεοτόκον· ὧν τὰς ἐντεύξεις Φιλανθρώπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, ἢ τῆς μελλȣ́σης αἰωνίȣ κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον. Χάριτι ἢ Φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ ἀνάρχȣ σȣ Πατρὸς, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑτέρα Ἱκετήριος πρὸς Θεὸν, λεγομένη ἐν καιρῷ Λοιμȣ̃, ἢ Λιμȣ̃, ποίημα τȣ̃ ἁγιωτάτȣ Πατριάρχȣ Καλλίςȣ.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὁρωμένην ταύτην Κτίσιν δημιȣργικῇ σȣ προςάξει ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εἶτα ἢ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἀκρᾳ σȣ ἀγαθότητι. ἢ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτȣ̃ τὴν ἑτοιμασίαν ἀδάπανον, ἢ ἄνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν ἢ πόσιν, ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς ςερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηράτȣ τρυΦῆς ἐκείνης ἢ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμΦερόντως, ὥςτε καρπȣ̀ς ἐκΦέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροΦὴν ἡμετέραν, ἢ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων πολυειδῶς ἢ ποικίλως· ἢ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικήν σȣ δύναμιν, δι᾽ ἧς ἢ τȣ̀ς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐΦορᾷς τῇ σῇ χρηςότητι· τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης ἢ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα ἢ θαυμαςὰ τεράςια ἐργασάμενος ἔν τε τῇ παλαιᾷ ἢ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκȣσόν μȣ τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃ ἢ ἀναξίȣ δȣ́λȣ σȣ. ἢ καθάπερ ποτὲ, διὰ τȣ̃ Ἰωσὴφ ἐκείνȣ τȣ̃ Φέροντος τύπον τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃ ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκεῖνον διέθρεψας Λαὸν δαψιλῶς, ȣ̓́τω ἢ νῦν διὰ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροΦὴν ἢ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, ἢ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τȣ̃ Λοιμȣ̃, ἢ Λιμȣ̃ τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης ἢ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σȣ τȣ̃ ἀνάρχȣ Πατρὸς, ἢ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, ἢ τȣ̃ Παναγίȣ, ἢ ζωοποιȣ̃ σȣ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τȣ̃ αὐτȣ̃. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ο Τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ ἢ μεγάλα ἢ θαυμαςὰ ἐργασάμενος, ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δȣλείας τȣ̃ Φαραώ· ὁ τῇ χειρί σȣ τῇ δεξιᾷ τȣ̃τον καθοδηγήσας, ἢ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς

χόρον ἐκθρέψας οὐκ εὐαρίθμητον Λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ὀμβρήσας τὸ Μάννα καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενάου· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγὰς ὑδάτων ὀμβρῆσαι παρασκευάσας, καὶ πάντας χορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου Φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι. Χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, καὶ αὐτάρκηστον πρὸς ὑπουργίαν καὶ τροφὴν ἡμετέραν δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμασια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς χόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος. Παντα γὰρ δυνατά σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριαδας Λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφράτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου. Ἵνα δοξασθῇ τὸ Πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Ἀπειλῇ Βροντῶν, καὶ Ἀστραπῶν.

Πάλιν σοῦ Κύριε τοῦ Φιλανθρώπου Δεσπότου μνήμη παιδείας, πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δέησις, γινωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων, τοσούτῳ πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικάκῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ. Διὸ καὶ δεόμεθά σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσῃς ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ στερεῶν Βροντὴν, καὶ μετασκευάζων Ἀστραπὴν, καὶ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου. Ἐπιδὲ τῇ σῇ Φιλανθρωπίᾳ καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεστώσης ἀπειλῆς. ἐβρόντησας γὰρ ἐξ Οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι εὔσπλαγχνε. πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ τοὺς πλουσίους σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον τοὺς δούλους σου ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος. Μὴ καταφλεξάτω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς Ἀστραπῶν καὶ Βροντῶν σου. ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρησάμενος εὐσπλαγχνίᾳ, πράϋνον τὴν ὀργήν σου, καὶ εἰς αἰθρίαν τὸν ἀέρα μετάβαλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ Φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ δυσκρασίας Ἀνέμων, καὶ κλύδωνα Θαλάσσης.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ συνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσσῃ θέμενος ὅριον ψάμμον, καὶ σταθμήσας ὄρη, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας Οὐρανὸν, καὶ δρακὶ συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὅρους, ἁρμονίας τε, καὶ τάξεις τῇ ὁρωμένῃ καὶ αἰσθητῇ Κτίσει ταύτῃ δοὺς, καὶ καιρῶν ἀλλαγὰς, καὶ τροπὰς Ἡλίου, κράσεσι στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀῤῥήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυπον διακυβερνῶν· Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου Φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν σῶν χειρῶν ἔργα. καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ὁ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀποῤῥήτως ἡμᾶς. ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δοὺς, καὶ Πνεύματος ἀποῤῥήτῳ κοινωνίᾳ τῆς οἰκείας Θεότητος μεταδοὺς, ἄφες τὸ τῶν ἁμαρτιῶν δεόμεθα πλῆθος τῷ ὑπερέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. ὁ τῷ Σταυρῷ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ τῷ Αἵματι τὴν ἁμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπανάγαγέ σου τὴν Κτίσιν πρὸς τὴν Φυσικὴν ἁρμονίαν καὶ τάξιν, εἰς τὸ παρὰ Φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπεῖσαν, διὰ τὴν παρὰ Φύσιν ἀταξίαν, καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέσμου καὶ Φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου τούτου γαλήνην πελάγους. καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα, καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀέρος διακόψας, ἔντειλαι τοῖς ἀνέμοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δοῦναι. ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς παρὰ Φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσεσι. στήτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ τῆς ζάλης μεταθήτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. παρασκεύασον αὐτὴν Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεικάστῳ Φιλανθρωπίᾳ παύσασθαι τοῦ κλύδωνος· ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας. Αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἐναντίον ἄνεμον κοίμισον, καὶ τὰ κύματα πράϋνον. καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδείους καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους· κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐ-

τοὺς εἰς λιμένα σωτηρίας. οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ μὴ γινώσκοντες πλήν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν διὰ παντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Εὐδοκίᾳ, καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι.

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ μόνος ὢν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγχνοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφερόντως τὰ καθ᾽ ἡμᾶς διευθύνων καὶ διακυβερνῶν, ὁ σοφῇ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιέμενος· ὁ φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε, καὶ φιλανθρώπως, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα. μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπωλέσαμεν ἁπλότητι γνώμης, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἔλλειπον· Αὐτὸς Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαρρησιάσους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾷν ὅλως αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν. Ἀλλ᾽ εἰδότες σου τὸ φιλάνθρωπον, τὸ εὔσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυμον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου, αἴρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Παθημάτων καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγαπητῷ σου. Ἱερεῖς, καὶ ὁ Λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Ἀπεκλείσαμεν τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ᾽ ἧς ἀνεστράφημεν. Σὺ χρηστός, ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἠνομήσαμεν· σὺ μακρόθυμος, ἀλλ᾽ ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι·

γινώσκομέν σε τὴν ἀγαθότητα, καίπερ ἀσυνετοῦντες. ὀλίγα ὧν ἡμάρτομεν. μεμαστιγώμεθα. Σὺ Φοβερὸς εἶ. καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀντερήσει; ἐὰν κλείσῃς τὸν Οὐρανὸν, τίς ἀνοίξει; καὶ ἐὰν κλείσῃς τοὺς καταῤῥάκτας σου, τίς συνάξει; κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς σου πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, καὶ ζωῶσαι καὶ θανατῶσαι. πατάξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελῆσαί σου πρᾶξις ἐστὶ συντετελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, λέγει τις τῶν πάλαι ἀνθομολογούμενος· Ἡμῖν δὲ καὶ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν. ἡμεῖς ἡμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης. Διὰ τοῦτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου. καὶ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἄνες Κύριε. ἱλάσθητι Κύριε. μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μαστίγων παιδεύσῃς ἄλλους. Δὸς ἡμῖν διὰ τῆς ἑτέρων βασάνου σωφρονισθῆναί τινας τούτων τῶν ἐθνῶν, τῶν οὐ γινωσκόντων σε, καὶ Βασιλειῶν, αἳ τῷ σῷ κράτει οὐχ ὑπετάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ ῥάβδος κληρονομίας σου. Διὰ τοῦτο παίδευσον ἡμᾶς, πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσῃς, καὶ παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα. τὸ γὰρ ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀνυπέρβλητος, καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος, ἐφ᾿ οἷς καὶ τεθαῤῥηκότες δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν· κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ Δαβὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σου. κἂν οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ᾿ ὡς ὑπεράγαθος, στῆσον τὴν ὀργήν σου, καταπράϋνον τὸν θυμόν σου τὸν δίκαιον καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν ὑγείαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ. πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου. πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάστους τῆς αἰκισάσης ἀσθενείας, καὶ φυλάττων παντοκρατορικῇ σου χειρὶ ἀπροσψαύστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, καὶ ὀλεθρίου συντριβῆς. ὄντως γὰρ συνέχεε πάντας καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου, κἂν οὐκ ἐπιστρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνειδότος πάντας, καὶ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοι. πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρως σε τεκούσης ἁγνῆς Θεομήτορος Ἀειπαρθένου Μαρίας προστασίαις τῶν ἁγίων, καὶ θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἀναςήτω ὁ Θεὸς, ἢ διασκορπισθήτωσαν.
ςίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιςολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 4.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριςῷ. (χάριτι ἐςὲ σεσωσμένοι·) Καὶ συνήγειρε, ἢ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ· Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηςότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐςὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίςεως· ἢ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον. Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μήτις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλούια, ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιγ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ἢ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, ἢ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις, ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· ἢ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, ἢ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, ἢ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν, ἵνα τί ἢ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν ἢ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, ἢ βάλω κοπρίαν· Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιὸς, ἢ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ, ΠΟΛΕΜΟΥ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τοῖς σοῖς Ἄχραντε συμμάχησον οἰκέταις.

Ὠδὴ Ἰωάννου. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον, ἡ γεννήσασα Σεμνὴ, κραταιᾷ χειρί σου παναλκεῖ, συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ὁ ἐν θαλάσσῃ ποντίσας πρὶν Φαραὼ, καὶ τὰ τούτου ἅρματα, καταστρώσας ἐν βυθῷ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν, διαναστῆθι Χριστὲ τῆς σὲ Τεκούσης εὐχαῖς.

Ἰατρικὸν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστὴρ, τῆς ὑγείας αἴτιον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἁπαλοῖς φαρμάκοις οἰκτιρμῶν, σοῦ ἰάτρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι.

Συναχθεῖσαν ὥσπερ ἄλλην πανστρατιὰν, ἄρδην ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιὰν, τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾷ χειρί σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζομεν, καὶ κινοῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν Ἁγνή. σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ὁ Ἀρχιστράτηγος. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὗτοι ἐν ἅρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν· σῶσον ἡμᾶς Δέσποινα.

Ἰσχὺν καὶ σθένος ὁ διδοὺς, ἀσθενοῦσι καὶ κέρας, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιστῷ σου νῦν στρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεὶς, ἐξ ἐθνῶν τῶν ἀθέων, πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς, καὶ πόλεμον συγκινεῖ, τοῖς σοῖς δούλοις, Δέσποινα βοήθησον.

Ἄνδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενὰ, φρυάξαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη. Ἀμαλὴκ τὸν δυσμενῆ σὺ δὲ χειρὶ νοερᾷ, τοῦ λαοῦ σου τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔκχεον Ἁγνὴ καὶ σύγκλεισον. πάντων τῶν ἐναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμούντων ἐχθρῶν, καταπολέμησον ἐχθροὺς, τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς καὶ ἀποστραφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κενοὶ Δέσποινα, καὶ ἄπρακτοι.

Νυνὶ γνωσόμεθα ἐν τούτῳ Δέσποινα, ὡς τεθέληκας πάντα τὸν σὸν λαὸν, ταύτης σου τῆς Πόλεως, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θέλειν σύνδρομον ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῷ, νεύματι δυνάμενον ἂν οὖν θελήσῃς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν σωθησόμεθα.

Ἐν τῇ ἐκστάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναστῶν πολεμίων τὰς δυσμενεῖς, κεφαλὰς διάκοψον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἁγνή. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Σατράπαι Τύραννοι Βασιλεῖς, Ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῷ συμφωνήσαντες, κατὰ ταύτης σου τῆς ποίμνης καθάπερ λέοντες, καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρυόμενοι.

Υἱὸν γεννήσασα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπιστατοῦντα νοερῶς, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόστειλον, Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπὰ τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς, καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα. ἀλλὰ σὺ Παρθένε τάχυνον οἴκτειρον, καὶ πάλιν τοὺς ἀθέους ἐχθροὺς κατάβαλε.

Μὴ παραδώσῃς χερσὶν ἐθνῶν τὴν κληρονομίαν σου Ἁγνή· μήποτε εἴπωσι ποῦ ἐστιν, ἡ Θεογεννήτωρ ᾗ ἐπεποίθεισαν; ἀλλ' ἄθραυστον τὴν ποίμνην σου διατήρησον.

Αἱ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνή, καὶ τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄμαχον· ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σου. Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χαλκοῦν τόξον ἔργασον, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας. καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν, αὐτοὺς Ὑπεράμωμε, οὐρανόθεν βραβεύων αὐτοῖς δύναμιν.

Ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνή, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτὸν, μὴ δῷς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κόρη σύντριψον.

Στενάζοντες κράζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες.

ἐξημάρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, καὶ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ Φέρομεν Δέσποινα, καὶ γὰρ εἶπον ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναοὺς τοὺς ἁγίους σου, καὶ τεμένη ἱερὰ καὶ τὰς σεπτὰς Εἰκόνας σου, τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε τὰς μορφὰς, σκεύη καὶ κειμήλια, οἱ ἐχθροί σου Παρθένε ἐξηφάνισαν. Ὠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

ΟΥ' πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα κἂν ἡμάρτομεν, ἀλλὰ οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ, καὶ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν πλὴν σοῦ. διὸ ἐλέησον ἡμᾶς τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Ἰδοὺ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, καὶ ἐφάλλονται διασπάσαι νῦν θηριωδῶς. τοὺς δούλους σου Δέσποινα Ἁγνὴ, οὓς ῥάβδῳ θείας σου ῥοπῆς μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν Πόλιν ταύτην φύλαττε, Βασιλεύοντα βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἁλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς, καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ἐμφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς, ἀποστάσεως ταραχῆς ἐνέδρας συσκευῆς, λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ προδοσίας δολερᾶς ταύτην τὴν Πόλιν σου.

Τεῖχος ἄρρηκτον ἀπόρθητον ἀκλόνητον, καὶ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κεκτήμεθα ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἱμοχαρῶν, καὶ σοὶ προσφεύγοντες Ἁγνὴ διασῳζόμεθα. Ὠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

ΑΙ'μοβόρα θηρία καὶ λύκοι ἅρπαγες, τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποίμνην περιεκύκλωσαν, καὶ τὰ λογικά σου ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ἰδιόρρυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος ὅρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε, Ἀξία Θεοτόκε.

Στρατιᾶς Οὐρανίου παρεμβολῇ νοερᾷ, κύκλωσόν σου τὴν Πόλιν καὶ περιτείχισον, καὶ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας ματαίωσον· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος, κατὰ τοῦ Σολομῶντος οὕτως ἐγήγερται, κράτος ἀσεβῶν βλασφημούντων σὲ Πάναγνε· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Δορυάλωτον θεῖναι σπεύδει τὰς δέλους σου, ὁ ςρατὸς ὁ ἐν ὅπλοις θαῤῥῶν καὶ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν σοὶ πεποιθότες κραυγάζομεν· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ἡ τὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα. τῶν βαρβάρων ἐφόδους πολλάκις τρέψασα, σύντριψον, καὶ νῦν, καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Δέσποινα Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰσχὺς καὶ κράτος γοῦν Πανάμωμε, τοῦ σοῦ λαοῦ ἀνδρεία καὶ φρουρός τε, καὶ δύναμις καὶ ῥομφαία καὶ μάχαιρα δίςομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων φάλαγγας τέμνουσα· καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολὴν εἰς ἓν συγκόπτουσα.

Ὡς τεῖχος ἄῤῥηκτον καὶ ἀπόρθητον Χριςιανῶν ὡς πρόβολος, καὶ πύργος ἀχείμαςος, τῶν δεινῶν καὶ ἀθέων φρυάγματα, καὶ τὴν κορυφουμένην τυράννων ἔφοδον, καὶ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλὰς Ἁγνὴ διάλυσον.

Ἀγγέλου πάλαι ὑπερασπίζοντος. ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιναίων ἐξέκοψε, καὶ τὰ νῦν ἐξαπόςειλον Ἄγγελον, φάλαγγας τῶν βαρβάρων, καταδιώκοντα. καὶ κατασυντρίβοντα ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Νικᾶται τάξις φύσεως Δέσποινα, ὅπου Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται. σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θέλοντας, ταύτην σου τὴν Πόλιν ἀπολεῖν ἄρδην ἀφάνισον.

Ναοῦ ἐπάκουσον ἐξ ἁγίου σου σῶν οἰκετῶν Ἁγνὴ, καὶ ὀργὴν Θεοῦ ἔκχεον, ἐπὶ Ἔθνη τὰ σὲ μὴ γινώσκοντα, καὶ ἐπὶ Βασιλείας, αἳ σου τὸ ὄνομα, οὐκ ἐπεκαλέσαντο πιςῶς τὸ πολυπόθητον. Δόξα.

Ὁ λύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάςασιν, καὶ ἑνώσας τῇ γῇ τὰ οὐράνια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον. τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρὺν ἡμᾶς εἰρήνευσον. Καὶ νῦν.

Ὑφάπλωσον σου τὴν σκέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον, καὶ ἀγκάλαις ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριςὸν, ἐναγκαλισαμένη ταύτην ἀπόρθητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῷ, ἐγκαυχωμένην ἀεί.

ΕΥΧΗ Μακαρίου τοῦ Φιλαδελφείας, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; τίς ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας. ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεὸς ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν. καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν λαόν σου

κατε-

κατεπανουργεύσαντο γνώμην. καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σου. εἶπον. δεῦτε. καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ἤλθοσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλὴμ. ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἀλλ᾽ ἕως πότε Κύριε ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ᾽ ἡμῶν; ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; μέχρι τίνος χρήσεται παρανομος ἐξουσίᾳ; ἕως τίνος ὑψωθήσεσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ κλήρου τῶν ἡγιασμένων; οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν. καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη. οἴμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς σφόδρα κατισχύουσι καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγενήθη. καὶ σὺ Κύριε ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλὴμ; κλαύσομαι γὰρ καὶ ὡς Ἱερεμίας ἐπὶ τῇ συντριβῇ μου πικρῶς. ὅτι ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ἐν Ἅδου συνελογίσθημεν. καὶ ἐλπιῶ πάλιν ὡς Ζαχαρίας ἐπὶ σὲ. Κύριε, τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτείρων σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλὰς ἰσχυρῶν ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν; τοῖς ἐκκλίνασι δηλαδὴ ἐξ ὁδοῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμάτων. καὶ τοῖς ἀθετοῦσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν· οἵτινες λόγον πανσόφου προνοίας οὐκ ἐπιστάμενοί σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβάλλουσιν· ἔδει γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκοῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιοῦνται· ἀλλ᾽ οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύουσι, καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερκόσμιον μετατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀψέ ποτε συνιέναι· ἀλλ᾽ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὀνειδίζουσι, καὶ τὴν εἰς σὲ πεποίθησιν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν παροινίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σὲ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, Υἱὸν ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγάθῳ σου Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν φύσιν, μίαν Οὐσίαν, μίαν Δύναμιν, Θεότητα, καὶ Βασιλείαν προσκυνοῦμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσεβείας τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, οὐ πλημμελημάτων ἔκτισιν ἡγοῦνται οἱ παράφρονες, καὶ τὴν σὴν ἐπιτωθάζοντες ἀνοχὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσώτειραν διακλευάζουσιν οἰκονομίαν σου· ἀλλ᾽ ἀ-

τες Κύριε. ἄνες ὁ Φιλανθρωπότατος Θεὸς, οἰκτείρησον ὁ συμπαθέστατος, ἢ ἐλεήμων Δεσπότης, ἢ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἐπὶ πλέον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἵνα μὴ γνωώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ἢ πρὸ τε γενέσθαι· ἀλλὰ γενε μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητὴς ἰσχυρὸς. ὅτι ἐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἢ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε τεθαῤῥήκαμεν, ἢ πιςωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σε Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τε αἰῶνος· ἢ ὑψωθήτω κέρας Χριςιανῶν, ἢ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, ἢ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβεντες ἡμᾶς, ἢ ἐντραπήτωσαν, ἢ ἀπολέσθωσαν, ἢ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, ἢ ἡ δυναςεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· ἢ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιςος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἢ σε ἐςιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα· ἢ σὲ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἢ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶν. τῶν αἰών.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σε δεόμεθα ἢ σὲ παρακαλεμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἢ ἀνάξιοι δελοί σε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ἀχρείων οἰκετῶν σε, ἢ ἐλεήσῃς ἡμᾶς· ὅτι, Δέσποτα, ἢ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἢ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς Ἔθνεσι· μυκτηρισμὸς ἢ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· ἢ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἢ ἀνομίας, ἢ βλασφημίας ἡμῶν. τίς ἐ κλαύσει ἡμᾶς ἕτω διακειμένες; τίς ἐ θρηνήσει τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἢ ἀνομίας, ἢ βλασφημίας ἡμῶν; διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα ὀςράκινα· διὰ τῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιὼν, οἱ ὑπὲρ χιόνα λάμψαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐζοφώθημεν· οἱ τιθηνέμενοι ἐπὶ κόκκον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, ἢ ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων. διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ ἡμέρας ἢ τε Φωτὸς, Υἱοὶ γεγόναμεν νυκτὸς ἢ σκότες. διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ τῆς Βασιλείας, δελοι γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων ἢ ἀπίςων Ἐθνῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς Κυρίε τε Θεε ἡμῶν. ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε Κύριε, ἢ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, ἢ μὴ ἀποςήσῃς τὸ

ἔλε-

ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. καὶ διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, διὰ τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, οἵτινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τοὺς Ἁγίους Προφήτας, καὶ Πατέρας, καὶ Πατριάρχας οἵτινες ἠγωνίσαντο, εὐαρεστῆσαι τῷ Ἁγίῳ σου Ὀνόματι. μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν Κύριε, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμὲν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλέη τὰ σὰ, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῇ. Ἱκετεύομεν οὖν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου πάριδε τὰ ἀνομήματα, καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ναὶ Δέσποτα παντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν; καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, καὶ ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ δυνάμωσον, καὶ ὀχύρωσον αὐτὸ, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ Δαβὶδ τῷ Προφήτῃ σου κατὰ τῶν ὑπεναντίων. οὕτω Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, τοὺς κεκλημένους τὸ σὸν Ἅγιον Ὄνομα ὅτι ἐκτός σου Θεὸν ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. τὸ Ὄνομά σου ὀνομάζομεν σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, καὶ τὴν παρὰ σοῦ ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν. ἐπίβλεψον ἡμῖν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου τῆς δόξης σου. ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Θεὸς, καὶ τὸ Ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστιν ἐπίστρεψον Κύριε διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὴν Ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν διὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους σου. οἱ γὰρ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἁγίασμά σου ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν. ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐῤῥύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ Ὄνομά σου, καὶ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου καὶ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ βλασφημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερηφάνοις καὶ ἀπίστοις Ἔθνεσι. καὶ νῦν Κύριε ὁ

Θεὸς

Θεὸς ἡμῶν μὴ ὀργισθῇς ἕως σφόδρα. ὅτι ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ φοβερὸν ἔσται τὸ Ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν μεθοδειῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταιὰν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἱκανοί ἐσμεν πρὸς τὸ νικᾷν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σώζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπίστων ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον τὸν λαόν σου, καὶ τὸ στρατόπεδον ἡμῶν, καὶ ὀχύρωσον, καὶ ἐνδυνάμωσον, καὶ κραταίωσον αὐτὸν ἐν ὥρᾳ πολέμου· καὶ κατάβαλε, καὶ σύντριψον, καὶ ἀφάνισον τοὺς ἀθέους, καὶ ἀπίστους βαρβάρους, ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ δὸς δόξαν τῷ Ὀνόματί σου τῷ Ἁγίῳ, μήποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶν. τῶν αἰών.

Εὐχαὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαοῦ.

Ἰστέον, ὅτι αὗται αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται καὶ εἰς Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

Κύριε, καὶ Θεὲ τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγὸς, καὶ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν Πατὴρ. ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἡ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγὴ, ὁ τῇ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὖθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδοὺς χάριν· οὗ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα Κτίσις, ὅση τε νοητὴ, καὶ αἰσθητή· οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλὴ, καὶ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαστοι· οὗ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ᾧ ὑπείκει τὰ ἄστρα· ᾧ πάντα ὑποτέτακται· ᾧ πᾶσα δουλεύει Κτίσις· ὃν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις τρέμουσι, καὶ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραίρουσιν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ. σὺ τοίνυν νοητὲ Δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεὲ ἀληθινὲ, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, εὐμενεῖ καὶ ἵλεῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ ἀπεγνωσμένον, καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτοὺς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου. Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, Φεῖσαι τοῦ ἀμπελῶνος

ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύουσαν. μνήσθητι τῶν Ἁγίων σου Θυσιαστηρίων, ἃ βεβήλοις ποσὶν ἐπατήθησαν, καί γε πυρὶ παρεδόθησαν. μνήσθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας. τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι παραδοθείσης. καὶ τὴν μὲν πατρῴαν εὐσέβειαν ἀνοήτῳ γνώμῃ ἐξομνυσαμένης· τῷ δὲ Διαβόλῳ ἐπιγραψαμένης. καὶ στῆσον ἤδη ῥάβδον ἁμαρτωλῶν κατὰ κλήρου δικαίων ἀφιεμένην. μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεκχυνόμενον ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος. καὶ δὸς δὴ τῷ Φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄνεσιν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιαρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων, καὶ στάσεων· ἐνίσχυσον αὐτοῦ τὸν βραχίονα, καὶ τοὺς ἐπανισταμένους αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ σύναψον αὐτοῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καταπεμψον φύλακα. σαφῶς προπολεμοῦντα τοῦ σοῦ Βασιλέως· ἀστασίαστον ἐν βαθείᾳ γαλήνῃ τὴν Βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν Ἅγιον Ἔθνος ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεγειρομένην κατ' αὐτοῦ ταραχὴν, καὶ ἐπιβουλὴν τῇ ἀμάχῳ σου δεξιᾷ διασκέδασον, καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι· πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξου ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαοῦ.

Ἄναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε, ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν Κτίσιν καὶ διατηρῶν· διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀρρήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευϊτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν πάσας τὰς ἀνομίας, καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχὰς καθάπερ ὡς εἴρηται τῶν Νινευϊτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν. δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν. οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ὅλως ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενοι πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν. δέξαι τὰς ἐκ βάθους ὡς δίκην καπνοῦ ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότῃ κραυγάς· δέξαι τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σου λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου τομῆς ἄφεσιν.

Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ στῆσον τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίστασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῇ τὸ παναγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ.

Ὑπεράγαθε Κύριε, Δημιουργὲ τοῦ παντὸς, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἄραμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, ἵνα καθαγιάσῃς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς ῥύπου ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαῤῥοῦντες προσπίπτομεν ἱκετικῶς ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτου καὶ ἀμετρήτου Φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ὑποσκοποῦντες, κράζομεν πρὸς σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον· σῶσον ἡμᾶς, οὐ Φαρισαϊκῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ὑμνῳδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ τελωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον λῃστὴν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τὸ, Μνήσθητι. διὰ τοῦτο νικησάτω τὸ ἀνεξερεύνητον ἔλεος τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν καὶ ἐπιστρέφομεν· δεῖξον καὶ ἡμῖν τῆς Φιλανθρωπίας σου τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλάγηθι ὡς μακρόθυμος ἐπὶ τῷ λαῷ σου· στῆσον τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ὥστε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· στῆσον τὴν ταχεῖαν, καὶ ἄωρον τούτου τομήν· στῆσον τῆς λοιμώδους νόσου τὴν δικαίαν ταύτην Φθοράν· στῆσον τὴν ῥομφαίαν τὴν καθ' ἡμῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ ἡμάρτομεν ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπώσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῇ καὶ ἐν ἡμῖν σοῦ τὸ Παναγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ.

Εὐδιάλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγὲ πάσης Κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοερᾶς ὁ τὸ εἶναι ἐξ οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρούμενος, καὶ τὸ εὖ εἶναι πανσόφως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάστῳ ἀγαθότητι, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς· μηδὲ τὰς ἱλαστηρίους ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἱκεσίας ἀπώσῃ ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοι-

μώδες νόσε, τῆς τομῆς τε θανάτε, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ ἠ σωματικῆς. ἡ γὰρ Φοβερὰ αὕτη ἠ ἀπροσδόκητος συμφορὰ ε μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ, ἠ διαφθείρει, ἀλλὰ ἠ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, ἠ προσκεκρεκότων ἐντεῦθεν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν. διὰ τε-το σε δεόμεθα ἠ σὲ παρακαλεμεν, ὅπως ἐπακέσῃς τῆς δεήσεως τε λαε σε ἠ ἱκεσίας, ἠ ἀποςρέψῃς τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν. Ναὶ Κύριε μὴ ὀργισθῇς εἰς τὲς αἰῶνας ἡμῖν. μηδὲ ἐπιτείνῃς τὴν δικαίαν σε καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν. ἐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθεν σε ςῆναι, ἢ παῤῥησιάσασθαι, ἠ ἐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται. πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπε, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν τὰ γὰρ ὄρη ἠ οἱ βενοὶ τῷ σῷ φόβῳ συνεχόμενα κλονενται ἠ φρίσσεσι. κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργήν σε ἀφ' ἡμῶν, ἀπόςρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δελείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ ἠ τὴν κατὰ νεν γινομένην αἰχμαλωσίαν τῇ τρικυμίᾳ ἠ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τε νοητε Φαραώ. ἐδὲ γὰρ δυνάμεθα κατ' ἄμφω πλημμελεντες ᾄδειν σοι ᾠδὴν εὐχαριςήριον ἐπὶ γῆς αλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν ἐλέει ἠ οἰκτιρμοῖς. κατάπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον πιςὸν φύλακα, ᾧ ἠ παρακατάθε τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξελῆται ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τε θανάτε ὀργῆς, ἠ τῆς ἀπροσδοκήτε ταύτης ῥομφαίας· ἵνα διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἠ ἀνέσεως, δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα, ἠ τὸν Υἱὸν, ἠ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε ἠ Βασιλείαν· ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα. τιμὴ, ἠ προσκύνησις, εἰς τὲς αἰῶνας. Ἀμ.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, τε Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίςε.

Σοῦ δεόμεθα, ἠ σὲ παρακαλεμεν ἐκτενῶς τὸν Θεὸν ἠ Πατέρα τε Κυρίε ἡμῶν Ἰησε Χριςε, ἵνα ἱλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σε. ἠ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμῶν ἠ τὴν ἡμετέραν γῆν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ἠ αἰχμάλωτον γεγονυῖαν, ἠ δέλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκήσῃς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ ποτὲ ἠ τε παλαιε Ἰακὼβ ἐκείνε τε φέροντος τύπον τε μονογενες σε Υἱε, ἠ Θεε ἡμῶν, εὐδοκίᾳ ἠ θελήσει τῇ σῇ ὑποςρέψαντες τὲς οἰκογενεῖς ἅπαντας πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σε ἀγαθῶν ἐπανήγαγες. ἠ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τῇ συνήθει σε φιλανθρωπίᾳ χρώμενος ἀφῆκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σε, ἀπεςρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμε σε. Ἐπίςρεψον τοίνυν ἠ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἠ τῶν σωτηρίων σε ἐντολῶν φροντίζειν ἀξίωσον. ἀπόςρεψον τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν, μὴ εἰς τὲς αἰῶνας ὀρ-

γισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενῇς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας, ζώωσον ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται. Δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἀκουσώμεθα εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, τῇ γὰρ σῇ συνάρξει, καὶ βοηθείᾳ θαρροῦντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι. ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἔμπροσθεν ἡμῶν προπορεύεσθαι· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποστραφῇς ἡμᾶς εἰς τέλος. ἀλλ' ἐγέρθητι καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν. καὶ ὡς ἀμνησίκακος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν. στῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὅπως ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτοῦ. Τοῦ αὐτοῦ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας. καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ταῦτα παραγαγών· καὶ εἰς ἓν συνάψας καὶ συναθροίσας τῇ ἀῤῥήτῳ σου δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ. πάντα γὰρ δυνατά σοι. ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο καιροὺς. καὶ χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς συνάψας, καὶ συναρμόσας τῷ σῷ βουλήματι. καὶ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὁρώμενον καὶ βλεπόμενον. ὁ τὸν Οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματώσας, καθὰ καὶ τὴν σκηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως, καὶ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας ἐν τάξει καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ δημαγωγὸν καταστήσας· καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δοὺς, διατηρήσας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἐν τῇ σῇ σκέπῃ καὶ κραταιᾷ χειρί. ὁ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν Σελήνην εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· ὁ τὴν πληθὺν τῶν Ἀστέρων ἐπὶ τοῦ στερεώματος καταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, καὶ τὴν ἀεικίνητον δοὺς αὐτοῖς κίνησιν, καὶ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῷ προστάγματι, φυλάσσειν τὸ ὅριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς περιβλάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως κατὰ τὸ σὸν βούλημα. Ὁ τὴν γῆν ἀόρατον οὖσαν τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν ἀνακαλύψας καὶ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ὁ τῷ Ἀβραὰμ ἐκείνῳ ποτὲ συνοδεύσας θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίους αὐτῷ· ὁ τὸν Γεδεὼν ἐνισχύσας, καὶ τοὺς ὑπεναντίους πανωλεθρίᾳ συντρίψας καὶ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφήτῃ Δαβὶδ τὸ

κράτος δοὺς κατὰ τοῦ παλαμναίου Γολιάθ, καὶ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τοῦ θεράποντός σου Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας, καὶ τὸν Φαραὼ τῇ ἀμάχῳ σου δυνάμει καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ πανσθενεῖ καταποντίσας, καὶ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν. αὐτὸς καὶ νῦν Ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ἐξαπόστειλον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου στῦλον φωτοειδῆ καὶ ὑπέρλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων νίκην τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου Ὀρθοδόξου Αὐτοκράτορος καὶ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ σου χειρὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πορευομένους πιστοὺς δούλους καὶ οἰκέτας· καὶ παράσχου αὐτῷ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον τὸ Βασίλειον, καὶ πάσης στάσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀνώτερον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· καὶ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἀμάχῳ σου καὶ ἀηττήτῳ δυνάμει· τὰ δὲ τούτου στρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχοῦ, καὶ διάλυσον τὰς ἔχθρας, καὶ στάσεις τῶν ἐπανισταμένων τῷ σῷ κράτει αὐτοῦ· σύναψον αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὑποταγῇ δικαίᾳ, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν καὶ ἀστασίαστον ἔν τε γῇ, καὶ θαλάσσῃ αὐτῷ βράβευσον, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα τὰς ἐπεγειρομένας μάχας καὶ θορύβους ἀποσεισάμενοι ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμέν σε τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τῶν στίχων. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

ΤΗ, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΟΥ' σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ.

σὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν. Εἶτα τὸν Ν'. καὶ μετὰ τὸν Πωτηκοσὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἄνευ τῶν Εἱρμ.

Ὠ,δὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΟλλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦτε λοχεύτρια.

Ὠ,δὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

ΠΡοστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε. Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη Παναχραντε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Παναμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιέ. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν Τροπάριον, ἦχος β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου κα-

ταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΤΩν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα. Ὠδὴ έ. Φώτισον

ΕΜπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι. Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν

ΘΑνάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου, καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον. Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ Κοντάκιον, ἦχος β΄.

ΠΡοστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς. ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

χυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε. Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσομεν.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ά. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς Πόλιν Ἰούδα· Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ· Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ εὐθύς. Δόξα, ἦχος β'.

ΤΑῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Ἦχος πλ. β'.

ΜῊ καταπιστεύσῃς με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου. θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος. παντόθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σοῦ. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον. Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΤῊν ἡμῶν σωτηρίαν. ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ

τῆς Παρθένε, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προςάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τῦ ἐλέες, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τὲς ἐν πίςει κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωςίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριςὸν ἡμῖν ἀποτεκῦσα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ Κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοι κραυγάζεσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠ,δὴ η. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

ΤΟὺς βοηθείας τῆς παρὰ σῦ δεομένες, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνῦντας, καὶ ὑπερυψῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιςῶς ὑμνῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψῦσι τὸν ἄφραςόν σε τόκον.

Τὰς ἀσθενείας με τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παθῶν τὰς ἐφόδες Παρθένε. ὅθεν σὲ ὑμνῦμεν εἰς πάντας τὲς αἰῶνας. Ὠ,δὴ θ'. Κυρίως.

ΡΟὴν με τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τῦ παντὸς ἐκ προσώπε πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριςὸν κυήσασα.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωςίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζεσα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκεσα, τὲς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας. Καὶ εὐθὺς, τὸ Ἄξιον ἐςὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαςήριον, καὶ τὸν Λαὸν καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Θεοτοκία.

ΤΗ'ν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τῦ Κόσμε ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν με ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ με καὶ ἡ ψυχή. πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκὰς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία τριὰς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον.

Ὁ Ἱερεύς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, κυβερνήσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος,) καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαί τις εἰς ταξίδιον.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παράκλησις, εἰ βούλεται. Εἶτ' οὖν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Καὶ ὁ Ποτηκοστός.

Εἶτα τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλείπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με. ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐγὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχων, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα.

πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

ΕΚαςος ὅπυ σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως κ᾽ προστρέχει. κ᾽ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν; Δόξα.

ΝΕῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύυσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναςάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττυσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, κ᾽ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, κ᾽ τὴν σὴν προςασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλέμενοι σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιςῶς βοώντων χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ κ᾽ σκέπη, κ᾽ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν.

ΠΑ'ντων προςατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίςει τῇ κραταιᾷ συ χειρί· ἄλλην γὰρ ἐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις κ᾽ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· Μῆτερ τῦ Θεῦ τῦ ὑψίςυ, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιςάσεως τὺς δέλυς συ. Καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν λέγων.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δέλῳ συ, (τῷ δεῖνι.) Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, κ᾽ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα·

ΓΕ'γονεν ἡ κοιλία συ ἁγία τράπεζα, ἔχυσα τὸν ὐράνιον ἄρτον· ἐξ ὗ πᾶς ὁ τρώγων ὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν. ὁ τῦ παντὸς, Θεογεννήτορ, τροφεύς.

ΤΩ῀ν σῶν δωρεῶν ἀξίυς ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν κ᾽ παρέχυσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίςει λαμβάνυσι τὴν εὐλογίαν συ ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἄξιόν ἐςιν ὡς ἀληθῶς.

Δόξα, κ᾽ νῦν.

ΕΠὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύςημα, κ᾽ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ κ᾽ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, κ᾽ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, κ᾽ τὴν σὴν γαςέρα πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα σοι. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ.

ΤΗ῀, ὑπερμάχῳ ςρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριςήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις συ Θεοτόκε· ἀλλ᾽ ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μυ εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τῦ Θεῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην συ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ἔχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα ϗ προστασίαν ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς ὀ πτούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ϗ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ϗ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ϗ θλίψεως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰδὲ ἐστὶ παρὼν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, οὐ γίνεται Ἀπόλυσις. ἀλλὰ λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ ϗ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ θεράποντί σου Ἰωσὴφ, συνόδευσον Δέσποτα ϗ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε,) ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, ϗ πάσης χειμασίας ϗ ἐπιβουλῆς, εἰρήνην ϗ εὐρωστίαν ἀποκατάστησον, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιούμενον, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, ϗ πλήρη τῶν βιωτικῶν ϗ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γενόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ μέλλοντος πλέειν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς ϗ Ἀποστόλοις σου, ϗ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, ϗ τῆς θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας, σύμπλευσον ϗ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ, πάντα ἐναντίον ἄνεμον καταπραΰνων, διέγειρον δὲ ἐπιτηδείους ἀνέμους, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχοῦ γινόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποστρέφων ἐπιβουλήν. χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ἐνταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αὐτίως ϗ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδευόμενα παρ᾽ αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος ϗ εὔδιος λιμὴν τοῖς πλέουσι, ϗ τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Περὶ τῶν ἀπ᾽ Ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων ϗ ἡλικιῶν, πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ϗ ἀληθῆ Πίστιν Ἐπιστρεφόντων.

Εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη, ϗ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ ϗ ἀγνοίᾳ ϗ ἀμαθείᾳ, ὁ τοιοῦτος λαμβανέτω ἁγιαστικὰς Εὐχὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ϗ τῇ η. λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ λωτίῳ περιζωσθεὶς, χριέσθω Μύρῳ, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· ϗ βαλέσθω ἱμάτια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ νεανίαι ὦσι, ἢ πρεσβῦται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· ἐκ μὲν ἀπὸ βασάνων ἠρνήσαντο, τυχέτωσαν Φιλανθρωπίας, πλὴν νηστευέτωσαν δύο Τεσσαρακοςὰς, σχολάζοντες εἰς Προσευχὰς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας, καὶ ἐκτενεῖς Δεήσεις. Ἐγγίζοντος δὲ τοῦ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοςῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτὼ, δεχέσθωσαν ἱλαςηρικὰς Εὐχὰς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάςην τὸ, Κύριε ἐλέησον ρ΄. καὶ μετὰ τοῦτο, λουέσθωσαν, καὶ χριέσθωσαν τοῦ Μύρου, κατὰ τὴν προειρημένην διάταξιν. καὶ γινομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ ὀκτὼ τὰς ἡμέρας.

Εἰ δέ τινες ἀπὸ προαιρέσεως ηὐτομόλησαν πρὸς τὴν ἄρνησιν, ἐπιςρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν δὲ θείων Μυςηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, εἰ μὴ μόνον ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν ογ΄. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα. Ὁ τὸν Χριςὸν ἀρνησάμενος καὶ παραβὰς τὸ τῆς σωτηρίας μυςήριον, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει, καὶ ἐξομολογεῖσθαι· ἐν δὲ τῷ καιρῷ ᾧ ἐκβαίνει τοῦ βίου, τοῦ Ἁγιάσματος ἀξιούμενος, πίςει τῆς τοῦ Θεοῦ Φιλανθρωπίας.

Εὐχαὶ ἱλαςηρικαὶ πρὸς τὸν ἀπ' ἀρνήσεως ἐπιςρέφοντα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίςιν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθὺς αἱ κρίσεις σου· οὐ γὰρ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου, ἑαυτοὺς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ. αὐτὸς γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος Δεσπότης, ὁ εἰδὼς τὴν καταςροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρὰ, καὶ ὅτι κατέπιεν ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ θάνατος, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδοκήσας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβὼν, καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακεὶς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, καὶ ὡδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σωτηρίας τῇ ἀναγεννήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνήσθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐςι, καὶ ὑπέρβηθι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα, καὶ πλημμελήματα· παράσχου ἡμῖν ἱλασμὸν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησον πᾶν παράπτωμα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ. οὐ γάρ ἐςιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει, οὐδὲ ἐὰν μία ἡμέρα γένηται ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς. τίς γὰρ καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἁμαρτίας; πάντες καὶ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις, καὶ ἔργοις ἐνώπιόν σου, καὶ ςερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δικαιωθήσεσθαι ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐκ πίςεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σὲ ὁμολογίας· τὸ γὰρ ἐπίςασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἰδέναι σου τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας· καὶ

οἴδαμεν. ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς. καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἁμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅ, τι περ ἂν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον τοῦτον οἰκοῦντες, καὶ ἀσθένειαν περικείμενοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης. ἄνες, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν τοῖς ὁμολογοῦσι. καὶ μὴ λογίσῃ μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας σου τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἱεροῖς Ἀποστόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐξουσίαν διὰ τῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε. νῦν ἐπὶ ἱλασμὸν τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτὸν, ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, διὰ τῶν θεοφορουμένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· ἐπιστράφητε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τὸ, οὐ θελήσει, θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι αὐτόν· Αὐτὸς οὖν, Φιλάνθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα, καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἱλασμὸν, μὴ ἀποστραφῇς, ἀλλ' ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σὲ ἐπιστρεφόντων Σωτὴρ. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατενεχθέντα, ἀλλὰ διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ τὰ νῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν ἀγνοίᾳ παιδικῇ, ἢ

βίᾳ τυραννικῇ τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἤθη μετήρχετο. νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ τοῦ λαοῦ σου πολιτείᾳ συνανωθῆναι καταύγασον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε τὸν ἀναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σπινθῆρα τοῦ σωτηριώδους Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι, καὶ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ σφραγῖδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ τοῖς λογισμοῖς διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ σου, τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα, καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ, καὶ προσκυνῇ σὲ τὸν μόνον Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἕνωσον αὐτὸν τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἀπόστησον ἐκ τῆς αὐτοῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τοῖς προστάγμασί σου ἀξίως πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σου Μυστηρίων ἀκατακρίτου μεταλήψεως καταξίωσον· καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν Κόσμον Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχοντα, καὶ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως τῆς πρὸς σὲ διὰ τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ἐκπεσόντα δὲ ταύτης διὰ νηπιότητα, ἤ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομοῦντα χρηστότητα. ἔκχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον πρὸς σὲ τὸν Θεὸν Πατέρα ἐπανακάμπτοντα· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σου προβάτων Ἁγίᾳ ποίμνῃ· κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τοῦ παναγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σου· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιστοῖς τῶν ἁγιασμάτων σου τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτοῦ, ἀσφάλειαν δὲ τοῦ μέλλοντος καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· δὸς αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σὲ καταφεύγειν καὶ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σου· καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα καὶ κληρονόμος δι' ἀγαθοεργίας ἀνα-

φανῆ τῆς ἐπȣρανίȣ Βασιλείας· ἧς κ̀ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ. Χάριτι κ̀ οἰκτιρμοῖς τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ. μεθ' ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, κ̀ ἀγαθῷ, κ̀ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, κ̀ ἀεὶ, κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ȣ̓ρανȣ̀ς. κ̀ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τȣ̃ γένȣς τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τȣ̃ Σταυρȣ̃ σȣ τῆς προγονικῆς κατάρας ἐλευθερώσας ἡμᾶς. κ̀ πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών. ὁ εἰπὼν, γίνεσθαι χαρὰν ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοȣ̃ντι· πρόσδεξαι κ̀ νῦν τὸ ἀπολωλός σȣ πρόβατον λογικὸν, κ̀ τῇ ποίμνῃ σȣ σύναψον. κ̀ τȣ̀ς ἁρπάσαντας λύκȣς ἀπ' αὐτȣ̃ ἀποσόβησον. ἀξίωσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφεων κ̀ σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σȣ. κ̀ φρȣρȣ́μενον τῇ δόξῃ τȣ̃ προσκυνητȣ̃ σȣ ὀνόματος, τȣ̃ ἐπικεκλημένȣ ἡμῖν τοῖς δȣ́λοις σȣ. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θεὸς τȣ̃ ἐλεεῖν κ̀ σῴζειν. κ̀ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ. κ̀ Παναγίῳ, κ̀ ἀγαθῷ, κ̀ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, κ̀ ἀεὶ, κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαβὼν τὸ Ἅγιον Μύρον, χρίει αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυρȣ̃ τύπον, ἐπί τε τȣ̃ μετώπȣ, κ̀ τῶν ὀφθαλμῶν, κ̀ τῶν μυκτήρων, κ̀ τȣ̃ ςόματος, κ̀ τῶν δύο ὠτίων, κ̀ τῶν χειρῶν. κ̀ τȣ̃ ςήθȣς, κ̀ τῶν μεταφρένων, κ̀ τῶν γονάτων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίȣ.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτȣ̃.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποςολῆς τȣ̃ παναγίȣ σȣ Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τȣ̀ς Μαθητάς· κ̀ τὸν δȣ̃λόν σȣ τȣ̃τον ἐπιςρέψας ἐκ τῆς πεπλανημένης ὁδȣ̃, κ̀ εἰς τὴν σὴν Πίςιν καθοδηγήσας, κ̀ τῆς εὐωδίας τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος διὰ τῆς τȣ̃ Μύρȣ τȣ́τȣ χρίσεως ἀξιώσας φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. δὸς αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σȣ πορεύεσθαι. κ̀ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν. ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι κ̀ τῶν φρικτῶν σȣ Μυςηρίων. κ̀ τηρήσαντα τὴν εἰς σὲ Πίςιν ὀρθὴν, ἐπάξιον φανῆναι κ̀ τῆς ἐπȣρανίȣ σȣ Βασιλείας διὰ τῆς χάριτος τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ· μεθ' ȣ̃ σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, κ̀ προσκύνησις. σὺν τῷ Παναγίῳ, κ̀ ἀγαθῷ, κ̀ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, κ̀ ἀεὶ, κ̀ τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, κ̀ νῦν, κ̀ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

ΜΕτὰ τὸν ἐνυπνιασμὸν, εὐθὺς ἀνίσταται. Καὶ ποιήσας Εὐλογητὸν, ἄρχεται τοῦ Τρισαγίου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. τὸν Ν΄. Εἶτα, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. τὸ, Ἄνες, ἄφες. Καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Εἶθ᾽ οὕτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β΄.

ΗΜαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ΚΡάζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνὴν, ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ΄.

ΤΗὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ σὺ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν. ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Ἕτερα στιχηρά. Ἦχος βαρύς.

ΩΣ ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος. οὕτω κἀγὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ᾽ ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΩΣ ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με. Ἦχος πλ. δ΄.

ΤΟῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λῃσταῖς περιπεσὼν, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἱερεὺς δὲ ἰδών με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρορῶν οὐκ ἀποβλέπει με. Λευΐτης δὲ πάλιν μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ᾽ ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστὲ ὁ Θεὸς. τῇ φιλανθρωπίᾳ σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἦχος πλ. β΄.

ΕΝνοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

ΕΙ'ς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα.

μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα.

ΕΓὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρον τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΛπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμαι σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Τό, Κύριε ἐλέησον μ΄.

Ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

ἌΧραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγχνε, Κύριε, ὁ τῇ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν φύσιν τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῇ ἑνώσει τῆς κρείττονος ὅλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἀνενδοιάστως πιστεύουσι, τὴν χάριν σου δαψιλῶς παρεχόμενος, καὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγάλαυχον καταισχύνων, καὶ παλαιὸν πτερνιστήν· Αὐτὸς εὐεργέτα Κύριε. κἀμὲ τὸν ἐμπαθῆ καὶ φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὕπνον φαντασίας χρανθέντα, κάθαρον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν, εἴτε φθόνῳ τοῦ μισοκάλου καὶ ἀνυποστάτου δαίμονος διὰ τῆς ὀνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμελείᾳ καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἕξει πονηρᾷ καὶ προσλήψεων τυραννίδι, ἐνίσχυσον δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτοῦ σκαιότητος, καὶ μανίας, τῇ παντοδυνάμῳ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν αὐτοῦ ποικίλων ἐπινοιῶν διατήρησον· τὸν τῆς σωφροσύνης μου λύχνον ἄσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων· ἵνα μυσαρᾶς μὲν ἁπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, καὶ παντοίας φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας ἀπηλλαγμένος, τῇ φωταυγεῖ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν, καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡδυνόντων κριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν ἐν καθαρῷ συνειδότι, τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθήσωμαι· πρεσβείαις τῆς ἀφθόρως τεκούσης σε Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΠΟλυεύσπλαγχνε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνε ἀναμάρτητε Κύριε, κάθαρόν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου καὶ ῥᾳθυμίας ἐπιγενομένης μοι ἀκα-

θαρσίας μετὰ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν· καὶ ἀνάδειξόν με ἄσπιλον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαβολικοῦ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοῖξαι τὸ ῥυπαρόν μου στόμα καὶ ἀαγές, εἰς τὸ ὑμνῆσαι τὸ Παναγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ οὕτω μετασχεῖν ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως τῶν ἀχράντων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ. Τινὲς δὲ φασιν εἶναι ταύτην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΠΑλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνηθείᾳ τῆς ἁμαρτίας δουλεύων. πάλιν ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ αἰχμάλωτον εἷλέ με, καὶ ὥσπερ δοῦλον τεταπεινωμένον τῷ ἑαυτοῦ θελήματι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δουλεύειν καταναγκάζει με. καὶ τί ποιήσω Κύριε, Κύριε λυτρωτά, καὶ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί; πρὸς σὲ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, καὶ στενάξω, καὶ συγγνώμην αἰτήσω τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μήπως καθ᾽ ἑκάστην ἐξομολογούμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, καὶ καθ᾽ ὥραν ἁμαρτάνων, καὶ μὴ ἀποδιδοὺς τὰς εὐχάς μου σοὶ τῷ Θεῷ μου, τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν. καὶ τίς ὑποίσει Κύριε τὸν θυμόν σου; γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὴν ἄβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, καὶ κράζω σοι τό, ἥμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα. δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, καὶ μὴ καταλίπῃς με Κύριε τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἁμαρτίαις μου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστότητι χρησάμενος, ῥῦσαί με τοῦ μιασμοῦ, καὶ τοῦ ῥύπου τῆς σαρκός μου, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν μου τῶν καθ᾽ ἑκάστην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχήν. ἰδοὺ γὰρ Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν ταύτῃ καθαρός· ἀλλ᾽ ὅλη κελέπρωται· τὴν ὁλοσώματον ἔχουσα πληγήν. Αὐτὸς οὖν ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τοῦ ἐλέους πηγή, καθάρισον ταύτην τῇ τῶν δακρύων μου καθάρσει, ταῦτα προχέων ἐν ἐμοὶ δαψιλῶς, καὶ ἐπίχεε τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς· καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ καταφάγηταί με τὸ τῆς ἀπογνώσεως πῦρ. ἀλλ᾽ ὥσπερ εἶπας ὁ ἀ-

ψευδὴς

ψευδὴς Θεός. ὅτι μεγάλη χαρὰ γίνεται ἐπὶ ἁμαρτωλȣ̃ μετανοίᾳ, τȣ̃το πραχθείη ϗ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· ϗ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σȣ εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας μȣ· ἀλλὰ ἄνοιξόν μοι ταῦτα, ϗ ὡς θυμίαμα κατευθυνθήτω ἐνώπιόν σȣ. οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως ὁ Πλάσης, ϗ τὸν ὄλισθον τῆς νεότητος, ϗ παροράς ἁμαρτίας, ϗ τὴν μετάνοιαν ἐκδέχῃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομολογȣμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος. ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τȣ̃ Κόσμȣ, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μετανοίας, Ν'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετάνοιαν, τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, ϗ ἐλέησόν με, διὰ τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον. ἢ τὸ, Ἥμαρτόν σοι Κύριε, συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶτα λέγει τὸ, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίȣ εὐλόγησον Πάτερ. Καὶ ἡ Εὐχὴ, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Τὴν τιμιωτέραν. Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ εἰς μὲν ἐστιν ἡ Φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπηρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, ϗ ἱερȣργεῖ, ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει.

Εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γένηται, μὴ ἅπτȣ· κατὰ τὸν δ'. Κανόνα τȣ̃ Διονυσίȣ, ϗ κατὰ μέγαν Ἀθανάσιον ἐν τῇ Ἀμμȣ̃ν Ἐπιςολῇ, ϗ κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς. Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ'. ςοιχεῖον, ἐν Κεφαλαίῳ κη.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΗΣ.

Εὐχαριςȣ̃μέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ϗ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ϗ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· τῷ δωρησαμένῳ ϗ νῦν εἰρήνην τοῖς δȣ́λοις σȣ. ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν Φόβον σȣ, ϗ τὴν πρὸς ἀλλήλȣς ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεσον πᾶσαν ἔριν, περίελε πάντα τὰ τῆς διχοςασίας σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερȣβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναςείαν, ϗ ἀποςείλας τὸν μονογενῆ σȣ Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησȣ̃ν Χριςὸν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον διὰ τȣ̃ Σταυρȣ̃, τῆς Ταφῆς ϗ τῆς Ἀναςάσεως αὐτȣ̃. ȣ̃ παραγενομένȣ ἐν Ἱερȣσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκȣ́σιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ

καθή-

καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτȣ. λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τȣ̀ς κλάδȣς τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάςασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τȣ̀ς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα καὶ κλάδȣς δένδρων ἐν χερσὶ Φέροντας. διατήρησον καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες τὸ Ὡσαννά σοι προσέφερον, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιȣ̃ καὶ τριημέρȣ Ἀναςάσεως, ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅταν Σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης.

ΣΤαυρωθέντος σȣ Χριςὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς. ἐπατήθη ἡ δύναμις τȣ̃ ἐχθρȣ̃. ȣ̓́τε γὰρ Ἄγγελος, ȣ̓κ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι. Δόξα.

ΕΞηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τȣ̃ Νόμȣ, τῷ τιμίῳ σȣ Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

ΛΟγχῃ πλευρὰν ὦ Χριςὲ μȣ νυγείς σȣ, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρȣ πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ.

ΙΣταται ὁ μέλλων ἀναγεννῆσθαι υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ἔσωθεν τῶν Πυλῶν τȣ̃ Ἁγίȣ Θυσιαςηρίȣ, καὶ ὁ Ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφότεροι κηρȣ̀ς κατέχοντες ἀπτȣμένȣς· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, Φορῶν τὴν Ἱερατικὴν ςολὴν, ποιεῖ Εὐλογητόν. τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Τὸ Κοντάκιον τȣ̃ Ἁγίȣ τῆς Μονῆς. Εἶθ' ȣ̓́τως ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τȣ̃ ἠγαπημένȣ σȣ Παιδὸς, Κυρίȣ δὲ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, τέκνα καλέσας ἡμᾶς Θεȣ̃, Υἱοθεσίᾳ καὶ χάριτι τȣ̃ παντοδυνάμȣ, καὶ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος. ὁ εἰπών· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα καὶ αὐτὸς ἔςαι μοι εἰς Υἱόν. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ. ἐπίβλεψον ἐξ Ἁγίȣ σȣ κατοικητηρίȣ ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ τȣ́τȣς, καὶ ȣ̃ς ἡ Φύσις κατὰ σάρκα διεςηκότας ἀλλήλων ἐγέννησεν, τȣ́τȣς αὐτὸς εἰς πατέρα καὶ υἱὸν ἕνωσον τῷ Ἁγίῳ σȣ Πνεύματι. ςήριξον αὐτȣ̀ς τῇ ἀγάπῃ σȣ, σύνδεσον αὐτȣ̀ς τῇ εὐλο-

γίασε, εὐλόγησον αὐτὲς ἐν τῇ δόξῃ σε, ἑδραίωσον αὐτὲς ἐν τῇ πίςει σε· Φυλάττων διαπαντὸς ᾗ μὴ ἀθετῶν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων αὐτῶν, ᾗ γενε μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάῤῥηκτον μέχρι τέλες τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐπὶ σοὶ ὡμολόγησαν, ᾗ ἄψευςον διαφυλάττωσιν, ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, ᾗ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾗ ἀξίωσον αὐτὲς κληρονόμες τῆς Βασιλείας σε. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ᾗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Υἱῷ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα, Δέσποτα, ὁ τῆς Κτίσεως πάσης Δημιεργὸς, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμήσας συγγένειαν, ἐν δὲ Χριςῷ Ἰησε τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σε ᾗ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι ᾗ ἡμᾶς συγγενεῖς σε ἀναδείξας. σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότι τὰ πάντα ᾗ πρὶν γενέσεως, οἱ δελοί σε ἔτοι τὰς κεφαλὰς ὑποκλίνεσι, τῆς παρὰ σε εὐλογίας δεόμενοι, ᾗ τῷ ἐν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα, ᾗ υἱὸν ἀλλήλες ἐπιγράφοντες· τύχοιεν ὧν ἐλπίζεσι, ᾗ τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταςάσεως, ᾗ τῆς ἐν σοὶ Υἱοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἵνα ὡς ἐν πᾶσι, ᾗ ἐν τέτῳ δοξάζηταί σε τὸ ὄνομα, τε Πατρὸς, ᾗ τε Υἱε, ᾗ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐκ τε Θυσιαςηρίε. Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τὲς πόδας τε πατρὸς, ᾗ πατεῖ αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱός με εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνιςᾷ αὐτόν. εἶτα ἀσπάζονται ἀλλήλες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν, ᾗ εὐλογεῖ αὐτὲς, ᾗ διδάσκει αὐτές.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἁγιασμόν. Μετὰ δὲ τὸν Ἁγιασμὸν, λέγει τὰς Εὐχάς.

Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, ᾗ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, ᾗ τὲς ἐν αὐτῷ βληθέντας ὑπὸ τε Βασιλέως Ναβεχοδονόσορ Ἁγίες τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, ᾗ Μισαὴλ σώες διαφυλάξας· Αὐτὸς εὐλόγησον ᾗ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος, ᾗ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δέλων σε, ᾗ εὐόδωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σε. κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ᾗ Ἀειπαρθέ-

παρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων καὶ Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λάβαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὸν οἶκον Πετεφρὶ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσὴφ, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀμιναδὰβ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτοῦ, ὁ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τοῦ οἴκου Ζακχαίου· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Κάμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῷ φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατάπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν Ἵνα πάντοτε εὐχαρίστως δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου (τῶν δε.) καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιώντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά σου Κύριε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ῥαντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἱερέως, τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃ ἐςίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σȣ παραγενȣ Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δȣ̃ς αὐτοῖς, ἐλθὲ ϗ μεθ' ἡμῶν, ϗ σῶσον ἡμᾶς.

Τȣ̀ς ἀγραμμάτȣς Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ Ἅγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριςὲ ὁ Θεὸς ϗ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμείωσεν ὡς παντοδύναμος.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινȣ́ργησας Χριςὲ, τȣ̀ς σȣ̀ς Μαθητὰς, ἵνα δι' αὐτῶν σὲ κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον ϗ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχȣ̃ παρὼν, ϗ τὰ πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, ϗ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ ϗ σκήνωσον ἐν ἡμῖν. ϗ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, ϗ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀςοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σȣ̃ τῶν περιςάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τȣ̃ γένȣς τῶν Χριςιανῶν.

Εἶθ' ȣ̃τω λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τȣ̃ παιδίȣ.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποςόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τȣ̃ Παναγίȣ Πνεύματος, τȣ̃ κατελθόντος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ϗ τȣ́των τὰ χείλη ἀνοίξας, ϗ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις· Αὐτὸς Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόςειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν παιδίον (τὸ δεῖνα,) ϗ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτȣ̃ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἃ ἡ χείρ σȣ ἡ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ. νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐνοικήσας, ϗ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, ϗ τῶν Ἁγίων σȣ Μαθητῶν ϗ Ἀποςόλων, ϗ τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων ϗ Εὐαγγελιςῶν σȣ, Ἰωάννȣ, Ματθαίȣ, Μάρκȣ, ϗ Λȣκᾶ, ὁ ὑπομνήσας ϗ φωτίσας τὸν Ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· Αὐτὸς ϗ νῦν Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ (τȣ̃ δεῖνος,) πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ ϗ ἀειπαρθένȣ Μαρίας, δυνάμει τȣ̃ τιμίȣ ϗ ζωοποιȣ̃ Σταυρȣ̃, τȣ̃ τιμίȣ

ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ ϗ Βαπτιςȣ Ἰωάννȣ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ϗ πανευφήμων Ἀποςόλων, τȣ Ἁγίȣ Ἀποςόλȣ Ματθία, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητȣ, Προκοπίȣ, Φιλητȣ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Στῶμεν καλῶς ςῶμεν μετὰ Φόβȣ Θεȣ. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ, Ὅταν ἀπέρχεται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ Γράμματα.

Τȣ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, ϗ αὐτεξȣσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσȣ́σης τῆς ἑορτῆς, ϗ διδάσκων τὸν Λαὸν, θαυμαζόντων δὲ τῶν Λαῶν, ϗ λεγόντων· πόθεν ȣ̀τος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς. Δαβὶδ δὲ, δεῦτε τέκνα Φωτίσασθε, λέγει, ἀκȣ́σατέ μȣ, Φόβον Κυρίȣ διδάξω ὑμᾶς. Ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὲ τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἄνοιξον τὴν ψυχὴν, ϗ τὴν καρδίαν, τὸ ςόμα, ϗ τὴν διάνοιαν τȣ δȣ́λȣ σȣ (τȣ͂δε) εἰς τὸ συνιέναι, ϗ δέξασθαι, ϗ ποιεῖν τὸ θέλημά σȣ· ϗ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τȣ διαβόλȣ, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτȣ, ϗ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σȣ διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντȣ σȣ Μητρὸς, ϗ πάντων σȣ τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριςὲ ὁ Θεὸς, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Ἁγίῳ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τȣ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννȣ Ἀρχιεπισκόπȣ Κωνςαντινȣπόλεως τȣ Χρυσοςόμȣ Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ ϗ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαπητοί μοι ἀδελφοὶ ϗ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ Ἁγίᾳ τȣ Θεȣ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι, ϗ δικαιοσύνῃ, ϗ τῶν Ἁγίων ἀχράντων ϗ ἀθανάτων Φρικτῶν Μυςηρίων τȣ Χριςȣ μετὰ Φόβȣ μετασχεῖν· Ἀκȣ́σατε ἐμȣ τȣ ταπεινȣ ϗ ἀναξίȣ. Οὐ γάρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν ϗ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ἡ χάρις τȣ Παναγίȣ, ϗ ζωοποιȣ Πνεύματος. Οὐ γὰρ ἀπ᾽ ἐμαυτȣ λαλῶ, ἀλλ᾽ ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν Θείων Κανόνων, ϗ Θεοφόρων Πατέρων, ϗ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλη-

σία παρὰ τῶν Θεοσόφων, ἢ Θείων Ἀποστόλων. οὕτω δὴ αὐτὸς φημὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἢ πάντων ἐλαχιστότερος· τὰς πράξεις ὑμῶν ἐ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ. ἢ διὰ τοῦτο τῷ τοῦ Θεοῦ φόβῳ βαλλόμενος, παραγγέλλω ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν ἀνδράσι τε, ἢ γυναιξὶ, μικροῖς τε, ἢ μεγάλοις· μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔνοχος ἁμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος συνειδήσεως. πρὶν μετανοῆσαι ἢ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, ἢ ἅψασθαι τοῦ θείου τούτου πυρός. Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον ἐστί· ἢ τοὺς μὲν ἐκ Πίστεως ἢ φόβου προσερχομένους ὡς Θεῷ, ἢ Βασιλεῖ, ἢ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, φλογίζει ἢ κατακαίει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζει ἢ ἁγιάζει· τοὺς δὲ ἀπίστους, ἢ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένους, φλογίζει ἢ κατακαίει τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἢ τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς, ἢ ἄρρωστοι κοιμῶνται, τουτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι, ἢ ἀμετανόητοι. Καὶ λοιπὸν ἀδελφοί μου παρακαλῶ ὑμᾶς, ἢ λέγω· μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἅρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοίδορος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκὼς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μάντις, ἢ λῃστὴς, ἢ μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος ἢ ἀνέτοιμος προσέλθῃ τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἢ ἅψασθαι, ἢ προσεγγίσαι· φοβερὸν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. τομώτερος γάρ ἐστιν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ μάχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος μέχρις ἁρμονιῶν, ἢ μυελῶν, ἢ ὀστέων, ἢ ἐννοιῶν, ἢ καρδιῶν. βλέπετε οὖν ἀδελφοί μου, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος προσελθὼν μεταλάβῃ τῶν φοβερῶν, ἢ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων. Αὐτὸς γάρ φησιν· Ἐγώ εἰμι, ἢ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, ἢ ζῆν ποιήσω· ἢ οὐκ ἔστιν ὃν ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴ τις εὐσεβὴς ἢ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς ἢ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ

τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν· εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε· πλούσιοι, καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς, καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει· τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολύς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς Πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος· ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην. Ἐπίκρανεν αὐτόν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ ᾅδης, φησίν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθῃρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν Οὐρανῷ. Ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΕΥΑΓΓΕΛΑ

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Ἤγουν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν ιβʹ. Μηνῶν, ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, ϗ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, ϗ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ ϗ Ἀποστολοευάγγελα εἰς Μάρτυρας Γυναῖκας, Ὁσίας Γυναῖκας, ϗ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας, ὁπόταν τις βούλεται ἑορτάσαι. Προσέτι ϗ τὰ ιά. Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τὰ Ἀναστάσιμα.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου: Ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: Κεφ. α'. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ζήτει φύλλ: 391

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. β'. 5.

ΑΔελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ ϗ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, ϗ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ Σταυροῦ. διὸ ϗ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, ϗ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων ϗ ἐπιγείων ϗ καταχθονίων· ϗ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον Θύγατερ, ϗ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ϗ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ ϗ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν

κουειν; εἰπὲ ὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς, ἢ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἑνὸς δέ ἐςι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις ἐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τῦ ὄχλυ, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαςάσασά σε, ἢ μασοὶ ὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε μενῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκέοντες τὸν λόγον τῦ Θεῦ, ἢ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίυ λήψομαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄. Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τῦ τιμίυ ἢ ζωοποιῦ Σταυρῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιβ΄. 28.

ΕἾπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν συ τὸ ὄνομα. ἦλθεν ὖν φωνὴ ἐκ τῦ Οὐρανῦ· ἢ ἐδόξασα ἢ πάλιν δοξάσω. ὁ ὖν ὄχλος ὁ ἑςὼς, ἢ ἀκέσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, ἢ εἶπεν· ὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐςὶ τῦ Κόσμυ τύτυ· νῦν ὁ Ἄρχων τῦ Κόσμυ τύτυ ἐκβληθήσεται ἔξω. κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκέσαμεν ἐκ τῦ Νόμυ, ὅτι ὁ Χριςὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἢ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ. τίς ἐςιν ὗτος ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ; εἶπεν ὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ Φῶς μεθ' ὑμῶν ἐςί· περιπατεῖτε, ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· ἢ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, ὐκ οἶδε πῦ ὑπάγει. ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, πιςεύετε εἰς τὸ Φῶς, ἵνα υἱοὶ Φωτὸς γένησθε. Εἰς τὴν Λειτυργίαν ὁ Ἀπόςολος.

Προκείμενον ἦχος βαρύς. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ςίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίυς ά. Κεφ. ά. 18.

ἈΔελφοὶ, ὁ λόγος ὁ τῦ Σταυρῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐςὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεῦ ἐςί. γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, ἢ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. πῦ σοφός; πῦ γραμματεύς; πῦ συζητητὴς τῦ αἰῶνος τύτυ; ὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῦ Κόσμυ τύτυ; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τῦ Θεῦ, ὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μωρίας τῦ κηρύγματος σῶσαι τὺς πιςεύοντας. ἐπειδὴ ἢ Ἰυδαῖοι σημεῖον αἰτῦσι, ἢ Ἕλληνες σοφίαν ζητῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριςὸν ἐςαυρωμένον, Ἰυδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰυδαίοις τε ἢ Ἕλλησι, Χριςὸν

Θεῦ δύναμιν, ϰ Θεῦ σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τῦ Θεῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί. ϰ τὸ ἀσθενὲς τῦ Θεῦ, ἰσχυρώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοὶ, ὅτι ὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, ὐ πολλοὶ δυνατοὶ, ὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τῦ Κόσμυ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τὺς σοφὺς καταισχύνῃ· ϰ τὰ ἀσθενῆ τῦ Κόσμυ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. ϰ τὰ ἀγενῆ τῦ Κόσμυ, ϰ τὰ ἐξυθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ϰ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τῦ Θεῦ. ἐξ αὐτῦ δέ ἐςε ὑμεῖς ἐν Χριςῷ Ἰησῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεῦ, δικαιοσύνη τε, ϰ ἁγιασμὸς, ϰ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Καγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ, ἦλθον ὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγυ, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τῦ Θεῦ. ὐ γὰρ ἔκρινα τῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησῦν Χριςὸν, ϰ τῦτον ἐςαυρωμένον. Ἀλληλ. ἦχος ά.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς συ. ςίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κζ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβύλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, ϰ οἱ Πρεσβύτεροι τῦ λαῦ κατὰ τῦ Ἰησῦ, ὥςε θανατῶσαι αὐτόν. ϰ δήσαντες, αὐτὸν, ἀπήγαγον, ϰ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν Ἰύδας ὁ παραδιδὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέςρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι, ϰ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων ἥμαρτον παραδὺς αἷμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. ϰ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνεχώρησε, ϰ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· ὐκ ἔξεςι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐςι. συμβύλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίυ τῦ Προφήτυ, λέγοντος· ϰ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τῦ τετιμημένυ, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραήλ. ϰ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ὁ δὲ Ἰησῦς ἔςη ἔμπροσθεν τῦ Ἡγεμόνος, ϰ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰυδαίων; ὁ δὲ Ἰησῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. ϰ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ϰ τῶν Πρεσβυτέρων, ὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ὐκ ἀκύεις πόσα συ καταμαρτυρῦσι; ϰ ὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥςε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

λον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν, συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον Βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκρι-

θεὶς δὲ

θεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπιτίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν Ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων, καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γάρ, ὅτι Θεοῦ εἰμὶ Υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλί, Ἠλί, λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν Ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα καὶ Ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ

ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν ὀ συντριβήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ των Υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κϛ΄. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ια΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. δ΄. 12.

ΘΕὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα. καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ᾽ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν Φόβον ὅτι ὁ Φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ Φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιθ'. 25.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης της ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτος ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ Μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αυτὸν οἶμαι τὸν Κοσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κϛ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομαρτυρος Δημητρίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς Φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. β'. 1.

ΤΕκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι· σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι· μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιε. 17.

ΕἾπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ Κοσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ Κόσμου, διὰ τοῦτο

μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι. καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ. καὶ τὸν Πατέρα μου. ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ Νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου.

Πρὸς Κορινθίους ά. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιβ'. 27.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ Μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν Πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυ-

μεῖ, χρηςεύεται· ἡ ἀγάπη ὃ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ὃ περπερεύεται, ὃ φυσιῦται, ὃκ ἀσχημονεῖ, ὃ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ὃ παροξύνεται, ὃ λογίζεται τὸ κακὸν, ὃ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα ςέγει, πάντα πιςεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη ὐδέ ποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλȣΐα, ἦχος β΄. Ἰδȣ δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ι. ι.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησȣ̃ς. Ζήτει φύλλ. 191

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄. Ἡ Σύναξις τῶν Παμμεγίςων Ταξιαρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν, ὁ Ἀπόςολος. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Ὁ ποιῶν τȣ̀ς Ἀγγέλȣς αὐτȣ̃. ςίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ.

Πρὸς Ἑβραίȣς Ἐπιςολῆς Παύλȣ. Κεφ. β΄. 2.

Ἀδελφοὶ εἰ ὁ δι᾽ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, ϗ πᾶσα παράβασις ϗ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβȣ̃σα λαλεῖσθαι διὰ τȣ̃ Κυρίȣ, ὑπὸ τῶν ἀκȣσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυρȣ̃ντος τȣ̃ Θεȣ̃ σημείοις τε ϗ τέρασι, ϗ ποικίλαις δυνάμεσι, ϗ Πνεύματος Ἁγίȣ μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτȣ̃ θέλησιν. ὃ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν Οἰκȣμένην τὴν μέλλȣσαν, περὶ ἧς λαλȣ̃μεν. διεμαρτύρατο δέ πȣ τὶς, λέγων· τί ἐςιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτȣ̃, ἢ Υἱὸς ἀνθρώπȣ, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ Ἀγγέλȣς. δόξῃ ϗ τιμῇ ἐςεφάνωσας αὐτὸν, ϗ κατέςησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτȣ̃. ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, ὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ ὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. τὸν δὲ βραχύ τι παρ᾽ Ἀγγέλȣς ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησȣ̃ν, διὰ τὸ Πάθημα τȣ̃ θανάτȣ, δόξῃ ϗ τιμῇ ἐςεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεȣ̃ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτȣ. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι᾽ ὃν τὰ πάντα, ϗ δι᾽ ȣ̃ τὰ πάντα, πολλȣ̀ς υἱȣ̀ς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ Παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλȣΐα, ἦχος β΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ςίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτȣ̃.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν. Κεφ. ι. 16.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς· ὁ ἀκȣ́ων ὑμῶν, ἐμȣ̃ ἀκȣ́ει· ϗ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποςείλαντά με.

ὑπέςρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, ἢ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σε. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρυν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀςραπὴν ἐκ τῦ Οὐρανῦ πεσόντα. ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξεσίαν, τῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, ἢ σκορπίων. ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῦ ἐχθρῦ, ἢ ἐδὲν ὑμᾶς ἐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τέτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάτο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησῦς, ἢ εἶπεν· ἐξομολογῦμαί σοι Πάτερ Κύριε τῦ Οὐρανῦ ἢ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ἢ συνετῶν, ἢ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ Πατὴρ ὅτι ὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σε.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τὺς Ἀγγέλες αὐτῦ πνεύματα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄. Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε τῦ Χρυσοςόμε.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν, ὁ Ἀπόςολος. Προκείμενον ἦχος α΄.

Τὸ ςόμα με λαλήσει σοφίαν. ςίχ. Ἀκέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίυς Επιςολῆς Παύλε. Κεφ. ζ΄. 26.

Ἀδελφοὶ, τοιῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ὑψηλότερος τῶν Οὐρανῶν γενόμενος· ὃς ὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τῦ λαῦ. τῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ Νόμος γὰρ ἀνθρώπυς καθίςησιν Ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν. ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν Νόμον Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῦ θρόνε τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτεργὸς, ἢ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, ἢ ὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλεΐα, ἦχος β΄.

Στόμα Δικαίε ἀποςάζει. ςίχ. Ὁ Νόμος τῦ Θεῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι. 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι᾽ ἐμῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, ἢ εἰσελεύσεται, ἢ ἐξελεύσεται, ἢ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης ὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, ἢ θύσῃ, ἢ ἀπολέσῃ. ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, ἢ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ, ἢ ὐκ ὢν ποιμὴν, ὗ ὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, ἢ ἀφίησι τὰ πρόβατα, ἢ φεύγει, ἢ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, ἢ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ

μισθω-

μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία Ποίμνη, εἷς Ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, ζήτει Σεπτεβρίῳ η΄. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμ. ἦχος γ΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. θ΄. 1.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα. Ζήτει φύλλ. 214

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ΄. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην. Ζήτει Σεπτεβ. η΄.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. δ΄. 18.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο Ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κορινθίους ά. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ΄. 9.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ Φρόνιμοι ἐν Χριστῷ. ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς Πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς· μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούια, ἦχος β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ά. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε. ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε· ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν Ἀνδρέας ὁ Ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν Ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστὸς, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, σὺ εἶ Σίμων ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ Νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος ἔρχου καὶ ἴδε εἶδεν

ὁ Ἰησȣ̃ς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, ϗ λέγει περὶ αὐτȣ̃· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος ȣ̓κ ἔςι. λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς, ϗ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τȣ̃ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, ϗ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τȣ̃ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς, ϗ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιςεύεις; μείζω τȣ́των ὄψει. ϗ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, ϗ τȣ̀ς Ἀγγέλȣς τȣ̃ Θεȣ̃ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τȣ̃ ἀνθρώπȣ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Ε΄. Τȣ̃ Ὁσίȣ ϗ Θεοφόρȣ Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τȣ̃ Ἡγιασμένȣ.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν, ὁ Ἀπόςολος, ϗ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ζήτει εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ μεγάλȣ Ἀντωνίȣ, τῇ ιζ΄. τȣ̃ Ἰαννȣαρ. Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς΄. Τȣ̃ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάȣ Ἐπισκόπȣ Μύρων τῆς Λυκίας τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃. Ζήτει ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ΄. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν τῆς Παραμονῆς τῆς Χριςȣ̃ Γεννήσεως. Προκείμενον τȣ̃ Ἀποςόλȣ, ἦχος α΄.

Κύριος εἶπε πρός με Υἱός μȣ εἶ σύ.

ςίχ. Αἴτησαι παρ᾽ ἐμȣ̃, ϗ δώσω σοι Ἔθνη. Ὁ Ἀπόςολος.

Πρὸς Ἑβραίȣς Ἐπιςολῆς Παύλȣ. Κεφ. α΄. 1.

ΠΟλυμερῶς ϗ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τȣ́των ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃς ἔθηκε κληρονόμον πάντων δι᾽ ȣ̃ ϗ τȣ̀ς αἰῶνας ἐποίησεν. ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ϗ χαρακτὴρ τῆς ὑποςάσεως αὐτȣ̃, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτȣ̃, δι᾽ ἑαυτȣ̃ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. τοσȣ́τῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτȣ̀ς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μȣ εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; ϗ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, ϗ αὐτὸς ἔςαι μοι εἰς Υἱόν; ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκȣμένην, λέγει· ϗ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεȣ̃. ϗ πρὸς μὲν τȣ̀ς Ἀγγέλȣς λέγει· ὁ ποιῶν τȣ̀ς Ἀγγέλȣς αὐτȣ̃ πνεύματα, ϗ τȣ̀ς λειτȣργȣ̀ς αὐτȣ̃ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σȣ ὁ Θεὸς εἰς τὸν

αἰῶ-

αἰῶνα τȣ͂ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σȣ· ἠγάπησας δικαιοσύνην, ϗ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τȣ͂το ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σȣ, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τȣ̀ς μετόχȣς σȣ, καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, ϗ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολȣ͂νται, σὺ δὲ διαμένεις· ϗ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, ϗ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτȣ̀ς, ϗ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ϗ τὰ ἔτη σȣ ȣ̓κ ἐκλείψȣσι. πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ ἕως ἂν θῶ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ; ȣ̓χὶ πάντες εἰσὶ λειτȣργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τȣ̀ς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τȣ͂το δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκȣσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, ϗ πᾶσα παράβασις ϗ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβȣ͂σα λαλεῖσθαι διὰ τȣ͂ Κυρίȣ, ὑπὸ τῶν ἀκȣσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μȣ· κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ.

στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρȣ ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ͂ κατὰ Λȣκᾶν Κεφ. β'. 1.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγȣ́στȣ, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκȣμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίȣ, ϗ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν. ἀνέβη δὲ ϗ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ Πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰȣδαίαν, εἰς Πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκȣ ϗ πατριᾶς Δαβὶδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, ȣ̓́σῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτȣ̀ς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τȣ͂ τεκεῖν αὐτὴν, ϗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, ϗ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, ϗ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ Φάτνῃ· διότι ȣ̓κ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ϗ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλȣ͂ντες, ϗ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. ϗ ἰδȣ̀ Ἄγγελος Κυρίȣ ἐπέστη αὐτοῖς, ϗ δόξα Κυρίȣ περιέλαμψεν αὐτȣ̀ς, ϗ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· ϗ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε. ἰδȣ̀ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν Πόλει Δαβίδ. ϗ τȣ͂το ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε Βρέφος ἐσπαργανωμένον

κείμε-

κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ· ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κε΄. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ α΄. 18.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ᾽ ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ Υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου τέξεται δὲ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός. διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν. Προκείμενον. ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

ϛίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόϛολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιϛολῆς Παύλε. Κεφ. δ'. 4.

ΑΔελφοὶ, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τῦ χρόνε, ἐξαπέϛειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τὲς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν· ὅτι δὲ ἐϛὲ Υἱοὶ, ἐξαπέϛειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τῦ Υἱῦ αὐτῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββα ὁ Πατήρ. ὥς τε ἐκ ἔτι εἶ δῦλος, ἀλλ' Υἱός· εἰ δὲ Υἱός, καὶ κληρονόμος Θεῦ διὰ Ἰησῦ Χριϛῦ. Ἀλληλεΐα ἦχος α', Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ.

ϛίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. β'. 1.

ΤΟῦ Ἰησῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰεδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδε τῦ Βασιλέως ἰδὲ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· πῦ ἐϛὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰεδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτῦ τὸν Ἀϛέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκέσας δὲ Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῦ. καὶ συναγαγὼν πάντας τὲς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς τῦ λαῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν πῦ ὁ Χριϛὸς γεννᾶται; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰεδαίας. ἕτω γὰρ γέγραπται διὰ τῦ Προφήτε· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰέδα, ἐδαμῶς ἐλαχίϛη εἶ ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν Ἰέδα· ἐκ σῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγέμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν με τὸν Ἰσραήλ. τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τὲς Μάγες, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῦ Φαινομένε Ἀϛέρος. καὶ πέμψας αὐτὲς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τῦ Παιδίε· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκέσαντες τῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδὲ ὁ Ἀϛὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτὲς, ἕως ἐλθὼν ἔϛη ἐπάνω ἕ ἦν τὸ Παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν Ἀϛέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς αὐτῦ· καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τὲς θησαυρὲς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέϛειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτῦ.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α΄. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει Νοεμβρίῳ ιγ΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Κολασσαεῖς. ΚεΦ β΄. 8.

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ. συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς Πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚεΦ β΄. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας. καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ᾽ ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων· καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρ σου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ᾽ αὐτῶν· καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς· ἡ δὲ

Μήτηρ αὐτῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ἡ Ἰησῦς προέκοπτε σοφίᾳ, ἡ ἡλικίᾳ, ἡ χάριτι παρὰ Θεῷ, ἡ ἀνθρώποις.
Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς΄. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τῦ Κυρίυ ἡ Θεῦ, ἡ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν ἁγιασμόν. εἰς φύλλ 245.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Ὁ Ἀπόςολος. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίυ.

ςίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιςολῆς Παύλυ. Κεφ β΄. 11.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ Θεῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύυσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, ἡ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως ἡ δικαίως ἡ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, ἡ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τῦ μεγάλυ Θεῦ ἡ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ἡ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιύσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηςότης ἡ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῦ. ἐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λυτρῦ παλιγγενεσίας, ἡ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίυ· ὗ ἐξέχεεν ἐφ᾽ ἡμᾶς πλυσίως διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνυ χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ᾽ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίυ.

Ἀλληλεΐα, ἦχος α΄. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ. ςίχ. Φωνὴ Κυρίυ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ γ΄. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τῦ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτῦ. ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σῦ βαπτισθῆναι, ἡ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι. ὕτω γὰρ πρέπον ἐςὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. ἡ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τῦ ὕδατος, ἡ ἰδὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ, ἡ εἶδε τὸ Πνεῦμα τῦ Θεῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιςερὰν, ἡ ἐρχόμενον ἐπ᾽ αὐτόν. ἡ ἰδὺ Φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγυσα· ὗτός ἐςιν ὁ Υἱός μυ ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Κοινωνικόν. ἦχος γ΄.
Ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ Θεῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιγ΄. 17.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες. ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν Αἵματι Διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον. ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ς΄. 17.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει τῇ ιζ΄. τοῦ Ἰαν. Μηνός.

Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ε΄. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου· οὐ δύ-

νατα Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Β΄. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον, ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ζ΄. 7.

ΑΔελφοὶ, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται. ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς Ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ᾽ αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία

κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίσασθαι Ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ Νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ᾿ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, Φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ᾿ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ Θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν Φυλὴν οὐδὲν περὶ Ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσαται Ἱερεὺς ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ Νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γάρ· ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. β΄. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν Νόμῳ Κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν Νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ᾿ αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ ἦν Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ Φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς. ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-

τρασιν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν Νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν Πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς Θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμ. ἦχος πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιβ'. 1.

ΑΔελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς Πίστεως ἀρχηγὸν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. οὔπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται· εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; εἰδὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ Υἱοί. εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πατέρας ἔχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κ'. 1.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δη-

ναρ-

γαρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. ϗ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· ϗ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ϗ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην ϗ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς, ϗ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ϗ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας, ϗ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. ϗ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· ϗ ἔλαβον ϗ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, ϗ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, ϗ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε. οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, ϗ ὕπαγε. θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς ϗ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, ϗ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Σεπτεμβ. η΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. β΄. 11.

Ἀδελφοί, ὅ τε ἁγιάζων ϗ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός. Ζήτει φύλλ. 239.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α΄. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α΄. 24.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, ϗ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαί-

ὰς ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ. πρὸς μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴ-
κου Δαβὶδ ϗ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου, Μαριάμ. ϗ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξὶν. ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ. ϗ διελογίζετο,
ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. ϗ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μα-
ριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. ϗ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, ϗ τέξῃ
Υἱὸν, ϗ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσαι μέγας, ϗ Υἱὸς Ὑψίσου
κληθήσεται· ϗ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐ-
τοῦ ϗ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας. ϗ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ οὐκ ἔσαι τέλος. εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσαι τοῦτο,
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; ϗ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅ-
γιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ϗ δύναμις Ὑψίσου ἐπισκιάσει σοι. διὸ ϗ τὸ γεννώ-
μενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. ϗ ἰδοὺ Ἐλισαβὲτ ἡ συγγενής
σου, ϗ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς ϗ οὗτος μὴν ἕκτος ἐσὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ σείρᾳ. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ
Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου ϗ ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτῆς ὁ Ἄγγελος. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοσόμου.

Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικί-
αν ἑαυτῷ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν ΚΓ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφό-
ρου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόσολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. σίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποσόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 1.

ΚΑτ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κα-
κῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰ-
ωάννου μαχαίρᾳ. ϗ ἰδὼν, ὅτι ἀρεσόν ἐσι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλα-
βεῖν ϗ Πέτρον. ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων· ὃν ϗ πιάσας, ἔθετο εἰς φυ-
λακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις σρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτόν· βουλό-
μενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖ-
το ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας
πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο σρατιωτῶν, δεδεμένος
ἁλύσεσι δυσί· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. ϗ ἰδοὺ

Ἄγγε-

Ἄγγελος Κυρίε ἐπέςη, ᾗ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι. πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τῦ Πέτρε, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· ἀνάςα ἐν τάχει. ᾗ ἐξέπεσον αὐτῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὸν· περίζωσαι, ᾗ ὑπόδυσαι τὰ σανδάλιά σε. ἐποίησε δὲ ὕτω: ᾗ λέγει αὐτῷ· περιβαλῦ τὸ ἱμάτιόν σε, ᾗ ἀκολέθει μοι. ᾗ ἐξελθὼν, ἠκολέθει αὐτῷ, ᾗ ἐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθές ἐςι τὸ γινόμενον διὰ τῦ Ἀγγέλε, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν ᾗ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρεσαν εἰς τὴν Πόλιν, ἥτις αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς. ᾗ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, ᾗ εὐθέως ἀπέςη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτῦ. ᾗ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέςειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτῦ, ᾗ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδε, ᾗ πάσης τῆς προσδοκίας τῦ λαῦ τῶν Ἰεδαίων. Ἀλληλέϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. ςίχ. Πεφυτευμένος τῷ οἴκῳ Κυρίε.

Εὐαγγέλιον, ζήτει Εἰς τὴν Λειτεργίαν τῦ Μεγάλε Δημητρίε. φύλ. 417.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὰς Η'. Τῦ Ἁγίε Ἀποςόλε ᾗ Εὐαγγελιςῦ Ἰωάννε τῦ Θεολόγε.

Ζήτει Σεπτεβρίῳ κϛ'. Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Τῶν Ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων ᾗ Ἰσαποςόλων, Κωνςαντίνε ᾗ Ἑλένης.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν, Ὁ Ἀπόςολος Προκείμενον. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. ςίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποςόλων. Κεφ. κϛ'. τ.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτῦ λέγειν: τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς ᾗ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξεσίας ᾗ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, ὀρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῦ Ἡλίε περιλάμψαν με φῶς, ᾗ τὲς σὺν ἐμοὶ πορευομένες. πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκεσα φωνὴν λαλῦσαν πρός με, ᾗ λέγεσαν τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαὲλ, Σαὲλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησῦς, ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάςηθι, ᾗ ςῆθι ἐπὶ τὲς πόδας σε· εἰς τῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, ᾗ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι. ἐξαιρέμενός σε ἐκ τῦ λαῦ ᾗ τῶν ἐθνῶν, εἰς ὃς νῦν σε ἀποςέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμὲς αὐτῶν, τῦ ἐπιςρέψαι ἀ-

ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλληλούϊα, ἦχος α΄.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

στίχ. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι΄. 1.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. ιγ΄. 11.

ΑΔελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ Σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ᾽

ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ϗ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε. μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ϗ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ. δυνατὸς γὰρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν. Ἀλληλούϊα, ἦχος ά.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ά. 1.

Ἐπειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, ϗ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν, ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ Ἐφημερίας Ἀβιά, ϗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν Θυγατέρων Ἀαρών, ϗ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, ϗ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. ϗ οὐκ ἦν αὐτοῖς Τέκνον, καθ' ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, ϗ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. ϗ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. ϗ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, ϗ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, ϗ ἡ Γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱόν σοι, ϗ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. ϗ ἔσται χαρά σοι ϗ ἀγαλλίασις. ϗ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ϗ οἶνον ϗ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· ϗ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτοῦ. ϗ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. ϗ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι ϗ δυνάμει Ἠλίου. ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ϗ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει Δικαίων· ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. ϗ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι

πρεσβύ-

πρεσβύτης, ϗ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. ϗ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ϗ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, ϗ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. ϗ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, ϗ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. ϗ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν. ϗ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. ἐξελθὼν δὲ, οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς. ϗ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. ϗ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς. ϗ διέμεινε κωφός. ϗ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ϗ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν ϗ ἐγέννησεν Υἱόν. ϗ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, ϗ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· ϗ συνέχαιρον αὐτῇ ϗ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον· ϗ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν ϗ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. ϗ εἶπον αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. ϗ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ϗ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, ϗ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ϗ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. ϗ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς ϗ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ϗ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; ϗ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ, ϗ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, ϗ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, ϗ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, ϗ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι ϗ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἢ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου ἢ Παύλου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον.

στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν.

Πρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιά. 21.

Ἀδελφοὶ, ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοι εἰσί; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσί; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσί; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσί; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόποις περισσοτέρως. ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως. ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως. ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. ὁδοιπορίαις πολλάκις. κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ Ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. ἐν κόπῳ ἢ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ, ἢ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἢ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ᾽ ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, ἢ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, ἢ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ Βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· ἢ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, ἢ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας ἢ ἀποκαλύψεις Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου Οὐρανοῦ. ἢ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. ἢ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἢ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ

τελειῦται. Ἥδιςα ἦν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μυ ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τῦ Χριςῦ. Ἀλληλέϊα, ἦχος ά. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. ςίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ις΄. 13.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππυ ἠρώτα τὺς Μαθητὰς αὐτῦ, λέγων· τίνα με λέγυσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιςὴν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λεγεται εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριςὸς ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος. ϗ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ ϗ αἷμα ὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ Πατήρ μυ ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, ϗ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μυ τὴν Ἐκκλησίαν· ϗ πύλαι ᾅδυ ὐ κατισχύσυσιν αὐτῆς. ϗ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· ϗ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ϗ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄. Τῦ Ἁγίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Ἠλίυ τῦ Θεσβίτυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ὁ Ἀπόςολος· Προκείμενον ἦχος δ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ςίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μυ· κάθυ ἐκ δεξιῶν μυ.

Καθολικῆς Ἐπιςολῆς Ἰακώβυ. Κεφ. έ. 10.

ἈΔελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ϗ τῆς μακροθυμίας, τὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίυ. ἰδὺ μακαρίζομεν τὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκύσατε, ϗ τὸ τέλος Κυρίυ εἴδετε. ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐςιν ὁ Κύριος, ϗ οἰκτίρμων. πρὸ πάντων δὲ Ἀδελφοί μυ. μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ, ϗ τὸ ὒ ὔ. ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τὺς πρεσβυτέρυς τῆς Ἐκκλησίας, ϗ προσευξάσθωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τῦ Κυρίυ· ϗ ἡ εὐχὴ τῆς Πίςεως σώσει τὸν κάμνοντα, ϗ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,

ϗ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, ϗ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, ϗ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, ϗ μῆνας ἕξ. ϗ πάλιν προσηύξατο, ϗ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, ϗ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ϗ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, ϗ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Μωϋσῆς, ϗ Ἀαρών.

στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ δ'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, ϗ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; ϗ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον ϗ ὧδε ἐν τῇ Πατρίδι σου. εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία ϗ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ϗ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. ϗ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· ϗ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. ϗ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. ϗ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ Πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὰς ϛ'. Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ϗ Θεοῦ, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ θ'. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, ϗ Ἰωάννην, ϗ Ἰάκωβον, ϗ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ϗ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, ϗ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. ϗ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς ϗ Ἠ-

λίας οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοι, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου ΚεΦ. α΄ 10

Ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ Οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ΄. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί.

στίχ. Μακάριος ὁ λαός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚεΦ. ιζ΄

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ

Ἰωάν-

Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄. Ἡ Σεβάσμια Μετάστασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ζήτει Ἐν τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, εἰς τὰς η΄. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κθ΄. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Κεφ. ιδ΄. α.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο εἰς φυλακὴν, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ᾽ ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ

ἠνέ-

ηνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτȣ̃ ἐπὶ πίνακι, ϗ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, ϗ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. ϗ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτȣ̃ ἦραν τὸ σῶμα, ϗ ἔθαψαν αὐτό. ϗ ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησȣ̃. ϗ ἀκȣ́σας ὁ Ἰησȣ̃ς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ᾽ ἰδίαν. ϗ ἀκȣ́σαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων. Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Προκείμ. ἦχ βαρ. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. ςίχ. Εἰσάκȣσον ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποςόλων. Κεφ. ιγ´. 25.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρȣ ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ȣ̓κ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ᾽ ἰδȣ̀ ἔρχεται μετ᾽ ἐμὲ. ȣ̃ ȣ̓κ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένȣς Ἀβραὰμ, ϗ οἱ ἐν ὑμῖν φοβȣ́μενοι τὸν Θεον. ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεςάλη. οἱ γὰρ κατοικȣ̃ντες ἐν Ἰερȣσαλὴμ, ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τȣ̃τον ἀγνοήσαντες, ϗ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. ϗ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτȣ εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον, ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτȣ̃ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τȣ̃ ξύλȣ, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείȣς τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερȣσαλὴμ, οἵ τινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτȣ̃ πρὸς τὸν λαόν. ϗ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τȣ̀ς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναςήσας Ἰησȣ̃ν. Ἀλληλȣ̈ϊα, ἦχος δ´.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. ςίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ϛ. 14.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκȣσεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησȣ̃. φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτȣ̃· ϗ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, ϗ διὰ τȣ̃το ἐνεργȣ̃σιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι Ἡλίας ἐςίν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι Προφήτης ἐςὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. ἀκȣ́σας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, ȣ̃τός ἐςιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποςείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, ϗ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππȣ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· ὅτι ȣ̓κ ἔξεςί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τȣ̃ ἀδελφȣ̃ σȣ. ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, ϗ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ϗ ȣ̓κ ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον ϗ ἅγιον, ϗ συνετήρει αὐτόν· ϗ ἀκȣ́σας αὐτȣ̃, πολλὰ ἐποίει, ϗ ἡδέως αὐτȣ̃ ἤκȣε. ϗ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρȣ, ὅ-

τε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιςᾶσιν αὐτῦ, ϗ τοῖς χιλιάρχοις, ϗ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· ϗ εἰσελθύσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, ϗ ὀρχησαμένης, ϗ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, ϗ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, ϗ δώσω σοι. ϗ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσυς τῆς βασιλείας μυ. ἡ δὲ ἐξελθῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννυ τῦ Βαπτιςῦ. ϗ εἰσελθῦσα εὐθέως μετὰ σπυδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγυσα· θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννυ τῦ Βαπτιςῦ. ϗ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τὺς ὅρκυς ϗ τὺς συνανακειμένυς, ὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. ϗ εὐθέως ἀποςείλας ὁ Βασιλεὺς σπεκυλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κεφαλὴν αὐτῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· ϗ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτῦ ἐπὶ πίνακι, ϗ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, ϗ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. ϗ ἀκύσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῦ, ἦλθον, ϗ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτῦ, ϗ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. ϗ συνάγονται οἱ Ἀπόςολοι πρὸς τὸν Ἰησῦν, ϗ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίησαν, ϗ ὅσα ἐδίδαξαν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Ὁ Ἀπόςολος. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις. ςίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιςολῆς Παύλυ. Κεφ. γ΄. 23.

Ἀδελφοί. πρὸ τῦ ἐλθεῖν τὴν Πίςιν, ὑπὸ Νόμον ἐφρυρύμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλυσαν Πίςιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥςε ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριςὸν, ἵνα ἐκ Πίςεως δικαιωθῶμεν· ἐλθύσης δὲ τῆς Πίςεως, ὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεῦ ἐςὲ διὰ τῆς Πίςεως ἐν Χριςῷ Ἰησῦ. ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύσασθε. ὐκ ἔνι Ἰυδαῖος, ὐδὲ Ἕλλην· ὐκ ἔνι δῦλος, ὐδὲ ἐλεύθερος· ὐκ ἔνι ἄρσεν, ϗ θῆλυ. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐςὲ ἐν Χριςῷ Ἰησῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριςῦ, ἄρα τῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐςὲ, ϗ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐςιν, ὐδὲν διαφέρει δύλυ, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπυς ἐςὶ ϗ οἰκονόμυς ἄχρι τῆς προθεσμίας τῦ Πατρός, ὕτω ϗ ἡμεῖς, ὅτι ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ ςοιχεῖα τῦ Κόσμυ ἦμεν δεδυλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῦ χρόνυ, ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τὺς ὑπὸ Νόμον

ἐξα-

ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ἀλληλέϊα, ἦχος α΄.
Ὑπομένων ὑπέμεινα. ςίχ. Καὶ ἔςησεν ἐπὶ πέτραν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ιέ. 21.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὰ μέρη Τύρυ ϗ Σιδῶνος· ϗ ἰδὲ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγυσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μυ κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ ὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. ϗ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ὐκ ἀπεςάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκυ Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγυσα· Κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὐκ ἔςι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, ϗ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε, ϗ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ Γύναι, μεγάλη συ ἡ πίςις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. ϗ ἰάθη ἡ Θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Ὁ Ἀπόςολος.

Ὁ αὐτὸς λέγεται ϗ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας.

Προκείμενον τῦ Ἀποςόλυ, ἦχος β΄.

Ἰσχύς μυ ϗ ὕμνησίς μυ. ςίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με.

Πρὸς Κορινθίυς α΄. Ἐπιςολῆς Παύλυ Κεφ. θ΄. 2.

ΑΔελφοὶ ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποςολῆς ὑμεῖς ἐςὲ ἐν Κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνυσιν, αὕτη ἐςί· Μὴ ὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν φαγεῖν, ϗ πιεῖν; μὴ ὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς ϗ οἱ λοιποὶ Ἀπόςολοι, ϗ οἱ ἀδελφοὶ τῦ Κυρίυ, ϗ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ ϗ Βαρνάβας ὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν τῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς ςρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, ϗ ἐκ τῦ καρπῦ αὐτῦ ὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην ϗ ἐκ τῦ γάλακτος τῆς ποίμνης ὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ ὐχὶ ὁ Νόμος ταῦτα λέγει, ἐν γὰρ τῷ Μωσέως Νόμῳ γέγραπται· ὐ φιμώσεις βῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι᾽ ἡμᾶς πάντως λέγει; δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐπ᾽ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν. ϗ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτῦ μετέχειν ἐπ᾽ ἐλπίδι. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ζ'. 36.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα, ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· οὗτος εἰ ἦν Προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύω χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας, καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας. αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει εἰς τὰς Ὁσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ε'. 14.

ΕΙ͂πεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. οὐ

δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ
ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ.

Εὐαγγέλιον Α΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κη΄. 16.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Β΄ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ιϛ΄. 1.

ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ᾽ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς

γει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. ἢ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος ἢ ἔκστασις. ἢ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον Γ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ιϛ΄. 9.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ ἀφ᾽ ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι, ἢ κλαίουσι. κἀκεῖνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῇ. ἢ ἐθεάθη ὑπ᾽ αὐτῆς, ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη, ἢ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν ἢ σκληροκαρδίαν. ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον, οὐκ ἐπίστευσαν ἢ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. ὁ πιστεύσας ἢ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, ἢ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἢ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, ἢ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Δ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ΄. 1.

ΤΗ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἢ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. ἢ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, ἢ ἰδοὺ ἄνδρες δύω ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν αἰσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, ἢ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, ἢ σταυρωθῆναι, ἢ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. ἢ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. ἢ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα ἢ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἢ Ἰωάννα ἢ Μαρία Ἰακώβου, ἢ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. ἢ ἐφάνησαν ἐνώ-

πιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, ἢ ἠπίςουν αὐταῖς: ὁ δὲ Πέτρος ἀναςὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἢ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα ἢ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον Ε΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ΄. 12.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναςὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἢ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. ἢ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. ἢ ἰδοὺ δύω ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπέχουσαν ςαδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαοὺς ἢ αὐτοὶ, ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. ἢ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, ἢ συζητεῖν, ἢ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς: τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες. ἢ ἐςὲ σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἢ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; ἢ εἶπεν αὐτοῖς ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ ἢ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἢ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς ἢ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου ἢ ἐςαύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐςιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλάγε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ ἢ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέςησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἢ μὴ εὑροῦσαι τὸ Σῶμα αὐτοῦ. ἦλθον λέγουσαι ἢ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν ἢ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἢ εὗρον οὕτω, καθὼς ἢ αἱ Γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. ἢ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς ὦ ἀνόητοι ἢ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιςεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριςὸν ἢ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; ἢ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, ἢ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. ἢ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην οὗ ἐπορεύοντο, ἢ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. ἢ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐςὶ, ἢ κεκέκλικεν ἡ ἡμέρα ἢ εἰσῆλθε, τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. ἢ ἐγένετο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, ἢ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, ἢ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἢ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν ἢ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν

ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον ϛ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ΄. 36.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δὲ ἐστὲ μάρτυρες τούτων καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Ζ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Κεφ κ΄. 1.

ΤΗ͂, μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύω ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε

ταχι-

τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον. ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον Η΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ΄. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύω Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα. καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστί. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ Κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου. καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν. καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον Θ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ΄. 19.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί. ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δά-

κτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου. καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον Ι' ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κά. 1.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναήλ, ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύω. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστί. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,

καὶ λαμ-

ἢ λαμβάνει τὸν ἄρτον, ἢ δίδωσιν αὐτοῖς ἢ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ΙΑ΄. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κά. 15.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἢ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· ἢ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, ἢ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σου, ἢ ἄλλος σε ζώσει, ἢ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. ἢ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα· ὃς ἢ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, ἢ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. ἢ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ἢ γράψας ταῦτα. ἢ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· ἔστι δὲ ἢ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Γράμμα Συστατικὸν τῷ κατὰ πνεῦμα ἡμῶν Υἱῷ Παπᾷ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι,) εἰς ἔνδειξιν ἢ ἀσφάλειαν.

ΕΓράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἁγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δε) κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, ἢ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα· ἢ ταύτης τῆς χάριτος ἢ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, κεχειροτόνηκα Πρεσβύτερον, τὸν ἐν Ἱερομονάχοις Κύριον (τὸν δεῖνα) κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ἢ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἁ-

γίων Ἀποστόλων· Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. ὅθεν καὶ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συστατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Ἱερομονάχῳ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι) εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

Γράμμα Ἐνταλτήριον διδόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Πνευματικὸν τὸν Ἐξομολογοῦντα.

Η Ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱερομονάχῳ (τῷ δεῖνι) τὸ λειτούργημα τῆς Πνευματικῆς πατρότητος. ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὰ ποικίλα πάθη πάντων τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι· καὶ οἰκονομεῖν τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, καὶ τὰς τῶν ἁμαρτημάτων διαφοράς· δήσεις γὰρ ὃ δεῖ δεθῆναι, καὶ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆναι, ὡς συνεργὸς καὶ ὑπηρέτης τῆς παρὰ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν Πνευματικῆς καὶ Ἀποστολικῆς χάριτος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. δεῖ εὐσεβῶς καὶ Μοναχοὺς ἀποκείρειν τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλουμένους σε, μετὰ τῆς ὀφειλομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, καὶ τοῦ μέλλοντος Πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποκειρόμενον· τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους οὕτως ἐξετάζειν ὀφείλεις, καὶ τὰ κατ᾽ αὐτοὺς διερευνᾶσθαι πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγήν τινα λάθῃς σεαυτὸν ἀλλοτρίαις κοινωνῶν ἁμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον εἰπεῖν Ἀπόστολον· ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν Ἐνταλτήριον Γράμμα γεγονὸς παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπεδόθη σοι δι᾽ ἀσφάλειαν. Ἐν Μηνὶ (τῷ δε) ἔτει (τῷ δε) καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἔκθεσις περὶ τοῦ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν.

Χρὴ τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτήδευμα, κἀντεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς χριστιανίσαι ἠθέλησε, καὶ ἀποτάσσεσθαι μὲν φανερῶς ἐπ᾽ Ἐκκλησίας πάσῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὕστερον ἐπινενοημένα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα καὶ ἔθη. καὶ οὕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν. τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, καὶ ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Ἐγὼ (ὁ δεῖνα) ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιὼν τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν οὐ διά τινα βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ φόνον, ἢ ἐπήρειαν, ἢ πενίαν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ᾽

ἐμοῦ κειμένου, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινὰς, ἢ κτήματα, ἢ χρή-
ματα παρά τινος ὑπισχνούμενα, ἢ διὰ οἵαν δή ποτε ὠφέλειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρω-
πίνην, ἢ δι' ἔριν, ἢ φιλονεικίαν πρός τινα τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς βου-
λόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτὴς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ὡς ἐξ
ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐτοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι
πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ
τῷ Ἰουδαϊκῷ πάσχα, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἀμνοῦ, καὶ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ,
καὶ τῷ ἐκείνων Ἰωβηλαίῳ, καὶ ταῖς πλάσιγξι, καὶ τῷ ἱλασμῷ, καὶ ταῖς σκηνοπηγίαις,
καὶ ταῖς λοιπαῖς ἁπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων, σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, καὶ ταῖς
προσευχαῖς, καὶ τοῖς ῥαντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἁγνισμοῖς, καὶ ταῖς νηστείαις αὐ-
τῶν, καὶ τοῖς σάββασι, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασι.
καὶ ἁπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπιτηδεύματι. καὶ ἐπὶ
τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἱρέσεις, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς Σαδδουκαίους, οἵ-
τινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν Ἀνάστασιν ἀθετοῦσι
καὶ τοὺς ἀγγέλους ἀποβάλλονται, Φαρισαίους τοὺς ἀφωρισμένους, οἱ κατὰ Δευτέραν καὶ
Πέμπτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροὺς ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύου-
σι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως καὶ ἀκορέστως. δοξάζουσι δὲ καὶ Εἱμαρμένην, καὶ τῇ Ἀ-
στρολογίᾳ σχολάζουσι. Νασσαραίους τοὺς ἀφανιστὰς, οἱ τὸν περὶ θυσιῶν οὐ παραδέ-
χονται Μωσέως Νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ὅλως οὐ θύουσι. Χοσ-
σαίους τοὺς ἰταμωτάτους, οἱ γραφαῖς ἑτέραις παρὰ τὸν Νόμον χρώμενοι, τοὺς πλεί-
ους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι. διδάσκαλον αὐτῶν ἔχουσιν ἄνθρωπόν τινα Ἀλλε-
ξάην καλούμενον (ἔστι δὲ δύναμιν κεκαλυμμένην) καὶ τὴν Μαραθὼ καὶ Μαρθάνην, τὰς
ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ἃς καὶ ὡς θεὰς τιμῶσιν οἱ Ἡρωδιανοί. οἵτινες
καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδην τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν
δοξάζουσιν. Ἡμεροβαπτιστὰς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προ-
σθήκην δογματίζουσι, τὸ μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον σωθῆναι, εἰ μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν
βαπτίζεται Ῥωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ Νόμον ζῆν ἀλλὰ περισσεύειν αὐτοὺς
ξεστῶν, καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἁρμοδίων καὶ
πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλύνειν ἐννοοῦντι, καὶ ἁπλῶς ἰδίας παρα-
δόσεις πολλὰς τῷ Νόμῳ προστιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν, οἷον δευτέρας
Θεοῦ νομοθεσίας. καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν
Μωσέα. τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀκιβὰν καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσι) εἰς
Ἄνναν καὶ Ἰούδαν, τὴν δὲ τετάρτην εἰς τοὺς Υἱοὺς τοῦ Νασσαμοναίου, οἵτινες καὶ τὸ Σάβ-
βατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. ταύτας οὖν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἱρέσεις πάσας ἀνα-
θεματίζω. καὶ τοὺς Αἱρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτὰς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ
Ταλμούθ. σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου
Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν Χριστιανικῶν νηστειῶν· ξύλῳ γὰρ δῆθεν
τὸν Ἀμὰν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ, κατακαίουσιν,
ἐπιλέγοντες καί τινας ἐπῳδάς. τὴν δὲ στάκτην ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν
(ὡς οἴονται) ῥίγους καὶ πάσης ἄλλης ἀρρωστίας. Ἔτι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ
τὸν Ἰούλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν,
ἤτοι οὖν τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου. κόνει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπιτατ-
τοντας, καὶ νηστείας διατελοῦντας ἐφ' ὅλον τὸ νυχθήμερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ μυρίων ὀδυρ-
μῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ οὐαὶ οὐαί. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἠ-
λιμμένου (μᾶλλον δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν. ὃν καὶ τραπέζαν

αὐτοῖς

αὐτοῖς ἑτοιμάσσειν μεγίστη ἐλπίζουσι, καὶ προσθήσειν εἰς ἑστίασιν τόν τε Ζὶζ καὶ τὸν Μεγχεμὼθ, καὶ τὸν Λευΐαθαν· εἶναι δὲ λέγουσι τὸν μὲν Ζὶζ πτηνόν τι ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμὼθ τετράπουν, καὶ τὸν Λευΐαθὰν λέγουσιν ἐνάλιον· οὕτω μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρξὶν, ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείροις. Ἔτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος, καὶ ἐπιτήδευμα μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, καὶ πᾶσαν αὐτῶν γοητείαν, καὶ ἐπῳδὴν, καὶ κληδωνισμὸν, καὶ τελετὰς, καὶ τὰ περιάμματα καὶ Φυλακτήρια. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντα Ῥεμπὶ (ἢ Ῥαμπὶ) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τοὺς λεγομένους παρ' αὐτῶν Ἀρχιφερεκίτας (ἢ Ἀρχιραμπίτας, καὶ διδασκάλους,) ὧν τὰς διδαχὰς πατρικὰ καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀρχιραμπίτας τοὺς παρὰ τὸν Νόμον διδάξαντας καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Λάζαρον φημὶ τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λεγομένην παρ' αὐτοῦ Μονοποδαρίαν, καὶ Ἠλίαν τὸν ἐκείνου κατὰ τὴν ἀσέβειαν οὐκ ἐλάττονα. Βενιαμίν τε, καὶ Ζεβεδαῖον, Ἀβράμιον, καὶ Συμπλίκιον, καὶ τοὺς λοιπούς. καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταναθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσσίαν, εἴτ' οὖν Ἠλιμμένον· μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκεῖνον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. ἀποτασσόμενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη καὶ πεπερασμένα, συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ τὴν ἔνσαρκον Οἰκονομίαν, καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἑνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφοροῦμαι διὰ τὴν ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ καὶ δυσὶ φύσεσιν. ἑκουσίως τὰ πάντα παθεῖν, καὶ σταυρωθῆναι σαρκὶ, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μεινάσης. καὶ ταφῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς Οὐρανοὺς ἀναληφθῆναι· ὃς καὶ ἥξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν Ἁγίαν Παρθένον Μαρίαν, καὶ μείνασαν μετὰ τόκον Παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω. ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπίσαντος καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν καὶ Δέσποιναν γεγενημένην πάσης τῆς Κτίσεως. Προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουργούμενον Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις Τελεταῖς μεταλαμβάνουσι. πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταβαλλόμενον τῇ ἐκείνου Θεϊκῇ δυνάμει ὑπὲρ πᾶσαν φυσικὴν ἔννοιαν, ὡς οἶδε μόνος αὐτός. καὶ οὕτω κἀγὼ μεταλήψεσθαι τούτων τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, ὡς ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν Μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμβάνουσι. καὶ τὸ Ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Βάπτισμα, μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφορούμενος ἀληθῶς κάθαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. καὶ τὸν σεβάσμιον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκέτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς, ἀλλ' ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θανάτου καὶ τοῦ Διαβόλου νίκης. ἔτι δὲ καὶ τὰς σεβασμίας Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῆς ἀφράστου αὐτοῦ

τεκού-

τεκούσης Ἁγνῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, καὶ δέχομαι καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους πάντας, οὐ μόνον Προπάτορας, καὶ Προφήτας· ἀλλὰ καὶ Ἀποστόλους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογητὰς, καὶ Διδασκάλους, καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χριστῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς θεράποντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τιμήν. καὶ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέσεως ἀληθοῦς προσέρχομαι, ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος· καὶ χριστιανίσαι θέλω μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας. εἰ δὲ μεθ᾽ ὑποκρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημὶ, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς καὶ ὁλοψύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν ἀγαπώσης, ἀλλ᾽ ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐντεῦθεν ὡς ζηλωτὴς τοῦ παλαιοῦ Νόμου ἄρτι μὲν σχηματίζομαι Χριστιανὸς, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὑρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμὸν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπιὼν, ἢ ἀνανεῶν, ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγχων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶν τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ᾽ ἐμὲ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε, καὶ ὁ τρόμος τοῦ Κάϊν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ. πρὸς δὲ καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν Νόμων εἶναί με ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως, κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἴη μοι τὸ ἀνάθεμα. καὶ ἡ ψυχή μου ταχθείη μετὰ τοῦ Σατανᾶ, καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὁλοψύχως ὁμολογίαν ταύτην,
Βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν
Λειτουργίαν κατὰ Τάξιν

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ. Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ Ἐν Σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ Σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν Δόξῃ Ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ Μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ.

Τῆς Ἁγίας, ϗ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃ διηρμηνεύθησαν κατὰ τάξιν.

ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

Πεντὰς Πρώτη.

α΄. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.
β΄. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.
γ΄. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.
δ΄. Ὁ Χαρτοφύλαξ.
ε΄. Ὁ Σακελλίου.

Πεντὰς Δευτέρα.

α΄. Ὁ Πρωτονοτάριος.
β΄. Ὁ Καστρήνσιος.
γ΄. Ὁ Ῥεφερενδάριος.
δ΄. Ὁ Λογοθέτης.
ε΄. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

Πεντὰς Τρίτη.

α΄. Ὁ Πρωτέκδικος.
β΄. Ὁ Ἱερομνήμων.
γ΄. Ὁ ἐπὶ γονάτων.
δ΄. Ὁ Ὑπομιμνήσκων.
ε΄. Ὁ Διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς.
Ὁ Δευτερεύων.
Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.
Ὁ Ἔξαρχος.
Ὁ Κατηχητής.
Ὁ Περιοδευτής.
Ὁ Βυτιστής.
Οἱ Δύο Ἔκδικοι.
Οἱ δύο Δομέστικοι.
Οἱ δύο Λαοσυνάπται.
Οἱ δύο Πριμικήριοι.
Ὁ Πρωτοψάλτης.
Ὁ Πρόξιμος.
Ὁ Δεπυτάτος.
Οἱ Θεώριοι.
Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.
Ὁ Κατηγοριάρης.
Ὁ Δεκανός.
Ὁ Κουβούκλης.
Οἱ Λαμπαδάριοι.
Ὁ Περιστερχόμενος.
Ὁ Βαστάγαριος.
Ὁ Μυροδώτης.

Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ϗ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων ὀ τάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικιων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀλλ' Ὀφφίκια εἰσὶ ϗ μόνα.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἷον Ὀφφίκιον ϗ Κληρικάτον, οἷον Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, ϗ Ἱεροδιάκονος. ὁμοίως δὲ ϗ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ϗ ὁ Δευτε-

ρεύων

ρεύων τῶν Διακόνων· ȣ̓κ ὀφείλει γὰρ εἶναι τὸν Ἱερέα Κληρικόν. διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κανὼν ἱερȣργεῖν τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, καὶ ȣ̓κ οἰκέτας τȣ̃ Ἀρχιερέως εἶναι. τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια καὶ ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γεγόνασι, καὶ εἰς κρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· καὶ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ὑπηρεσίαν.

Περὶ τȣ̃ Μεγάλȣ Οἰκονόμȣ.

Ὁ Μέγας Οἰκονόμος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτȣ̃, ἵσαται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὅταν λειτȣργῇ ὁ Ἀρχιερεύς, βαςῶν τὸ Ἅγιον Ριπίδιον· λαμβάνων τε εἰσόδȣς, καὶ ἐξόδȣς, καὶ λογαριασμȣ̀ς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔςιν ȣ̓̃ν καὶ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν καὶ Χαρτȣλάριν, καὶ ἀναγράφει τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δὶς τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. ἔςι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα. ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τȣ̃ Ἀρχιερέως, μέχρι ἐλεύσεως τȣ̃ ἐρχομένȣ, ἔςιν ȣ̓̃ν καὶ ἐπὶ ψήφȣς τȣ̃ Ἐπισκόπȣ πρῶτος. Διανέμων καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτȣ̃, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ Μέγας Σακελλάριος φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτȣ̃, καὶ τὸ Ὠράριον, ἵςαται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης, βαςῶν τὸ Ἅγιον Ριπίδιον. ἔχει ȣ̓̃ν τὰ Μοναςήρια τὰ ἀνδρικὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτȣ̃ ἐπίσκεψιν· κρατῶν καὶ Χαρτȣλάριον· καὶ ἀναγυρεύει τὰς τῶν Μοναςηρίων εἰσόδȣς καὶ ἐξόδȣς, βίȣς καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· καὶ τρὶς τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ· ἔςι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἱςάμενος πλησίον τȣ̃ Μεγάλȣ Οἰκονόμȣ.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ ἵςαται, ὅταν λειτȣργῇ ὁ Ἀρχιερεύς, ἔμπροσθεν τȣ̃ Σκευοφυλακίȣ· καὶ εἴτι δ᾽ ἂν ζητηθῇ ἐκ τȣ̃ Σκευοφυλακίȣ, ἤτοι σκεῦος, βιβλίον ἱερόν, κηροὶ καὶ ἀλλαγαὶ, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρατῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας· ἔχων δὲ καὶ τὰς χηρευομένας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτȣ̃ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ Ἱερὰ αὐτῶν πάντα. ἔςι δὲ καὶ εἰς κρίσεις· φυλάττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τȣ̀ς Κληρικȣ̀ς, μέχρι τȣ̃ διανέμειν αὐτȣ̀ς ταῦτα.

Ὁ Χαρτοφύλαξ ἀλλάσσει καὶ ἵςαται πλησίον τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἱερεῖς προσέλθετε· προσφέρων καὶ τὸ ψῆφος τȣ̃ Ἐπισκόπȣ τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. ἔςι δὲ καὶ ἐκ προσώπȣ τȣ̃ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. ἔςιν ȣ̓̃ν καὶ εἰς τὰς μνηςείας, ἀῤῥαβῶνας, τȣ̀ς γινομένας ὑπ᾽ αὐτȣ̃, καὶ ἀναγράφει περὶ τȣ̃ Ἱερέως τȣ̃ μελ-

λοντος εὐλογῆσαι τοὺς γάμους.

Ὁ Σακελλίου ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος κρατῶν καὶ τὴν Φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς ἔχων δὲ καὶ ἐν ἐπισκέψει αὐτοῦ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν. Οὕτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντὰς τῶν Ὀφφικίων.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Δευτέρας Πεντάδος.

Ὁ Πρωτονοτάριος ἵσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ δίδωσιν αὐτῷ νίψασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας. Γράφει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρῆσις ἐστὶν, οἷον διατάξεις, ἐλευθερίας, προσάγματα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ἀναθεωρεῖ δὲ καὶ τοὺς νομικοὺς δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ὁ Καστρήνσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατὸν, καὶ τὸν ἀέρα. ἐν δὲ τῷ τριαδικῷ ὕμνῳ ῥαντίζει τὸν λαὸν ἁγιάσματι· Φυλάττει τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, καὶ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωμάτων.

Ὁ Ῥεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἄρχοντας, καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ εἴτι ἂν βούληται, ἀναφέρει.

Ὁ Λογοθέτης, ὑποκρατῶν τὴν Βοῦλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφήν. κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ὑπομνηματογράφος καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων, γράφει εἴτι αὐτῷ ὁρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς· ἐστὶ δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Τρίτης Πεντάδος.

Ὁ Πρωτέκδικος κριτὴς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπήν.

Ὁ Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ Φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώστας, καὶ ἐγκαινίζειν Ἐκκλησίας καινάς.

Ὁ Ἐπὶ γονάτων, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς Φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἀναφέρει αὐτὰς τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ὁ Διδάσκαλος ἑρμηνεύει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁμοίως καὶ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς. ἐστὶ

καὶ οἰκέτης τῆς Τρίτης Πεντάδος.

Ἴσθι οὖν καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Βαϊοφόρου λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας λέγει ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης ὁ Καστρήνσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, λέγει ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης Πέμπτης, λέγει ὁ Χαρτοφύλαξ· τοῦ μεγάλου Σαββάτου, λέγει ὁ Σκευοφύλαξ· τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα λέγει, ὁ Μέγας Οἰκονόμος.

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Οὕτω τέτακται.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἁγίαν Μετάληψιν. ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾷ. ἄρχει δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τόπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράφει τὰ Ἀντιμίνσια, καὶ τὰ σταυροπήγια.

Ὁ Ἔξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς κρίσεις τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ὁ Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαὸν, καὶ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ὁ Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς θέλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Οἱ δύο Ἔκδικοι κρίνουσι μετὰ τοῦ Πρωτεκδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Βαπτιστὴς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς Βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύω Δομέστικοι ἵστανται ἐν τοῖς δύο χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάπται συνάγουσι τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ὁ Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄρχεται τῆς ψαλμῳδίας, καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ὁ Πρόξιμος κελεύει ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἐκκλησίᾳ.
Ὁ Δεπυτάτος καλεῖ τȣ̀ς Ἄρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἢ τὸν ὄχλον μεθίστησιν ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃.
Οἱ Θεώριοι, ἵνα θεωρῶσι, ἢ σκοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζωνται, ἢ εἰσήκασιν εὐτάκτως.
Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὁρίζωσιν, ὅπως φιλοκαλῶσι, ἢ πλύνωσι τὰς κανδήλας.
Ὁ Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομιμνήσκῃ τὰς ἐπισήμȣς Ἑορτὰς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.
Ὁ Δεκανὸς, ἵνα καλῇ τȣ̀ς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἢ προσφοράς.
Ὁ Κȣβȣ́κλης, ἵνα βαστάζῃ τὸ Δεκανίκιον τȣ̃ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατῇ.
Οἱ Λαμπαδάριοι, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁ Περιεισερχόμενος, ἵνα φέρῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁ Βαστагάριος, ἵνα βαστᾷ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον εἰς λιτὰς ἢ ἑορτὰς ἐπισήμȣς.
Ὁ Μυροδώτης, ἵνα ὑποκρατῇ τὸ ἅγιον Μύρον.

Ἰστέον ȣ̓̃ν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκος, ἢ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα ȣ̓κ εἰσὶν Ἀρχοντίκια, ἀλλὰ ὀφφίκια μόνον. ἢ ὅταν λειτȣργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰδὲ ȣ̓ θέλει αὐτὸς, ὁρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.
Ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπῃ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὁρᾷ τὸν τόπον αὐτȣ̃.
Ἴσθι δὲ ἢ τȣ̃το, ὅτι τὸ Συνοδικὸν, ἢ τὴν ἀναγνῶσιν ἅπασαν ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει. εἰ δὲ ȣ̓κ ἔστι Χαρτοφύλαξ, ὅιος πρωτεύει τῶν ἀξιωμάτων.
Καὶ διερμηνευόμενα τὰ μηναῖα τῶν Κληρικῶν, ἡ Πρώτη παντὰς, τὰ διπλᾶ· ἡ Δευτέρα, ἓν ἥμισυ ἡ Τρίτη παντὰς, ἓν τέταρτον. ἄρχεται ȣ̓̃ν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τȣ̃ εὐωνύμȣ Χορȣ̃.
Αὕτη ἐστὶν ἡ διάταξις τῆς Ἁγίας τȣ̃ Θεȣ̃ Ἐκκλησίας, ἥνπερ ἐνομοθέτησαν οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, ἢ οἰκȣμενικοὶ Πατέρες. παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων, ἢ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ τȣ̃ ποιεῖν ȣ̓́τως.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

ΠΙΝΑΞ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΥΧΟΛΟΓΙΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,

Ἀποσημειωθέντων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν Φύλλων κατὰ τάξιν διὰ ἀριθμῶν.

Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας, ἤγουν πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔν τε τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. Φύλλ. 1

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ ἤτοι τοῦ Ἑσπερινοῦ. 10

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. 18

Διάταξις τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργ. 25

Σύντομος Ἑρμηνεία, περὶ τοῦ τίνα τὰ δέξια μέρη τοῦ Ἁγίου Ἄρτου. 33

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 35

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασ. 56

Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 74

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. 82

Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα λεχῶ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς. 89

Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. 91

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα λεχῶ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ Ἐκκλησιάσαι Παιδίον. 92

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται. 94

Κανόνες τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θείων Πατέρων, περὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. 96

Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον. 101

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. 111

Εὐχαὶ τῆς Ἀπολύσεως μεθ' ἡμέρας ἑπτά. 107

Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν. 108

Εὐχαὶ ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν. 109

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μύρου. 116

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Διακόνου. 118

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρου. 120

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, κατὰ τὴν Ἑρμηνείαν. 123

Τάξις γινομένη ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγουμένου. 127

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐκκλησιάρχου, ἢ Κελλαρίτου. 129

Εὐχὴ εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς διακονίαν Ἐκκλησιαστικήν. 130

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἀναγνώστου, καὶ Ψάλτου. 130

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνου. 131

Ἀκολουθία εἰς Ἀρχάριον Ῥασοφοροῦντα. 132

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἤτοι τοῦ Μανδύου. 133

Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος. 140

Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι. 153

Ἀκολουθία τῶν Ἐξομολογουμένων. 153

Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων, καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμέντων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοούντων. 155
Εὐχὴ μετὰ Θάνατον Συγχωρητική. 155
Εὐχαὶ Συγχωρητικαὶ εἰ πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα. 156
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνυόντων. 157
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Μιαροφαγησάντων. 158
Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχρῶν λογισμῶν. 159
Εὐχὴ ἐπὶ πόλεμον πορνείας. 159
Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ εἰς ἐνυπνιαζόμενον. 160
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρωστίαν. 160
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ. 161
Ἀκολουθία τοῦ Ἀρραβῶνος. 161
Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος. 165
Εὐχὴ ἐπὶ Λύσιν Στεφάνων. 168
Κεφάλαια Νικηφόρου Πατριάρχου, περὶ Διγάμων. 175
Ἀκολουθία εἰς Δίγαμον. 176
Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου. 176
Εὐχαὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου, εἰς τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Θείου Ναοῦ. 180
Ἑρμηνεία καὶ Ἀκολουθία εἰς Ἐγκαίνια Ναοῦ. 200
Τάξις γινομένη ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων. 201
Τάξις γινομένη ἐπὶ Σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης. 226
Τάξις γινομένη ἐπὶ Θεμελίῳ Ἐκκλησίας. 228
Τάξις γινομένη τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς ἁγίας Τραπέζης. 230
Τάξις περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν 230
Εὐχὴ εἰς Ψυχὴν κρινομένην. 232
Εὐχὴ εἰς Ψυχορραγοῦντα. 233
Περὶ Σταυροπηγίου. 233
Τάξις εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοπρεσβύτερον 235
Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. 236
Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ. 243
Ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Νιπτῆρος. 250
Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. 255
Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων περὶ τοῦ πῶς δεῖ θάπτειν τοὺς νεκρούς. 264
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς κοσμικούς. 265
Ἀκολουθία τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ τῶν Μοναχῶν. 278
Ἀκολουθία Νεκρώσιμος εἰς Ἱερέα τελευτήσαντα. 289
Ἀκολουθία εἰς Παράκλησιν ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐπηρεαζόντων. 311
Εὐχὴ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα. 316
Ἀκολουθία εἰς Ψυχορραγοῦντα. 317
Ἀκολουθία εἰς Ἐγκαίνια Δίσκου, καὶ Ποτηρίου καινοῦ. 320
Ἑτέρα ὁμοία. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθείσης. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἱρετικῶν. 322
Εὐχὴ ἐπὶ Ἱστορηθεῖσαν καινὴν Εἰκόνα. 322
Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως. 323
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν εἰσοιονδήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος. 324
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σκεύους μιανθέντος. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σίτου μιανθέντος, ἢ ἀλεύρου, ἢ ἑτέρας τινός. 326
Εὐχὴ ἐπὶ θεμελίου Οἴκου. 326
Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. 327
Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. 327
Εὐχὴ ἐπὶ Σπόρου. 328
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλατος. 328
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προσφερόντων Ἀπαρ

χὰς Ὀπώρας. 329
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλωνος. 329
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Κολύβων. 329
Εὐχὴ εἰς Φύτευμα Ἀμπελῶνος. 330
Εὐχὴ ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλε. 330
Εὐχὴ ἐπὶ εὐλόγησιν Οἴνε. 331
Εὐχὴ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ϛ΄. τῦ Αὐγέσε. 331
Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν. 331
Εὐχὴ τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Τρύφωνος εἰς Κήπες, Ἀμπελῶνας, ἢ Χωράφια. 332
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν, τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῦ Πάσχα. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν ἢ ὠά. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 336
Εὐχὴ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος. 336
Ἀκολεθία εἰς διαφόρες Λιτὰς, ἢ ἀγρυπνίας Παρακλήσεων. 336
Ἀκολεθία εἰς Ἀνομβρίαν. 339
Κανὼν Ἱκετήριος εἰς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον εἰς Ἀνομβρίαν. 341
Εὐχαὶ ἐπὶ Ἀνομβρίας. 344
Κανὼν εἰς Φόβον Σεισμῦ. 352
Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας. 360
Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. 363
Εὐχὴ εἰς πληγὴν Θανατικῦ. 367
Εὐχαὶ λεγόμεναι ἐν καιρῷ Λοιμῦ ἢ Λιμῦ. 370
Εὐχὴ ἐπὶ ἀπειλὴν βροντῶν ἢ Ἀστραπῶν 373
Εὐχὴ ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, ἢ κλύδωνα Θαλάσσης. 372
Εὐχὴ παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν λύπην. 373
Ἀκολεθία εἰς ἐπέλευσιν Βαρβάρων, ἢ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 375
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐπὶ προσδοκίᾳ Πολέμε 376
Εὐχὴ Μακαρίε Φιλαδελφίας, ἐπ' ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 379
Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία. 381
Εὐχὴ τῦ Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίςε. ἐπὶ συμφορᾷ Λαῦ. 383
Εὐχὴ ἑτέρα τῦ αὐτῦ. 386
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, ἢ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτῦ. 387
Ἀκολεθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως. 388
Περὶ τῆς Ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαί τις ἐν ταξιδίῳ. 393
Ἀκολεθία περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων, ἢ ἡλικιῶν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἢ ἀληθῆ Πίστιν ἐπιςρεφόντων 395
Ἀκολεθία εἰς Ἱερέα ἐνυπνιασθέντα. 400
Εὐχὴ ἐπὶ Ἔχθρας εἰρηνευέσης. 403
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα. 403
Ὅταν ςαυρεῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης. 404
Ἀκολεθία εἰς Υἱοθεσίαν. 404
Ἀκολεθία εἰς Κάμινον. 405
Ἀκολεθία εἰς Παῖδας Κακοσκότες 407
Εὐχὴ, ὅταν ἀπέρχηται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ γράμματα. 408
Τῦ Χρυσοςόμε λόγος παραινετικὸς, τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Πέμπτῃ. 408
Τῦ αὐτῦ λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῦ Πάσχα. 409
Ἀποςολοευάγγελα τῦ ὅλε ἐνιαυτῦ, ἤγεν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν ιβ΄ Μηνῶν 411
Ἀποςολοευάγγελα εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας 441
Καὶ εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. 446
Καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας. 447
Τὰ ἕνδεκα Ἑωθινά. 448
Γραμμα[illegible]τικόν. 454
Γράμμα [illegible]ταλτήριον. 455
Ἔκθεσις περὶ τῶν ἐξ Ἰεδαίων προσερχομένων τῇ Πίςει τῶν Χριςιανῶν. 455
Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτ. Ἑορτῶν. 45[illegible]
Ἑρμηνεία τῶν Ὀφφικίων τῆς Ἁγίας ἢ μεγάλης Ἐκκλησίας 46[illegible]

E

Τῶν σφαλμάτων αἱ κυριώτεραι ἐπιδιορθώσεις.

Σελ.	Σφάλματα.	Ἐπιδιορθώσεις.
33.	πτέρυ.	πτέρυξι.
73.	προέλθωπεν	προέλθωμεν.
76.	υοὶ	υἱὶ
79	ὕδαρ	ὕδωρ
113.	ὕψσε	ὕψισε
146.	προχαρημένα	προηρημένα.
167.	ἀῤῥαβωνισασασθαι	ἀῤῥαβωνίσασθαι.
197	ἐτι ἥμαρτον	εἴτι ἥμαρτον.
225.	αἰων	ἁγιων.
240.	πάτων	πάντων.
245.	τοι ὕδασι τȣτῳ	τοῖς ὕδασι τȣτοις
252.	ϗ πανυψίσȣ σȣ	ϗ πανυψίσω σȣ
257.	ἡμῖ	ἡμῖν
160.	ἀναδάξας	ἀναδείξας
263.	ἐφήτλωσε	ἐφήπλωσε
272.	τȣσῳ	τȣτῳ
-76.	δȣσαι	δȣναι
306.	συ ἡ εἶ	συ εἶ ἡ
324.	λολυνθῆναι	μολυνθῆναι
336.	παραχευάσας	παρασκευάσας
345.	ϗ ἐσμὲν ἄξιοι	ϗ ȣκ ἐσμὲν ἄξιοι
409.	ὃν ἐξελεῖται	ὃς ἐξελεῖται
432.	ἅπασαν	ἅπαντα
434.	πρὸς μεμνηστευμένην	πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην.
435.	φωνὴν σὺν λαλȣσαν	φωνὴν λαλȣσαν
437	πλήσεται	πλησθήσεται
438.	εἶπον αὐτὴν	εἶπον πρὸς αὐτὴν
449.	ὅτι ψεύδομαι	ὅτι ȣ ψεύδομαι.